တက္ကသိုလ်

နေလင်းအောင်

ဓားဘုရင်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အခန်း (၁)

သတင်းထူး သတင်းဦး

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ကြီးမားသော သစ်မြစ်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေလေ၏။ ချက်ချင်းလိုလိုပင် ရှန့်ကျန်ကွေ့ လိုက်ပါလာကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရှန့်ကျန်ကွေ့သည် ရှန့် မိသားစုပင် ဖြစ်သော်လည်း သွေးဘာသာ အရက်ဆိုင်ဖွင့် စီးပွားရှာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှန့်ကျန်ဂေဟာ၌ မှီခိုစားသောက်သူ မဟုတ်သော်လည်း ရှန့်ကျန်မိသားစုကို ဂုဏ်သိက္ခာကျအောင် မည်သည့်အခါကမျှ မလုပ်ခဲ့ချေ။ သူသည် ရှန့်ကျန်ဂေဟာနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့သူဖြစ်၍ ရှန့်ကျန်ဂေဟာအပေါ် သံယောဇဉ်မရှိဟု သတ်မှတ်ရပေသည်။

ဝါယိချွန်တို့၏ အုပ်စုနှင့်အတူ ပါလာသူဖြစ်၍ သူ့အား ဒုက္ခပေးမည့်သူဟု ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ထင်မှတ်ခဲ့သော်လည်း တကယ့်အရေးတွင်မူ သူ့ဘက်က ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။

တကယ်တော့ ရှန့်ကျန်ကွေ့သည် ဆယ်နှစ်ကျော် အရက်ရောင်းချခဲ့ပြီးသူဖြစ်၍ ဟန်ဆောင်သည့်နေရာတွင် ပိရိသေသပ်သူ ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။ သူသည် ဝါယိချွန်နှင့် ရှန့်ဖုန်ဝါတို့နှင့်အတူ သူလူ ကိုယ့်ဘက်သားလုပ်ပြီး အတူပါလာခဲ့၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သေသေချာချာ လူကဲမခတ်တတ်သေးကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ နားလည်လာသည်။

"ငါ ဘယ်သူ့အကြောင်းများ သေသေချာချာ သိသေးလို့လဲ"

သူသည် ဝါယိချွန်အကြောင်းလည်း အခုမှ သေသေချာချာ သိသည်။ မုယုံချူးထိအကြောင်းလည်း အခုမှ သေသေချာချာ သိသည်။ ရှန့်ဖုန်ဝါ အကြောင်းလည်း အခုမှ သေသေချာချာသိသည်။

ရှန့်ကျန်ကွေ့သည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ပြီး ....

"မင်းဟာ .... ငါ့မျက်စိအောက်မှာ ကြီးလာခဲ့တဲ့သူပါ .... ဒါပေမယ့် မင်းကို ငါ လုံးဝသဘောပေါက် နားလည်ခြင်း မရှိခဲ့ဖူးဘူး"

"ကျွန်တော်လည်း ဦးလေးကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိပါဘူးဗျာ .... "

"ဒါကတော့ မဆန်းပါဘူး .... "

"ဘာကြောင့်လဲ .... "

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ .... ငါဟာ သာမန် အညတရလူ သစ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ပေါ့ကွာ .... "

"ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်ကလည်း မဆန်းပါဘူး .... "

"ဘာကြောင့်လဲ .... "

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း .... "

ရှန့်ကျန်ကွေ့က စကားကိုဖြတ်၍ ပြောလိုက်၏။

"အဲဒီစကားတော့ မပြောပါနဲ့ .... မင်းကို ဓားပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဘယ်သူကမှ မမီကြပါဘူး .... မင်းဟာ သိုင်းလောကရဲ့ ဘုရင်ကြီးပဲ .... သာမန် အညတရလူလို့ ပြောလို့မရပါဘူး .... ဒါကြောင့် မင်းကို ငါ နားမလည်ခဲ့တာပါ .... မင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စတိုင်းလိုလို ငါ နားမလည်ခဲ့ပါဘူး .... "

"ဦးလေး .... ခင်ဗျား နားမလည်တာတွေက ဘာတွေလဲ"

ရှန့်ကျန်ကွေ့သည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား သေချာစွာ စိုက်ကြည့်ပြီး ....

"မင်း .... သူ့ကို တကယ်ရှုံးခဲ့တာလား .... "

"ရှုံးတယ်ဆိုတာ ရှုံးတာပဲပေါ့ .... "

"ငါကတော့ တယ်ပြီး မထင်လှဘူး .... "

"ဒါတွေ ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ .... ဦးလေး ဘယ်ကလိုက်လာတာလဲ .... "

"မင်း .... ဒီမှာ ရှိနေပြီဆိုတာ ကြားကြားခြင်း ခရီးပြင်း နှင်လာတာပဲကွယ် .... ဒါပေမယ့် လမ်းမှာ မုယုံချူးထိနဲ့ အရင်တွေ့ခဲ့ရတယ် .... "

"နောက်တော့ .... "

"ငါနဲ့ နောင်ကြီးဝါယိချွန်တို့ စုံတွဲနဲ့ ဆုံကြတယ် .... ဥယျာဉ်မှူးရဲ့ အိမ်ကလေးဘေးမှာ နေရာယူနိုင်းတယ် .... "

"ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် အိမ်ထဲဝင်မလာခဲ့တာလဲ .... "

"နောင်ကြီးဝါယိချွန်တို့စုံတွဲ ရှိသေးတယ်လေ .... "

"ကဲဗျာ .... ပြီးတာတွေ ပြီးပါစေတော့ .... အခု ဘာဖြစ်လို့

အိမ်ကို မပြန်သေးတာလဲ .... "

"မင်း အိမ်ပြန်မလိုက်ဘူးလား .... ငါ မင်းကို လာခေါ်တာပဲ"

"ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ချင်စိတ်ရှိတဲ့အခါ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ပြန်တတ်ပါတယ် .... ဦးလေး လမ်းပြစရာ မလိုသေးပါဘူး .... "

"မင်း အိမ်မပြန်ရဲလို့လား .... "

"ကျွန်တော်က ဘာကြောင့် မပြန်ရဲရမှာလဲ .... "

"ဒါဖြင့် .... မင်း ဆက်သွားဦးမယ်ပေါ့ .... လေလွင့်ဦးမယ်ပေါ့ .... ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ဦးမယ်ပေါ့ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဒေါသရောင်တောက်သော မျက်လုံးများဖြင့် လှမ်းကြည့်ပြီး ....

"ဦးလေးရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို .... ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကများ စွက်ဖက်ခဲ့ဖူးသလဲ .... ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကိုလည်း လုံးဝမစွက်ဖက်စေချင်ဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏အသံက ဒေါသသံ ဖြစ်နေသည်။ ရှန့်ကျန်ကွေ့ကလည်း လက်သီးနှစ်ဖက်ကို ထုရင်း ဒေါသနှင့် ပြန်အော်လေသည်။

"စွက်သင့်လို့ စွက်နေတာကွ .... မစွက်သင့်တဲ့ အချိန်မှာ ငါက မင်းတို့ကိစ္စကို ဘာများ ဝင်ပြောဖူးလို့လဲ .... ငါ့ဘာသာ အရက်ရောင်းနေတာ မင်းအသိပဲ .... "

"အခုလည်း ဦးလေး သွားပြီး အရက်ရောင်းနေသင့်တယ်"

"အေး .... ငါ အခု စကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်တာနဲ့ မင်းဟာ ငါ့ကို ကျုပ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမှာ ဝင်စွက်ပါဦးဗျာလို့ တောင်းပန်သွားရမယ်ကွ .... နားလည်ရဲ့လား .... ငါက ငါ့ဆွေမျိုးတွေ အကျိုးယုတ်မအောင် ဝင်စွက်မှာတဲ့လား .... "

အဲသည်စကားကတော့ မှန်လှပါသည်။

ဆွေမျိုးများ အကျိုးယုတ်မည့် ကိစ္စတွင် ရှန့်ကျန်ကွေ့ ဝင်စွက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ငြိမ်သက်သွားသည်။ ရှန့်ကျန်ကွေ့၏ စကားတစ်လုံးကြောင့် သူ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရသည်ကတော့ အမှန်ပါ။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက လေသံပျော့ပျော့ဖြင့် ....

"ဦးလေးမှာ ပြောစရာ တစ်ခုခု ရှိနေပြီမဟုတ်လား .... ဒါ ဘာလဲ .... ကျွန်တော် သိချင်တယ် .... "

"မင်းမသိသေးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ရှိတယ် .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော် သိချင်ပါတယ် .... "

"မင်း့သားကို ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်နဲ့ ပေးစားဖို့ မှယ်ချူးထိက စီစဉ်နေပြီ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ ဦးခေါင်းတည့်တည့် မိုးကြိုးထိသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

"ပြည့်တန်ဆာမ ဟုတ်လား .... ဘယ်က ပြည့်တန်ဆာမလဲ"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာ မေးလိုက်မိသည်။ ရှန့်ကျန်ကွေ့မှာ ရုတ်တရက် နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။ အပြောရခက်သွားကြောင်း သူ့ဟန်အမူအရာက ဖော်ပြလျက် ရှိသည်။

"ဦးလေး .... ခင်ဗျားမှာ ပြောစရာရှိနေတယ် မဟုတ်လား။ ပြောစရာရှိတာ ပြောစမ်းပါ .... စကားကို တစ်ပိုင်းတစ်လက်စနဲ့ ရပ်မထားစမ်းပါနဲ့ .... "

အချို့ကိစ္စများမှာ မပြောလျှင် မပြီး၊ မတီးလျှင် မမြည် ဟူသော ကိစ္စမျိုး ဖြစ်နေတတ်သည်။ ရှန့်ကျန်ကွေ့သည် မတတ်သာဘဲ

ပြောရတော့သည်။

"လောင်မြှောင်တို့ မောင်နှမဟာ .... မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတွေဆိုတာ ငါ သိပါတယ် .... သူတို့ဟာ အင်မတန် စိတ်ကောင်းရှိကြတဲ့ လူတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း ငါသိပါတယ် .... ဒါ .... ဒါပေမယ့်"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း နားလည်သွားပါပြီ။ သဘောပေါက်သွားပါပြီ။ ထို့ကြောင့် စကားကို ဆုံးအောင်ပင် နားမထောင်တော့ဘဲ ဖြတ်၍ မေးလိုက်ပါသည်။

"ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျား ဘယ်က ကြားလာတာလဲ .... "

ထိုစဉ် သစ်တောအုပ်၏ အပြင်မှ အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကျုပ် ပြောပြလိုက်တာပါ .... "

အတော်ကလေး ဝေးသော်လည်း ထိုသူ့အသံက ပီသကြည် မြနေပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ညို့မှ လွတ်ထွက်သွားသော မြားကဲ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွား၏။ သူကိုယ်ဖော့ပညာကလည်း သူ့ဓား သိုင်းကဲ့သို့ပင် ကောင်းနေပြန်သည်။ သူသည် သစ်ပင်များအကြားသို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး လူတစ်ယောက်ကို လှုပ်တစ်ပြက် ချုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ထိုလူ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို မိမိရရ ဖမ်းချုပ်မိလေသည်။

ထိုလူ၏လက်သည် မြွေတစ်ကောင်ပမာ အေးစက်နေ၏။ ဤလူက အေးစက်စက် ပြုံးနေသေးသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အံ့သြသွား၏။

"ကျူရဲ့ချင်ပါလား .... "

ကျူရဲ့ချင်၏ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးမှာ မြွေစိမ်းမြီးခြောက်ဖြစ်

၍ သူ့လက်များ အေးစက်နေသည်မှာ မဆန်းလှတော့ပေ။

"မင်းက မသေဘဲ .... ဘယ့်နှယ် ဒီရောက်အောင် လာနိုင်ရတာလဲ .... "

ကျူရဲ့ချင်က မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်၏။ သူသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း လက်ထဲ၌ တစ်ခဏအတွင်း အသတ်ခံရနိုင်သည်ကို သိလျက်နှင့် အပြုံးမပျက်ဘဲ ရှိနေပေသည်။

"လူကောင်းတွေသာ မြန်မြန် သေကြတာပါ .... ကျုပ်က လူကောင်း မဟုတ်တော့ မြန်မြန်မသေပါဘူး .... "

"အခုတော့ .... မင်း သေချင်နေပုံရတယ် .... "

"ဟင့်အင်း .... လုံးဝ မသေချင်သေးပါဘူး .... "

"ဒါဆို .... မင်း ငါ့ရဲ့ အဝေးဆုံးနေရာရောက်အောင် သွားသင့်တယ် .... ငါက မင်းကို သတ်ချင်နေတာ အတော်ကြာပြီ .... မင်းစာတ်သိမ်းသွားတာမြင်လို့ .... ငါ အတော်ကျေနပ်ခဲ့တယ် .... အခု နောက်တစ်ကြိမ်ကျေနပ်အောင် ငါ့ဘာသာ ငါ လုပ်ရမယ့်ကိန်း မြင်နေတယ် .... "

"ကျုပ်လည်း .... ခင်ဗျားနဲ့ နီးနီးမနေချင်ပါဘူး .... ခင်ဗျားနဲ့ နီးနီးနေရတာ သေမင်းနဲ့ နီးနီးနေရသလိုပါပဲ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ချုပ်ကိုင်ထားသောလက်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

"ကဲ .... သွားတော့"

"သွားမှာပါ .... ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ပဏ္ဏာတစ်ခု ပေးစရာရှိနေလို့ မနေချင်လည်း နေ့နေရတာပါ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အံ့သြသွား၏။

"လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ ဟုတ်လား .... ဘာလက်ဆောင်လဲ"

"မင်္ဂလာ ဖိတ်စာပါ .... "

"ဘာ .... ဘယ်သူ့မင်္ဂလာလဲ .... "

"ဟိုဝါးဝါးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ရှောင်တီဆိုတဲ့ လူငယ်ကလေး မင်္ဂလာဆောင်လေ .... ဒီမင်္ဂလာဆောင်ကို သခင်မကြီး မုယုံချူးထိက ဦးစီးကွပ်ကဲဆောင်ရွက်တာပါ .... ရှိလုံ့ စားသမား လင်မယားက အောင်သွယ်လုပ်ပေးခဲ့တော့ .... အခုလို မြန်မြန်အဆင်ပြေသွားတာပေါ့ .... မင်္ဂလာဆောင် ကိစ္စကို ကျုပ် မတက်လို့မဖြစ်ဘူး .... အခု ခင်ဗျားအတွက် မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာ လာပို့တာလည်း တကူးတပါ .... "

သူသည် စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

"တတိယမြောက် သခင်လေး .... ခင်ဗျား ဒီမင်္ဂလာပွဲကို တက်မှာမဟုတ်လား .... "

ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးများ အေးခဲသွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ သူသည် ရုတ်တရက် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ချေ။ ကျူးရဲ့ချင်က ဆက်လက်ပြောပြနေ၏။

"သခင်မကြီး မုယုံဟာ .... ဟိုဝါးဝါးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို အင်မတန် ၎င်ညှာသနားပါတယ် .... နောက်ပြီး တတိယမြောက် သခင်လေး ရှန်ရှောင်ဖုန်းကလည်း ဒီကောင်မလေးကို သဘောတွေ့ နှစ်သက်တယ်ဆိုတော့ ဒီမင်္ဂလာကိစ္စဟာ နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြလို အင်မတန်လိုက်ဖက်တင့်တယ်တဲ့ကိစ္စ ဖြစ်သွားပါတယ် .... ဒါကြောင့် သခင်မကြီးဟာ သူကိုယ်တိုင်ပဲ ဦးစီးဦးဆောင်လုပ်ပြီး ဒီမင်္ဂလာပွဲကို စီစဉ်ပေးရတာပါ .... "

ရှန်ရှောင်ဖုန်းမှာ မျက်လုံးများမှိတ်ပြီး အံကို တင်းတင်းကြိတ်နေ၏။ လက်သီးများကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသည်။ သွေးကြောထင်ကြောကြီးများကလည်း ထောင်ထနေသည်။

တကယ်တော့ .... ကျူးရဲ့ချင်၏ စကားသံများက ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏ နားထဲသို့ သံရည်ပူများပမာ စီးဝင်နေခဲ့ပေသည်။

အလွန်တရာ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိလှသော ကျူးရဲ့ချင်သည် ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏ စိတ်ဝေဒနာကို ကောင်းစွာသိမြင်၏။ ရှန်ရှောင်ဖုန်း စိတ်ဝေဒနာ ခံစားရလေလေ သူ ပျော်လေလေ၊ ပီတိဖြစ်လေလေပင်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူက ထိုစကားများကို တစ်လုံးချင်း ပြောနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ပြန်ခံရပြန်သည်။ သေခြင်းတရားသည် သူ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လာခဲ့လေပြီ။

ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏လက် တင်းရင်းသွားသောအခါ ကျူးရဲ့ချင်၏ ခေါ်ချွေးများ ပြန်လာတော့၏။

"ဒီမင်္ဂလာပွဲကို ခင်ဗျား မတက်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်ဗျာ .... "

သူက လေသံပျော့ကလေးဖြင့် ဆက်မပြောသည်။

"သခင်မကြီး မုယုံအကြောင်းကို .... ခင်ဗျားက ပိုသိမှာပါ။ သူများက မလှုပ်စေချင်လေလေ သူက ပိုလုပ်လေလေပါပဲ .... တကယ်ဆို ခင်ဗျားက ဒီလုပ်ငန်းကို မဖြစ်မြောက်စေချင်ဘူးဆိုရင် အခုအချိန်ကစပြီး .... တားမှဖြစ်မယ်ဆိုတာကို စေတနာနဲ့ ပြောပြချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ .... "

ကျူးရဲ့ချင်သည် နှုတ်ကြောင့် သေရမည့်အလုပ်မျိုးကို မလုပ်တော့ချေ။ သူ့စကားလုံးများသည် ပျားရည်ဆမ်းထားသည့်နှယ် ချိုမြနေပေသည်။

လောကကြီးတွင် လူ တစ်မျိုးတစ်စား ရှိ၏။ ထိုလူစားကား သူတို့၏ အခက်အခဲကို ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ဖြေရှင်းသူများဖြစ်၏။ လိုအပ်လျှင် မာနကို ခြေထောက်အောက် ထိုးသွင်းထားရန် ဝန်မလေးသူများ ဖြစ်၏။

ကျူးရဲ့ချင်က ဤသို့သော လူစားမျိုးပါပေ။ ကျူးရဲ့ချင်က ဆက်ပြော၏။

"ကျွန်တော် အကြံပေးနိုင်တာ တစ်ခုရှိပါတယ် .... မီးဖိုထဲမှာ မီးမရှိရင် ထမင်းအိုးဟာ ဘယ်တော့မှ ကျက်မှာမဟုတ်ပါဘူး"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သဘောပေါက်သည်။

အကယ်၍ သတို့သမီးမရှိလျှင် သတို့သားလည်း မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ဦးစီးဦးဆောင် ကွပ်ကဲဆောင်ရွက်သူလည်း အကြီးအကျယ် ဦးနှောက်ခြောက်ရမည်မှာ သေချာပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ကျူးရဲ့ချင်ကို လွှတ်ပေးလိုက်၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

"သူတို့ အခု ဘယ်မှာရှိနေကြသလဲ .... "

"လောက်ပန် .... တကယ်နေတဲ့အိမ်ကို သိတဲ့လူ နည်းပါတယ် .... အဲဒီအိမ်ဟာ အတော်လုံခြုံပါတယ် .... "

"သူတို့ အဲဒီမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား .... "

"သိပ်သေချာတာပေါ့ဗျာ .... ရသေ့ ရှိုအော့လည်း ရှိတယ်၊

တာမ်ရဲ့ဖေလည်း ရှိတယ် .... ဝါယီချွန်နဲ့ ရှန့်ဖုန်းဝါ လင်မယားလည်း ရှိတယ် .... သူတို့အားလုံးဟာ မင်္ဂလာကိစ္စကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးနေကြတဲ့ လူတွေပါပဲ .... "

"စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဟုတ်လား .... "

"စိတ်ရော ကိုယ်ပါပေါ့ .... သူတို့အားလုံး သတို့သမီး ပျောက်သွားမှာကို လုံးဝ မလိုလားပါဘူး .... ဒါပေမယ့် သူတို့အားလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေတာလည်း အမှန်ပါပဲ .... ဒါကြောင့် ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သူတို့စောစော အိပ်ရာဝင်ကြမှာ သေချာပါတယ် .... ကျုပ်သာ လမ်းပြပေးရင် ခင်ဗျား လုပ်ချင်တာကို အလွယ်ကူဆုံးနဲ့ အမြန်ဆုံးလုပ်နိုင်မှာ သေချာပါတယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ကျူးရဲ့ချင်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်လေ၏။

"မင်း သိပ်သဘောကောင်းနေပါလား .... အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ .... ငါက မင်းကို ဘာပြန်ပေးရဦးမှာလဲ .... "

ကျူးရဲ့ချင်က မချိုပြုံး ပြုံးပြ၏။

"ဝါးဝါးက ကျုပ်အပေါ် ဘယ်လိုမှ အမြင်မကောင်းဘူးဗျာ၊ ဒါကို ခင်ဗျား သိပါတယ် .... ရှောင်တိ ဆိုတာက သခင်မကြီးရဲ့သားပါ .... သူတို့ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းမိကြရင် ကျုပ်ရှေ့ရေး ဘယ်ကောင်းတော့မလဲ .... "

သူသည် စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီးမှ ....

"ဒီမြို့မှာ အပ်ကျတာကအစ ကျုပ် သိပါတယ် .... ဘယ်နေရာမှာ အောက်တန်းအကျဆုံး မိန်းမခန်း ရှိတယ် .... ဘယ်နေရာမှာ ဈေးအပေါဆုံး ဘိန်းခန်းရှိတယ် ဆိုတာကအစ ကျုပ် သိပါတယ် ....

ဘယ်နေရာမှာ အရက်ကောင်းကောင်း ရနိုင်တယ်ဆိုတာလည်း ကျုပ် သိတယ် .... အိုဗျာ ဘယ်နေရာမှာ အကောင်းဆုံး သမားတော် ရှိတယ် ဆိုတာလည်း သိပါတယ်ဗျ .... "

ကျုပ်ရဲ့ချင်က ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏နားမှ ဒဏ်ရာကိုကြည့်ပြီး ပြော လိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၂)

မြွေဆိုးတစ်ကောင်

ည .... လောကကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားခဲ့ပါပြီ။ လူသားများသည် မောမောပန်းပန်းနှင့် အိပ်စက်အနားယူကြပါပြီ။

ဝါယီချွန်ကား အိပ်မပျော်ချေ။ ရှန့်ဖုဝါသည်လည်း အိပ်မပျော်သေးပါ။ ဝါယီချွန် အိပ်ရာမှ ထသွားသောအခါ ရှန့်ဖုန်ဝါက တားမြစ်ခြင်း မပြုပါ။ သူတို့ လင်မယား အတူတကွ မအိပ်စက်ခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။

သူတို့သည် ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားခဲ့ရသဖြင့် လင်ခန်းမယားခန်း ဆိုသည်ကိုပင် သူတို့ မေ့လျော့သလို ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။

ဝါယီချွန်သည် အင်္ကျီရှည်ကို ကောက်ယူဝတ်ဆင်ပြီး ပန်းခြံထဲသို့ ဆင်းသွားလေ၏။

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် ခင်ပွန်းသည်၏ နောက်ကျောကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ သူမ၏ ခင်ပွန်းသည် အတတ်နိုင်ဆုံး ယောက်ျားဝတ္တရား

မပျက်ကွက်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

သူမကလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး မယားဝတ္တရား မပျက်ကွက်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်သာ။

သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လွန်စွာ ညှာတာကြင်နာခဲ့ကြသဖြင့် အောင်မြင်သော အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

ယနေ့အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးနောက် ရှုပ်ထွေး ပွေလီလှသော သိုင်းလောကကြီးကို စွန့်ခွာရန် ခင်ပွန်းသည်အား ဖျောင်းဖျပြောဆိုတော့သည်။ ရှန့်ဖုန်ဝါ ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ယနေ့ ခင်ပွန်းသည်နှင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းတို့၏တိုက်ပွဲမှာ ကြည်နူးဖွယ်ရာ မရှိပါ။ ထို တိုက်ပွဲကို သူမ မေ့ပစ်ချင်ပါသည်။ ခင်ပွန်းသည်ကိုယ်တိုင်လည်း မေ့ပစ်ချင်လိမ့်မည်ဟု ရှန့်ဖုန်ဝါ ထင်မှတ်သည်။ သိုင်းလောကကို စွန့်ခွာပြီးနောက် သူတို့လင်မယား အေးချမ်းစွာ နေထိုင်တော့မည်ဟု သူမ ဆုံးဖြတ်မိသည်။ သူမသည် ရှေ့ရေးအတွက် လွန်စွာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားပြီး အိပ်ပျော်သည့်ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ဝါယိချွန်သည် ပန်းခြံထဲသို့ ဆင်းလာပြီးနောက် မှောင်ရိပ်ကျသော ခုံတန်းရှည်တစ်ခု၌ ထိုင်ကာ စဉ်းစားခန်း ဝင်နေမိသည်။ သူ့အဖို့ စဉ်းစားစရာကလည်း များပြားလှသည် မဟုတ်ပါလော။

နေ့ ...က တိုက်ပွဲကို ပြန်စဉ်းစားမိသောအခါ ဝါယိချွန်အဖို့ ရင်ထဲက လွန်စွာနာကျင်ခဲ့ရသည်။ သူသည် ခေါင်းယမ်းပြီး အတွေးများကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်၏။ သူ့စိတ်ထဲမှ တီးတိုးပြောမိသည်။

"အင်း .... တော်လောက်ပြီ၊ ညဉ့်လည်း နက်လှပြီ .... အိပ်ရာဝင်ဖို့ တော်ပြီ .... "

ဝါယိချွန် ထရပ်လိုက်၏။

ထိုစဉ် ဂေဟာကြီး၏ မြောက်ဘက်အဆောင်မှ လူရိပ်တစ်ရိပ်သည် ပန်းခြံထဲသို့ ရိပ်ခနဲ ခုန်ဆင်းသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အကြောအခြင်များ တောင့်တင်းသွားသည်။ မည်သူနည်း၊ ရန်သူလော၊ မိတ်ဆွေလော။

ထို့ပြင် ထူးဆန်းသော အချက်မှာ ထိုလူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ထမ်းယူသွားသည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်နေခြင်းပင်တည်း။

ဝါယိချွန်သည် ထိုနေရာသို့ ကိုယ်ဖော့ပြီး ခုန်လိုက်သွား၏။ သို့သော် ထိုလူရိပ်ကို သူ မမီတော့ချေ။ လူရိပ်သည် သူထင်ထားသည်ထက် ပို၍ မြန်ဆန်နေပေသည်။ သူသည် ရှေ့ဆက်လိုက်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် တီးတိုးစကားသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ခြေလှမ်းတုံ့သွားရတော့သည်။ အသံကား ကျူးရဲ့ချင်၏ အသံတည်း။

သူတို့သည် ပန်းခြံထဲ၌ တုပဖြူလုပ်ထားသည့် တောင်တုကလေး၏နောက်ကွယ်၌ စကားပြောနေကြခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ အသံမှာ ခပ်တိုးတိုး ခပ်အုပ်အုပ်ပင်။

"မင်း .... ယုံပြီ မဟုတ်လား"

တစ်ဘက်လူ၏အသံကို မကြားရပါ။

ကျူးရဲ့ချင်၏ အသံသာ ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

"သူ ထမ်းခေါ်သွားတာ တခြားလူ မဟုတ်ဘူး .... ဝါးဝါးပဲ"

မခံချင်စရာကောင်းလောက်အောင် ရန်စ နှိုးဆွပေးသည့် လေသံမျိုးဖြင့် ....

"မင်းအမေ မင်္ဂလာမဆောင်ခင် နှစ်ရက်အလိုမှာ .... သူဟာ မင်းရဲ့အမေကို ခိုးပြေးခဲ့တယ် .... အခု မင်း မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ တစ်ရက်ပဲ လိုတော့တယ် .... အခု မင်းရဲ့ဇနီးလောင်းကို ခိုးသွားပြန်ပြီ ....

တကယ့်လူပါပဲကွာ .... သူ့ကို ငါ နားမလည်တော့ဘူး .... လုံးဝကို နားမလည်တော့ပါဘူးကွာ .... ”

“တော်စမ်းပါဗျာ .... ခင်ဗျားကလည်း သခွတ်ပင်က မီး တကျီကျီပဲ .... ”

ကျွန်တစ်ဘက်မှ လူငယ်တစ်ယောက်၏ ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြောသံ ထွက်လာသည်။ ထိုသူကား ရှောင်တီပေတည်း။

သို့သော် ကျူရဲ့ချင်က ဂရုမစိုက်ချေ။

“ငါ့စိတ်ထင်တော့ .... သူဟာ ဝါးဝါးရဲ့အိမ်ကို သွားမှာပဲ၊ ဟိုအိမ်က လူရှင်းတယ် .... နောက်ပြီး အခုအချိန်မှာ ဘယ်သူမှ အဲဒီအိမ်ကို သတိရကြမှာ မဟုတ်ဘူး .... ”

ဝါယီချွန်သည် မြေကြီးပေါ် ဝပ်မှောက်ကာ စောင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ရှောင်တီသည် တောင်တုကလေးနောက်မှ ထရပ်လာ၏။ သူ့နောက်မှ ကျူရဲ့ချင်လည်း ထရပ်လိုက်၏။

ရှောင်တီသည် ပန်းခြံအပြင်သို့ ခုန်ကျော်ပြေးထွက်သွား၏။ ကျူရဲ့ချင်တော့ လိုက်မသွားချေ။

ဝါယီချွန်သည် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေဆဲပင်။ ကြား လိုက်ရသေ ...ကားအရ ကျူရဲ့ချင်သည် ရှောင်တီနှင့် ရှန့်ရှောင်မုန်း တို့ကို ရန်တိုက်ပေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်လိုက်၏။ ကျူရဲ့ ချင် မည်သို့ မကောင်းကြံသနည်း။ ထိုမကောင်းကြံစည်မှုကို သူ ဖော် ထုတ်မည်ဟု ဝါယီချွန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် ပန်းခြံအပြင်ဘက် ခုန်ထွက်သွား၏။ သူ့အိမ် သည် လောက်ပန်၏အိမ်နှင့် အနည်းငယ်မျှသာ ကွာလှမ်းသည်။ ဟို့

ကြောင့် သူသည် သူ့အိမ်သို့ အေးအေးဆေးဆေးပင် လမ်းလျှောက်ပြန် လာခဲ့လေသည်။

လမ်း သုံးလမ်းမျှ ကျော်မိသောအခါ မီးလင်းနေသော သူ့အိမ် ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျူရဲ့ချင် ပြုံးလိုက်လေ၏။

သူ တွေးထားသည့်အတိုင်း လီန်လီန်သည် သူ့အား စောင့် ကြိုနေပါသည်။ ယနေ့ညအဖို့ သူ ကံကောင်းနေသည်။ သူ့စိတ်ကူးအား လုံး မှန်နေသည်။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေနေသည်။

သူသည် ယမ်းထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို စနက်တံ တပ်ပေးသည့် အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့၏။ ယမ်းထုပ်ကလည်း အတော်ကြီးသည်။ စနက်တံကလည်း အတော်ကောင်းသည်။ ယခု သူ မီးထွန်းခဲ့ပြီးပြီ၊ သည့်နောက် သူ ဘာလုပ်ဖို့ လိုတော့မည်နည်း။

သူလုပ်စရာရှိသည်မှာ သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်ပြုဖို့ပင်၊ အရက်ကောင်း ကောင်းသောက်ပြီး လီန်လီန်နှင့် ကြည်နူးမှု ရယူဖို့ပင် လိုတော့သည်။

လီန်လီန်သည် အရက်သောက်ရင်း ကျူရဲ့ချင်အား စောင့် နေပါသည်။ သူတစ်ယောက်တည်းတော့ မဟုတ်ပါ။

ဆရာလေးချီအော့ပါ။ သူမနှင့်အတူ ရှိနေပါသည်။ ချီအော့ လည်း အရက်သောက်နေပါသည်။

“ကျွီ .... ”

တံခါးပွင့်သွားသည်။

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဝင်လာပြီး စားပွဲဝိုင်းသို့ ဝင်ထိုင် ၏။ တည်ခင်းထားသည့် ခွက်များထဲတွင် အရက်ပင် မရှိတော့။ ဆရာ လေးချီအော့ရော လီန်လီန်ပါ အရက်များကို သောက်ပြီးကြပြီ။

လီန်လီန်က အလိုက်သိစွာ ချီအော့၏ အရက်ခွက်ထဲသို့

အရက်များ လောင်းငှဲ့ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ကျူရဲ့ချင်က ....

"ဩော် .... ဆရာလေးချိအော့လည်း အတော်လေး အရက်အရသာ သိနေပြီကိုး .... "

ချိအော့က အရက်ခွက်ကို ကျူရဲ့ချင်ဘက်သို့ ထိုးပေးလိုက်ပြီး ....

"ဒီအရက်ရော မိန်းမပါ .... မင်းရဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ .... မင်းပစ္စည်းဆိုတော့ မင်းမဲ့ ပိုင်တာပေါ့ .... "

"ကျုပ်အတွက် မလိုပါဘူးဗျာ .... "

"ဘာမလိုတာလဲကွ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးရယ်ပြီး ....

"အခု ဒီမိန်းကလေးရော .... ဒီမှာရှိတဲ့ အရက်တွေအားလုံး ခင်ဗျားပိုင် ဖြစ်သွားပါပြီဗျာ .... ဒီတော့ ခင်ဗျားကြိုက်သလို အချိန်ဆွဲ သုံးဆောင်နိုင်ပါပြီ .... "

ချိအော့ မျက်ခုံးများ မြင့်တက်သွားသည်။

"ဒါဖြင့် .... မင်းကရော"

"ကျုပ်ကတော့ ထွက်သွားတော့မှာပေါ့ဗျာ .... "

သူသည် ထိုင်ရာမှထကာ တကယ်ပင် ထွက်သွားတော့သည်။

ချိအော့ အကြီးအကျယ် အံ့ဩသွားပြီး ရုတ်တရက် စကားမပြောနိုင်တော့ချေ။ သို့သော် မကြာမီပင် သူသည် တဟားဟား အော်ဟစ်ရယ်မောတော့သည်။

"ခဏနေဦး .... "

ချိအော့က ကျူရဲ့ချင်ကို လှမ်းတားလိုက်၏။

ကျူရဲ့ချင်က လှည့်ကြည့်ပြီး ....

"ခင်ဗျား ဘာလိုအပ်သေးလို့လဲ .... "

"မင်းကို ငါ မေးချင်တာရှိလို့ .... "

ကျူရဲ့ချင် ပြန်လှည့်လာ၏။

"ဘာများ မေးချင်လို့လဲ .... "

"အချို့စကားတွေကို ငါ မမေးသင့်ပါဘူး .... ဒါပေမယ့် မင်းကိုတော့ ငါ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး .... "

"ကျုပ် ရိုးရိုးသားသား လူပါပဲဗျာ .... "

"မင်း ဘယ်လိုလူစားလဲ .... မင်းရဲ့ဘဝ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ ငါ သိချင်တယ် .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

ကျူရဲ့ချင် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလေတော့သည်။

"ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ ခင်ဗျား သိသင့်ပါတယ်ဗျာ"

"ဘာဖြစ်လို့ .... "

"ကျုပ် ရက်ရောမှုကို ခင်ဗျား တွေ့နေပြီပဲ .... ကျုပ်ဟာ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းကို အလွန်ခင်မင်တဲ့လူပါဗျာ .... အထူးသဖြင့် ခင်ဗျားလို ဓားပညာ ကျွမ်းကျင်တဲ့လူမျိုးဆို ပိုခင်မင်ပါတယ် .... "

ချိအော့ ရယ်မောနေသည်။ သို့သော် သူ့မျက်လုံးများကတော့ ကျဉ်းမြောင်းသွားရသည်။ ကျူရဲ့ချင်ကို အထူးဂရုစိုက်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

"ငါ မေးမယ် .... မင်း သစ္စာဖောက်ခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်နှစ်ယောက် ရှိခဲ့ပြီလဲ .... "

ကျူရဲ့ချင်က အံ့ဩဟန်ဖြင့် ချီအော့ကို ပြန်ကြည့်၏။

"ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲ .... "

"ငါ မေးနေတာကို မင်းသိပါတယ် .... မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေပါနဲ့ .... မြွေ့မြွေ့ချင်းတွေပဲကွာ .... "

"ကျုပ်တော့ .... ဘာမှ နားမလည်တော့ပါဘူး .... ကျုပ်သဘောကောင်းလိုက်တာဟာ အပြစ်ဖြစ်နေပြီလား .... "

"မင်း နားလည်ပါတယ် .... မင်း ငါ့ကို ရောင်းစားဖို့ ကြိုးစားပြီးပြီ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ခေါင်းတယမ်းယမ်း လုပ်နေသည်။

ရသေ့ချီအော့ မရယ်တော့ချေ။ တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် သူ့မကျေနပ်ချက်များကို ဖွင့်အန်လေတော့သည်။

"ဟေးရှုအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ .... မင်းရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေပဲ မဟုတ်လား .... "

ကျူရဲ့ချင်မျက်နှာ တည်သွား၏။

"မင်းဟာ မော်ယိယွင်ကို အသုံးချပြီး .... မင်းရဲ့အပေါင်းအသင်းတွေကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ် .... တစ်ယောက်မကျန် အကုန်သတ်ပစ်ခဲ့တာပဲ .... နောက်ပြီး မင်းဟာ တမ်ရဲ့ဖေ၊ လျှိုကူကျူ၊ ကွေ့ရှန်ရှင်နဲ့ ခါးကုန်းတရုတ်ဘုန်းကြီးတို့ကို အချိန်မီ အချက်ပြခေါ်လိုက်ရင် မော်ယိယွင် မသေပါဘူး .... မင်းက အချက်မပြဘဲ အချိန်ဆွဲထားလိုက်တယ် .... မင်းက ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနဲ့ ရှောင်တိကို အသုံးချပြီး မော်ယိယွင်ကို သတ်ပစ်ခဲ့တာပဲ .... ဒါကြောင့် ငါမေးနေတာပေါ့ .... မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်ဟာ ဘာလဲလို့ .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် ချီအော့ကို ပြန်လည်ငြင်းချက်ထုတ်မနေပါ။

တိုင်နံ့တစ်လုံး ဆွဲယူကာ အကျအနထိုင်ပြီး ချီအော့၏ စွဲချက်များကို အသေအချာ နားထောင်ပါသည်။

ချီအော့ ဆက်၍ ပြော၏။

"တကယ်တော့ .... ရှောင်တိဟာ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေပါ .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနဲ့ ရှောင်တိ သတ်ဖြတ်အောင် မင်း အကွက်ဆင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဘယ်သတ်ရက်မှာလဲ .... သူသား ဖြစ်နေတာကိုး .... "

ကျူရဲ့ချင်က ခင်ဗျား ဘယ်လောက်သိထားသလဲ၊ သိသမျှ ထုတ်ပြောစမ်းပါဟူသော မျက်နှာထားဖြင့် ချီအော့၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေလေ၏။

"မင်းဟာ ပထမအကြံအစည် မအောင်မြင်တော့ .... နောက်ထပ် အကြံအစည်တစ်ခု ထပ်ကြံပြန်တယ် .... မင်းဟာ အတော်ယုတ်မာတဲ့ ကောင်ပါလား .... နောက်ပြီး ကိုယ့်မိန်းကို သူတစ်ပါးလက်ထဲ ဝကွက်အပ်နိုင်တဲ့ လူမျိုးဟာ မင်းတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ် .... မင်းလိုလူမျိုးဟာ တကယ့်ကို ရှားပါးတဲ့ လူမျိုးပဲ .... "

ချီအော့သည် ပြောရင်းဆိုရင်းပင် ခုံအောက်မှ သူ့ဓားကို တဖြည်းဖြည်း ဆဲယူလျက် ရှိနေလေသည်။

"မင်းအကြောင်းတွေကို ငါ အတော်ကလေး စုံစမ်းလို့ရခဲ့ပြီကွယ် .... တို့တစ်တွေဟာ သူ့လူ ကိုယ့်ဘက်သားလုပ် .... ကိုယ့်လူ သူ့ဘက်သားလုပ်နဲ့ တော်တော်ကလေး ရှုပ်ပွေခဲ့ကြတယ် .... မင်းက ရော ငါ့ကို ဘယ်အချိန်မှာ ပြန်ရောင်းစားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ"

ကျူရဲ့ချင် ရယ်မောလိုက်၏။ ထိုနေရာမှထကာ ပြတင်းပေါက်တံခါးများဆီသို့ ထသွားသည်။

"ဆရာကြီး ဝါယိချွန် ရောက်နေတာ အတော်ကြာနေပြီပေါ့နော် .... ကျွန်တော် မဖိတ်ခေါ်မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ .... အပြင်မှာ သိပ်အေးပါတယ် .... အထဲကို ကြွပါ .... အရက်ကလေး ဘာလေး သုံးဆောင်ပါဦး .... "

ပြတင်းတံခါး ပွင့်မလာပါ။

ရသေ့ရှီအော့သည် ကျူရဲ့ချင် ဘာပရိယာယ် ဆင်သနည်းဟု သတိထားပြီး စောင့်ကြည့်နေ၏။

ပြတင်းတံခါးကတော့ မလှုပ်ပါ။ အိမ်တံခါးမကြီးကတော့ ကျွီခနဲ ပွင့်သွားပါသည်။

ဝါယိချွန်သည် ထိုတံခါးမကြီးမှ အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။ သူသည် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်း၍ ဝင်လာသည်။ ရှီအော့ ကောင်းစွာသိသည်။ ဝါယိချွန်သည် မျက်စိကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်ပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လာနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် သိုင်းလောက၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ခဲ့သူဖြစ်၍ လွန်စွာ အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည်။ ကျူရဲ့ချင်လို လူမျိုးသည် တကယ့် မြွေလို လူစားဖြစ်၍ စိတ်မချရကြောင်း ကောင်းစွာသိသဖြင့် သူ လုပ်ကြံမခံရအောင် သတိထားပြီး ဝင်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အခန်းထဲရောက်သော် ....

"ငါဟာ မလာသင့်တဲ့လူပါ .... ဒါပေမယ့် ငါ လာခဲ့မိပါပြီ၊ ငါဟာ ဟိုစကားတွေကို မကြားသင့်တဲ့လူပါ .... ဒါပေမယ့် ဟိုစကားတွေကိုလည်း ငါ ကြားခဲ့မိပါပြီ .... ဒါဆိုရင် ငါ ဘာကြောင့်လာတယ် ဆိုတာ မင်း သိပြီပေါ့ .... ဒါပေမယ့် ငါက အရမ်းယုံတဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး .... ကာယကံရှင်နဲ့ စကားပြောပြီးမှ ကာယကံရှင်နဲ့ ဆွေးနွေးပြီး

ယုံသင့်တာ ယုံမယ့်လူမျိုးပါ .... ကဲ .... ငါ မေးပါရစေ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ပြောသည်။

"မေးပါ .... မေးပါ၊ ကျွန်တော် သိသမျှ ဖြေပါ့မယ် .... "

"ကောင်းပြီ .... မင်း ဘယ်လိုလူစားလဲ .... မင်းရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ .... "

သူ့မေးခွန်းက ရသေ့ရှီအော့၏ မေးခွန်းနှင့် အတူတူပင်။

ကျူရဲ့ချင်က ရယ်လိုက်ပြီး ....

"ဆရာကြီး အိပ်မပျော်တာ ကျွန်တော် သိပါတယ် .... ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ဒီကိုရောက်လာရင် သောက်နိုင်အောင် ဒီမိန်းကလေးကို အားလုံး ပြင်ဆင်ထားနိုင်းခဲ့တာပါ .... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာကြီးဟာ နေ့လယ်က တိုက်ပွဲအကြောင်း ပြန်လည်မသုံးသပ်ဘဲ ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်ဘူး .... သုံးသပ်ပြီးဆိုကတည်းက ဆရာကြီး ဘယ် အိပ်နိုင်တော့မလဲဗျာ .... ဟဲ ဟဲ ဟဲ .... ဒါကိုသိလို့ ကျွန်တော်က ဒါတွေ စီစဉ်နိုင်းခဲ့တာပါဗျာ .... "

အမေးက တခြား၊ အဖြေက တခြားပင်။

ကျူရဲ့ချင်လို နာမည်လုံးဝမရှိသူတစ်ဦးက သူလို ထိပ်သီးတစ်ဦးအား ထိကပါး ရိကပါး ပြောခြင်းမှာ လုံးဝမဖွယ်ရာသောကိစ္စဖြစ်၍ ဝါယိချွန်သည် အကြီးအကျယ် မျက်နှာပျက်သွားလေ၏။

သို့သော် သူသည် ချက်ချင်း ဣန္ဒြေဆည်သည်။

"မင်းက ဘာစကားပြောတာလဲ .... ငါ့ကို ဒီလိုစော်စော်ကားကားပြောဖို့ မင်းမှာ အခွင့်အရေး ရှိတယ်လို့ ထင်နေသလား"

"ခင်ဗျားဟာ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ပါဗျာ !.... "

ကျူရဲ့ချင်၏လေသံက လှောင်တောင်တောင် လေသံအဖြစ်

သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

ဝါယီချွန် ဒေါသထွက်လာလေပြီ။ အသားများ တဆတ်ဆတ် တုန်လာလေပြီ။

ကျူးရဲ့ချင်က ....

"တကယ်တော့ .... ခင်ဗျားဟာ တကယ့်ယောကျ်ားပီသတဲ့လူတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ .... "

သည်တစ်ခါလည်း စော်ကားသည့် စကားပင်။

ဝါယီချွန်သည် သူ့ဒေါသကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းထားသည်။

"မင်း ဆက်ပြောပါဦး .... "

သွားစေ့သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည့် စကားသံက ဝါယီချွန်ဒေါသကို မည်မျှ ထိန်းချုပ်ရကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။

"တောင်ကုန်းပေါ်မှာ တိုက်ပွဲလေး ဖြစ်ခဲ့တယ် .... သိုင်းလောကသမိုင်းဝင် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲပေါ့ .... ဒီတိုက်ပွဲမှာ ဘယ်သူနိုင်သလဲ ဘယ်သူရှုံးသလဲ .... ဒါကို ခင်ဗျား အသိဆုံးပဲ ....

ဝါယီချွန်သည် တုန်ယင်သောလက်များဖြင့် စားပွဲပေါ်မှ အရက်ခွက်ကို လှမ်းယူကာ မော့သောက်လိုက်ရသည် .... ။ တိုက်ပွဲအကြောင်း ကြားသည်နှင့် သူ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရပြီ။

ကျူးရဲ့ချင်က မခိုးမခန့် လေသံဖြင့် ....

"တကယ်တော့ .... ခင်ဗျားဟာ ယောကျ်ားပီသတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး .... ယောကျ်ားပီသတဲ့လူသာဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျား ရှုံးနိမ့်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးရှေ့မှာ ဝန်ခံရဲရမှာပေါ့ .... သိုင်းလောကမှာ အရှုံးအနိုင်ဆိုတာ အသက်ပဲ .... အရှုံးအနိုင်

ကို ဝန်ခံရဲတဲ့လူဟာ သူရဲကောင်းပဲ .... ခင်ဗျားကတော့ ဝန်ခံရဲသူ မဟုတ်ဘူး .... "

သူရဲကောင်း မဟုတ်၊ ယောကျ်ားပီသသူ မဟုတ်ဟု ကျူးရဲ့ချင် အပြစ်တင် ရှုတ်ချနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝါယီချွန်က လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး၌လည်း ချွေးစေးများဖြင့် စေးထိုင်းနေလေပြီ။

"ဟဲ ဟဲ ဟဲ .... ဆရာကြီး .... ဆရာကြီး ဝါယီချွန် ခင်ဗျား ဒီည မအိပ်နိုင်ဘူး .... တိုက်ပွဲအကြောင်း ပြန်စဉ်းစားနေရမယ်လို့ တာဖြစ်လို့ ကျုပ်က အတတ်သိနေတယ်ထင်သလဲ .... ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တို့လို လူစားမျိုး မဟုတ်လို့ပေါ့ဗျာ .... ခင်ဗျားသာ အောက်တန်းကျတဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေရင်တော့ ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျား ပြန်စဉ်းစားနေမှာ မဟုတ်ဘူး .... ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်သွားမှာပါ .... "

ဝါယီချွန်သည် အရက်ခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်၏။

သူ့လက်များ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ ဤသည်ကို ကျူးရဲ့ချင်က ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်၏။ ဤစစ်ပွဲတွင် သူ့ဘက်မှ သိသိသာသာကြီး အနိုင်ရနေမှန်း သူ ကောင်းစွာ သိနေသည်။

"အခုတော့ ခင်ဗျား အိပ်မပျော်ဘူး .... ကျုပ်တို့လို အောက်တန်းကျတဲ့လူလည်း မဟုတ်တော့ .... ရှက်လည်း ရှက်နေတယ် .... နောင်တလည်း ရှိနေတယ် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား .... "

သူကပင် ပြန်၍အတည်ပြု မေးခွန်းထုတ်နေပြန်သေးသည်။

သူ ဆက်၍ ပြောပြန်၏။

"ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မေးတယ် .... မင်း ဘယ်လိုလူစားလဲ ဗျ .... မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်က ဘာလဲတဲ့ .... ခင်ဗျားမေးတာ ခင်ဗျား

မေးတာ .... ဒီတော့ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားကို ပြန်မေးချင်ပါတယ်၊ ဆရာကြီးခင်ဗျာ .... ခင်ဗျားကရော ဘယ်လိုလူစားမျိုးပါလဲ ခင်ဗျာ၊ သူတော်ကောင်း အယောင်ဆောင်နေတဲ့ လူလိမ်လူညာကြီးပါလား၊ ခင်ဗျား .... ခင်ဗျား ဖြေလိုက်စမ်းပါ .... ကျုပ်ဟာ သတ္တိမရှိတဲ့ လူလိမ်လူညာကြီးပါလို့ ဖြေလိုက်စမ်းပါဗျာ .... ”

ဝါယိချွန်သည် တစ်လှမ်းချင်း ရှေ့သို့ လျှောက်လာ၏။ သူ့မျက်နှာမှာ မည်းပြာနေ၏လေပြီ။ ဒေါသသည် လည်းကောင်း၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ငယ်ထိပ်တိုင်တတ်နေလေပြီ။

“ဟုတ်တယ် .... ငါဟာ သတ္တိကြောင်တဲ့ ယောက်ျား .... ဒါပေမယ့် ငါ .... ငါဟာ မင်းကို .... ”

ပြောရင်း သူ့အသံသည် အက်ကွဲလာ၏။ သူ့မျက်လုံးများမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြူးထွက်လာသည်။ ထို့နောက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဝုန်းခနဲ မှောက်ယိုးလဲကျသွားလေတော့သည်။

ချီအော့သည် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်ကာ ဝါယိချွန်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။

သူ့စိတ်ထဲတွင်ကား သိနေလေပြီ။ ငါသည်လည်း ဝါယိချွန်ကဲ့သို့ မဖြစ်အောင် လွှပ်ရှားမှ ဖြစ်တော့မည်။ မလှုပ်ရှားလျှင် ငါသည် ဝါယိချွန်၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်ရတော့မည်ဟု သူ သိနေလေပြီ။ သို့သော် သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း လှုပ်ရှား၍ မရတော့ပေ။ ထိုစဉ်မှာပင် ကျူရဲ့ချင်သည် သူ့ဘက်သို့ လှည့်လာလေတော့၏။

“သူ ဘာကြောင့်လဲကျသွားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိတယ် မဟုတ်လား .... ”

“သူ အရက်မှူးပြီး လဲသွားတာ မဟုတ်လား ...., ”

ကျူရဲ့ချင်က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်၏။

“ခင်ဗျား .... ဒီလောက် ထုံအ,ဖို့တော့ မကောင်းပါဘူး”

“ငါ ဘာ ထုံအ,လို့လဲ ...., ”

“သူဟာ အသက်ကြီးနေပါပြီ .... အရက်ကိုလည်း ဒီလို တစ်ချိုးတည်းမော့ချတာ မကောင်းပါဘူး .... ဒီလို မသောက်သင့်ပါဘူး .... ဒါပေမယ့် အရက်ထဲမှာ အဆိပ်မပါရင်တော့ ဒီလောက်မြန်မြန် လဲမကျပါဘူး .... ”

“ဘာ .... အဆိပ် ဟုတ်လား”

“ဒီအဆိပ်ဟာ ခါးပါတယ် .... အရက်နဲ့ ရောစပ်လို့လည်း လွယ်ပါတယ် .... နှစ်များစွာ မြေတွင်းအောင်းထားခဲ့တယ် .... ကျူရဲ့ချင် အရက်နဲ့ရောလိုက်တော့ ဒီအရက်ထဲမှာ အဆိပ်ပါတယ်လို့ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်တော့ပါဘူး .... အဆိပ်သမားတော်ကလွဲရင်ပေါ့လေ .... ”

ချီအော့ ထိတ်လန့်သွား၏ .... ။ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် မကြောက်စဘူး ကြောက်သွား၏။

“ငါတော့ သွားပြီ”ဟု တွေးလိုက်ပြီး မာန်သွင်းကာ ထခုန်လိုက်မိသည်။ သို့သော် သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် ယခင်ကလို လေထဲသို့ ခုန်တက်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ရှုန်းကန်ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

ကျူရဲ့ချင် အောင်နိုင်သူကဲ့သို့ တဟဲဟဲရယ်သွမ်း သွေးပြီး ချီအော့ကို လှည့်ပတ်လမ်းလျှောက်ကြည့်နေ၏။

“ဟဲ ဟဲ ဟဲ .... မင်း သိဖို့ကောင်းတယ် .... ကြိုတင် သိဖို့ကောင်းတယ် .... ကျူရဲ့ချင်ဆိုတာ အရက် သို့မဟုတ် မြွေစိမ်းမြီးခြောက်ဆိုတာ မင်း သိပ်သိဖို့ကောင်းပါတယ် .... ”

သူပြောသည်မှာ မှန်ပါသည်။ အရက်ဆိုသည်မှာ လူကို
ကောင်းကျိုးမပေးပါ။ ဘယ်တုန်းကမှ ကောင်းကျိုးမပေးခဲ့ပါ။

မြွေစိမ်းမြီးခြောက်ကရော မြွေဆိုသည့် သတ္တဝါကတော့ လူ
သားအတွက် အန္တရာယ်အရှိဆုံး သတ္တဝါပင် ဖြစ်ပါသည်။

မြွေဆိပ်ကြောင့် သေဆုံးရသည့် လူသားများ မရေမတွက်နိုင်
အောင် ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချိုအေးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ တွန့်လိမ်နေပါသည်။ မသေ
သေးပါ။ သို့သော် စားကိုတော့ မကိုင်နိုင်တော့ပါ။ စားတခြား လ
တခြား ဖြစ်နေပါပြီ။

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးပြုံးနှင့် ဆက်ပြော၏။

"ငါလိုလူမျိုးက ကိုယ့်အတွက် အကျိုးမရှိဘူးဆိုရင် ....
များကို နှမ်းစေ့တစ်စေ့တောင် ဖဲ့ကျွေးမယ့်လူမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
မင်း သိထားသင့်ပါတယ် .... အစားအစာတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အရက်
အလျှံပယ် ကျွေးမွေးတိုက်ပြုနေကတည်းက ငါ့မှာ အကြံအစည်တစ်ခု
ရှိနေပြီဆိုတာ မင်း သိဖို့ကောင်းပါတယ် .... "

ချိုအေးသည် ကုန်းရုန်းထနေပြန်သည်။ သို့သော် မအော
မြင်ရှာပါ။ သူ့အဖြစ်က ဆိုးရွားပါသည်။

ကျူရဲ့ချင်က ....

"တကယ်တော့ .... ငါဟာ မင်းကို ကျေးဇူးတင်သင့်ပါတယ်
ဝါယီချွန်ဟာ အင်မတန် သတိကြီးတဲ့လူ .... အင်မတန် ဇာစပ်သေ
တဲ့လူပါ .... တကယ်လို့ ဒီစားပွဲဝိုင်းမှာ မင်းအရက်သောက်နေတ
သာ သူ မမြင်ရင် ဒီအရက်ကို သူ လုံးဝသောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး
မင်းကို ငါက ကျေးဇူးတင်သင့်သေးတာက မင်းဟာ အရက်ကို မျ

ပြီး တဖြည်းဖြည်း သောက်နေခဲ့တဲ့ အချက်ပဲ .... ဒီတော့ အဆိပ်က
မျက်ချင်းအစွမ်းမပြဘူးပေါ့ .... ဒီမှာတင် သူဟာ အဆိပ်အရက်ကို
သံသယကင်းကင်းနဲ့ သောက်လိုက်တာပဲ .... "

ချိုအေး မထနိုင်တော့ပါ။ မျက်လုံးများကလည်း တဖြည်း
ဖြည်း ဝေဝါးလာပါသည်။

ကျူရဲ့ချင်၏ စကားသံများကိုလည်း မပီမိုးဝါးသာ ကြားနေ
ရပါတော့သည်။ နောက်ဆုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ မျက်နှာမှောက်ကျကာ
ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။ သိုင်းသမားဘဝ တစ်ခဏပါတကား။

လိန်လိန်သည် မရှုံ့ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

"ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို နားမလည်တော့ဘူး .... အစကတော့
ရှင်ဟာ လောက်ပန်နေရာကို လိုချင်လို့ လုပ်နေတာလို့ ထင်ခဲ့တယ်၊
အခုတော့ ဘယ်လိုမှကို နားမလည်တော့ဘူး .... "

"အေး အေး .... နောင်လည်း နားလည်လိမ့်မယ်လို့ လုံးဝ
မထင်နဲ့တော့ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံး၍ ပြောလိုက်လေ၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် ကောက်ကျစ်အစဉ်းလဲဆုံး မြွေတစ်ကောင်
သာ ဖြစ်ကြောင်း လိန်လိန် နားလည်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း သူမသည်
ကျူရဲ့ချင်အား လိမ်လည်ပြောဆိုခဲ့ပါလေသည်။

✻

အခန်း (၃)

ဗန်လာသည့်ကံကြမ္မာငယ်

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် ရုတ်တရက် လန့်နိုးလာ၏။ အိပ်မက်ဆိုးသည်
သူမအား ချောချော်ပြိုက်ပြိုက်ကျစေရုံမျှမက ဆက်လက်အိပ်မရအော
ဖြောက်လှန့်ခဲ့ပေသည်။

အိပ်မက်ဆိုးကား အဘယ်သို့သော အိပ်မက်ဆိုးနည်း။ အိပ်
မက်ထဲတွင် ဂါယီချွန်သည် တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများပေကျံလျက် သူ
၏ ခုတင်ရှိရာသို့ ပြန်လာသည်။ ထို့နောက် သူမအား သွေးလွှမ်းသေ
ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် အသက်ရှူမရအောင် ဖိသတ်နေသည်ဟု မြင်မက်ခဲ
သည့်အိပ်မက် ဖြစ်နေပေသည်။

သူမ လန့်နိုးလာသည့်အချိန်တွင် အခန်းထဲ၌ မီးရောင်မ
တော့ပေ။ မီးစာကုန် ဆီခန်းဖြစ်ပြီး မီးငြိမ်းသေလျက် ရှိနေလေပြီ

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည်လည်း အမှောင်ထဲတွင် တစ်ယော

ဟည်ဟိုင်လျက် ရှိနေသည်။ သည်အိမ်တွင်တော့ မီးအိမ်မရှိချေ။ မီး
အိမ် မရှိသဖြင့် အမှောင်ထု ကြီးစိုးနေသည်။

တကယ်တော့ ဖယောင်းတိုင် ရှိပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ထွန်း
ညှိဖို့ ကောင်းသည်။ ဤအိမ်ကလေး လင်းလင်းကျင်းကျင်း ရှိလျှင်
လောင်မြောင်တို့ သားအမိ မည်သို့ လှုပ်ရှားသည်ကို စိတ်ဖြင့်ခန့်မှန်း
ကြည့်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

တကယ်တော့ သည်အိမ်ကလေးသည် လောင်မြောင်တို့
မိသားစု နေထိုင်ခဲ့ရာ အိမ်ကလေးတည်း။ အသုံးမကျသော အားကျိ
လျှန်းခဲ့သည့် အိမ်ကလေးတည်း။

အိမ်ကလေးကတော့ လုံးဝအပြောင်းအလဲ မရှိသေးချေ။ သို့
သော် မိနိုသုံ့များကတော့ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲကုန်ပါပြီ။ ရှင်ကွဲ၊
သေကွဲ ကွဲကုန်ပါပြီ။

ကျဉ်းမြောင်းသော မီးဖိုချောင်ကလေးထဲမှ ပူနွေးသော
အလင်းရောင်လည်း ဖျံ့နှံ့မလာတော့ပါ။ ဟင်းနံ့၊ ကျွေးနံ့၊ ဆန်ပြုတ်နံ့
များလည်း သင်းပျံ့မလာတော့ပါ။ ဤအိမ်ထဲတွင် အားကျိသည့် မိသား
စုဝင်တစ်ယောက်အဖြစ် ခေတ္တကွန်းခိုခဲ့ဖူးရာ ဤမိသားစု၏ မေတ္တာ
ကို သူ အပြည့်အဝ ခံစားခဲ့ဖူးပါသည်။

အမေအို မရှိတော့ပါ။ အမေအိုသည် ပူနွေးသော မေတ္တာ
စောင်ဖြင့် သူ့အား နွေးထွေးစေခဲ့ပါသည်။

လောင်မြောင်ကတော့ ရှိနေပါသေးသည်။ ဤအိမ်မှာတော့
မဟုတ်။

လောင်မြောင်ကလည်း သူ့အား ညီရင်းအစ်ကိုပမာ မေတ္တာ
များဖြင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါသည်။

ဝါးဝါး ....

ဝါးဝါးကလည်း သူ့အပေါ် တုနှိုင်းမရသော မေတ္တာစေတနာ ထားခဲ့ရှာပါသည်။ ယခုတော့ မေတ္တာအသိုက်အမြုံ မိသားစုကလေး ပျက်စီးသွားခဲ့ပါပြီ။ တိုစဉ် အိမ်ခန်းတံခါး ပွင့်လာ၏။ ဖယောင်းတိုင် မီးရောင်နှင့်အတူ သေးသွယ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဝင်လာပါသည်။

သူမကား ဝါးဝါးပင် ဖြစ်ပါသတည်း။

သူမသည် ဖယောင်းတိုင်မီး မပါဘဲနှင့် ဤအိမ်ကလေး အတွင်း စိတ်ကြိုက် လမ်းလျှောက်နိုင်ပါသည်။ လိုချင်သည့် ပစ္စည်းကို ရှာနိုင်ပါသည်။ အိမ်ကလေးမှာ မသားနားပါ။ သို့သော် အမြဲတမ်း နွေးနွေးထွေးထွေး ဖြစ်နေသည်ဟု သူမ ယူဆပါသည်။

သူမအား အိမ်ရှေ့အရောက်အထိ ခေါ်ယူပို့ဆောင်ပေးသူကား လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

သူမကို ထိုလူကြီးက ပန်းပေါ်ထမ်းတင်ပြီး ပြေးလွှားလာခြင်းဖြစ်သည်။ သူမသည် အိမ်ရှေ့တံခါးအတက်တွင် တင်ထားသည့် ဖယောင်းတိုင်နှင့် မီးခြစ်ကို အသုံးပြုလျက် အိမ်တံခါးကို တွန်းဖွင့်ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ အိမ်ထဲတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသော ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို တွေ့ရလေတော့၏။

ဝါးဝါး မည်သို့သော မိန်းကလေးဖြစ်ကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သိသည်။ ဝါးဝါးသည် ပြည့်တန်ဆာမလေး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ပျော့ပျော့ကြီး ပြည့်တန်ဆာ လုပ်သူတော့ မဟုတ်ပါ။ မိခင်ကြီးနှင့် အစ်ကိုတို့ သက်သာပါစေတော့ဟူသော စေတနာဖြင့် သူမ၏ဘဝကို အနစ်မွှန်းခံကာ ပြည့်တန်ဆာ လုပ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူမကြောင့်

မိခင်ကြီးနှင့် အစ်ကိုတို့ကို တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်မျှ အသားဟင်း ကောင်းကောင်းဖြင့် စားနိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤအိမ်ကလေးဖြင့် နေနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အမေအိုနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ လောင်မြောင်နှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း ဝါးဝါး၏ စေတနာတရားကို သိ၍လည်းကောင်း .... သူမအား နှမကလေးတစ်ယောက်နှယ် သဘောထားခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် ရှောင်တိဟူသော လူငယ်ကလေးနှင့် ပတ်သက်လာခဲ့သည့်အခါတွင်မူကား ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအဖို့ မရှုသာ မရှိုက်သာ ဖြစ်ခဲ့ရပါလေပြီ။

ရှောင်တိနှင့် ဝါးဝါးကို လက်ထပ်ပေးရမည့်ကိစ္စတွင် သူ လုံးဝ သဘောမတူနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ရှောင်တိသည် သူ့သား အရင်းခေါက်ခေါက် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလော။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် အခြားသူတို့၏ စရိုက်သဘာဝနှင့် အလွန်ကွာခြားသည်ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤအချက်တွင်မူ အခြားသော မိဘများနှင့် မည်သို့မျှ မထူးခြားဘဲ ဖြစ်နေတော့သည်။

ဝါးဝါး၏ စိတ်ရင်းစေတနာကို မည်သို့ပင် ရှိစေကာမူ သားရင်းဖြစ်သူနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးရန်အထိ သူ စိတ်မကူးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရှာသည်။ သူ့သားကို ဆင်စီးမြင်းရံ အဖြစ်မျိုးသာ သူ ကြည့်လိုနေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအနေဖြင့် ဝါးဝါးကိုလည်း မထိခိုက်စေချင်ပါ။ ဤကြောင့် သူသည် ကျူရဲ့ချင် အကြံပေးခဲ့သည့်အတိုင်း မီးမရှိဘဲနှင့် ထမင်းမချက်နိုင်ဆိုသည့် အစီအမံကို လိုက်နာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

"ထိုင်ပါ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ထိုင်ခုံတစ်လုံးကို ထိုးပေးပြီး ဝါးဝါးကို ထိုင် ခိုင်းလိုက်သည်။ ဝါးဝါးသည် နက်မှောင်သော မျက်လုံးကလေးများဖြ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

"ဝါးဝါး .... မင်းအစ်ကိုကြီးအတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့ .... သူ ကျန်းကျန်းမာမာ ငါ တွေ့ထားပါတယ် .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... အဲဒါတော့ ကျွန်မ သိထားပါတယ် .... "

"စောစောက .... မင်းကို ခေါ်ဆောင်လာတဲ့လူဟာလည် ငါ့မိတ်ဆွေပါ .... စိတ်ချရတဲ့ လူပါ .... "

ဝါးဝါးအား ခေါ်ဆောင်လာသူမှာ ရှန့်ကျုန်ကွေ့ ဖြစ်ပါသည်

"ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ သိပါတယ် .... ကျွန်မကို ဘာကြော ဒီကိုခေါ်ရတယ်ဆိုတာကိုပါ ကျွန်မ သိပါတယ်ရှင် .... "

ဝါးဝါးသည် ထိုစကားကို ပြုံးရယ်၍ ပြောခြင်းဖြစ်ပါသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မျက်နှာပူသွားပါသည်။ သူ ခေါင်းငုံ့လိုက်ပါ၏။

ဝါးဝါးက ဆက်ပြောသည်။

"ရှောင်တိန့် ကျွန်မကို ရှင်က လက်မထပ်စေချင်ဘူးဆို ကျွန်မ သိထားရင် .... ဒီကိစ္စဟာ အတော်ကလေး လုံလောက် မဟုတ်လားရှင် .... "

သူမသည် စကားဆုံးသောအခါ ရယ်မောပြန်သည်။ တ တော့ သူမရယ်မောပုံမှာ ရယ်မောပုံမပေါက် .... ငိုညည်းနေ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်သာ တူနေပါတော့သည်။

ထို့နောက် ရှိုက်သံနှင့် ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ရှင့်စိတ်ထဲမှာ ဘာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ ပြောပြရမ

ရှင် .... ကျွန်မ ဘယ်လောက်ထိ သိနေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ ပြော လိုက်ပါရစေတော့ .... ရှင့်စိတ်ထဲမှာ ကျွန်မဟာ သူနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး လို့ ထင်နေတယ်မဟုတ်လား .... ယူဆထားတယ် မဟုတ်လား"

အမှန်တရားပါ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ရင်ထဲ၌ ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်နေပါသည်။ သူ့ သားနှင့် အပျော်မလေးတို့ မပေါင်းစပ်သင့်ဟု သူ့ရဲကောင်းကြီးက ယူ ဆထားပါသည်။ သူ့သားသည် ရှန့်သွေး ဖြစ်သည်။ ရှန့် မျိုးရိုးဖြစ်သည်။ ရှန့် မိသားစုဖြစ်သည်။ ရှန့်ကျုန်ဂေဟာ၏ ကြီးမားသော အမွေများကို ယူ၍သား၏ ဆက်ခံမည်ဖြစ်ရာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ပြည့်တန်ဆာမ လေးနှင့် လက်မထပ်သင့်ဟု ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ယူဆနေပါသည်။

ထိုအချက်ကို ဝါးဝါး သိရှိပါသည်။

"ရှင် .... ကျွန်မကို ဘာမှနှစ်သိမ့်မနေပါနဲ့တော့ .... ကျွန်မ ဟာ ဘာမှတန်ဖိုးမရှိတဲ့ လူသားပါ .... ရှင်တို့တစ်တွေ ခေါ်တဲ့နောက် ဘာမှငြင်းဆန်ခွင့်မရှိဘဲ လိုက်နာခဲ့ရတဲ့ လူတွေပါ .... ဒီလို လိုက်နေ ရင်းနဲ့ ရှင်တို့သတင်းတွေ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ် .... "

ဝါးဝါး မျက်ရည်ကျလာသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကတော့ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပါ။ ဝါးဝါးက အမှန်တွေကိုသာ ပြောနေသည် မဟုတ်ပါလား။

"ရှင် .... မုယုံချူးထိကို ဘာဖြစ်လို့ ရှောင်နေတာလဲဟင်၊ ကျွန်မ နားမလည်တာ အချို့ရှိပေမယ့် .... မုယုံချူးထိဟာ တကယ်လှ တကယ်ချောတဲ့မိန်းမပါ .... သိုင်းပညာမှာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ် ထက် မြက်တဲ့မိန်းမပါ .... ပညာ ဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မိန်းမပါ .... ဥစ္စာ နေတိုတာလည်း ပြောစရာမရှိအောင် ပြည့်စုံနေတဲ့ မိန်းမပါ .... ရှင်

ချစ်သူဟာ တကယ်ဆုတောင်းကောင်းတဲ့ မိန်းမပါရှင် .... ကျွန်မတို့လို မိန်းမပျက်မဟုတ်ဘူး .... ကျွန်မလို ပြည့်တန်ဆာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မထက် အဆပေါင်းများစွာ မြင့်မြတ်တဲ့ မိန်းမဆိုတာ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း သိပါတယ်ရှင် .... "

ဝါးဝါးမှာ စီးကျလာသော မျက်ရည်များကို သုတ်၍မနိုင်အောင် ဖြစ်နေရှာပေသည်။

သူမ၏စကားက မဆုံးသေးပါ။

"ဒီမှာရှင် .... ကျွန်မ အသေအချာပြောနိုင်တာ တစ်ခုတော့ ရှိပါသေးတယ် .... ရှင်သိထားဖို့က မိန်းမပျက်ဆိုတာ လူသားပဲဆိုတာ ရှင် သိထားပါ .... မိန်းမပျက်တွေမှာလည်း တခြားလူတွေလို ခံစားတတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးတွေ ရှိတာပါပဲ .... သူတို့မှာ ချစ်ချင်းမေတ္တာဆိုတာလည်း ရှိတာပါပဲ .... သူတို့ကို ပြုစုယုယမယ့် လင်သားတစ်ယောက်ကိုလည်း အလိုရှိတာပါပဲ .... အဲဒါတွေကို ရှင် သိရဲ့လားဟင်၊ ရှင် သိရဲ့လား .... "

ရှန်ရှောင်ဖုန်းမှာ လုံးဝ ခေါင်းမဖော်နိုင်တော့ပါ။ ဝါးဝါးသည် ရင်ထဲရှိသမျှ စကားများကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောခဲ့ပါပြီ။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းကိုယ်တိုင် ဝါးဝါး၏ ဝေဒနာများကို စာနာသနားလာမိပါသည်။

သည်မိန်းကလေးကို ယခင်ကတည်းက သံယောဇဉ် ရှိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲမှုကို ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် ဝါးဝါး၏ ဆံပင်များကို သနားကြင်နာစွာ ပွတ်သပ်ပေးမိပါသည်။

သူသည် ဝါးဝါး၏ အသည်းနှလုံးထဲမှ ခံစားနေရသည့် ဝေ

ဒနာများ ပပျောက်သွားအောင် အားပေးနှစ်သိမ့်စကား ပြောလိုက်ချင်ပါသည်။ သို့သော် သူ့ပါးစပ်ထဲမှ ဘာစကားမျှ ထွက်မလာပါ။

ဝါးဝါးသည် ကြေကွဲစွာဖြင့် ရှန်ရှောင်ဖုန်း၏ ရင်ခွင်ထဲ မျက်နှာမှောက်ကာ ငိုကြွေးမိပါတော့သည်။

"ဝုန်း .... "

အိမ်တံခါးမကြီးသည် မုန်တိုင်းအတိုက်ခံရသလို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအသံဖြင့် ဝုန်းခနဲ ပွင့်သွားလေ၏။

တံခါးဝတွင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးဆုတ်ဖြူရော်နေသည့် လူငယ်တစ်ယောက် မားမားကြီး ရပ်နေသည်။

သူ့မျက်နှာပေါ်၌ နာကြည်းမှု အမျိုးမျိုးကို ဖော်ပြနေသည့် ဝေဒနာမျိုးစုံသည် ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေသည်။ နာကြည်းခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဆို့နစ်ခြင်းနှင့် အငြိုးကြီးခြင်း အစရှိသည့် အမှုအရာများ အားလုံးပေါ်နေသည်။ အမူအရာသည် စကားလုံး ထောင်သောင်းထက် ကျယ်လောင်သည်ဟူသော ပညာရှိသူများ၏ စကားသည် ယခု လုံးဝမှန်နေပေပြီ။

ရှောင်တိ၏ မျက်နှာသာ ဖြူဖွေးနေသည်။ မျက်လုံးကတော့ နဂါးမျက်လုံးကဲ့သို့ နီရဲနေပေသည်။ သူ့မျက်လုံးထဲ၌ ဒေါသအငွေ့အသက်များ တရှိန်ရှိန် ထနေသည်။

သူရောက်လာသည့် အချိန်မှာ တကယ့်အချိန်ကိုက် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အိမ်ထဲမှ အခြေအနေကို ကောင်းကောင်းကြီး သိမြင်ခွင့် ရလိုက်ပါသည်။

ရှောင်တိသည် ချာခနဲလှည့်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားပြန်တော့သည်။ ရှန်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ဝါးဝါးတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြင်နာ

ယှယှစွာ မွေ့ဖက်နေသည်ကို အခြားသူများ ကြားလူများ၏ စကားအ
မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင် မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

လေတိုးသံသည် သွနားထဲ၌ ဟူးဟူးထနေ၏။ ထိုစဉ် ထူ
ဆန်းသော အသံသည် သူ့နားထဲ ဝင်လာတော့သည်။

"မင်းအမေ မင်္ဂလာမဆောင်ခင် နှစ်ရက်အလိုမှာ .... သူဟာ
မင်းရဲ့အမေကို ခိုးပြေးခဲ့တယ် .... အခု မင်း မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ တစ်ရက်
လိုတော့တယ် .... အခု မင်းရဲ့ဇနီးလောင်းကို ခိုးသွားပြန်ပြီ တကယ်
လူပါပဲကွာ .... သူ့ကို ငါ နားမလည်တော့ဘူး .... လုံးဝကို နားမလည်
တော့ပါဘူးကွာ .... "

ရှောင်တီသည် ရင်နာနာနှင့် ပြေးလွှားနေစဉ် သူ့အသံများ
သည် သူ့နားအနီးသို့ ကပ်အော်သလို ကြားလာရသည်။

ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် အဖြစ်အပျက်အတိုင်း မှန်ကန်ပါသလော။
အချို့က ကြားရုံမျှဖြင့် မယုံနိုင်ဟု ဆို၏။ အချို့က မြင်လျှင်ယုံမည်ဟု
ဆို၏။ အချို့က ငါ့မျက်စိနဲ့ ဒိဋ္ဌမြင်တာ မယုံမရှိနဲ့ ဆို၏။ ဤအဖြစ်သည်
မယုံနိုင်ဖွယ်သော အဖြစ်ပေလား။ ယုံကြည်ထိုက်သော အဖြစ်ပေ
လား။ လောက၌ အထင်နှင့်အမြင်တိုင်းကို သေချာစွာ ဝေဖန်စိစစ်ရန်
လိုပေသည်။

အကြောင်းတရားကို သေချာစွာ မလေ့လာဘဲနှင့် အဖြစ်မှန်
ကို သေချာပေါက် သိရှိမည်ဟု မယုံကြည်အပ်ပေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှောင်တီအဖို့တော့ ပြေးကို ပြေးရပါမည်။
ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ်သာသော ဘဝမှာ သူ့ဘဝ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဒေါသကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအပေါ် ပုံချ၍မရကြောင်း ရှောင်တီ
ကောင်းစွာသိ၏။ ဓားဘုရင်ကြီးကို သူ မည်ကဲ့သို့ လုပ်ကြံနိုင်ပါမည်

နည်း။ ထို့ကြောင့် သူတတ်နိုင်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ကမ္ဘာမြေအဆုံး သူ ပြေးပစ်လိုက်ချင်ပါသည်။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို လွတ်
မြောက်သွားသည်အထိ ပြေးပစ်လိုက်ချင်ပါသည်။

သူသည် ဝါးဝါးကိုလည်း မကျေနပ်ပါ။ သူနှင့်ဝါးဝါးမှာ သံ
ယောဇဉ်တော့ မတွယ်ကြသေးပါ။ သို့သော် ဝါးဝါးက ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း၊ ပြောပြသင့်ပါသည်။ သူ့အပေါ် သစ္စာမမဲ့သင့်ဟု ထင်ပါသည်။
ကကယ်တော့ သူသည် သူ့မိခင်အကြောင်း သေချာဂနု မသိသေး၍
ဤသို့ တွေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့မိခင်သည်ပင် မင်္ဂလာဆောင်ရန် နှစ်ရက်အလို ရှန့်ရှောင်
ဖုန်းနောက်သို့ ခိုးရာလိုက်ပြေးသွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ သူ့မိခင်
လည်း သတို့သားလောင်းအပေါ် သစ္စာဖျက်ယွင်းခဲ့သည်ပဲလေ။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းရင်းမှန်ကို မသိဘဲ လူတစ်ဦးတစ်
ယောက်ကို ပြစ်တင်ရန်ကိစ္စမှာ 'ဆယ်ခါပြန် စဉ်းစားသင့်သောအရာ
ဖြစ်နေပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှောင်တီကတော့ ပြေးနေပါပြီ။ ဤ
အရပ်မှ ဝေးရာသို့ ပြေးနေခဲ့ပါလေပြီ။

ရှောင်တီ ရောက်လာခြင်း၊ ရှောင်တီ ပြေးထွက်သွားခြင်း
ကိစ္စများကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ပါသည်။ ထိုကိစ္စကို
ဝါးဝါးကတော့ မတွေ့မြင်လိုက်ပါ။

ရှောင်တီ မည်သို့ခံစားရမည်ကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ကိုယ်ချင်းစာ
နားလည်မိပါသည်။ သူကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်ကာလက ဤသို့ အကြိမ်
ကြိမ် အလီမိခံခဲ့ရဖူးသည် မဟုတ်ပါလော။

နောက်ပိုင်းတွင် သူသည်လည်း အချစ်နှင့် ပတ်သက်လျှင်
လူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ပါ။ ဤသို့ဖြင့် မုယုံချူးထိကဲ့

သို့ အစစအရာရာ ပြည့်စုံခဲ့သော မိန်းမချောကလေးများပင် စိတ်သောကဝေဒနာ ခံစားရသည့်ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

သို့သော် သဘာဝတရားသည် မည်သည့်အရာကိုမျှ တစ်ဖက်သတ် ဖန်တီးထားခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။ နောက်ပိုင်း အချိန်များတွင် ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် သောကဝေဒနာများကို စတင်ခံစားလာခဲ့ရပြီး အထူးသဖြင့် ရှောင်တီသည် သူ့သွေး သူ့သားဖြစ်ကြောင်း သိရသည့် အချိန်မှစ၍ သူ စိတ်ဒုက္ခခံစားလေရတော့သည်။

မင်္ဂလာဆောင်မည့်ကိစ္စ မဖြစ်မြောက်စေရန် သူသည် ကျူးရဲ့ချင်၏ စိတ်ကူးအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ရှန်ကျန်ကွေ့ကလည်း ဝါးဝါးကို ဆောင်ကြဉ်းပေးခဲ့သည်။ သူ့အနေဖြင့် ဝါးဝါးနှင့် လောင်မြောင်တို့ကို တစ်နေရာရာ၌ အေးအေးချမ်းချမ်း ပို့ထားနိုင်လျှင် မင်္ဂလာဆောင်သည့်ကိစ္စသည် သွေးအေးပြီး ဆုံးသွားမည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။

တကယ်တော့ ဤကား သူ့အထင်သာ။ သူမ၏ရင်ထဲမှ နှလုံးသားကို ခွဲထုတ်၍ ရှန်ရှောင်ဖုန်း နှလုံးကွဲကြေမည်ဟုဆိုလျှင် မုယုံချူးထိသည် အလွန်တကယ်ပင် သူမ၏နှလုံးသားကို ခွဲထုတ်မည့်မိန်းမမျိုးဖြစ်ကြောင်း ရှန်ရှောင်ဖုန်း မသိသည်မှာ အလွန့်အလွန် မိုက်မဲ၍သာဖြစ်ပေတော့သည်။ မုယုံချူးထိသည် ဝါးဝါးကို မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး သူ့သားရှောင်တီနှင့် မဖြစ်ဖြစ်အောင် ပေးစားမည်မှာ သေချာသည်။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းက ဤအဖြစ်ကို လက်မခံနိုင်လေလေ သူမက ဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်လေလေပင်။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် ဝါးဝါးကို ထားရစ်ခဲ့သည်။ ရှန်ကျန်ကွေ့

သည် အမြော်အမြင်ရှိသောသူဖြစ်၍ ဝါးဝါးကို စောင့်ရှောက်ထားလိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်သည်။ လောင်မြောင်အတွက်လည်း ရှန်ကျန်ကွေ့ စိုးရိမ်စရာမလိုဟု သူ ယုံကြည်သည်။ သူကတော့ သားဖြစ်သူ ရှောင်တီကို လိုက်လံစောင့်ရှောက်ရပါတော့မည်။ သားလေးသည် အရွယ်နှင့်မမျှသော အတွေ့အကြုံများကို ခံစားရသဖြင့် ပင်ပန်းလှလေပြီဟု ရှန်ရှောင်ဖုန်း များစွာကြင်နာသနားနေမိသည်။

သူသည် လောကထဲတွင် သူလုပ်ချင်သမျှကို မစဉ်းမစား မဆင်မခြင် လုပ်ခဲ့ပြီးပေပြီ။ ယခုတော့ သူ ဆင်ခြင်စဉ်းစားရပေပြီ။ လုပ်သင့်သမျှကို သူ လုပ်ရပေတော့မည်။

သားလေး၏ဘေး၌ ဝန်းရံလာမည့် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကို သူ စုတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်းပေးရတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် အလျှန်လျှင်မြန်လှသော ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ ရှောင်တီနောက်သို့ အပြေးလိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၄)

အကြံအစည်

ရန်မြို့၌ ကြီးမားသော အင်အားရှိပေသည်။ ထိုရန်မြို့ကြော ကြီးမားသော အန္တရာယ်ကြီးတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သိုင်းလောက သားများသည် ဤအချက်ကို သိရှိကြပါသည်။

ယခု အခြေအနေ၌ ရှောင်တို သိသည်။

ထိုအတူ ရှန့်ဖုန်ဝါလည်း သိရှိပါသည်။

ဝါယိချွန်၏ ရုပ်အလောင်းသည် ရှန့်ဖုန်ဝါတို့ တည်းခိုနေထိ သည့် ဂဟာပန်းခြံအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။ ရုပ်အလောင်းကြ သာ တွေ့ကြရသည်။ အဲဖြစ်အပျက်ကိုတော့ မသိကြရပေ။ ရုပ် အလောင်းမှာ သွေးသံရဲရဲနှင့် ဖြစ်နေ၏။ သူ့အလောင်းဘေးတွင် ဓာ တစ်လက်လည်း ရှိနေသည်။

လင်ယောကျ်ား၏ ရုပ်အလောင်းကို တွေ့လိုက်ရသော ရှ ဖုန်ဝါသည် ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်ကာ မေ့မြော်မတတ ဖြစ်သွား၏။ ပရိဒေဝ သောကမီးသည် သူမ၏အသည်းနှလုံးကို လော

ချမ်းကြိုတိုပါက ဒေါသမီးသည်လည်း သူမ၏တစ်ကိုယ်လုံးကို လောင် ချမ်းကြိုဟု ဆိုရပါမည်။ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲမှုနှင့် ဒေါသတို့ မည်မျှ ဖိစီး နှိပ်စက်သနည်းဟုမူ ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ဒေါသတို့ မည်မျှ ဖိစီးနှိပ်စက် သနည်းဟုမူ ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရရှိသော ကျားရဲသည် တစ်ဝေါလုံး ပြောင်းဆန်အောင် လူပ်ရှားကိုက်ဖဲ့နေသကဲ့သို့တည်း။

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် အခြားသူများကို ကိုက်ဖဲ့ချင်သည်သာ မက ပေ။ သူကိုယ်လူလည်း ဆုတ်ဖြဲလိုးဖြတ်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်နေခဲ့ပေ သည်။

သူမသည် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတစ်ဦး၊ အတွင်းအားပြည့်ဝ သော သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ်ရာ သူမအား သိုင်းသမားလေးဦး လက် ရှိမက်ဖြင့် မချမ်းကုန် အားကုန် ထိန်းချုပ်ကြရလေ၏။ လွတ်သွား သည်နှင့် အနည်းဆုံးတော့ ရှန့်ဖုန်ဝါသည် သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေဖြစ် သွားပေလိမ့်မည်။

လက်ရှစ်ဖက်သည် ပေါ့ပေါ့တန်တန် မထိန်းနိုင်ချေ။ ချေး ပြိုက်ပြိုက်ကျသည့်အထိ ထိန်းသိမ်းခဲ့ရာ နာရီတစ်မောင်းခန့် ကြာသွား ခဲ့၏။ ထိုအခါကျမှ ရှန့်ဖုန်ဝါ တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်သွားသည်။ မျက် ရည်များသည် ကောင်းကင်ကြီး ခံမျောက်ချသကဲ့သို့ တရဟော ကျဆင်း လာသည်။

အနစ် နှစ်ဆယ်ကျော် ပေါင်းသင်းလာခဲ့သော ချစ်ခင်မွန်း ကား သူမအား စွန့်ပစ်သွားခဲ့ပါလေပြီ။

သူမ၏ခင်မွန်းသည်ကို မည်သူ သတ်ဖြတ်သွားပါသနည်း။ သူမက အံကြိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ငါ့ကို လွှတ်ပေးပါ .... ငါ ထိုင်ချင်တယ်"

သိုင်းသမားလေးယောက်တို့၏ လက်ရှစ်ဖက်သည် မယုံ့
ဖြင့် ရှန့်ဖုန်ဝါကို လွှတ်ပေးလိုက်ကြ၏။

✻

မိုးစင်စင်လင်းပြီ။ သို့သော် စားပွဲပေါ်မှ မှန်အိမ်မီး တစ်လုံ
လင်းနေသည်။ တကယ်တော့ မှန်အိမ်မီးကို ငြိမ်းသတ်ဖို့ပင်။ သို့သေ
ငြိမ်းသတ်ရန် မေ့နေကြသည်။

မုယုံ့ချူးထိသည် ဖြူဖတ်ဖြူရော် မျက်နှာဖြင့် ထိုင်နေသည
ရှန့်ဖုန်ဝါကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ရှန့်ဖုန်ဝါကမူ မီးအိမ်ကို စိုက်ကြည့်နေ
၏။ သို့ရာတွင် မီးအိမ်ကို မြင်ဟန်မတူ။ သူ့မျက်လုံးများမှာ ဟာလ
ဟင်းလင်း ဖြစ်နေပေသည်။

ပြင်းထန်သော ခံစားမှုသည် လူတစ်ယောက်ကို ရူးသွပ်သွာ
စေနိုင်သည်။ ထို့အတူ ရန်ငြိုးသည်လည်း လူတစ်ယောက်ကို သွေးအေ
ငြိမ်သက်သွားစေနိုင်သည်သာ။

ရှန့်ဖုန်ဝါက တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

"ငါ မှားခဲ့ပြီ .... ညည်းလည်း မှားခဲ့ပြီ .... "

မုယုံ့ချူးထိက အံ့သြစွာ ကြည့်သည်။ သူမ သဘောမပေါက်
ပါ။

"ကျွန်မတို့ ဘာများ မှားခဲ့လို့လဲဟင် .... "

"မင်းရော ငါပါ သိကြပါတယ် .... ဟိုတိုက်ပွဲမှာ ရှုံးနိမ့်သူ
ဟာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မဟုတ်ပါဘူး .... ဝါယီချွန်ပါ .... ဒါပေမယ့် သူဟာ
တစ်ခွန်းမှ ဖွင့်ပြောမသွားပါဘူး .... "

တကယ်တော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဝါယီချွန်၏ အင်အားကို
အကြိုက်သင့် အလျှားသင့် လိုက်ပြီး လက်ထဲမှာ ဓားကို လွှတ်ပေးလိုက်
ရှိသော ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို အဝေးမှ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေခဲ့
သော ကျူးရဲ့ချင်ပင် သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ပေသည်။

ရှန့်ဖုန်ဝါက ဆက်ပြော၏။

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ သူ့ကိုနိုင်အောင် တိုက်နိုင်တဲ့အပြင် သတ်
ချင်ရင်လည်း သတ်နိုင်သေးတယ် .... ဒါပေမယ့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ
ဒါကို မလုပ်ခဲ့ပါဘူး .... မသတ်ခဲ့ပါဘူး .... အခု ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်
အောင် သတ်တဲ့လူဟာလည်း ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မဖြစ်နိုင်
ပါဘူး .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် သောကဝေဒနာ ခံစားမှုမှ လွန်မြောက်သော
အခါ အေးအေးဆေးဆေး တွေးခေါ်စဉ်းစားလာနိုင်သည်။

မုယုံ့ချူးထိသည် တစ်စုံတစ်ရာ ငြင်းခုန်ခြင်း မရှိပါ။ ရှန့်ဖုန်
ဝါကိုသာ စိုက်ကြည့်နေပါသည်။

ရှန့်ဖုန်ဝါက ....

"ညည်းကို ငါ မေးချင်တယ် .... သူ့ကို ခေါင်းတခြား ကိုယ်
တခြားဖြစ်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်သူ ဘယ်သူရှိသလဲ .... "

ဤမေးခွန်းမှာ အရေးကြီးသည်။ တရားခံကို မေးခြင်းဖြစ်ရာ
ပေါ့ပေါ့နှင့် ဖြေရန် မသင့်သောကိစ္စ ဖြစ်ပေသည်။

မုယုံ့ချူးထိက ....

"တစ်ယောက်တော့ ရှိတယ် .... "

"ဟုတ်လား .... ညည်း သိသလား .... "

"သိတယ် ... "

"ဘယ်သူလဲ .... "

"သူပေါ့ .... သူကိုယ်တိုင်ပဲပေါ့ .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်မိသ

"ညည်း ဆိုလိုတာက .... သူဟာ သူကိုယ်သူ သတ်သေ
လို့ ဆိုလိုတာလား .... "

မုယုံချူးထိက ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်တယ် .... ဦးလေးဝါကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မသတ်သ
ရင် သူကိုယ်သူ သတ်သေတာပဲ .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါ ခေါင်းခါသည်။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး .... လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး .... သူဟာ ငါ့ကို
မတန် ညှာတာထောက်ထားပါတယ် .... သူဟာ ငါ့ကို ဒီလို
ယောက်တည်း ထားသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး .... "

မုယုံချူးထိ သက်ပြင်းချသည်။

"ဒေါ်လေးက တစ်ဖက်က ဆုံးဖြတ်တာကိုး .... ဒေါ်
ကြောင့်ပဲ .... သူ ဒီလိုလုပ်သွားတာလို့ကော မတွေးနိုင်ဘူးလာ

"ဘယ်လို .... ဘယ်လို .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါက အလန့်တကြား မေးလေ၏။

"ဒေါ် စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ .... သူ ရှုံးသွားတယ်ဆို
သူ သိနေတယ် .... ဒါကို ဒေါ်လေးသိတယ် .... ဒေါ်လေး သိ
ကိုလည်း သူ သိလိမ့်မယ် .... သူ ရှုံးတာကို ဒေါ်လေးသိရက်နဲ့
ဖွင့်မပြောရက်ဘူးဆိုတာ သိနေလိမ့်မယ် .... ဒီတော့ သူက
ဒေါ်လေးကို ဘယ်ဖွင့်ပြောရက်တော့မှာလဲ .... အဲဒီတော့ ဦးလေ
ဟာ ဒီကိစ္စအတွက် စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်ပြီး ဆွေးနေလိမ့်မယ် ....

ဒီကိစ္စကို ကြိတ်ဆွေးနေလိမ့်မယ် .... သူဟာ နဂိုကတည်းက မာနရှိတဲ့လူတစ်
ယောက်ပါ .... ဒေါ်လေးက ပိုသိမှာပေါ့ .... "

"ဒီ .... ဒီလိုလည်း ဖြစ် .... ဖြစ် .... "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါလေ .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတဲ့လူ ရှိမနေရင်
ဦးလေးဝါလည်း မသေတော့ဘူးပေါ့ .... "

မုယုံချူးထိက လမ်းကြောင်းတစ်ခုသို့ လွယ်လွယ်ကလေး
လှဲပြောင်းပေးလိုက်ပါသည်။ သူမသည် ရှန့်ဖုန်ဝါထက် ငယ်ရွယ်သော်
လည်း ယခုအချိန်တွင် ရှန့်ဖုန်ဝါထက် စိတ်အေးအေး ထားနိုင်နေသည်။
သူမကိုယ်တိုင် မိန်းမသားတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည့် အားလျော်စွာ
မိန်းမတို့၏ စိတ်သဘောကို ကောင်းစွာသိနေသည်။ မိန်းမများသည်
ခံစားနည်းကြေကွဲမှုကြောင့် ဒေါသဖြစ်လာသည့်အခါ သူတို့၏ အမြက်
ဒေါသသည် နီးရာလူအပေါ်သို့ ကျရောက်တတ်သည်။

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်လာ၏။

"အင်း .... ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် .... "

"ဟုတ်ရမယ်လေ .... သူဟာ တရားခံပဲ .... ငြိုဟ်ကောင်
ပဲ .... သူဟာ ရိုးရိုးငြိုဟ်ကောင်မဟုတ်ဘူး .... အင်မတန်လည်တဲ့
ငြိုဟ်ကောင် .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါ၏ ဒေါသသည် ချက်ချင်းပင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အပေါ်
သို့ ကျရောက်သွားသည်။

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် .... သူ့ရဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့
အကျင့်စရိုက်ကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ကောင်းကောင်းသိထားတာပဲ .... သူ
အနေနဲ့အမြန် ဒီလိုလုပ်မယ်ဆိုတာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ကြိုတွက်ထားလိမ့်
မယ် .... ဒါကြောင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ သဘောသားကြီးသယောင်နဲ့

မသတ်ဘဲ အငှားပေးလိုက်တာပေါ့ .... "

မုယုံချူးထိက ခေါင်းညိတ်၏။

"ဒါဟာ အများကြီး ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ .... တချို့ဟာ သူတ

ထက် အမြဲတမ်း ကွက်ကျော်မြင်တတ်တယ် .... ကွက်ကျော်

တတ်တယ် .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ သိပ်ဉာဏ်ကောင်းတဲ့လူပါ ...

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်

သည်။

"ရန်ငြိုးပဲပေါ့ .... ရန်ငြိုးပေါ့ .... တူမကြီးနဲ့ငါ တစ်လေ့တ

စီး တစ်ခရီးတည်းသွားတွေ ဖြစ်ပြီပေါ့ .... "

"ဒါကတော့ အစကတည်းကပါ .... ပြောမယ်ဆိုရင်ဒေါ်

တို့ကဘောင် အရင်စောပါသေးတယ် .... "

မုယုံချူးထိ ဤသို့ပြောခြင်းမှာ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်နှစ်

က ဝါယိစ္စုန်တစ်ယောက် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ရှုံးခဲ့ခြင်းကို ရည်ရွယ်

ဖြစ်သည်။

ရှန့်ဖုန်ဝါက လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလိုက်ပြီး ....

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းရဲ့ ဓားသိုင်းထဲမှာ ဟာကွက်တစ်ကွက် ရှိ

ဆိုတာ သူ သိထားတယ်လို့ ငါ ကြားဖူးတယ် .... "

မု ...းထိ မချိပြုံး ပြုံးလိုက်၏။

"သိပါတယ် .... အလကားပါ .... သိရက်နဲ့ ဘာမှမလုပ်

တဲ့ ကိစ္စပဲ .... "

"ညည်းဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် စိတ်လျှော့နေရတာ

သိုင်းကွက်ရဲ့ ဟာကွက်ကိုသိရင် ဒါဟာ အနိုင်ပဲဆိုတာ သိုင်းလော

သမားတိုင်း သိကြတယ် .... "

"ကျွန်မ သိထားတာ ကြာပြီပဲ .... အသုံးချလို့မှ မရတာ"

"ဟင် .... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .... "

"ကျွန်မရဲ့ အတွင်းအားရော လျှင်မြန်မှုပါ သူ့ကို မမီပါဘူး၊

...ထိုက်ကွက်မှာ ဟာကွက်မြင်ပေမယ့် .... အဲဒီဟာကွက်ကို မီအောင်

...တိုက်နိုင်ပါဘူး .... ကျွန်မ တိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ သူ့ဟာ

...ကွက်ဟာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ .... ကျွန်မရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာ အတော်

...လေး နောက်ကျနေပြီ .... "

"အဲဒီလောက်တောင်ပဲလား .... "

"အဲဒီလောက်ကို သူ့ဓားကွက်က မြန်ပါတယ် .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါသည် မုယုံချူးထိစကားကို မယုံမရှိပါ။ မုယုံချူးထိ

...၏ သိုင်းပညာ၌ အလွန်ထက်မြက်ပါသည်။ မုယုံချူးထိ၏ ဓားသိုင်း

...မှာ သိုင်းလောက၌ ထိပ်တန်းက ရှိပါသည်။

သူမ၏ဂိုဏ်းတူ အစ်ကို မော်ယိယွင်ဆိုသည်မှာ ဓားသိုင်း

...၌ တကယ်နာမည်ကျော်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုမော်ယိယွင်မှာ မုယုံ

...ချူးထိ၏ မိသားစုဝင် မဟုတ်ပါ။ သီးခြားအရပ်သားတစ်ယောက်ကို

...ယုံသခင်ကြီးက ဓားသိုင်းပညာ သင်ပေးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

မုယုံချူးထိကဲ့သို့သော အနာဂတ်သခင်မလေး အဖို့ကား ဆို

...ရာမရှိတော့ပေ။ မုယုံချူးထိ မိသားစု၏ အဆီအနှစ် ပညာအားလုံး

...ကို အမွေဆက်ခံရရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ဟာကွက်ကို မီ

...အောင် မတိုက်ခိုက်နိုင်ဟု ဆိုခြင်းမှာ တကယ်ကို မတိုက်နိုင်၍သာ

...ဖြစ်ကြောင်း ရှန့်ဖုန်ဝါ သိနားလည်ပါသည်။

"ညည်းလို လူမျိုးပြောတာကို ငါ ယုံရမှာပေါ့ .... ဒါဆိုရင်

...ကို ခက်နေတာပဲပေါ့ .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါကလည်း ညည်းညူလိုက်သည်။

မုယုံချူးထိက ....

"ဥပမာ တစ်ခုရှိသေးတယ် .... ကလေးတွေ စာကလေးဖမ်းတဲ့ကိစ္စလိုပဲပေါ့ .... လက်ရွယ်လိုက်တာနဲ့ စာကလေးက ဖလူး ဖလူးနဲ့ ပျံသွားပြီလေ .... လက်နဲ့ ဖမ်းမိဖို့ဆိုတာတော့ မစဉ်းစားနဲ့"

"ဒါဖြင့် လက်နဲ့မဖမ်းဘဲ .... တခြားနည်းလမ်းနဲ့ ဖမ်းနိုင်တာကိုလည်း ညည်း သိထားမှာပေါ့ .... "

"ဒေါ်လေးက ဘယ်ဆိုးလို့တုန်း .... "

"ထင်ကျူမ်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို .... ငါက အထင်သေးရဲမှာလားအေ .... "

မုယုံချူးထိ ရယ်လေ၏။

ရှန့်ဖုန်ဝါက ....

"ပြောစမ်းပါဦး .... စာကလေးဖမ်းတဲ့ တခြားနည်းလမ်းကို"

"ဒီလောက်တော့ မလွယ်ဘူးပေါ့ ဒေါ်လေးရယ် .... သူက စာကလေးမှ မဟုတ်ဘဲကိုး .... "

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းရဲ့ ဓားသိုင်းမှာ ဟာကွက်ရှိကြောင်း ညည်း ဘယ်သူ့ကိုများ ပြောခဲ့ဖူးသေးသလဲ .... "

"တစ်ယောက်ကိုတော့ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ် .... "

"သာမန်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ငါ အတပ်သိပါတယ် .... ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ တိတိကျကျ မသိဘူးပေါ့လေ"

"ဒေါ်လေးပြောတာ သိပ်မှန်ပါတယ် .... ဒီလူ့ကို သိုင်းလောကမှာ မသိသူ မရှိပါဘူး .... ဒေါ်လေး မှန်းဆကြည့်စမ်းပါ"

"သိုင်းလောကမှာ ထိပ်သီးသိုင်းသမားတွေ အများကြီးရှိနေ

[illegible] .... ငါ ဘယ်မှန်းဆတတ်ပါ့မလဲ .... "

"ဒါဖြင့် .... ကျွန်မကပဲ ပြောလိုက်ပါမယ် .... သူကတော့ [illegible]နေပါပဲ .... "

"ယန်ဆယ်စန်း .... "

ရှန့်ဖုန်ဝါက သံယောင်လိုက် ရေရွတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ....

"ဟုတ်ပါရဲ့ .... ငါက ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို မေ့နေရတာလဲ .... သူ့ကို ငါ မေ့ကာသလိုတော့ ဖြစ်သွားပါပြီ .... "

"ဒေါ်လေးရဲ့အပြစ် မဟုတ်ပါဘူးလေ .... သူက သိုင်းလောကကို မြို့ပျောက်ကွယ်နေတာ ကြာပြီမဟုတ်လား .... "

"သူက အခု ပြန်ပေါ်လာဦးမှာ မို့လို့လား .... "

မုယုံချူးထိက ပြုံးပြီး ပြောသည်။

"သူ ပြန်လာမယ်လို့ .... ကျွန်မက ဘယ်တုန်းက ပြောလို့ .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းရဲ့ ဟာကွက်ကို သူ့ကို ပြောပြခဲ့တယ် .... ဒီလူ အင်မတန် ဉာဏ်ကောင်းတယ် .... ချက်ချင်း မြင်တာပဲ .... ချက်ချင်းပဲ ဖျက်ကွက်ကို တီထွင်တာပဲ .... ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ဖျက်လုံးကို ကြည့်တော့ တစ်မျိုး ဖြစ်နေတယ် .... သူ့ဖျက်ကွက်ကို သူ သုံးမှာမဟုတ်ဘဲ .... "

"သူဟာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနဲ့ တစ်ခေတ်တည်း ပေါ်လာတာ .... အမျက် ကဲကြီးတာပဲနော် .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... ဒါပေမယ့် သူဟာ ပါရမီရှင် မဟုတ်ပေမဲ့ ဉာဏ်တော့ ကြီးပါတယ် .... သူကလွဲလို့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို ဒုက္ခပေးနိုင်တဲ့လူဆိုတာ မရှိတော့ပါဘူး .... "

"ဒါဖြင့် .... စာကလေးဖမ်းမယ့် နည်းလမ်းလည်း မရှိတော့ဘူးပေါ့နော် .... "

"လူဖမ်းမယ့် နည်းလမ်းတော့ ရှိဦးမှာပေါ့ ဒေါ်လေးရယ်"

ရှန်ဖုန်ဝါက အားပေးသည့်အနေဖြင့် မုယ့်ချူးထိ၏ လက်မောင်းကို လှမ်းကိုင်ဖျစ်ညှစ်လိုက်ရာ မုယ့်ချူးထိကလည်း ရှန်ဖုန်ဝါအား ပြန်လည်ဖျစ်ညှစ်အားပေးလိုက်လေ၏။

※

အခန်း (၅)

ရန်ငြိုးဖော်သူ

ရှောင်တီသည် ရှေ့သို့သာ တစိုက်မတ်မတ် ပြေးနေသည်။ သူ့နောက်တွင် လူတစ်ယောက် ပါလာခြောင်း သူ သိသော်လည်း လှည့်မကြည့်ချေ။ အကြောင်းမှာ ကြည့်ရန် မလိုသောကြောင့်တည်း။

သူ ကြားဖူးထားသည့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ကိုယ်ဖော့ပညာ အလွန်ကောင်းပြီး ခြေရာခံလိုက်ရာတွင်လည်း အတော်တော်သည့်လူ။

ယခုအချိန်၌ ရှောင်တီ မတွေ့ချင် မမြင်ချင်ဆုံးသောလူမှာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှောင်တီသည် လုံးဝနောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့သို့သာ ပြေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ရှောင်တီက မိမိအပေါ် မည်မျှ မလိုမလားဖြစ်နေမည်ကို ရိပ်မိသဖြင့် ဘေးတိုက်ပင် ယှဉ်မလိုက်ချေ။ နောက်မှ ခပ်ဝေးဝေးလိုက်သည်။

သူတို့ ဖြို့ထဲဖြတ်ပြေးသည်။ မြို့ပြင်ရောက်သည်။ သစ်တော

ထဲ ဖြတ်ပြေးသည်။ တစ်ပြေးတည်း ပြေးနေကြသည်။ မြို့ပေါ်လမ်းမ ထဲတွင် လည်းကောင်း၊ သစ်တော လှည်းလမ်းတွင်လည်းကောင်း ကုန်သည်များ ခရီးသွားများကို အစုလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်ချင်းသော်လည်းကောင်း တွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ကုန်စည်များ ပိုက်၍လည်းကောင်း၊ ငွေထုပ်များ ပိုက်၍ လည်းကောင်း၊ တိုင်ပင်နှီးနှော၍လည်းကောင်း သွားလာနေကြသူများကို သူတို့ ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ပန်းတိုင်ကို သူတို့မသိချေ။ ရှောင်တီသည် ခရီးပန်းတိုင်မရှိဘဲ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးနေသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အဖို့ကား ရှောင်တီနောက်မှ လိုက်ရန်ကလွဲ၍ အခြားခရီး မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး မှန်တိုင်းမပေါက် လမ်းပျောက်နေသူများ ဖြစ်နေကြသတည်း။

မွန်းတည့်ချိန်တွင် သူတို့သည် စည်ကားသော မြို့တစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။ ရေလမ်း ကုန်းလမ်းဆုံသော မြို့ကလေးမှာ ကုန်သည်များ စခန်းချရာ ဖြစ်သဖြင့် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဆူဆူညံညံ ရှိနေပေသည်။

လူရှုပ်ရာအရပ် ဖြစ်သောကြောင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ရှောင်တီ၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားလေ၏။ ထိုအခါ ရှောင်တီက အေးစက်မာကျောသော မျက်နှာထားဖြင့် လှည့်ကြည့်သည်။

"ခင်ဗျား .... ဘာကြောင့် ကျုပ်နောက် တကောက်ကောက် လိုက်နေရတာလဲ .... "

"ငါ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားနေတာပါ .... "

"ဒါ .... ခင်ဗျားလမ်းလား .... ကျုပ် လမ်းလား .... "

"မင်းလမ်းဟာလည်း ငါ့လမ်းပါပဲ .... "

ရှောင်တီသည် တဟားဟားဖြင့် အေးစက်စက် ရယ်လိုက် [illegible]။

"ခင်ဗျား .... ကျုပ်ကို ဂရုစိုက်တော့မယ် ဆိုပါတော့ .... "

"ဒါ လုပ်သင့်တာ လုပ်တာပါ .... "

"လုပ်သင့်တာကို လုပ်မယ်လို့ .... ခင်ဗျား သေသေချာချာ [illegible]ပြီလား .... "

"ဆုံးဖြတ်ထားတယ် .... "

"ဟင်း ဟင်း ဟင်း .... ခင်ဗျား ခဏခဏ စိတ်ပြောင်းတတ် [illegible] မဟုတ်ပါ .... အခုတော့ ကျုပ် အတော်ထမင်းဆာနေပြီ"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် အတော်ဝမ်းသာသွားသည်။ ရှောင်တီ [illegible] သူ့အား စကားကောင်းကောင်း ပြောမည်ဟု သူ မထင်ပေ။ [illegible] သူ စကားကောင်း ပြောနေပြီ။

"ကောင်းတယ် .... တို့ တစ်လျှောက်လုံး ပြေးလွှားလာကြ [illegible] .... ဒီမြို့ကလေးမှာ ထမင်းစားသောက်ပြီး အနားယူလိုက်ကြ [illegible]ပေါ့ .... "

"လောလောဆယ်မှာ ဒါဟာ အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်ပဲ [illegible] .... ကျုပ်ဖြစ်ဖြစ် ဝမ်းဖြည့်ထားဖို့က အရေးကြီးတယ် .... "

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်တော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ရှောင်တီနှင့် ရင် [illegible] လျှောက်နေရလေပြီ။ သူတို့သည် မြို့ထဲ စည်ကားသော [illegible] လှည့်လည်ပြီး စားသောက်ဆိုင် ရှာဖွေကြလေ၏။

"[illegible] .... "

[illegible] ဆိုင်းဘုတ်ကြီးသည် ဟည်းနေ၏။ သူတို့အား လက် [illegible] ရှိနေသဖြင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဦးဆောင်ကာ ဆိုင်ထဲသို့

ဝင်လေတော့၏။ ဆိုင်လုလင်ကလေးများက ကြိုဆိုပြီး စားပွဲဝိုင်းကြီး တစ်ခုတွင် နေရာချထားပေးသည်။

မကြာမီ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုသူ ကား ဆိုင်ရှင်ပေတည်း။ ရှောင်တိက စားသောက်ဖွယ်ရာများကို မှာ ကြားလိုက်သည်။

"အသားဟင်း လေးပွဲ .... ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကြော် လေးပွဲ အကောင်းဆုံးအရက်က တစ်အိုး .... ဟင်းချိုကောင်းကောင်းနှစ်ပွဲ အမြန်ဆုံးရအောင်လုပ်ပေး .... "

ဆိုင်ရှင်သည် ချိုပြုံးသော မျက်နှာဖြင့် ....

"ဟုတ်ကဲ့ .... မကြာစေရပါဘူး .... အရက်နဲ့ မြည်းစမ်းဖို့ ဟင်းတစ်ပွဲ နှစ်ပွဲကတော့ ချက်ချင်းလိုလို ရပါစေမယ် .... ကျွန်တော့် ဆိုင်ဟာ ဒီမြို့မှာ နာမည်အကြီးဆုံးပါ .... ဒီတော့ ဈေးအကြီးဆုံးလည်း ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ .... "

ရှောင်တိသည် ဆိုင်ရှင်၏ မျက်နှာကို စိတ်မရှည်သလို ကြည့် လိုက်၏။

"လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်လုပ် .... ကျုပ်တို့က ဆာလောင် နေတဲ့လူတွေ .... ခင်ဗျား ဟင်းတွေသာ ကောင်းမယ်ဆိုရင် ကျသင့် တဲ့ငွေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မလျှော့စေရဘူး .... "

ဆိုင်ရှင်၏မျက်နှာ ပြုံးချိုလျက် ....

"သူဌေးမင်းတို့လူတွေ ဘယ်နှစ်ယောက် ထပ်လာဦးမှာလဲ"

"ဘယ်သူမှ ထပ်မလာဘူး .... ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ပဲ"

"ဗျာ .... ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဒီဟင်းတွေ ကုန်ပါ့ မလားခင်ဗျာ .... "

"ကုန်တာ မကုန်တာ ခင်ဗျားအလုပ်လား .... ကျုပ် မှာချင် သလောက် မှာမယ် .... စားလို့မကုန်ရင် သွန်ပစ်ချင် ပစ်မယ် .... ခင်ဗျားအလုပ်က ကျုပ်တို့မှာတာကို အမြန်ဆုံးရအောင် လုပ်ပေးဖို့ ပဲ .... ကျသင့်ငွေကို ခင်ဗျားရရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား .... "

ရှောင်တိသည် အလွန့်အလွန် ဒေါသဖြစ်နေသည့်လူ ဖြစ် သည်။ အဝတစ်စုလုံးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အလွန့်အလွန် နာကြည်းနေသူ ဖြစ်၏။ လူသတ်ချင်စိတ် ပေါက်နေသူအဖို့ အသေးအဖွဲသော အဆင် မပြေမှုကလေး လူသတ်မှု ဖြစ်သွားနိုင်သည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေပေ သည်။

ထိုရာတွင် ရှောင်တိသည် သူ့ဒေါသကို အတော်ကလေး ထိန်း ထိန်းနိုင်ကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း တွေ့ရှိရသည်။

ဆိုင်ရှင်သည် ရှောင်တိအား အကြိမ်ကြိမ် အရိုအသေပေးပြီး နောက် သူ၏ စားပွဲထိုးများနှင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားတော့၏။

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

အခြားစားပွဲဝိုင်းမှ ရယ်သံသည် တစ်ဆိုင်လုံးကို ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုး သွားသည်။

နောက်ဆက်တွဲ စကားသံကပါ လိုက်လာသည်။

"ဒီကောင် .... ဘယ်ကမေတ္တာကမ္ဘာထဲက ငတ်လာတဲ့ ကောင်လည်း မသိဘူး .... "

ထိုအသံသည် ရှောင်တိအား ထိခိုက်စော်ကားသော စကား ပင်။ သို့သော် .... ရှောင်တိက သည်းခံနိုင်သည်။ ယခုအချိန်၌ သူ အကောင်းဆုံးအရာမှာ အစားအသောက် စားသောက်ရန်ပင် ဖြစ် သည်။

ရှောင်တီက ....

"မင်းတို့ကို ငါ ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူး .... မြန်မြန် စားရသော
ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ် .... ငါ ဂရုစိုက်နေတယ် .... "

ရှောင်တီအသံက မကျယ်လောင်ပါ။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့်
နှစ်ယောက်သာ ကြားရုံလောက်သာ ရှိပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

"မှာပါ .... မင်း မှာချင်သလောက်သာ မှာပါ .... မင်းစိ
ကြိုက် စားသောက်ပါ .... "

"မှာ.မှာပါပဲ .... အစားကောင်း သောက်ကောင်း မစာ
တာလည်း ကြာနေပြီ .... "

ဤသို့ဖြင့် ဟင်းများ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ ရောက်ရှိလာတေ
သည်။ ရှောင်တီသည် ဟင်းတစ်ပွဲကို တစ်ခါသာ နှိုက်ပါသည်။ သူသ
ပြောပလောက်အောင်လည်း မစားချေ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

"အစားနည်းလှချည်လား .... "

"တစ်ခါစားတာနဲ့ ဟင်းအရသာ သိမှတော့ ဘာဖြစ်လို့ မျ
များကြီး စားတော့မှာလဲ .... "

ရှောင်တီသည် စားပွဲကိုထုပြီး ဆိုင်ရှင်ကို အော်ခေါ်လိုက
သည်။

"ကဲ .... လာပါ .... ငွေရှင်းမယ်"

ဆိုင်ရှင်သည် ရှောင်တီ၏ အော်သံကြားသဖြင့် အပြေးအလွှ
ရောက်ရှိလာသည်။

"ဘယ်လောက်ကျသလဲ .... "

ရှောင်တီက မေးလိုက်၏။

ဆိုင်ရှင်က ဟင်းခွက်များကို ရေတွက် တွက်ချက်သည်။

"ဟင်းလျာ အစားအသောက်က အားလုံး ရှစ်လျှံကျပါတယ်၊
အရက်က နှစ်လျှံကျပါတယ် .... အားလုံး ဆယ်လျှံ ကျပါတယ် .... "

ရှောင်တီက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ရင်း ....

"အင်း .... ဒီလိုတော့လည်း ဈေးကြီးလှတယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေ
ဘူးဗျ .... "

ဆိုင်ရှင်က ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ထောက်ခံ၏။

"လူငွေးမင်းတို့လို လူမျိုးအဖို့တော့ မများဘူးပေါ့ဗျာ .... ဒါ
ပေမယ့် တချို့လူတွေအဖို့တော့ မတန်တစ်ဆ တန်ဖိုးကြီးမြင့်ပါတယ်
ခင်ဗျာ ...."

ရှောင်တီက ....

"အစားအသောက် အားလုံးအတွက် ဆယ်လျှံဆိုတော့ ....
တိပ်မများပါဘူး .... စားပွဲထိုးတွေအတွက် ဆုငွေက နှစ်လျှံဆိုတော့
ရမှာပေါ့၊ ဆယ့်နှစ်လျှံပေါ့ .... "

ရှောင်တီသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ကြည့်ပြီး လှမ်းပြောလိုက်
ရှင်းမြန်သည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ခေါင်းညိတ်၏။

"တစ်ဆယ့်နှစ်လျှံဆိုလည်း မများပါဘူး .... "

သို့သော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ငွေကို မထုတ်ချေ။ ရှောင်တီ
က မနေနိုင်တော့ဘဲ ....

"ခင်ဗျားက ဘာမသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာလဲ .... ကျုပ်
ကို စောင့်ရှောက်မယ့်လူက .... ကျုပ်စားတဲ့ အစားအသောက်တွေ

လောက်ကော့ ငွေရှင်းပေးသင့်တာပေါ့ဗျ .... "

"ဟုတ်တယ် .... ရှင်းသင့်တာပေါ့ .... "

"ရှင်းသင့်တာ မှန်ပေမယ့် .... ငါ့မှာ ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်
ပါမလာဘူးကွယ့် .... အဲဒါက ခက်နေတယ် .... "

ဆိုင်ရှင်သည် မျက်နှာပျက်သွားလေ၏။

ရှောင်တီသည် တဟားဟားရယ်ရင်း စောစောက သူ့အ
လှောင်ပြောင်ခဲ့သည့် စားပွဲဆီသို့ လျှောက်လာ၏။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းက မျက်မှောင်ကုတ်ရင်း ကြည့်နေသည်။

ထိုစားပွဲဝိုင်းတွင် လူငယ်လေးယောက် ထိုင်နေ၏။ သူ
ဝိုင်းတွင် ကျန်သုံးယောက်မှာ စားစားသောက်သောက် ဟေးဟေး
ဟားဟား ဖြစ်နေကြသော်လည်း ကျန်တစ်ယောက်ကား လွန်စွာ ငြိ
သက်နေ၏။ ထိုလူငယ်သည် စကားနည်းသူ ဖြစ်သကဲ့သို့ အရက်
လည်း အနည်းဆုံးသောက်သူ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပုံသဏ္ဌာန်ကလည်း
အခြားသုံးယောက်နှင့် ခြားနားလှသည်။ ရိုးရိုး အအ တောသားပုံ
မျိုးပါ။

အခြားသုံးယောက်ကတော့ အဝတ်အစား တောက်ပပ၊ မာ
မာနက တကြွကြွဖြင့် သောက်သောက်စားစား လူမင်းသားများ ဖြ
နေပါ၏။

ရှောင်တီသည် စားပွဲဝိုင်းဆီသို့ လျှောက်လာပြီး အားလုံး
ဝေ့ခနဲ အကဲခတ်လိုက်သည်။ စားပွဲပေါ်တွင် ဓားရှည်သုံးချောင်းလည်း
ရှိနေ၏။ ထိုဓားသုံးချောင်းစလုံး ဓားကောင်းများဖြစ်ကြောင်း မြင်
နှင့် သိနိုင်ပါသည်။

ရှောင်တီအား လှောင်ပြောင်သရော်သော လူငယ်သည် ထ

လူငယ်လေးယောက်အနက် အတောက်ပြောင်ဆုံး၊ အသားနားဆုံး
လူငယ် ဖြစ်သည်။

မာန်မာန ရှေ့အကြွဆုံး လူမှာလည်း သူပင်ဖြစ်သည်။ ရှောင်
တီ ရောက်လာသည်ကို အားလုံး ဝိုင်းကြည့်နေကြသော်လည်း ထို
လူငယ်မှာ မခန့်လေးစား အကြည့်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည်
မခန့်ဟန်ဖြင့် ဓားကို လက်ထဲ၌ လှည့်ပတ်ကစားနေသေးသည်။

ရှောင်တီက ထိုလူငယ်၏ လက်ထဲမှဓားကိုကြည့်ပြီး ....

"ကောင်းလိုက်တဲ့ဓား .... "

လူငယ်က ရှောင်တီအား မထီလေးစား ကြည့်ရင်း ....

"မင်းက ငါ့ဓားကို ချီးကျူးရလောက်အောင် မင်းမှာ ဓား
ပညာ အပ်စလောက်ရှိလို့လဲ .... "

"ဓားပညာတော့ ရောဖယ်ထားပါ .... ဓားအကြောင်းတော့
နည်းနည်းပါးပါး သိပါတယ်ကွ .... "

"ကဲ .... ပြောစမ်းပါဦးကွာ .... "

"တိုင်းလောကမှာ နာမည်အကြီးဆုံး ပန်းပဲဆရာကြီးကတော့
ချီကျယ်လူပဲ .... သူ့လက်ရာကို ဘယ်သူမှ မမီဘူး .... သူ့ အတော်ဆုံး
ဓား .... ဘယ်လောက်တော်သလဲဆိုရင် ဟူတန်းဂိုဏ်းရဲ့ သတ္တမမြောက်
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ဆရာကြီး ချီကျယ်လူကို ဟူတန်းတောင်ကို ဖိတ်
ခေါ်ခဲ့တယ် .... "

လူငယ်လေးယောက်သည် ငြိမ်သက်စွာပင် နားထောင်နေ
ကြလေ၏။

"ဟူတန်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ဆရာကြီး ချီကျယ်လူကို ဓား
နှစ်လက် ပြုလုပ်ပေးဖို့ ပတ္တာရပ်ခံသတဲ့...., ဆရာကြီးဟာ အကောင်း

ဆုံးသတ္တုတွေကို စပ်ကြိုပြီး ဓားကောင်းခုနစ်လက်ကို ပြုလုပ်
တယ် .... ဓားတွေဟာ တကယ်ပဲ ကောင်းပါတယ် .... ဟူတန်းဂို
ချုပ်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့ အတော်ဆုံး တပည့်ခုနစ်ယောက်ကို ဓားတစ်လ
စီ ပေးခဲ့တယ် .... ”

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သားဖြစ်သူ၏ ဗဟုသုတအတွက်
ယူပြီး ငေးကြည့်နေမိ၏။

ရှောင်တီက ဆက်ပြောနေ၏။

“ဓားကို ပေးအပ်တာက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး .... ဓား
ပေးအပ်စဉ် သူမှာကြားတဲ့စကားကတော့ သမိုင်းဝင်စကားပဲ ....
ရှိလျှင် လူရှိ .... ဓားမရှိလျှင် လူမရှိရတဲ့ .... အဲဒီစကားကိုဆိုပြီး သ
ဆိုရတယ် .... ကဲ .... ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ သစ္စာစကားလဲ

ရှောင်တီက ရယ်ပြီး သားသားနားနား လူငယ်၏ လက်
မှ ဓားကို မေးငေ့ပြ၏။

“အဲဒီဓားဟာ ဟူတန်းဓားခုနစ်လက်ထဲက ဓားတစ်လက်
မဟုတ်လား .... ”

ထိုလူငယ်က ပြန်မဖြေဘဲ ရယ်နေ၏။

ထိုစဉ် အခြားလူတစ်ယောက်က ဝင်ဖြေ၏။

“ .... ဘယ်ဆိုးလို့လဲ .... မျက်စိလည်း အမြင်သန့်တယ်
သိလည်း သိတယ် .... မင်းပြောတာတွေအားလုံး အမှန်ချည်းပဲ”

“မင်းတို့တွေက ဘယ်သူတွေများလဲ .... နာမည် မသိရ
လား .... ”

ရှောင်တီအား နှီးကျူးခဲ့သည့် ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆ
သည့် လူငယ်က လူငယ်အားလုံးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ သူသ

[illegible] ပြုံးပြုံးဖြင့် ပြုံးနေသော လူငယ်အား ပထမဆုံး မိတ်ဆက်
[illegible]

“သူက ချောင်မျိုးရိုးကပါ .... ”

ရှောင်တီက ခေါင်းညိတ်၏။

ထိုလူငယ်က သူ့ရင်ဘတ် သူပုတ်ပြပြီး ....

“ငါကတော့ ယွမ်မျိုးရိုးကပါ .... ”

ရှောင်တီက မျက်ခုံးရှုံ့ပြီး ....

“မင်းတို့နှစ်ယောက်က မျိုးရိုးကြီးထဲကပဲကိုး .... ”

“မင်းက သိပ်သိပါလား .... ”

“သိကာပေါ့ .... ချောင်မျိုးရိုးလည်းဖြစ်ပြန် .... ဟူတန်း
[illegible] ကိုင်ထားပြန်ဆိုတော့ .... သူ့နာမည် ဘယ်ပြေးလွတ်တော့
[illegible] .... ”

ယွမ်မျိုးရိုးလူငယ်က ....

“ဒါဖြင့် .... သူ ဘယ်သူလဲ”

“ဟူတန်းဂိုဏ်းက တပည့်ကြီးခုနစ်ယောက်ထဲမှာ .... တစ်
ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ ချောင်ဟမ်ရှီဆိုတာ သူပဲ ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့”

“မင်း သိသားပဲ .... ”

“သိပါတယ် .... မင်းကိုလည်း ငါ ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ် .... ”

“ဒါဖြင့် .... ငါ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ .... ”

“ကျူလင်မြို့ .... ခရမ်းရောင်မြို့စားရဲ့ သားတော်ပဲ ဖြစ်ရ
မှာပေါ့ .... ”

ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် လူငယ်က ပြုံးရယ်ရင်း ဖြေလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် .... ငါ့နာမည် ယွမ်ချဲယွင်ပါ .... ငါ့ဘေးမှာ

ထိုင်တဲ့သူကတော့ ငါ့အစ်ကိုကြီး ပျွမ်ဖေ့ပျွင်ပေါ့ .... "

ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံဝတ် ပျွမ်ချဲပျွင်သည် အခြားနှစ်ယောက်ကို သွက်သွက်လက်လက် မိတ်ဆက်ပေးသော်လည်း ထုံအအ, ထိုင်နေသည့် လူငယ်ကိုတော့ မိတ်ဆက်မပေးပေ။

ရှောင်တီသည် ထိုလူငယ်ကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားသည်။

"သူ့နာမည်ကရော ဘယ်သူတဲ့လဲ .... "

ရှောင်တီက တောက်ပသော လူငယ်သုံးယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ....

"ချီ .... ချီချင်း ပေါင်းသလို .... အစွယ် .... အစွယ်ချင်း ခွာ .... ခွာချင်း ပေါင်းကြသတဲ့ .... မင်းတို့အားလုံး ချမ်းသာတဲ့အပြင် ဖြစ်နေတော့လည်း သူလည်း ချမ်းသာထဲကဖြစ်ဖို့များနေတာပေါ့"

ထုံထုံအအ လူငယ်က ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

"ငါကတော့ မချမ်းသာပါဘူး .... ငါ့ကိုတော့ လူချမ်းသာလို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့ .... "

သူသည် ထိုမျှသာပြောပြီး ပါးစပ်ပိတ်သွားပြန်လေတော့သည်။ ထိုလူငယ်သည် စကားပြောရမည်ကို အလွန်ကြောက်နေပုံရပေ။ သို့မဟုတ် သူ့စကား တစ်ခွန်းပြောလိုက်လျှင် ပါးစပ်ထဲမှ ပတ္တမြားတစ်လုံး ထွက်ကျသွားတော့မည့်အလား စိုးရွံ့နေပုံရသည်။

ထိုလူငယ်သည် ထူးထူးခြားခြား ဖျင်ကြမ်းအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြန်လေရာ ထိုအုပ်စုထဲ၌ ပုံစံမတူ၊ တစ်မူကွဲသူ ဖြစ်နေသပြင် သူ့ပါးစပ်မှ ဖွင့်ဟဝန်ခံသလို လူချမ်းသာမျိုးရိုးမှမဟုတ်ဘဲ ဆင်းရဲသားမျိုးရိုးမှ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ရှောင်တီက ....

"ဟုတ်ပါတော့ .... သူ့နာမည် မပြောချင်လည်း ရှိပါစေတော့၊ ဒါ ပြောချင်တာက ရန်ငြိုးကိစ္စပါ .... "

ထိုအခါ လူငယ်သုံးယောက်သည် ခေါင်းထောင်ထသွားကြလေတော့၏။

ရှောင်တီက ....

"မင်းတို့နဲ့ ရန်ငြိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် ပေါ်လာနေပြီကွ .... အဲဒါကို ငါပြောချင်တာ .... "

ပျွမ်ချဲပျွင်က ....

"ဘယ်သူတဲ့လဲဟေ့ .... "

ရှောင်တီက ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ရှိရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြ၏။

"ဟိုမှာလေ .... စားသောက်ပြီးတော့မှ ပိုက်ဆံရှင်းစရာ ကျန်နေတာ ချက်မှ မပါလာဘူးဆိုတဲ့လူလေ .... "

ပျွမ်ချဲပျွင် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။ စဉ်းစားရကျပ်သွားပုံ ရကြောင်း သူ့မျက်နှာအမူအရာက ဖော်ပြနေလေသည်။ သူက ညည်းညူညူ ပြော၏။

"တော်တော်ဆန်းတာပဲ .... သူ့ကိုမှ ငါတို့ မသိဘဲ .... "

"ဒီမှာပဲလေ .... "

"မှ ဘယ်သူလဲ .... ငါတို့နဲ့ ဘယ်လိုရန်ငြိုးရှိလို့လဲ .... "

"ငါပြောမယ် .... မင်းကသာ မှန် မမှန် အဖြေပေးပါ .... "

"ဒီလိုဗျ .... ဒါလောက်ကတော့ ငါတို့က ဖြစ်ပါတယ်"

"မင်းတို့ဆီမှာ ဦးလေးတစ်ယောက်ရှိတယ် .... ချန်းဟုန် ဆိုတဲ့ နာမည်ကျော်ကြားတဲ့ ဓားသမားတစ်ယောက်ပဲ .... ရှိ ရဲ့ မဟုတ်လား .... "

"ရှိတယ် .... "

ရှောင်တီက ချောင်ဟာမ်ရီကိုလည်း မေးပြန်သည်။

"မင်းဆီမှာတော့ ချောင်မိန်ဆိုတဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိတ[illegible] မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်တယ် .... ရှိတယ်"

ချောင်ဟာမ်ရီက ဖြေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ချောင်ဟာမ်ရီကိုယ်စ[illegible] ယွမ်ချဲယွင်က ဖြေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

"အဲဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ ရှန့်ကျုန်ဂေဟာက ရှန့်မျိုးရိုးထဲ[illegible] လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေသွားတယ်ဆိုတာကော ဟုတ်[illegible] လား .... "

ယွမ်ချဲယွင် မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူသည် ချက်ချင်း[illegible] သဘောပေါက်သွားသည်။

"ဒါ .... ဒါဖြင့် .... မင်း .... မင်းပြောတဲ့လူဟာ .... ဟို [illegible] ဟို .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... ငါကလည်း အမှန်ကိုသာ ပြောတာ[illegible] လူပါ .... သူဟာ ချွေယွင်တောင် ကျောက်စိမ်းရေကန်ဘေး[illegible] ကျုန်ဂေဟာမှာနေတဲ့ တတိယသခင်လေး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတဲ့ သ[illegible] ပေါ့ .... "

ရှောင်တီက အေးစက်စက် ပြောပြလိုက်တော့သည်။

✻

အခန်း (၆)

ဟဲ့ခွန်ရှိနှင့် အညတရ

"ရွှမ်း .... ရွှမ်း .... ရွှမ်း .... "

[illegible] ဆွဲထုတ်လိုက်သံသည် တရွှမ်းရွှမ်း ပေါ်ထွက် [illegible]။ သူတို့အားလုံး ထရပ်လိုက်ကြသည်။ ဖျင်ကြမ်းအင်္ကျီ [illegible] လူငယ်ကတော့ ထိုအထဲတွင် မပါဝင်ပေ။

သူတို့သည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ဝိုင်းပယ်လိုက်ကြ၏။ ရှန့်ရှောင် [illegible]တော့ ထိုင်ရာမှ မထပေ။

ချောင်ဟာမ်ရီက ....

"ဟုတ်လား .... ခင်ဗျားဟာ တကယ်ပဲ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပဲလား။ [illegible] တော်တော်များများကို အပ်ကျမတ်ကျ [illegible] ကျွန်တို့က လူမှားတာတော့ မဖြစ်ချင်ဘူး .... "

"သူက အမှန်တွေ ပြောနေတာပါ .... "

"ဒါဖြင့် .... ခင်ဗျားဟာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပေါ့ .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

ဆိုင်ရှင်နှင့် စားပွဲထိုးလုလင်များသည် ကြောက်လန့်တ[illegible]
နောက်ဆုတ်သွားကြလေ၏။ သူတို့မှာ အတွေ့အကြုံများစွာ ရှိခဲ့[illegible]
စားသမားများ မြောက်မြားစွာ သိုင်းသမား မြောက်မြားစွာသည်
ဆိုင်ထဲ၌ အကြိမ်ကြိမ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသည်။ ပစ္စည်းပျက်စီးဆုံးရှုံးရ[illegible]
ကတော့ အကြိမ်ကြိမ်ပင်။ ထိုအထဲ အနေအထိုင် မတတ်သူ[illegible]
အခြောက်တိုက် သေပေးကြရသေးသည်။

ရှောင်တိသည် ဆိုင်ရှင်လူကြီးနှင့် သူ့စားပွဲထိုးလုလင်[illegible]
ရှဲသွားသည်ကို ကြည့်ပြီး ပြုံးမိလေ၏။

သူက ဆိုင်ရှင်လူကြီးကို ကြည့်ပြီး မေးသည်။

"ထမင်းဆိုင် .... အရက်ဆိုင်မှာ အလကားစားသော[illegible]
ရတဲ့နည်း တစ်နည်းရှိတယ် .... အဲဒါ ခင်ဗျား သိထားသလား [illegible]

လူကြီးက မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးဖြင့် ခေါင်းခါပြသ[illegible]

ရှောင်တိက ....

"အဲဒီနည်းကို ခင်ဗျား သိထားသင့်တယ်ထင်လို့ .... [illegible]
က စေတနာနဲ့ ပြောပြလိုက်ပါမယ် .... အဲဒါကတော့ အေးအေး[illegible]
ဆေး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ဖြစ်နေတဲ့ဆိုင်ကို ဆူပွက်သွားအောင်
ပြဿနာတက်သွားအောင် ရန်တိုက်ပေးတဲ့နည်းပဲ .... ရှုတ်ရှက်[illegible]
ဖြစ်တာနဲ့ တစ်ကြိုးတည်းလစ်ရင် စားသောက်ခဲ့တဲ့ အဖိုးအခေ[illegible]
ရှင်းပေးဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့ .... "

ဆိုင်ရှင်လူကြီး စကားနင်နေသည်။ ဘာမှ မပြောနိုင်[illegible]
နိုင် ဖြစ်နေသည်။ ရှောင်တိသည် စားပွဲထိုးလုလင်များနှင့်အ[illegible]
ရောနှော နောက်ဆုတ်လာသည်။

ဆိုင်ရှင်ရော၊ စားပွဲထိုး လုလင်များပါ ရှောင်တိကို အန္တ[illegible]

[illegible] မသတ်မှတ်ပါ။ သူတို့ သတ်မှတ်သူမှာ စားသုံးလက်နှင့်
[illegible]ကိုပင် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဆိုင်လုံးသည်လည်း ရုတ်
[illegible]များသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရှောင်တိသည် ဆိုင်၏နောက်
[illegible] လစ်ထွက်သွားသည်။

[illegible] ကျယ်ပြန့်သော ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးအတွင်း တစ်
[illegible] ပျံလွှားနေချင်ပါသည်။ မြင့်မားသော တောင်ထိပ်
[illegible]တက်ထိုင်ပြီး ငိုကြွေးနေချင်ပါသည်။ အဘယ်
[illegible] ပေါ်ပေါက်ရသည်မှန်းတော့ သူ မသိပါ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် မာနတက်ကြွနေသော တိရစ္ဆာန်သုံး
[illegible] နှစ်နိုင်ပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ တိုက်
[illegible] မာနတက်ကြွနေသော တိရစ္ဆာန်သုံးကောင်က ခုခံနိုင်ပါမည်
[illegible] ရှောင်တိ တွေးနေသည်။

"[illegible] .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သေလည်း ကောင်းတာပဲ"

"တိရစ္ဆာန်သုံးကောင် သေလည်း ကောင်းတာပဲ"

ရှောင်တိ ထိုကဲ့သို့ပင် ရေရွတ်မိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကိုလည်း သူ မုန်း
[illegible] တိရစ္ဆာန်[illegible]ကောင် သေလျှင်လည်း သူတို့၏ မိဘဆွေမျိုးသား
[illegible] ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြမည်။ ကောင်းသည်။ သူတို့ ဝမ်းနည်း
[illegible] ကောင်းလေလေဟု ရှောင်တိ တွေးသည်။

"[illegible] ငါ အနေသာကြီး .... သူတို့အားလုံး သေ
[illegible] ကောင်းတာပဲ .... "

[illegible] တွေးရင်း တစ်ယောက်တည်း အားရပါးရ ရယ်မော
[illegible]

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

လမ်းမကြီးပေါ်၌ အားရပါးရ ရယ်မောနေသော ရှောင်တိ [illegible] လမ်းသွားလမ်းလာ အားလုံးက အလန့်တကြား ကြည့်ကြသည်။ အ [illegible] က အရူးဟု ထင်သည်။ အချို့က လူထူးလူဆန်းဟု ထင်သည်။

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

ရှောင်တိသည် ထိမထင်ဘဲ ရယ်နေပြန်၏။ သူ့ကို မည်သူ [illegible] အထင်ကြီးကြီး အထင်သေးသေး သူ ဂရုမစိုက်ပါ။ ဂရုစိုက်စ [illegible] အသိုင်းအဝန်းလည်း သူ့၌မရှိပါ။

ထိုစဉ် ကြီးမားသော မြင်းရထားကြီး တစ်စင်းသည် လ [illegible] ကွေ့တစ်ခုမှ ဘွားခနဲ ပေါ်ထွက်လာကာ သူ့ရှိရာဘက်သို့ တစ်ရှိန် [illegible] မောင်းနှင်လာသည်ကို ရှောင်တိ တွေ့လိုက်သည်။ မြင်းရထားကြ [illegible] သည် အသစ်ကျပ်ချွတ် မြင်းရထားကြီးဖြစ်ရာ လမ်းသွားလမ်းလာတို [illegible] မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်ကြချေ။ မြင်းရထား ရှေ့တိုင်တွင် တံခွန်နီတစ [illegible] လွှင့်ထူထားပြီး ခါးစည်းအနီ ပတ်ထားသော မြင်းရထားမောင်းသမ [illegible] က ကျာပွတ်တရွှမ်းရွှမ်းဖြင့် ဟန်ရေးပြ မောင်းနှင်လာသည်။

အသစ်ကျပ်ချွတ် မြင်းရထားနှင့် ဟန်ရေးများသော မြင [illegible] ရထားမောင်းသမား။ ထို့ကြောင့် ရှောင်တိသည် အလွန်မြင်ပြင်းကတ [illegible] သွား၏။ သူသည် လောကကြီးကို စိတ်နာနေသူဖြစ်ရာ ကတ်ဖိုးကတ [illegible] ဖဲ့ လုပ်ချင်သော စိတ်သည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ဟုန်းခနဲ ဖြစ်ပေ [illegible] လာ၏။ သူသည် မြင်းရထား နီးလာသည်နှင့် လမ်းမပေါ်သို့ ရုတ် [illegible] တရက် ခုန်ထွက်သွားပြီး မြင်းရထားရှေ့၌ ကာဆီးရပ်တန့်လိုက်၏ [illegible] မြင်းရထားမောင်းသမားသည် သာမန်အားဖြင့် လူတစ်ယောက်ကို [illegible] သတ်ဖြတ်ရန် ဝန်လေးသူ မဟုတ်သော်လည်း ရုတ်တရက်အားဖြင့်

[illegible] မသေမည့်အဖြစ်ကိုမူ သူ မလိုလားချေ။ ထို့ကြောင့် [illegible] မြင်းဇက်ကြိုး ဆွဲလိုက်ရာ မြင်းရထားပင် မှောက်လု [illegible]

"[illegible] .... သေချင်တာ ဒီလို လာသေရသလား။ [illegible] သွားသေပါလား .... "

"[illegible] .... "

[illegible] အတူ ကျာပွတ်သည် ရှောင်တိ၏ ခန္ဓာကိုယ် [illegible]

"[illegible] သွားသေလိုက် .... "

[illegible] ဒေါသဖြင့် ပြန်အော်ကာ ကျာပွတ်ကို [illegible] လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆောင့်ဆွဲလိုက်ရာ မြင်း [illegible] သည် မြင်းရထားပေါ်မှ ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ကျ [illegible]

"[illegible] .... ငါ့ကို သေမယ်ပြောတာ"

[illegible] ရှောင်တိကို ဘာမျှမပြောနိုင်ပါ။ [illegible] ရှောင်တိ၏ ဖမ်းချုပ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပါသည်။ [illegible] ရှောင်တိကိုကြည့်ပြီး ကြောက်သွား၏။ ရှောင်တိ၏ မျက်နှာ [illegible] မျက်နှာပါပေ။

"[illegible] ပြန်တက် .... ငါ့အမိန့် မရမချင်း မမောင်းနဲ့ [illegible] .... ငါ့အမိန့်ရမှ မောင်း .... "

[illegible] မျက်နှာထိမျက်နှာထားကို ကြောက်ရွံ့သွား [illegible] မြင်းရထားမောင်းသမားသည် မြင်းရထားပေါ်သို့ ပြန်တက်သွား [illegible]

"ဟေ့ .... ဘာဖြစ်နေတာလဲ .... "

ထိုစဉ် မြင်းရထား ပြတင်းပေါက်မှ ရုပ်ကြမ်းကြမ်း မျ[illegible] ပေါက်ဆိုးဆိုး လူတစ်ယောက်၏မျက်နှာ ပေါ်ထွက်လာပြီး လှ[illegible] သည်။

"ဟ .... မွေးလှချည်လား .... "

ရှောင်တိ အံ့သြသွားသည်။ မှန်သည်။ အမှန်တက[illegible] ရထားတံခါးပေါက်၌ အမွေးအကြိုင်များ တလှိုင်လှိုင် သင်းပျံ့နေ[illegible] သာမန်အားဖြင့် မြင်းရထားတိုင်း ဤသို့ မွေးကြိုင်နေလေ့မရှိပါ[illegible]

"မင်း ဘာပြောတာလဲ .... "

ရုပ်ဆိုးဆိုးလူက ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။

"ခင်ဗျားက ကြမ်းလှချည်လား .... "

"ဘာလဲ .... မင်းက ငါ့ကို လာနောက်ပြောင်နေတာ[illegible]

"ခင်ဗျားကို နောက်ရအောင် .... ခင်ဗျားက မိန်းမလှ[illegible] မှ မဟုတ်တာ .... "

"မင်း သေချင်ပြီနဲ့တူတယ် .... "

"မှန်တယ် .... ကျုပ် သေချင်နေတယ်"

ရုပ်ဆိုးကြီးသည် ပို၍ အရုပ်ဆိုးသွားသည်အထိ ရယ်[illegible] တော့သည်။

"ဒါလား .... ဒါတော့ လွယ်ပါတယ် .... "

"ခင်ဗျားရုပ်ကြီး ကြည့်တာနဲ့ ကျုပ်ရှာတဲ့လူဆိုတာ [illegible] သိပါတယ် .... ဒီလို ရုပ်မျိုးဟာ လူသတ်ဖို့ ဘယ်တော့မှ လက်[illegible] မယ့်ရုပ်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး .... "

ရုပ်ဆိုးကြီး၏ လက်တစ်ဖက်သည် မြင်းရထား၏ ပြ[illegible]

[illegible] ရှိနေ၏။ လက်ဝါးကြီးသည် အကြောများ ထောင် [illegible] လက်ဆစ်များတွင် မှထစ် ကြမ်းတော်နေသည်။ ဘီလူး [illegible] လက်မျိုးတည်း။

[illegible] လက်ဝါးမျိုးမှာ အဆိပ်လက်ဝါး သို့မဟုတ် [illegible] လက်ဝါးတိုက်ပညာကို လေ့ကျင့်ထားသူများ၌သာ ရှိတတ် [illegible] လက်ဝါးမျိုးဖြင့် အနုပညာကိစ္စများကို မဆောင်ရွက်နိုင်သော် [illegible] ကိစ္စကိုမူ လွယ်လွယ်ကူကူ ဆောင်ရွက်နိုင်ပေ [illegible] ၏ လည်ပင်းကို လိမ်ချိုးမည်ဆိုလျှင် ကြက် [illegible] လည်ပင်းကို လိမ်ချိုးသလို လွယ်လွယ်ကူကူ လုပ်နိုင် [illegible] သည်။ ရှောင်တိသည် ပြတင်းပေါက်ထဲသို့ သူ့ခေါင်း [illegible] ပြီး စိန်ခေါ်လိုက်၏။

"[illegible] .... ခင်ဗျား သတ်ချင်တယ် မဟုတ်လား .... ကျုပ် [illegible] သေချင်နေတယ် .... လုပ်လိုက်စမ်းဗျာ .... "

[illegible] ရက်ရက်စက်စက်လုပ်တတ်သူ မြောက်မြားစွာ [illegible] အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပြီး လုပ်ရသော ရက်စက် [illegible] လုပ်ဆောင်ရသော ရက်စက်မှုမျိုး ဖြစ်ပေ [illegible] ရှောင်တခင် သတ်လိုက်စမ်းပါဟု ခေါင်း [illegible] လွန်စွာနည်းပါးလှသဖြင့် မည်မျှ ရက်စက် [illegible] မလုပ်ဝံ့ဘဲ လက်တွန့်သွားတတ်ပေသည်။ ယခု [illegible] ရုပ်ဆိုးကြီး လက်တွန့်နေသည်။

[illegible] မြင်းရထားတွင်းမှ တခစ်ခစ်ရယ်သံ ထွက်ပေါ်လာ [illegible] ကြည့်လိုက်ရာ မြင်းရထား [illegible] ကွေးသကဲ့သို့ ကွေးနေသည့် မိန်း

ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုမိန်းကလေး၏ မျ
များကား နက်မှောင်တောက်ပ နေသည်။ ရယ်သံသည် ထိုမိန်းက
၏ ရယ်သံတည်း။ စောစောက ရှောင်တိ မွေးရန်များ တကြို
တလှိုင်လှိုင် ရနေသည်မှာလည်း သူမထံမှ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမိန်းကလေးက ရှောင်တိအား ကြာမူပါပါ ကြည့်ရှု
ဆိုးကြီးအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

"သူ သိပ်သေချင်နေပြီ .... သေချင်တဲ့ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လ
လူကို ဆန္ဒဖြည့်ပေးရတာ ကုသိုလ်လည်း ရပါတယ် .... ဘယ်
အစ်ကိုကြီး .... ဘာဖြစ်လို့ လက်တွန့်နေရတာလဲ .... တကယ်
အစ်ကိုကြီးလိုလူမျိုးက ချက်ချင်းလက်ငင်း အကောင်အထည်
ပေးနိုင်ရမှာပေါ့ .... "

သူမ၏အသံသည် ချိုအေးသိမ်မွေ့လှသော်လည်း သ
စကားများကတော့ မရဏဝိညာဉ်များ ပူးကပ်နေသည်။

"အစ်ကိုကြီး သတ်လိုက်စမ်းပါ .... မသတ်ရင် အစ်ကို
လူကြောက်ကြီးလို့ သိုင်းလောကမှာ မှတ်တမ်းဝင်သွားလိမ့်မ

"မင်းက သတ်မှတ်မှာလား .... "

"အို .... ကျွန်မက ဘာဖြစ်လို့ သတ်မှတ်ရမှာလဲ ....
အသတ်မခံရရင် သူက သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး လျှောက်ပြီး လေ
လွင့်တော့မှာပေါ့ .... ဘူးအပေါက် တစ်ရာသာ ပိတ်လို့ရမယ် ....
တစ်ယောက်ရဲ့ ပါးစပ်ကိုတော့ ဘယ်လိုမှ ပိတ်လို့မရပါဘူး ....

"ငါလို ဟူပေဆိုတဲ့ကောင်က ဘယ်တုန်းကများ နာမ
တဲ့ ကလေးရာချေတွေကို သတ်ဖူးလို့လဲ .... ခွေးကိုသတ်ပြီး ခွေး
သူရဲကောင်း လုပ်ရတာ ရှက်စရာကွ .... "

[illegible] မိန်းကလေးက တခစ်ခစ် ရယ်မောလေတော့၏။

"[illegible] နာမည်မရှိတဲ့ ကလေးကချေလို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိ

[illegible]

[illegible] ဟူပေ နှုတ်ပိတ် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

[illegible]ကလေးက ဆက်ပြော၏။

"[illegible] ကလေးကချေလို့ အစ်ကိုကြီး အတပ်မပြောနိုင်ပါဘူး၊
[illegible] သိုင်းလောကထဲမှာ အသွက်ငယ်ငယ်နဲ့ နာမည်
[illegible] အများကြီးရှိနေလို့ပဲ .... အစ်ကိုကြီး
[illegible]ကျော်ကြားတဲ့ လူတွေရှိနေတယ် .... ဥပမာဆိုပါတော့
[illegible] ချောင်ဟာမိရီ .... ကျင်လင်မြို့စားရဲ့ သားနှစ်ယောက်
[illegible] ဆိုရင် အစ်ကိုကြီးထက် အပြတ်အသတ် နာမည်
[illegible] မဟုတ်လား .... "

[illegible] မျက်နှာမှာ ဒေါသကြောင့် ပိုရှုံ့ ရှုပ်ဆိုးလာ၏။ ဤ
[illegible] အရှိန်မရွေး သူ့လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးသွားနိုင်
[illegible] မိန်းကလေးက မကြောက်ရေးချ မကြောက်၊ မီးခဲများ
[illegible] စကားလုံးများဖြင့် ဟူပေကို ထိုးစစ်ဆင်နေ
[illegible]

"[illegible] .... ဘာဖြစ်လို့ လက်တွန့်နေတယ်ဆိုတာ
[illegible]သိတာပေါ့ .... အစ်ကိုကြီးက ကျွန်မကို ညာ
[illegible] ဟင်း ဟင်း .... ကျွန်မက သိပ်ရယ်ချင်တယ်၊
[illegible] ဟာ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သိုင်းသမားတစ်
[illegible] ရှင် ချက်ချင်းမသတ်ရဲတာ မဟုတ်လား"

[illegible] တဟင်းဟင်း တခစ်ခစ် ရယ်ပြီး ဟူပေကို လှောင်

ပြောင်သရောနေလေ၏။ ဟူပေ၏ မျက်နှာကြီးမှာ မည်းမှောင် [illegible] တော့၏။ မှန်ပါသည်။

ထိုမိန်းကလေး စကားများက သွေးထွက်အောင် မှန် [illegible] ၏။ အကယ်၍ ထိုမိန်းကလေး၏ စကားများ လွဲချော်နေခဲ့ပါက ဟူ [illegible] သည် ရှောင်တီကို မသတ်မီ ထိုမိန်းကလေးကို အရင်ဦးစွာ လည [illegible] သတ်ပေလိမ့်မည်။ ယခုတော့ သူ မသတ်နိုင်ပါ။

အကြောင်းမှာ ဟူတန်းဂိုဏ်းမှ ချောင်ဟာမ်ရီနှင့် ကျင် [illegible] မြို့စား၏သားတော် ယွမ်ညီနောင်တို့ ဤမြို့တွင် ရောက်ရှိနေကြ [illegible] သူ ကြိုတင် ကြားသိထားပြီးသောကြောင့်တည်း။ အကယ်၍ သူ [illegible] ခေါင်းထိုးပေးပြီး သတ်နိုင်းနေသောလူငယ်မှာ ထိုအုပ်စုမှ လူငယ် [illegible] ဦးဦး ဖြစ်နေပါက သူတွင် ပြဿနာ အကြီးအကျယ် တက်သွား [illegible] မဟုတ်ပါလား။

ဟူပေသည် လူကြမ်းလူရမ်း ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ့် [illegible] တော့ ကိုယ်သိသည်။ ဤသို့သော အကင်းပါးမှုကြောင့်ပင် ဤအ [illegible] အနေအထိ တိုးတက်လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ် ရှောင်တီက ....

"ကျုပ် မေးစမ်းပါရစေ .... ခင်ဗျားဟာ 'တံခွန်နီ'အ [illegible] ပို့ဆောင်ရေးဌာနက သံလက်ဝါး ဟူပေ ဆိုတာများလား .... "

ရှောင်တီသည် အသက်ငယ်သလောက် သိုင်းလောက [illegible] သုတ အလွန်ရှိသူဖြစ်၏။ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သူ [illegible] ဖြစ်သည်။ စကားအနည်းငယ် ပြောရုံနှင့် ဟူပေ ဖြစ်နိုင်သည်ကို [illegible] ပြီး မေးမြန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ရှောင်တီက ထိုသို့ မေးမြန်း [illegible] သောအခါ ဟူပေသည် လွန်စွာ ဘဝင်မြင့်သွား၏။ ငါ့နာမည်ကိုတေ [illegible]

[illegible] ကိုနေပါလားဟု လွန်စွာ ပီတိဖြစ် ကျေနပ်သွား၏။

ဟူပေသည် ရှောင်တီ၏မျက်နှာကို အကဲခတ်၏။ သူ့အား [illegible] နေပေသလားဟု စူးစမ်းခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရှောင် [illegible] မှ အား ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိသည့်ပြင် ရှောင်တီ၏ မျက်လုံး [illegible] သဖြင့် သူကပင် ပြန်ကြောက်ရမလို ဖြစ်နေ [illegible] တော့သည်။

"[illegible] .... ငါဟာ သံလက်ဝါး ဟူပေပဲ .... "

[illegible] ဟူပေသည် သာမန်လေသံနှင့်သာ ပြောလိုက်ရ [illegible]

"[illegible] .... ကျုပ်တော့ လုံးဝကို မထင်မှတ်မိပါဘူးဗျာ"

[illegible] က သက်ပြင်းချပြီး ပြောလေရာ ဟူပေ အံ့သြသွား [illegible]

"[illegible] ဘာများ မထင်မှတ်နေတာလဲ .... "

"[illegible] .... တံခွန်နီ အာမခံပို့ဆောင်ရေးဌာနကနော်"

"[illegible] .... "

"[illegible] .... အဲဒီအဖွဲ့က ဌာနမှူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး [illegible] "

"[illegible] .... "

"[illegible] .... ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့ဟာ အတော့်ကို ချမ်းသာကြွယ်ဝ [illegible] .... "

"[illegible] ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်တာလဲ .... "

"[illegible] .... ခင်ဗျားဟာ မြင်းရထား အသစ် [illegible] ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ ဘယ်လောက်ကြွယ်ဝ

နေတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနေတာပေါ့ဗျာ .... "

ရှောင်တီ၏ သုံးသပ်ချက်က မှန်ကန်လှပါသည်။

အာမခံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မှ သာမန်သိုင်းဆရာတစ်ယောက် အနေဖြင့် ဤမျှ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် မနေနိုင်ပါ။ ဤသို့ နေနိုင်ရန် လစာကြေးငွေ မြောက်မြားစွာ ရရှိထားရန် လိုပါသည်။ သံလက်ဝါး ဟူပေ အနေဖြင့် မည်သည့်ကြားဝင်ငွေများ ရရှိနေကြောင်း ရှောင်တီ မသိနိုင်ပါ။

သိုင်းလောကတွင် တံခွန်နီအဖွဲ့သည် ထိပ်တန်းအာမခံအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ဇော်ရုံတန်ရုံ ပစ္စည်းကလေးများကို ပို့ဆောင်ပေးသောအဖွဲ့မျိုး မဟုတ်ပါ။ အလွန့်အလွန် တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းများကို အောင်အောင်မြင်မြင် ပို့ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသဖြင့် သိုင်းလောကတွင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလာသော အဖွဲ့ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထန်ကျုံချီ ....

ထန်ကျုံချီဆိုသည်မှာ တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် နယ်နယ်ရရ သိုင်းသမား မဟုတ်ပေ။ များသောအားဖြင့် အာမခံဌာန ခေါင်းဆောင်များသည် သိုင်းပညာရပ်များ၌ ထူးချွန်ကြသော်လည်း လေးမြား ပညာရပ်များ၌ မထူးချွန်ကြပါ။ ထန်ကျုံချီသည် ဓားသိုင်းပညာရော လေးမြားပညာပါ ထက်မြက်ထူးချွန်ပေသည်။

သူသည် မုန်တိုင်းဓားသိုင်းကွက် ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ကွက်နှင့် ချိုးယင်မြား နှစ်ဆယ့်ရှစ်ငင်းတို့ကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ပေသည်။ သိုင်းပညာရပ်များတွင် ကျွမ်းကျင်သဖြင့် ရန်သူများက ထန်ကျုံချီကို ခန့်ညားကြောက်ရွံ့ကြသကဲ့သို့ စီမံခန့်ခွဲမှုကောင်းခြင်း၊ ဉာဏ်ကောင်း

ခြင်းတို့ကြောင့် လက်အောက်ခံ သိုင်းသမားက လေးစားရိုသေကြသည်။

တကယ်တမ်းတွင်လည်း ဟူပေသည် လစာငွေအားဖြင့် လျှံငွေ ဆယ်လုံးမျှသာ ရရှိလေရာ ဤလို မြင်းရထားမျိုး၊ ဤလို မိန်းမလှမျိုးနှင့် သူ မည်သို့မျှ နေထိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သူ၏ အိမ်အခြေအနေမှာလည်း မည်မျှ အဆင့်အတန်း မြင့်နေမည်ကို မသိရှိနိုင်ပါ။ သူဌေးကြီးတစ်ဦး၏ အိမ်ကဲ့သို့လည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေနိုင်ပါသည်။

ရှောင်တီက သူ့အား အထင်သေးသလို ပြောလာသဖြင့် ဟူပေ စိတ်ဆိုးသွားသည်။ မျက်နှာကြီး နီလာသည်။

"ဟောကောင် .... ငါ မင်း အပူလား .... ငါ့ဘာသာ ဘယ်လို နေနေ ဘယ်လိုထိုင်ထိုင် မင်းအပူ တစ်ပြားသားမှ မပါဘူး .... ငါတို့ အာမခံအဖွဲ့ ဘယ်လောက် ကြွယ်ဝကြွယ်ဝ မင်းနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာကို မပြောစမ်းနဲ့ .... "

"ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာကို ဝင်မပြောကြေးလား၊ သိုင်းလောကမှာ မဆိုင်တဲ့ကိစ္စများ ရှိသေးရဲ့လားဗျ .... "

"အောင်မာ .... မင်းက အတော်လာတဲ့ကောင်ပါလား .... ငါ့ဘာသာ နေရေးထိုင်ရေး အဆင်ပြေနေတာကို မင်းက ဘာကောင်မို့ သိုင်းလောကနဲ့ ကိုင်ပေါက်နေရတာလဲ .... "

"ပေါက်ဆို .... ကျုပ်ကလည်း သိုင်းလောကသားပဲကိုးဗျ"

"မင်းက ဘာကောင်လဲ .... ဘယ်က လာတာလဲ .... နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ ပြောစမ်း .... "

"ဘာကောင်လဲဆိုတော့ .... ကျုပ်က အညတရကောင်ပဲ"

"ဘယ်က လာတာလဲ .... "

"နေရပ်လိပ်စာ မရှိဘူးဗျ .... ကျုပ်က လေလွင့်ချက်ဝါပ .... ကျုပ်ရဲ့ နေရပ်လိပ်စာကတော့ တရုတ်ပြည် တစ်နံတစ်လျားပဲ"

"နာမည် ပြောစမ်းကွာ .... ငါ သိပ်သိချင်တယ်"

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... အဲဒါမှ ခက်တာပဲ .... ကျုပ်မှာက လုံးဝနာမည်မရှိဘူးဗျ .... "

ရှောင်တိမှာ ရယ်ပင် ရယ်နေသော်လည်း နှလုံးသား၌ လွမ်းစွာနာကျင်နေသည်။ သူ့နှလုံးသားကို သံမဏိ လက်ချောင်းများဖြင့် ဖျစ်ညှစ် ဆုပ်ချေလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သူ့စကားလုံးမှာ သည် အမှန်အကန်များ ဖြစ်သလို သူ့ကိုပင် ထိခိုက်နာကျင်စေသော စကားလုံးများ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်တိဘဝကား တကယ့်ရင်နာစရာ ဘဝပါ။ သူသည် မုယုံချူးထိ၏ သားအရင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် မုယုံချူးထိက သူ့ကို သားဟု မခေါ်ပါ။ မုယုံမိသားစုကလည်း သူ့အား မုယုံမျိုးရိုးဟု မသတ်မှတ်ပါ။ သူ့နာမည်ကိုပင် ကြည့်ပါ၊ ရှောင်တိ မဟုတ်ပါလား။

အမေက သားဟု မသတ်မှတ်လျှင် ရှိစေတော့။ အဖေကရော .... အဖေက ပိုဆိုးပါသည်။ သားရော ဇနီးကိုပါ သားအဖြစ် ဇနီးအဖြစ် မသတ်မှတ်ဘဲ သူ့ဘဝကို စိတ်ကြိုက် သူဖန်တီးနေခဲ့ပါသည်။ ယခု ... မှ သူ့နောက် ကကောက်ကောက်လိုက်ပြီး စောင့်ရှောက်ရန် ကြိုးစားနေပါသည်။ ရှောင်တိကို ရှန့်မိသားစုကလည်း လက်မခံပါ။ လက်မခံ ရုံမျှမက ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ သားအဖြစ်ပင် မသိကြပါ။

သူသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက အမိ၏မေတ္တာကို မွတ်သိပ်စွာ တောင့်တခဲ့ပါသည်။ အမိ၏ မေတ္တာကို မရခဲ့ပါ။ အမိ၏ စိမ်း... သာ ခံခဲ့ရပါသည်။

သူသည် ထိုနည်းတူ အဖ၏ မေတ္တာကိုလည်း တောင့်တမွတ်သိပ်ခဲ့ပါသည်။ အဖကတော့ သူ့ကိုမဆိုထားနှင့် သူ့မိခင်ကိုပင် ဇနီးမယားအဖြစ် အသိအမှတ် မပြုခဲ့ပါ။ မ,ကို မခင်တွယ်မှာတော့ အဘယ်မှာလျှင် ဥ,ကို ခင်တွယ်ပါမည်နည်း။

ချောင်ဟမ်ရီနှင့် ယွမ်ညီအစ်ကိုတို့သည် သူနှင့် အသက်ချင်းကွာလှပါ။ သူ့ထက်ကြီးလျှင် အများဆုံး သုံးနှစ်ပါပဲ။ သူတို့၏ မျက်နှာများမှာ ကျေနပ်မှုဖြင့် ပြည့်ဝနေကြပါသည်။ ပြည့်ဝရမည်ပေါ့။ သူတို့တွင် တောက်ပြောင်သော ဆွေမျိုးမိဆားစုကြီးများ နောက်ခံရှိနေသည် မဟုတ်ပါလော။

"မင်းက ဘယ်မျိုးရိုးကလည်း .... "

"ကျုပ်က ချောင်မျိုးရိုးက .... "

"မင်းက ဘယ်မျိုးရိုးကလည်း .... "

"ကျုပ်က ယွမ်မျိုးရိုးက .... "

သည်လို ခပ်မာမာ ပြောနိုင်ကြသည်။ တောင့်တင်းခိုင်မာသော မျိုးရိုးကြီးများက သူတို့၏နောက်တွင် ရဲတိုက်ကြီးများသဖွယ် ခိုင်ခိုင်အခံ့ ရှိနေကြပါသည်။

သူတို့သည် သူတို့၏ မိဘများအကြောင်း၊ ဦးကြီး၊ ဦးလေးများအကြောင်း၊ ဆရာသမားများအကြောင်း၊ ဒေါ်ကြီး ဒေါ်လေးများအကြောင်းကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြောဆိုနိုင်ကြပါသည်။ ရှောင်တိသည် သူတို့၏ ဘဝကို လွန်စွာအားကျမိပါသည်။

သူ့မှာတော့ ....

သူကတော့ တရားမဝင်သော သားပါ။ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး မွေးထားသော သားပါ။ သူ့မှာ ဘာမျှ ဂုဏ်ယူစွာ ပြောနိုင်ခွင့် မရှိပါ။

သွေအသည်းနှလုံးများသည် အရွယ်နှင့်မမျှအောင် ဒဏ်ရာအနာတရများ ရရှိနေခဲ့ပါပြီ။ ရှောင်တီမှာ စကားမပြောနိုင်တော့ဘဲ ငိုင်သွားပါသည်။

သံလက်ဝါးဟူပေကတော့ ရှောင်တီ၏ စကားကိုကြားပြီး ရင်ထဲမှ အလုံးကြီး ကျသွားသည်။ ချောင်ဟမ်မိရီ မဖြစ်နိုင်တော့။ ပွဲ ညီအစ်ကို မဖြစ်နိုင်တော့။ ဤလူငယ်ကလေးကို သတ်၍ သူ ပြဿနာ မတက်နိုင်တော့ဟု သူ ယုံကြည်စိတ်ချသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ဟူဖေ၏ မျက်နှာထားသည် ချက်ချင်းပြောင်းသွား၏။ ဘီလူးသရဲ မျက်နှာမျိုး ဖြစ်သွား၏။ လေသံကလည်း ချက်ချင်း ပြောင်းသွား၏။ ပထမဦးဆုံး ပြောသည့်လေသံမျိုး ဖြစ်သွား၏

"အေး .... ငါက အညာတရတွေကို သတ်ရတာ ခွေးလေခွေးလွင့်တွေကို သတ်ရတာလို့ပဲ သတ်မှတ်ထားလေတော့ .... မင်းကို မသတ်ချင်ဘူး .... ဒါပေမယ့် ဒီနေ့တော့ ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ရတော့မယ် .... ခြင်းချက်နဲ့ မင်းကို သတ်ရတော့မယ် .... "

ထိုအခါ ရှောင်တီသည် ဆတ်ခနဲ နောက်ဆုတ်သွား၏။ သံလက်ဝါး ဟူပေသည် တံခါးပင် မဖွင့်ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ ဝုန်းခနဲ ခုန်ထွက်လာသည်။

"ဘယ်လိုလဲ .... အခုကျတော့ ကြောက်သွားပြန်ပြီလား"

သူသည် သူ၏ ကြမ်းတမ်းကြီးမားသော လက်ဝါးကြီးနှစ်ဖက်ကို ကြက်ခြေတ်ပုံသဏ္ဌာန် ပြုလုပ်ပြီး ရှောင်တီ၏ လည်မျိုကို တိုက်ခိုက်လာလေ၏။ ရှောင်တီက ရှောင်တိမ်းသည်။

"သေချင်တဲ့လူက စိတ်ပြောင်းသွားပြန်ပြီလား .... စောစောကတော့ ခင်းပဲ သေချင်တယ်ဆို .... "

ရှောင်တီက နောက်သို့ဆုတ်ရင်း ....

"ခင်ဗျားတောင် စိတ်ပြောင်းပြီး ခြွင်းချက်တွေဘာတွေ လုပ်မှတော့ .... ကျုပ်လည်း စိတ်ပြောင်းသွားပြီပေါ့ဗျ .... စောစောက သေချင်ပေမယ့် အခုတော့ မသေချင်တော့ဘူးဗျ .... "

"မင်းဟာက အမျိုးမျိုးပါလား .... လူငယ်ကလေးဖြစ်ပြီး ဒီလောက် အပြောင်းအလဲ များနေရင် မင်း ဘယ်လိုလုပ် သိုင်းလောကမှာ ထိပ်သီးဖြစ်နိုင်တော့မှာလဲ .... "

"ဒါက ကျုပ်ပြဿနာပါ .... ခင်ဗျားပြဿနာက ခင်ဗျား အစွမ်းပြနိုင်ဖို့ပါ .... ဒီသိုင်းကွက်ကလေးတွေနဲ့တော့ ကျုပ်ကို နိုင်မယ် မထင်နဲ့ .... "

"အောင်မာ .... မလောက်လေး မလောက်စား ကောင်လေးကများ .... "

သံလက်ဝါးဟူပေသည် ရှောင်တီ၏ ဦးခေါင်းကို ခေါင်းပေါ်မှ ရိုက်ချလိုက်၏။ တကယ်တော့ သည်တိုက်ကွက်မှာ ယောင်ပြတိုက်ကွက်ပါ။ ရှောင်တီ ဘယ်ဘက်ကို ရှောင်မည်ဟု သူတွက်ချက်ပြီး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ညာလက်ဖြင့် ရှောင်တီ၏ နံရိုးများကို ချိုးပစ်နိုင်ရန် အားကုန် ရိုက်ချလိုက်သည်။

"ဝုန်း .... "

လူကိုတော့ မရိုက်မိ။ လေကိုသာ ရိုက်မိသည်။ ရှောင်တီသည် သံလက်ဝါးဟူပေ၏ သိုင်းကွက် နှစ်ဆယ်တိတိကို ကောင်းစွာ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဟူပေ၏ နောက်ကျောဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

ဟူပေ မျက်စိပြာသွား၏။

"ဒီကောင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ .... "

ဟူသော အတွေးက သူ့ကို အကြီးအကျယ် ချောက်ချားစေသည်။

"ဒေါက် .... "

ဟူပေ၏ ကျောရိုးသည် ပူခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ရှောင်တိ၏ လက်ခလယ်သည် ဟူပေ၏ ကျောရိုးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လာထောက်သည်။ ဟူပေ ခံလိုက်ရသည်။ အကြောတစ်ခု ထိုးပိတ်ခံလိုက်ရပြီ

ဟူပေ တစ်ကိုယ်လုံး တုံ့ကျဉ်သွား၏။ အထူးသဖြင့် ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှ အားအင်များ လုံးဝကုန်ခန်းသွားပြီး မြေပြင်ဆီသို့ ဒူးထောက်ကျသွားလေတော့သည်။ သူ့အခြေအနေကား လွန်စွာ ဆိုးရွားလှ၏။ သူသည် ရှောင်တိနှင့် သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်နေသည်နှင့်မတူဘဲ ဒူးထောက် အရိုအသေပေးသလို ဖြစ်နေတော့သည်။

"အို .... အစ်ကိုကြီးရယ် .... ဘယ်လို လုပ်ခနတာလဲ .. ဒီကလေးကချေ ခွေးလေးခွေးလွှင့် ကလေးကို သတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါလို့ ပြောနေတာကို ဘယ့်နှယ် .... ထိုင်ပြီး ဂါရဝပြုနေရတာလဲ ရှင်ရယ်"

မြင်းရထားထဲမှ မိန်းမလှကလေး၏ လှောင်ပြောင်သရော်သံသည် သံလက်ဝါးဟူပေ၏ နားထဲသို့ သံရည်ပူ လောင်းထည့်သလို စီးဝင်သွားသည်။

"ခွေးမ .... သစ္စာဖောက်"

သံလက်ဝါး ဟူပေသည် အသံကုန် အော်ဟစ်၍ ဆဲရေးတိုင်ထွာလိုက်လေတော့၏။

✻

အခန်း (၇)
တံခွန်ရိုက်ကို စိန်ခေါ်သူ

"ဘယ်သူက ခွေးလဲ .... ဘယ်သူက ခွေးမလဲ .... ဘယ်သူက သစ္စာဖောက်တာလဲ .... ရှင့်ကို သစ္စာဖောက်လို့ ပြောရအောင် ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဘယ်ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာတိုင်ခဲ့ဖူးလို့လဲ .... "

မိန်းမလှကလေးက နာသာစံခက် ရှိလှသောအသံဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး ပြန်အော်သည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ သူမ၏ ဒေါသထွက်အလှည့်ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

"ဘာ့မဟုတ် ညာမဟုတ် လက်ပါးစေကများ .... သူများကို ခွေးမလေး ဘာလေးနဲ့ .... ရှင်သာ ခွေးတွေလို စေရာသွား ထားရာနေရတာ .... ရှင့်လိုကောင်က ကျွန်မကို ခွေးမလို့ ပြောတာ အင်မတန် နာစရာကောင်းတယ် .... ရှင်သာ ခွေး .... သိရဲ့လား၊ ခွေး .... ခွေး ရှင်ဟာ ခွေး .... "

သူမသည် ရှောင်တိအား လှမ်းကြည့်ပြီး ....

"မောင်လေး၊ မင်း တစ်ခုတော့ မစဉ်းစားနိုင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား .... "

"ဘာကိုလဲ .... "

"ဒီကောင်ဟာ ဌာနခွဲမှူး မဟုတ်ဘဲ .... တံခွန်နီ လက်အောက်ငယ်သား သိုင်းသမားက အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် နေတဲ့ကိစ္စလေ .... "

"ပြောပါဦး .... "

"ဒီကောင် ဒီလိုနေနိုင်အောင် မမက ကူညီထားတာပဲ .... မမက ကျွေးမွေးထားတာ .... ဒါတောင် မမကို ခွေးမလို့ ခေါ်သေးတယ် .... တကယ့် ခွေးတစ်ကောင်ကို မမက ကျွေးမွေးထားရင် သူ့လို မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်း ဆက်ဆံမှာ မဟုတ်ဘူး .... ကဲ .... မောင်လေး သဘောပေါက်ပြီလား .... "

ထိုစကားသံများကို ကြားလိုက်ရသော ဟူပေသည် ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းထသွားပြီး ရထားပြတင်းတံခါးပေါက်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

"ဝုန်း .... "

ဟူပေ နေရာတွင်သာ ပြန်ကျသည်။ သူ့ခြေထောက်များမှာ လုံးဝ အားမရှိတော့ပေ။ သာခွေယိုင် ဖြစ်နေပေပြီ။ သူ ဒေါသထွက်ရုံမှ လွဲ၍ ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့ပေ။ အကယ်၍ ရှောင်တိ ဒေါသထွက်ပြီး လက်လွန်ခြေလွန် လုပ်ပါက သေပင်သေရဦးမည်။ သူသည် မိန်းမလှကလေးအား အယုတ္တ အနတ္တ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် ဆဲနည်းမျိုးစုံဖြင့် ဆဲရေးတိုင်းထွာလေတော့၏။ မိန်းမလှလေးက တခစ်ခစ်ရယ်ပြီး ....

"ရှင်က ကျွန်မကို ချစ်ရေးကြုံနေတာလား .... "

"ခွေးမ .... နင့်ကို ငါ သတ်မယ်"

"ကျွန်မကို သတ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ဦး .... ရှင် မသေအောင် ကြိုးစား .... အခုနေ ကျွန်မ ဆင်းလာပြီး ခေါင်းတစ်ချက် ရိုက်ခွဲလိုက်ရင် ရှင် အဲဒီနေရာမှာ မှောက်နေမယ် .... ဟင်း ဟင်း .... တကယ်တော့ ရှင် စိမ်ခံခဲ့တာ များခဲ့တာကိုး .... "

"တိတ်စမ်း .... ခွေးမ ဘာမှမပြောနဲ့ .... "

"ဟုတ်တယ်လေ .... ရှင် စိမ်ခံတာ များနေတော့ .... ခြေထောက်တွေလေးပြီး လမ်းမလျှောက်နိုင် ဖြစ်ရတော့တာပေါ့ .... အခု သင်ခန်းစာ ရပြီလို့မှတ်ထား .... နောင်ကျရင် လမ်းများများလျှောက်ပေး သိရဲ့လား .... "

သံလက်ပါး ဟူပေသည် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်သဖြင့် မြေကြီးကိုသာ တဘုံးဘုံး ထုနှက်နေသည်။ မိန်းမလှလေးသည် ရွှန်းလဲ့သော မျက်လုံးများဖြင့် ရှောင်တိကို ကြည့်လိုက်၏။

"မောင်လေး .... ဒီအတ္တဘောကြီးကို ဒီထက် မှတ်လောက်သားလောက်ဖြစ်အောင် ဆုံးမချင်သေးသလား .... "

"ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်စေချင်လို့လဲ .... "

"မမကတော့ .... မမအတွက် ဘေးရန်အေးသွားအောင် သူ့ခေါင်းကို ထုခွဲပစ်စေချင်တာပါပဲ .... "

"ကျုပ်က သတ္တိတော့ မကြောင်ပါဘူး .... ဒါပေမယ့် သူ့လို အာမခံ ပါမွှားသိုင်းသမားတစ်ယောက်ကို ဒီလိုတော့ မရက်စက်ချင်ပါဘူး .... ခင်ဗျားသာ ပစ်ထားလိုက်ရင် သူဟာ လမ်းဘေးမှာ ကြက်ယက်သလို လိုက်ယက်ပြီး ရှာဖွေနေရမှာပါဗျာ .... "

"အေး .... ဒီလိုဆိုလည်း ပြီးတာပါပဲ .... ဒီမြင်းရထားကြီးက

မမရဲ့ မြင်းရထားကြီးပါ .... ဒီမြင်းရထားကြီးထဲ မမတစ်ယောက်တည်း စီးသွားရမှာ မရဲပါဘူး မောင်လေးရယ် .... မမ ကြောက်တယ်"

မိန်းမလှကလေးက ညုတုတု ခရာတာတာဖြင့် ပြောလာ၏။ ဤသို့သော အညုအခရာမျိုးကို မည်သည့်ယောကျ်ားသားမျှ မခံနိုင်ပေ။ သွေးနှင့်ကိုယ်၊ သားနှင့်ကိုယ် တည်ဆောက်ထားသော လူသားများပင် မဟုတ်ပါလား။ ရှောင်တီက ....

"ဒါဖြင့် ကျုပ် အကြံပေးလိုက်မယ် .... လမ်းပေါ်က တခြား အဖော်တစ်ယောက်ကို ခေါ်သွားပါဗျာ .... "

မိန်းမလှကလေး 'အို'ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

"ရက်စက်လိုက်တာ မောင်လေးရယ် .... လမ်းပေါ်က တင် ကောင်ကောင် ခေါ်သွားရင် မမလောက် အသုံးမကျတဲ့လူ ဘယ်ရှိ တော့မလဲ .... အသုံးမကျတဲ့ ဟူပေကို ခေါ်တင်ပြီးတဲ့နောက် ဟူပေ ထက် အသုံးမကျတဲ့အကောင် ထပ်ရောက်လာရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ အဲဒီအခါကျရင် မမဟာ 'ခွေးမ'လို့ အခေါ်ခံရုံတင် မဟုတ်တော့ဘဲနဲ့ ခြေထောက်နဲ့ပါ အကန်ခံရလိမ့်မယ် .... မမအတွက် အားကိုးရတဲ့ အဖော် လိုပါတယ် မောင်လေးရယ် .... "

သူမသည် ရှောင်တီအား ဖိတ်ခေါ်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့် နေလေ၏။ ထိုအခါ ရှောင်တီက ....

"ကောင်းပြီ .... ဒါဖြင့် ကျုပ် အဖော်အဖြစ် လိုက်ခဲ့မယ်"

"ခစ် .... ခစ် .... ခစ် .... ဒါ အကောင်းဆုံးပဲ .... "

သံလက်ဝါးဟူပေမှာ မြင်းရထားပေါ် တက်သွားသော ရှောင် တီကို နီရဲသော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူသည် အလွန်ဒေါသ ဖြစ်ရ၏။ အလွန်လည်း ကြောက်နေ၏။

"မောင်းစမ်းဟေ့ .... "

ရှောင်တီ၏ အော်ငေါက်သံကြောင့် မြင်းရထားသည် တစ် ဟုန်ထိုး မောင်းထွက်သွားတော့သည်။

"တောက် .... "

သံလက်ဝါး ဟူပေ၏ တောက်ခေါက်သံသည် ကျယ်လောင် စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ သူသည် အလွန့်အလွန် ဒေါသထွက်နေသဖြင့် သူ့နောက်၌ လူစိမ်းတစ်ယောက် လာရပ်သည်ကိုပင် သတိမပြုနိုင်ခဲ့ ချေ။ မြင်းရထားကြီးကား ပထမအကြိမ် မောင်းသည့်အရှိန်ထက်ပင် လျှင်မြန်စွာ မောင်းလေ၏။

※

မြင်းရထားထဲ၌ မွှေးကြိုင်သော ရနံ့များ သင်းပျံ့နေ၏။ မြင်း ရထားအခန်းမှာ ကျယ်ဝန်းသည်။ လူခြောက်ယောက် ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်း ထိုင်နိုင်သော မြင်းရထားအကြီးစားမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

ထိုင်ခုံများကို မွှေးပွကတ္တီပါများဖြင့် ခင်းကျင်းထားပြီး အတွင်း၌ ပြတင်းအခန်းဆီးများလည်း တပ်ဆင်ထားကြောင်း တွေ့ ရှိရသည်။ တကယ့် အထက်တန်းစားများစီးသည့် မြင်းရထားအဖြစ် ဖန်တီးထားကြောင်း ရှောင်တီ တွေ့ရှိရပေသည်။

ရှောင်တီနှင့် မိန်းမလှလေးတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက် တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ မူယာမာယာများလှသော မိန်းမ လှလေးသည် ရှောင်တီအား အစွမ်းကုန် ညို့မြူလျက် ရှိနေသည်။

အတော်ကြာ အကြည့်ချင်း ပြိုင်ပြီးမှ ....

"မောင်လေး .... မမ မေးမယ် .... မင်း အမှန်အတိုင်း ဖြေ

မလားဟင် .... "

"အင်း .... မေးစမ်းပါဦး၊ ဘာများလဲ .... "

"မင်းနောက်က တစ်ယောက်ယောက် လိုက်နေတယ်လို့ မေ ထင်တာပဲ .... ဘယ်သူများ လိုက်နေသလဲဟင် .... "

ရှောင်တီ အံ့ဩသွားသည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ဤမိန်းမသည် စဉ်းစားဆင်ခြင် တွေးခေါ်တတ်သူတော့ အမှန်ပင်။ လှအရုပ်အက လည်း သိပုံရသည်။ ရှောင်တီက ငြင်းကွယ်လိုက်၏။

"ကျုပ်နောက်ကို ဘယ်သူလိုက်ရမှာလဲဗျ .... ကျုပ်က တရားခံတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ .... "

မိန်းမလှလေးက ရယ်မောလေ၏။

"မင်း .... မမကို ညာလို့မရပါဘူး .... "

"ဟား ဟား ဟား .... ခင်ဗျားဟာက သေချာလှချည်လား"

"သေချာတယ်လေ .... ဒီမြင်းရထားမှာ တံခွန်နီ တပ်ထားတာ မင်း တွေ့တယ်မဟုတ်လား .... ဒါဟာ တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့နဲ့ သက်ဆိုင်နေတယ်ဆိုတာ ပြသထားတာပဲ .... တံခွန်နီအဖွဲ့ကို တော်ရုံတန်ရုံလူက ပြဿနာ မရှာရဲဘူးလေ .... "

"ကျုပ်က ပြဿနာ ရှာခဲ့တယ်လေ .... "

"မင်း ပြဿနာရှာတာက လောလောလတ်လတ် ပူပူနွေးနွေး ကိစ္စတစ်ခုကို ရှင်းဖို့ ဖြစ်မှာပါ .... ဟူပေကို ဘေးချပြီး မင်း မြင်းရထားပေါ် တက်လာတာကည်းက မင်းဟာ တံခွန်နီအဖွဲ့ကို အကာအကွယ် ယူပြီး မင်း ရှောင်ဖုန်းဖို့ ကြံနေတယ်ဆိုတာ မမ ရိပ်မိပါတယ် .... "

မိန်းမလှလေး၏ ကြောင်မျက်လုံးများသည် .... အပေါ်ယံ အကာအကွယ်များကို အတော်အတန် ထွင်းဖောက်သိမြင်နိုင်စွမ်း ရှိ

သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ရှောင်တီက ရယ်မောပြီး ....

"ဒီလိုတော့ တစ်ဖက်သတ် မတွေးသင့်ပါဘူး .... ကျုပ်က တံခွန်နီအဖွဲ့ကို အားကိုးတာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ခင်ဗျားကို အားကိုးတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား .... "

ထိုအခါ မိန်းမလှကလေးက တခစ်ခစ် ရယ်တော့သည်။ ရှောင်တီကိုလည်း ချစ်မျက်စောင်းကလေး ထိုးသည်။

"ဟင်း ဟင်း .... မင်းဟာ သိုင်းပညာ တော်ရုံတင်မကဘူး၊ အပြောလည်း ကောင်းတယ် .... နှုတ်ကလေးကလည်း သိပ်ချိုတာပဲ"

သူသည် ရှောင်တီအား ကြာမှုပါပါ ကြည့်ပြီး ....

"ငါ့ကို တကယ်အားကိုးတယ်ဆိုရင် ငါ့နားကို လာကပ်ပါတော့လား .... ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အကွာကြီးမှာ ထိုင်နေခဲ့တာလဲ .... "

"ဟင့်အင်း .... ကျုပ် ကြောက်တယ်ဗျာ .... "

"အို .... ဘာများ ကြောက်စရာရှိလို့လဲ .... ငါက မင်းကို ကိုက်မစားပါဘူး .... "

"ကိုက်စားမှာကို ကြောက်တာမဟုတ်ဘူးဗျ .... ငါးစိမ်းမြင် ငါးကင်ပစ်မှာကို ကြောက်တာ .... "

"အလို .... မမက ဘယ်ငါးကင်များ ပစ်လို့လဲ မောင်လေးရယ် .... "

"ဟိုမှာ .... ဟူပေ ဒူးထောက်ထိုင်ကျန်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား၊ ဟူပေကို ခါထုတ်သလို ကျုပ်ကို ခါမထုတ်ဘူးလို့ ပြောနိုင်မလား"

"ဟူပေ ဘယ်လိုလူစားဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား .... သူ့ ကျေးဇူးရှင် မမကိုတောင် ခွေးမလို့ ဆဲတဲ့လူကို မမက ဘုရားလို ကိုး

ကွယ်ထားရမှာလား .... မမက မင်းကို ဟူပေလို့ အမျိုးအစားလို့ မသတ်မှတ်ပါဘူး .... ဟူပေက တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားပါ .... "

"တကယ်လား .... "

ရှောင်တိသည် မိန်းမလှကလေးအနီးသို့ တိုးကပ်လာကာ ဖက်ရမ်း နမ်းရှုပ်တော့သည်။

ထိုအခါ မိန်းမလှလေးမျက်နှာ ညှိုပုပ်လာ၏။

"မင်း .... အတော်အတင့်ရဲပါလား .... "

"ကျုပ်ကို ခင်ဗျားပဲ ဖိတ်ခေါ်ပြီးတော့ .... အခုတစ်မျိုး ပြောင်းပြန်ပြီးလား .... ကျုပ်က ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ .... မြင်းရထားအောက် ပြန်ဆင်းသွားရမှာလား .... "

"မင်း အရမ်းမလုပ်နဲ့ .... ငါ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မင်း သိတယ်မဟုတ်လား .... "

"ခင်ဗျားဟာ စွဲမက်စရာကောင်းအောင် လှတယ်ဆိုတာပဲ ကျုပ် သိတယ် .... ကျန်တာတွေကိုတော့ ကျုပ် မသိဘူး .... "

"စွဲမက်စရာကောင်းအောင်လှတဲ့ မိန်းမတွေမှာ အမြဲတမ်း ယောကျ်ားရှိတတ်တယ်ဆိုတာ မင်း သိဖို့ကောင်းတယ် .... ငါ ဘယ်သူ့ မိန်းမဆိုတာ မင်း မသိဘူးမဟုတ်လား .... "

"ခင်ဗျား ဟိုတုန်းက ဘယ်သူ့မိန်းမဖြစ်ဖြစ် .... အခုတော့ ကျုပ်မိန်းမဖြစ်ပြီလို့ မှတ်လိုက်ပေတော့ .... "

"ဒါပေမယ့် .... မင်းနာမည်ကိုတောင် ငါ မသိရသေးဘူး ငါ့လင်ယောကျ်ား ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ငါ့အနေနဲ့ နာမည်ကိုတော့ သိထားရမှာပေါ့ .... "

ရှောင်တိ ငိုင်သွား၏။

"ကျုပ်လား .... ကျုပ်မှာ နာမည်မရှိဘူး .... ကျုပ်မှာ မိဘ မရှိဘူး .... ကျုပ်ဟာ မျိုးမစစ်တဲ့ကောင်ဗျ .... "

ရှောင်တိက နာကြည်းစွာ ပြောလိုက်၏။ နာမည်နှင့် မျိုးရိုးသည် သူ့အား တစ္ဆေခြောက်သလို အမြဲခြောက်လှန့်နေသောအရာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းအရာသို့ ရောက်သွားတိုင်း သူ့နှလုံးသားများ နာကျင်လာသည်။ သွေးလှည့်ပတ်နှုန်း မြန်လာသည်။ သွေးဆူလာသည်။ လောကကြီးသည် သူ့အပေါ် အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့လှသည်ဟု တွေးပြီး ဒေါသဖြစ်လာစမြဲပင်။

ရုတ်တရက် သွေးဆူလာသောကြောင့် သူ၏မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံး နီရဲလာရာ မိန်းမလှကလေးက တစ်မျိုးအဓိပ္ပာယ်ကောက်ကာ ကြောက်လန့်တကြား ပြောလာတော့သည်။

"မင်း .... မင်း .... ငါ့ကို မတော်တရော် လုပ်မလို့လားဟင်"

"ဟုတ်တယ် .... "

ရှောင်တိသည် မိန်းမလှကလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ခပ်ရမ်းရမ်း နမ်းရှုပ်ပြန်တော့၏။

"ဝုန်း .... "

ထိုစဉ် မြင်းရထား တံခါးတစ်ချပ်သည် ဝုန်းခနဲ ပွင့်သွားကာ လူတစ်ယောက် ရိပ်ခနဲ ရောက်ရှိလာ၏။ မြင်းရထားတံခါးလည်း ဒိုင်းခနဲ ပြန်ပိတ်သွားသည်။ မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသော လူတစ်ယောက်သည် ခံစားမှုမရှိသော မျက်နှာကြီးဖြင့် တစ်ဘက်ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်နေလေတော့သည်။ ရှောင်တိသည် အလန့်တကြား ဖြစ်သွားပြီး မိန်းမလှကလေးကို လွှတ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။

ရှောင်တိ၏ ထိ... လန့်မှုများသည် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်

သွားပြီး ဒေါသများက အစားထိုး ဝင်ရောက်လာသည်။

"ခင်ဗျား လာပြန်ပြီလား ...."

ရှောင်တီက ဒေါသဖြင့် အော်လိုက်၏။

မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ဝင်ထိုင်လာသူကား ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ သူသည် သားဖြစ်သူ ရှောင်တီထံသို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိလာပါသည်။

"ဟုတ်တယ် .... ငါ လာပြီ .... "

မြင်းရထားသည် ခြောက်ယောက် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ထိုင်နိုင်သော်လည်း ရှောင်တီစိတ်ထဲတွင် အလွန် ကျဉ်းကျပ်နေသည်။

ရှောင်တီ၏ ဒေါသများသည် ဆက်လက်ပေါက်ကွဲလာသည်။

"ဒီမှာ .... ခင်ဗျားဟာ လူ့ပျို့ဘဝတုန်းက ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ဖြစ်ခဲ့တာ ကျုပ် သိတယ် .... ခင်ဗျားဆီမှာ ရည်းစားတွေ တန်းစီ ရှိနေခဲ့တယ်လို့လည်း ကျုပ် ကြားဖူးတယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဖြူရော်သော မျက်နှာဖြင့် နားထောင်နေပေသည်။ ရှောင်တီက ဆက်လက်အော်ဟစ်နေသည်။

"ခင်ဗျား .... ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို လိုက်နှောင့်ယှက်နေရတာလဲဗျ .... ခင်ဗျား လူရွယ်ဘဝတုန်းက ခင်ဗျား ပေချင်သလိုပေ တေချင်သလို တေခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား .... အခု .... ကျုပ်လည်း ယောက်ျားပဲ .... ကျုပ်လည်း မိန်းမတွေနဲ့ ထိချင် တွေ့ချင် ဆက်ဆံချင်သေးတာပဲဗျ .... ခင်ဗျားကျတော့ စိတ်ကြိုက်နေခဲ့ပြီး ကျုပ်ကျမှ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလို နေစေချင်တာ တရားမလားဗျ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်နှာပေါ်၌ နာကျင်သော အမူအရာ ပေါ်လာသည်။

"မင်း .... ငါ့ကို အထင်မမှားပါနဲ့ .... "

"ဘာ .... အထင်မမှားပါနဲ့ ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား နှောင့်ယှက်နေတာတွေကို ပြန်စဉ်းစားစမ်းပါဦးဗျ .... "

"မင်းကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလို မနေစေချင်တာ အမှန်ပါကွာ"

"ဒါဖြင့် .... ခင်ဗျား ဆင်းသွားလိုက် .... ဒီမှာ ကျုပ်တို့ချင်း အဆင်ပြေနေပြီဗျ .... "

"ဒီမိန်းမတော့ မင်း မထိပါနဲ့ကွာ .... "

"ဘာ .... လာပြန်ပြီလား .... "

ရှောင်တီမှာ ဒေါသထွက်လွန်းသဖြင့် ရထားနံရံကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ ပွမ်းခနဲမြည်ဟည်းသွားပြီး သစ်သားများ ကျိုးပဲ့သွားလေတော့သည်။

"ကဲ .... အမိန့်ရှိစမ်းပါဦးဗျ .... ဘာကြောင့် ကျုပ်က ဒီမိန်းမကို မထိရမှာလဲဆိုတာ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဘာမျှမပြောပါ။ ငြိမ်နေပါသည်။ အတန်ကြာ ငြိမ်နေပါသည်။ ရှောင်တီက စိတ်မရှည်ဘဲ ကုန်းအော်သည်။

"ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ သစ်သားရုပ်ကြီးလို ထိုင်နေတာလဲဗျ၊ ကျုပ် မေးတာကို ဖြေစမ်းပါ .... "

ထိုအခါ မိန်းမလှလေးက သက်ပြင်းချပြီး ဝင်ပြောသည်။

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ .... ငါ့ကို .... သူ ပိုင်ဆိုင်လို့ပါ' မောင်လေးရယ် .... "

ရှောင်တီ ကြက်သေ‌သေသွား၏။ သူ့မျက်နှာ သွေးဆုတ်ဖြူရော်သွား၏။ တခဏ်အတွင်း ကျောက်ရုပ်လူသား ဖြစ်သွားလေ၏။

မိန်းမလှသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ဘေးသို့ သွားထိုင်လိုက်ပြီး

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်နှာကို သူလက်ဖဝါးနုနုကလေးနှင့် ပွတ်သပ်ပေးပြီး တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။ အသံတိုးညင်းသည် မှန်သော်လည်း ရှောင်တိအနေဖြင့် ကြားရသည်သာ။

"ရှင့်ကို မတွေ့တာ အတော်ကြာသွားပြီနော် .... ရှင် တော်တော် ပိန်သွားတာပဲနော် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဘာမျှမပြောပါ။ ပါးစပ်ပိတ်ထားပါသည်။

"ရှင့်ဘေးမှာ တခြားမိန်းမလှလေးတွေ ပတ်လည်ဝိုင်းနေလို့ ကျွန်မဆီကို မလာအားလို့လား .... ကျွန်မကို လွမ်းဆွတ်ပြီး ပိန်သွားတာဟားဟင် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ အတော်ပင် စိတ်ဒုက္ခခံနေရသည်။ သူ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ချေ။ ရှောင်တိမှာလည်း ကျောက်ရုပ်ကြီးကဲ့သို့ပင်။

မိန်းမလှကလေးက တတွတ်တွတ် ဆက်ပြောနေသည်။

"ပြောစမ်းပါဦးရှင် .... ရှင်က ဘယ့်နှယ် လုံးဝ ရေငုံနှုတ်ပိတ် လုပ်နေရတာလဲ .... အနည်းဆုံး ဒီကမောင်လေးနဲ့ ရှင် ဘယ်လိုပတ်သက်တယ်ဆိုတာလောက်တော့ ပြောစမ်းပါဦး ရေခဲတုံးကြီးရဲ့"

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

ရှောင်တိသည် အရူးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မော တော့သည်။

မိန်းမလှလေး လန့်သွားသည်။

"မောင်လေး .... မင်း ဘာရယ်တာလဲ"

ရှောင်တိက မိန်းမလှလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ....

"ခင်ဗျားကို ရယ်တာပါဗျ .... "

"ဟင် .... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ခင်ဗျား .... ဘယ်သူဆိုတာ ကျုပ် သိပြီ"

"တယ်ဟုတ်ပါလား .... ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်း သိလို့လားဟင် .... "

"သိတာပေါ့ .... တကယ်ကို သိတာပေါ့ .... "

"သိရင် ပြောစမ်း .... ငါ ဘယ်သူလဲဟင် .... "

"ခင်ဗျားဟာ .... ယောကျ်ားတကာနဲ့ လိုက်အိပ်နေတဲ့ အပျက်မတစ်ယောက် .... ပိုက်ဆံရရင် ဘယ်ယောကျ်ားမဆို လိုက်လျောတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက် .... ခွေးတွေလို အလေလိုက်တတ်တဲ့ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်ပဲ .... "

ရှောင်တိသည် တဟားဟားရယ်ရင်း မြင်းရထားအတွင်းမှ ခုန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

မြင်းရထားကြီးကား တဝုန်းဝုန်း မောင်းချသွားလေ၏။

"ဟား ဟား ဟား .... မောင်းပေဦးတော့ .... အဝီစိရောက်အောင် မောင်းပေဦးတော့ .... ဟား ဟား ဟား .... "

ရှောင်တိသည် လမ်းမပေါ်၌ အတောမသတ်အောင် ရယ်မောနေလေ၏။ နောက်ဆုံး သူသည် သူ ထွက်ပြေးလာခဲ့သော ကျွမ်းယွင်လို စားသောက်ဆိုင်၏ လှေကားများဆီသို့ ပြန်တက်ခဲ့လေတော့သည်။

✻

အခန်း (၈)

စိတ်ရိုင်းကို လွှတ်ပေးသူ

ရှောင်တီသည် ပထမအကြိမ် သူထိုင်ခဲ့သည့် စားပွဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာ၏။ စားပွဲ အခင်းအကျင်းများ အပြောင်းအလဲမရှိ။ အပု [illegible] အစီး မရှိချေ။ သွေးစသွေးနလည်း မရှိ။ လူသေအလောင်းများလည်း မရှိချေ။ သူ့အား အံ့သြထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေသော ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးနှင့် စားပွဲထိုးလူငယ်များသာ ရှိသည်။

စားသောက်ဆိုင် [illegible] လူရှင်းနေသည်။ တစ်ဆိုင်လုံးအား ရှောင်တီတစ်ယောက်သာ ရှိ [illegible]

ရှောင်တီက ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးကို မချိသွားဖြဲ ရယ်ပြလိုက်သည်။

ရှောင်တီသည် သူ့ဆိုင်အား ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးနိုင်သူမှန်း သိထားလေရာ သူသည် ရှောင်တီ စိတ်ဆိုးအောင် မလုပ်ရချေ။

ရှောင်တီသည် စောစောက ဤဆိုင်တွင်း တိုက်ပွဲတွင် မည်သူရှုံး၍ မည်သူနိုင်သွားသနည်းဟု မမေးပါ။ သူက ဆိုင်ရှင်လူဝကြီး

အား လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။ လူဝကြီးသည် တုံ့ဆိုင်း တုံ့ဆိုင်းဖြင့် ချဉ်းကပ်လာ၏။

ရှောင်တီက ....

"အလကားစားမယ့်ကောင် ပြန်လာလို့ .... ခင်ဗျား အတော်စိတ်ဆင်းရဲသွားပြီလား .... "

"ဟဲ .... ဟဲ .... ဟဲ .... မဆင်းရဲပါဘူးဗျာ .... "

"မဆင်းရဲဘူး ဟုတ်လား ကောင်းတယ် .... ဒီလိုပဲ ဖြစ်သင့်တာပေါ့ .... ဟို ပထမတစ်ကြိမ်တုန်းက ကျုပ်မှာစားခဲ့တဲ့ ဟင်းတွေကို မှတ်မိသလား .... "

"ဟုတ် .... ဟုတ်ကဲ့ .... မှတ်မိပါတယ်"

"ကောင်းတယ် .... အဲဒီဟင်းတွေရဲ့ နှစ်ဆ ငါ့ကို ပြင်ပေးစမ်း။ ငါ စိတ်တိုင်းမကျရင် ငါက ဟင်းခွက်တွေကို သွန်ပစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့ ဆိုင်တစ်ခုလုံးကို ပြာဖြစ်အောင် မီးရှို့ပစ်မှာ .... သွား .... ငါ ပြောတဲ့အတိုင်း မြန်မြန်လုပ်ပေး .... "

ရှောင်တီ၏ ကြိမ်းမောင်းသံသည် ပွက်ပွက်ညံသွား၏။ ဆိုင်ရှင် လူဝကြီးသည် သူ့လူများကို အချက်ပြပြီး မီးဖိုဆောင်သို့ အပြေးအလွှား ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

တကယ်တော့ ရှောင်တီကို အပြစ်တင်ရန်မရှိပါ။ ရှောင်တီအား ဤလိုစိတ်ထားမျိုး ရှိစေခဲ့သော ပတ်ဝန်းကျင်ကိုသာ အပြစ်တင်ရန် ရှိပါသည်။ ရှောင်တီသည် ရုပ်ခာတ်၊ စိတ်ခာတ် မပြည့်စုံဘဲ ကြီးထွားခဲ့ရသော ကလေးဖြစ်၍ သူ့စိတ်ခာတ်များသည် သာမန်ကလေးလူငယ်များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ချို့ယွင်းမှု ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ယခု ရှန့်ရှောင်ဖုန်း လိုက်လာပြီး တားဆီးသည့်အခါ ရှောင်

တိ၏ စိတ်ခတ်များ ပေါက်ကွဲပြီး ထင်ရာ တစ်ခွတ်ထိုး လုပ်လိုသည့် စိတ်များ ပေါ်လာပါတော့သည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာမူ ရှောင်တိအား လိုက်လံတားမြစ်ချုပ်ချယ်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ လိုက်လံစောင့်ရှောက်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရှောင်တိသာ အမျိုးကောင်းသမီး တစ်ယောက်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့ချစ်ကြိုးသွယ်ပါလျှင် သူသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့မည်မှာ သေချာပါသည်။ သို့သော် ရှောင်တိ တွေ့ခဲ့ရသည့် မိန်းမများမှာ မိန်းမပျက်များ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် မတတ်သာဘဲ သားအတွက် လှူကြမ်းမင်းသား ဝင်လုပ်ရတော့သည်။ သူလုပ်သမျှ သားလေး ကောင်းစားရေးအတွက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူ နောင်တရသည့်အချိန်တွင် သားသည် သူ့အား ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ကြောင်း သူ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ တွေ့ကြုံနေခဲ့ရသည်။

ရှောင်တိ မှာကြားထားသည့်အတိုင်း ဟင်းခွက်များနှင့် အရက်အိုးများသည် စားပွဲလုံးပြည့် ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။ ဟင်းအားလုံး ပူပူနွေးနွေး ရှိနေပါသည်။ ရှောင်တိ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရန် ကြိုးစားချက်ပြုတ်ထားသည်မှာ သေချာလှပါသည်။

သို့ရာတွင် ရှောင်တိသည် ဟင်းခွက်များကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့ခဲ့ချေ။ သူသည် နာမည်ကျော် ကျူရှဲ့ချင် အရက်ကိုသာ မနားတမ်း ဖိသောက်နေပါသည်။ မကြာမီပင် အရက်အိုးတစ်ဝက်မှာ ကုန်ခမ်းလျော့ပါးသွားရတော့သည်။ ရှောင်တိလည်း တကယ်မှင် မူးပါတော့သည်။

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... သူတော်ကောင်းကြီး ရှန့်

ရှောင်ဖုန်း ဘာဖြစ်လို့ ငါ့နောက် မလိုက်ခဲ့တာပါလိမ့် .... "

ရှောင်တိသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရဘဲ စိတ်လက်ချမ်းသာ နေ့နေရသဖြင့် တွေးတောမိလာပြန်သည်။

"ငါ သိပြီ ငါ သိပြီ .... ငါ့နောက် ဘာကြောင့် လိုက်မလာနိုင်တာကို ငါတွေးမိပြီ .... သူက ဟိုခွေးမနဲ့ တွေ့နေတာကိုး .... ဟား ဟား ဟား .... ဘာကြောင့် သူ မလိုက်နိုင်တယ်ဆိုတာ ငါ တွေးမိဖို့ ကောင်းတယ် .... "

ထိုစဉ် တဝုန်းဝုန်း တဖြောင်းဖြောင်း အသံများ ကြားလာရလေ၏။ လေးလံသော ပစ္စည်းများကို တင်ဆောင်လာသည့် လှည်းတန်းကြီး လမ်းမပေါ် မောင်းနှင်လာသည့် အသံများပေတည်း။

လှည်းတန်းကြီးမှာ အတော်ပင် ရှည်လျားသည်။ မြင်းလှည်း မြင်းရထားနှင့် မြင်းကိုယ်စီ စီးလာကြသော သိုင်းသမားများ ပါရှိသည်။ သူတို့ကား အာမခံပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ပေတည်း။

လှည်းတိုင်း ရထားတိုင်းတွင် တံခွန်တစ်ခုစီ လွှင့်ထူလာလေရာ တံခွန်မှ အာမခံပို့ဆောင်ရေးအဖွဲ့ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက အာမခံအဖွဲ့တိုင်း ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသား အလံများ ရှိကြသည်။ ထိုအလံသည် သူတို့၏ ဂုဏ်ဒြပ်ပင်။ ထိုအလံ မလဲသမျှ ထိုအဖွဲ့၏ ဂုဏ်ဒြပ်သည် တစ်လူလူ လွင့်နေဆဲပင်။ အလံမြေခလျှင် ထိုအဖွဲ့၏ ဂုဏ်ဒြပ် ကျဆုံးပျက်စီးလေပြီ။ ထို့ကြောင့် အာမခံဌာနတိုင်း ကိုယ့်အမှတ်အသား အလံကို အထူးဂရုစိုက်ကြသည်။

အလံကား အဖွဲ့တိုင်း၏ ဦးစွန်းပေတည်း။

ယခုလာနေသည့် မြင်းရထားတန်းကြီး၏ ရှေ့ဆုံးရထားတွင် နှိရဲသော အလံကြီးတစ်ခု လွှင့်လာရာ ထိုအလံကြီး၌ 'ထန်'ဟူသော

စာလုံးကြီးတစ်လုံး ပါ၏။ အခြားတစ်ဘက်တွင် ဓားတစ်စင်းနှင့် မြားနှစ်ဆယ့်ရှစ်စင်းတို့ကို ငွေရောင်ဖြင့် ရေးဆွဲထား၏။

ထန်ကျုံချီ ဟူသည်မှာ တံခွန်နီပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ အမည်နာမပင် ဖြစ်သည်။ ရှေ့နာမည် 'ထန်'ကို တံခွန်နီ၌ ရေးထားခြင်းဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဘက်၌ ရေးဆွဲထားသော လက်နက်များမှ ထန်ကျုံချီ တတ်ကျွမ်းသော ပညာရပ်များ၏ အမှတ်အသားပင် ဖြစ်သည်။

တံခွန်နီအဖွဲ့ကြီးသည် ကြီးမားသည်ဟု ပြောသည်။ ပြောလည်း ပြောစရာပင်။ တံခွန်နီအဖွဲ့တွင် ဌာနခွဲ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခုရှိရာ ထိုဌာနခွဲများသည် တရုတ်ပြည် တစ်ပြည်လုံး၌ ဖြန့်ကြက်ခွဲချထားလေ၏။ ထိုသို့ ဌာနခွဲ အများအပြားရှိသည့် အာမခံအဖွဲ့ကြီးများမှာ စုစုပေါင်း ဆယ်ဖွဲ့ထက် မပိုချေ။

တံခွန်နီအဖွဲ့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သူ အင်အားနှစ်ထောင်ကျော်ရှိပြီး ထိုအထဲမှ နှစ်ရာခန့်သည် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြပေသည်။ သံလက်ဝါးဟူပေ ကဲ့သို့သော လူများမှာ ထိုသိုင်းသမားနှစ်ရာထဲ ပါဝင်သူများ မဟုတ်ကြပေ။

ထိုအဖွဲ့ဝင်နှစ်ထောင်ကျော်တို့သည် အတွေ့အကြုံ များပြားကြသဖြင့် ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ကျေအောင် ထမ်းဆောင်နိုင်သည့် သစ္စာလည်း ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူငို့ ထမ်းဆောင်သည့် တာဝန်များမှာ အောင်မြင်ကြသည်ချည်းဖြစ်ရာ သိုင်းလောက၌ တံခွန်နီ အာမခံပို့ဆောင်ရေးဌာနသည် နာမည်ကောင်းဖြင့် တစ်ဟုန်ထိုး ကျော်ကြားလာသော အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်နေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောကတွင် တံခွန်နီအဖွဲ့နှင့် ပြဿနာဖြစ်

မည်ဆိုလျှင် အများအားဖြင့် ဝေးဝေးက ရှောင်ရှားကြသည်။ ထိုအဖွဲ့ကြီးအား ကိုယ်စားပြုသည့် တံခွန်နီကိုကား မည်သူမျှ မစော်ကားရဲကြချေ။ တံခွန်နီကို စော်ကားခြင်းသည် ထန်ကျုံချီ ဦးဆောင်သော အာမခံသိုင်းသမားနှစ်ထောင်ကို စော်ကားခြင်းနှင့် တူညီနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်တိသည် ဆူဆူညံညံ မြင်းလှည်းသံများကို ကြားသောအခါ အရက်အိုးကိုပိုက်ပြီး တံခါးဝမှ ထွက်ကြည့်သည်။ ထိုအခါ ရှည်လျားကြီးမားသော မြင်းရထားတန်းကြီးကို တွေ့ရတော့သည်။

ရှောင်တိနှင့် ဤတံခွန်နီတို့ကား ခမ္မာသောက ဖြစ်နေသည်ကား အမှန်ပင်။ ပထမတစ်ကြိမ် ဤဆိုင်မှ ထွက်သွားစဉ်ကလည်း သံလက်ဝါးဟူပေ၏ တံခွန်နီ လွှင့်ထူထားသော မြင်းရထားနှင့် တွေ့ပြီး ပြဿနာတက်ခဲ့သည်။ ယခု ဒုတိယအကြိမ် တံခွန်နီလွှင့်ထူထားသော မြင်းရထားကြီးနှင့် တွေ့ရဆုံရပြန်လေပြီ။

"ခွမ်း ...."

ရှောင်တိသည် အရက်အိုးကြီးကို ချခွဲပစ်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆုံးမှ တံခွန်နီကြီး လွှင့်ထူထားသော မြင်းရထားကြီးပေါ်သို့ ခုန်လွှားပြေးတက်သွားတော့၏။

တံခွန်နီဘေးတွင် အာမခံသိုင်းဆရာကြီးတစ်ယောက်ရှိရာ ထိုသူသည် ကျုံးကျုံးကျော်ကျော် စော်စော်ကားကား တက်လာသော ရှောင်တိအား ကြည့်ပြီး တဒင်္ဂအားဖြင့် အံ့အားသင့်သွား၏။ ခဏကြာမှ အော်ငေါက်လိုက်သည်။

"မင်း သေချင်လို့လား .... ဘာဖြစ်လို့ တက်လာတာလဲ .... ဆင်းစမ်း .... "

"ချင်းသာ ဆင်းစမ်း .... "

အာမခံသိုင်းဆရာကြီး ဘာမျှမလုပ်နိုင်မီ ရှောင်တီက လက်ဖြန့်ရိုက်ချလိုက်လေရာ အာမခံသိုင်းဆရာကြီးမှာ ဦးစိုက်ပြောင်းပြန်ကျသွားလေတော့၏။

"ဟား .... "

နောက်၌ တစ်သီတစ်တန်းကြီး ရှိနေကြသော အာမခံဌာနအဖွဲ့သားများမှာ အားလုံးပင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ သူတို့ အံ့သြမှုမှာ ဤမျှနှင့် မပြီးပါ။ သည်ထက်ဆိုးသည့် အရာကို မကြာမီပင် ထပ်တွေ့လိုက်ကြရတော့သည်။

"ဖြောင်း .... ဖြိ .... ဖြိ .... "

ရှောင်တီသည် ရထားထိပ်၌ တလူလူလွင့်နေသော တံခွန်နီကြီးကို ဆွဲယူချိုးပစ်လိုက်ပြီး ပိတ်သားကိုလည်း ဆွဲဖြဲပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ တစ်လမ်းလုံး ဆူဆူညံညံ ဖြစ်နေသော လှည်းသံ၊ မြင်းသံ၊ လူသံအားလုံးသည် အံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

ဤကား မိုးကောင်းကင်ကို ဒူးနှင့်တိုက်ခြင်းသာတည်း။

ထိုအချိန်၌ ထူးထူးခြားခြား နေလုံးပျောက်ကွယ်သွား၏။ အကြောင်းမှာ မိုးသားတိမ်လိပ်များက နေလုံးကြီးကို ဖုံးအုပ်ပစ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"ဂျိမ်း .... ဂျလိမ်း .... လိမ်း .... "

အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင် မိုးခြိမ်းသံများ ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း လူများသည် ကောင်းကင်ကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်ကို သတိမမူနိုင်ဘဲ မြင်းရထားပေါ်တက်ပြီး တံခွန်နီကို ဖျက်ဆီးနေ

သည့် လူငယ်ကလေးကိုသာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးဖြင့် ငေးကြည့်နေမိကြတော့သည်။

ဤသို့သော အဖြစ်အပျက်မျိုး ပေါ်ပေါက်လာမည်ဟု မည်သူကမျှ မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။ ဤအဖြစ်အပျက်မျိုးကို ယခင်ကလည်း မကြုံခဲ့ဘူးပါ။ မည်သည့် အရူးကမျှလည်း ဤသို့ တက်ပြီး အလံကို မချိုးဖဲ့ဘူးပါ။ ယခုတော့ လူတစ်ယောက်က အာမခံအဖွဲ့၏ ဦးစွန်းအလံကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးနေပါပြီ။

ထိုလူသည် လူထူးလူဆန်းလော။

အရူးလော ....

လက်ဖြန့်ရိုက်ချခံရသော သိုင်းဆရာကြီးသည် ရှောင်တီအား တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်ဆဲမှာပင် ရှောင်တီက တံခွန်နီအား ရိုက်ချိုးစုတ်ဖြဲပစ်လိုက်လေရာ သူသည် တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် သတိပင်မရတော့ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးမောနေမိတော့၏။

ထို သိုင်းဆရာကြီး၏ နာမည်မှာ ကျန်ဆယ် ဖြစ်၏။ ထိုတံခွန်နီအဖွဲ့တွင် သူသည် အနှစ်နှစ်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သမ္မာရင့် ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သိုင်းလောက အနှစ်နှစ်ဆယ် အတွေ့အကြုံဆိုသည်မှာ နှယ်နှယ်ရရ အတွေ့အကြုံ မဟုတ်ချေ။ အခက်အခဲ ပြဿနာပေါင်းများစွာကို ဖြေရှင်းနိုင်သော အတွေ့အကြုံ ဖြစ်ပေသည်။ ပြဿနာပေါ်လာလျှင် ကြံ့နိုင်သောစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း ရှိသဖြင့် သူ့အား သူ့ဘက်တော်များက သစ်သားလူဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ပျော့ပျောင်းသော လူဟု ခေါ်ဆိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ လူသား

အသည်းမျိုး မရှိ၊ သစ်သားသစ်တုံးကဲ့သို့ ခံစားမှု မရှိသူဟု တင်စားခေါ်ဆိုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် သွေးနှင့်ဓား သံသရာ၌ ကျင်လည်ခဲ့သည်မှာ များလှပြီဖြစ်၍ နီရဲသောသွေးသည် သူ့အား ချောက်ချားအောင် မလုပ်နိုင်တော့ပါ။ သို့သော် ယခု သူ့ခမျာ အကြီးအကျယ် ချောက်ချားနေရှာပါပြီ။ အလံကို ဖျက်ဆီးနေသူအားကြည့်ပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်လာပါတော့သည်။ မျက်နှာမှာလည်း သွေးဆုတ်ဖြူရော်လာပါသည်။

ရှောင်တိ၏ လုပ်ရပ်ကို မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်ခြင်းမှာ ရှည်လျားလှသော ကာလအတွင်း ဤအဖြစ်မျိုး တစ်ကြိမ်မျှ မကြုံဘူးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်အံ့အားသင့် မှင်တက်မိကြသောကြောင့် မတားဆီးနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက ရှောင်တိ အနေဖြင့် ဤတံခွန်ကို ဤမျှ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖျက်ဆီးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။ ရှောင်တိ မည်မျှ သိုင်းပညာ ကောင်းစေ၊ သူ့နီးပါး သိုင်းပညာကောင်းသူ အယောက်သုံးလေးဆယ်လောက်ကိုတော့ ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထို သုံးလေးဆယ်လောက်က သူ့အား အဝိုင်းဝိုင်း အဝ(?) တစ် ဆုတ်ဖြဲ ပိုင်းတစ်ပစ်မည်မှာ သေချာပါသည်။

ရှောင်တိသည် တံခွန်နီကို ဖျက်ဆီးပြီးနောက် မှင်တက်မိအံ့သြနေသော တံခွန်နီအဖွဲ့သားများကို ကြည့်လိုက်ပါသည်။ ရှောင်ရှတိ အမူးပြေသွားပါပြီ။ ရှောင်တိ မရယ်နိုင်တော့ပါ။ အအေးဓာတ်သည် ခြေဖျားမှ ဦးခွန်းဆံဖျားတိုင် တဖြည်းဖြည်း တက်လာပါသည်။ မဖြစ်စဖူးသော ကြောက်ရွံ့စိတ်သည် ယခုရှင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလာရပါသည်။

"ဂွိမ်း .... ဂျလိမ်း .... ဂျလိမ်း .... "

ကျယ်လောင်သော ဗိုးဗြိမ်းသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် သတ်ဟုသော အဓိနံ့သံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ရွှမ်း .... ရွှမ်း .... ရွှမ်း .... "

ဓားရှည်များ ဆွဲထုတ်သံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ဓားပေါင်း မည်မျှထုတ်သည်ကို ခန့်မှန်းတွေးတောနိုင်ပေမည်။

အာမခံ သိုင်းသမားများသည် မြင်းရထားပေါ်သို့ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ခုန်တက်လာကြရာ ဓားရောင်များကလည်း လျှပ်ရောင်နှင့်အပြိုင်ဖွေးလက်နေသည်။ ဓားများသည် ရှောင်တိ၏ ဒရှ့နောက် ဝဲယာမျက်နှာအသီးသီးမှ တိုးဝင်လာကြ၏။

သူတို့သည် လူများသည်။ ဓားများသည်လည်း လှုပ်ရှားမှုများပြားသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်ရန် အကြောင်းရှိ၏။ သို့သော် သူတို့အားလုံး၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ စည်းကမ်းတကျ ရှိလှပြီး တိုက်ခိုက်မှုမှာ အဖွင့်အပိတ် ညီလှသည်။ ပူးပေါင်းတိုက်ကွက်ကို စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ထားကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။

သူတို့သည် မြင်းရထား ခေါင်းမိုးပေါ်သို့ ရှိသမျှလူများ ခုန်တက်တိုက်ခိုက်ကြခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူတို့သည် တစ်ကြိမ်လျှင် ငါးဦးမျှသာ ခုန်တက်ပြီး ထိုးနက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် ဆန္ဒမစောကြချေ။ ရှောင်တိအား သတ်ဖြတ်ရန်ချည်း မစဉ်းစားကြချေ။ ကိုယ့်လူများကို ရှောင်တိက အန္တရာယ် မပြုနိုင်အောင်လည်း အကာအကွယ်ပေးကြသည်။

ဤမြင်းရထား လှည်းတန်းကြီးတွင် သိုင်းသမားပေါင်း တစ်ရာငါးဆယ်ခန့် ပါလာလေရာ ရှောင်တီအဖို့ ထိုလူပေါင်းတစ်ရာငါးဆယ်ခန့်နှင့် ရန်ဖြစ်တော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

သူတို့၏တိုက်ပွဲသည် ကျမ်ယွင်လို စားသောက်ဆိုင်ရှေ့တွင် ဖြစ်ပွားနေလေရာ ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးသည် သူ့ဆိုင်အား အမြန်ဆုံး ပိတ်စေလေတော့၏။

"သူ သိပ်ရန်ဖြစ်ချင်နေတယ် .... အဲဒါ အကောင်းဆုံး ရန်ဖြစ်နည်းပဲ .... မင်းတို့အားလုံး ဘယ်သူမှ ဆိုင်အပြင် မထွက်ကြနဲ့ .... ဆိုင်တံခါးပိတ်ပြီး နီးနီးကြားကြားနေကြ .... "

ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးသည် ဆိုင်တံခါးကို အမြန်ဆုံးပိတ်ပြီး နောက်ပေါက်မှ အမြန်ဆုံး လစ်ထွက်သွားလေတော့၏။

"အားလုံး နောက်ဆုတ်ကြ .... "

ကျန်ဆယ်၏ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုအခါ စည်းကမ်းသေဝပ်သော အာမခံသိုင်းသမားများသည် မြင်းရထားအောက်သို့ အားလုံးပင် ခုန်ချလာကြတော့၏။ ရှောင်တီ ရပ်နေသည့် မြင်းရထားအား ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားသည့် သိုင်းသမားများကတော့ အထပ်ထပ်ပင်။

အာမခံသိုင်းဆရာ ကျန်ဆယ်သည် ပထမပိုင်း၌ မှော်လှလွန်းသောကြောင့် .... ဘာလုပ်ရ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် စိတ်ဓာတ်များ အနယ်ထိုင်လာပြီး အေးဆေးတည်ငြိမ်လာ၏။

တိုက်ပွဲတစ်ပွဲကို ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲတော့မည့် ရစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် တူလှသည့် ကျန်ဆယ်က မည်သို့ အမိန့်ပေးမည်ကို အားလုံးက

စောင့်ဆိုင်း နားစွင့်နေကြတော့သည်။ သူသာ အမိန့်ထပ်ပေးလျှင် အာမခံသိုင်းသမားများသည် သေသေကြေကြေ တိုက်ခိုက်ကြမည်မှာ မျှော်လှတော့သည်။ သို့သော် သူ အမိန့်မပေးပေ။ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှိထားသော အတွေ့အကြုံများကိုအသုံးပြုလျက် နိုင်းယှဉ်စဉ်းစားနေလေ၏။

ရှောင်တီသည် ယခုအခါ အကြောက်တရား မရှိတော့ပေ။ အကြောက်တရား မရှိသည့် အကြောင်းအရင်းမှာ နာကြည်းဖွယ်၊ စိတ်မြေ့ဖွယ်များနှင့် ပြည့်နေသော သူ့ဘဝကို အသေအကြေ တိုက်ပြီး စွန့်လွှတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်နှင့် သူ့စိတ်များသည် မိုးတိမ်များသဖွယ် ပါးသွားတော့သည်။

မိမိ၏ မကောင်းသော အတိတ်များ၊ ရန်ငြိုးများ၊ အမုန်းတရားသည် မိမိနှင့်အတူ လွင့်ပါး ပျောက်ကွယ်သွားတော့မည်။ မိမိသည် နေသည်ဖြစ်စေ၊ မိဘမရှိသူဖြစ်စေ၊ ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝန်း ကင်းဖြစ်စေ၊ မကြာမီ မိမိသည် ဤလောကမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မည်သူကမူ မိမိအား တမ်းတမ်းတတ ရှိတော့မည်မဟုတ်။ မရှိ အကြောင်းမဟုတ်တော့ချေ။

ထိုသို့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားခြင်းကြောင့် သူသည် မြင်းရထား မိုးပေါ်၌ တဟားဟား ရယ်မောလာနိုင်တော့သည်။ သူသည် ၌ ဝိုင်းထားသော သိုင်းသမားများကို လက်ဖြင့် ဝှေ့ယမ်းပြပြီး

"မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ .... ဓားတွေ ထုတ်လိုက်ပြီး အားတုတ်ဖို့ စိတ်ကူးနေကြတာလား .... လာကြပါ .... တက် .... စောစောကလို တက်ကြပါ .... ငါ့ကို လာသတ်ကြစမ်းပါ"

အာမခံ သိုင်းသမားများသည် အံ့ကြိတ်ပြီး ရှောင်ထိုကို ကြည့်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကျန်ဆယ်အား လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် ကျန်ဆယ်၏ အမိန့်ရမှ တိုက်ခိုက်နိုင်ခွင့် ရှိပါသည်။

ကျန်ဆယ်အား ဤမျှ အားထားနေခြင်းမှာ ကျန်ဆယ်သည် ထန်ကျုံ့ချိ၏ လက်ရုံးဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင်။ ထန်ကျုံ့ချိသည် အရေးပါသောကိစ္စ အတော်များများကို ကျန်ဆယ်အား လွှဲအပ်တာဝန်ပေးခဲ့ဖူးပြီး ကျန်ဆယ်ကလည်း စနစ်တကျ အောင်မြင်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ကျန်ဆယ်သည် သူလူများအား မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စများကို ခိုင်းလေ့မရှိပေ။ တကယ်အရေးကြီးသောကိစ္စများတွင်လည်း သူသည် အသက်စွန့်ပြီး ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်တိုက်လေ့ရှိခဲ့ပေသည်။

ကျန်ဆယ်သည် ခေါင်းကွဲမတတ် စဉ်းစားနေရပါသည်။

"ဒီကောင့်ကိုသတ်ဖို့ မခက်ပါဘူး .... ဒါ .... ဒါပေမယ့်"

သူ့ဘေးမှ သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ....

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်သလဲဗျာ .... "

"ဒီကောင်ဟာ သက်သက် ပြဿနာရှာနေတာကွ .... အချို့က စော်ကားချင်လို့လုပ်တာ .... တချို့ကတော့ ပြဿနာရှာချင်လို့ကို ပြဿနာ[illegible]ကြတာ .... ဒီကောင်ဟာ သေချင်နေတာကွ .... တို့သတ်လိုက်ရင် ဘယ်လိုပြဿနာ တက်နိုင်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားရမယ်"

သူ့ဘေးမှ သိုင်းသမားက ....

"အို .... ဒါများဗျာ၊ ခင်ဗျားသာ အမိန့်ပေးပါ .... ကျုပ်တို့သူ့ကို မသတ်ပါဘူး .... ခြေထောက်တွေ လက်တွေ ခုတ်ဖြတ်ပြီးမှ စစ်မေးကြတာပေါ့ .... မကောင်းဘူးလား .... "

"ကောင်းပြီ .... အားလုံး လက်မလွန်စေနဲ့ .... သူ့ကို အမိန့်ကြ .... "

ကျန်ဆယ်၏ အမိန့်ပေးသံ ပေါ်လာသောအခါ မြင်းရထားပေါ်မှ ရှောင်တိသည် အော်ဟစ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်သို့ ခုန်ချလာလေတော့၏။

ကျန်ဆယ်နှင့် အပြန်အလှန် စကားပြောခဲ့သည့် သိုင်းသမားသည် ရှောင်တိ၏ ဦးဆစ်ပေါ်ရှိ 'ခွမ်တောင့်' သွေးကြောဆီသို့ ဓားနှင့် ထိုးလိုက်ရာ ရှောင်တိက အရေးတကြီး ရှောင်လိုက်ရသည်။ သူသည် သေမှာတော့ မကြောက်ပေ။ ဒုက္ခိတ ဖြစ်မှာတော့ ကြောက်ပါသည်။ သူသည် ရှောင်တိမ်းပြီး ဘယ်ခြေဖြင့် ကန်ထုတ်လိုက်ရာ သူ၏ဓားသည် လေထဲသို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားတော့သည်။

ထိုသိုင်းကွက်မှာ ခြေကန်ကွက်ဖြစ်သည်။ သူ မည်သို့ ကန်လိုက်သည်ကို ပြိုင်ဘက်ဓားသမားပင် မတွေ့လိုက်ပါ။ ထိုသိုင်းကွက်မှာ မုယုံမျိုးရိုး၏ အစဉ်အဆက် သိုင်းပညာဖြစ်ပြီး ဖေးထိလျှုရှင်ဟု ခေါ်ပါသည်။

သို့သော် သူ့အား တိုက်ခိုက်သူမှာ ဤတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါ။ မြောက်မြားစွာသော ဓားသမားများသည် တိုက်ကွက်ရသည်နှင့် ဝင်ရောက်ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ကြပါတော့သည်။

အထူးသဖြင့် အဆင့်မြင့် အာမခံ သိုင်းဆရာငါးယောက်ကတော့ လျှင်လျှင်မြန်မြန် ပါးပါးနပ်နပ် တိုက်ခိုက်ကြပါသည်။ အားလုံးလုအယက် တိုက်ခိုက်လျှင် ရှောင်တိအဖို့ ချောင်ပါသည်။ ယခုတော့ အားလုံးက စနစ်တကျ တိုက်နေပြီး အဆင့်မြင့် သိုင်းဆရာငါးယောက်ကို ရှေ့တန်းတင် တိုက်နေကြသဖြင့် ရှောင်တိမှာ ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျ

လာပါတော့သည်။ ရေရှည်တိုက်လျှင် သူ့အဖို့ ဒုက္ခရောက်မည်မှာ သေချာလှတော့သည်။

ငါးယောက်အနက် တစ်ယောက်ယောက်၏ ဓားချက်တော့ ထိမည်မှာ သေချာနေပါသည်။

"ထန်း .... ထန်း .... ထန်း .... "

ရှူးရှသော အသံနှင့်အတူ ဓားငါးလက်သည် ထက်ပိုင်းကျိုးကျသွားသည်။ ထိုသိုင်းသမားငါးယောက်လည်း အလန့်တကြား နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်သွားသည်။ ရှေ့တန်းတွင်ရှိသော သိုင်းသမားများသည် ဂျုန်ဆယ်ရှေ့၌ ပတ်ချာလည် ကျရောက်လာမည့် ပုလဲလုံးကလေး ငါးလုံးအား မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး အလန့်တကြား ကြည့်နေမိကြတော့သည်။ အာမခံဌာန သိုင်းဆရာများ၏ ဓားများကို ဒုက္ခပေးလိုက်သည်ကတော့ ဤပုလဲငါးလုံးသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုစဉ် မြင်းရှထားခေါင်မိုးပေါ်၌ လူရိပ်လိုလို တွေ့လိုက်ကြသဖြင့် ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုလူ၏မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေပြီး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပုံ ပေါ်နေသည်။ သူ့လက်ထဲတွင် အမျိုးသမီးများ ဆံပင်၌ ထိုးစိုက်သည့် ဆံထိုးတစ်ချောင်း ရှိနေပြီး ထိုဆံထိုး၌ စီခြယ်ထားသည့် ပုလဲငါးလုံးမှာ လက်ဟာပြီး ကွက်လပ်ဖြစ်နေပါသည်။

ရနသူ ....

ထိုရန်သူသည် အသစ်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်၏။ ပုလဲ ငါးလုံးဖြင့် ပစ်ခတ်သူမှာ ထိုရန်သူသာတည်း။

အာမခံ သိုင်းဆရာတို့မှာ ပုတီးစေ့ဖြင့် ပစ်ခတ်ခြင်း၊ ပုလဲဖြင့် ပတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည့် လက်နက်ပုန်းများအကြောင်း ကြားဖူး

နား၀ ရှိကြပါသည်။ သို့သော် ကိုယ်တွေ့တော့ မကြုံဘူးကြချေ။ ယခု ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှသိဟူသော အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

"ဂွိမ်း .... ဂျလိမ်း .... ဂျလိမ်း .... "

မိုးခြိမ်းသံ ကြားလိုက်ရပြီးနောက် မိုးများ တဝုန်းဝုန်း တဒိုင်းဒိုင်း ရွာသွန်းချလာတော့သည်။ မိုးသံလေသံကား ပြင်းထန်လှပါ၏။ ရှောင်တီသည် မှုန်းတီးသောမျက်နှာဖြင့် မြင်းရထားခေါင်မိုးပေါ်မှလူကို စိုက်ကြည့်ကာ အော်မေးလိုက်ပါသည်။

"ခင်ဗျားကြီး ရောက်လာပြန်ပြီလား .... "

သူ့အတွင်းအားကြောင့် အသံသည် မိုးသံလေသံကို ဖောက်ထွင်းသွား၏။

"ဟုတ်တယ် .... ငါ ရောက်လာပြီ"

သူ့ အတွင်းအားပြည့်ဝသောအသံက မိုးသံလေသံကို ဖောက်ထွင်းကာ ရှောင်တီနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သိုင်းသမားများ နားအူလောက်အောင် တန့်ပြန်ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

အခန်း (၉)

တံခွန်နီ၏ အပြစ်ဒဏ်

မိုးရေများသည် တဝေါဝေါ သွန်ချပြီး ရွာနေလေ၏။ ကော
ကင်ကြီးကို မှောက်သွန်ချလိုက်သလို ရွာနေခြင်းဖြစ်ရာ လူများသ
မိုးရေထဲ၌ ကြွက်စုတ်ကလေးများကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့ပြော
စကားဟာကို တစ်ဦးစီ ကြားနိုင်ခြင်းမှာ အတွင်းအား ကောင်း
သူများ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင်။ သာမန်အရပ်သားများ မည်မျှ
အော် မိုးသံလေသံနှင့် လုံးထွေးပြီး ကြားနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ

မြင်းရထားခေါင်မိုး၌ ရပ်နေသူမှာလည်း မိုးမိသော
စုတ်ကဲ့သို့ပင် အကြည့်ရဆိုးသည်။ သူမျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာကို
သူမျှ မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ သူ ဝမ်းသာနေသလော၊ ဝမ်းနည်းနေသ
မည်သူမျှ မသိနိုင်ပေ။

သို့သော် အများသိကြသည့် အချက်တစ်ချက်တော့ ရှိသ
ထိုသူသည် နယ်နယ်ရရ သိုင်းသမားမဟုတ်၊ အတွင်းအားပညာ
တွင် အလွန်ထက်မြက်သူ ပညာရှင် ဖြစ်သည်ဟူသည့် အချက်

တည်း။ ပုလဲလုံးဖြင့် ပစ်ခတ်ပြီး ဓားငါးချောင်းအား တားဆီးလိုက်
သည့် ပညာသည် သူတို့ မမြင်ဘူးသေးသော ပညာဖြစ်ပေသည်။

နောက်တစ်ချက် သူတို့ ခန့်မှန်းသိရှိနိုင်ခဲ့သည့် အချက်မှာ
ထိုလူသည် တံခွန်နီကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးခဲ့သည့် လူငယ်နှင့် တစ်စုံတစ်
ရာ ပတ်သက်နေသည်ဆိုသည့် အချက်ပင်တည်း။

ကျန်ဆယ်သည် အလံဖျက်ဆီးသူ လူငယ်အား ဒဏ်ရာရရုံ
ဖမ်းရုံသာ ဖမ်းနိုင်းခဲ့သော်လည်း တကယ့်တိုက်ပွဲတွင် မည်သည့်အခြေ
ဆိုက်မည်ကို မသိနိုင်ပေ။ လိုအချက်ကို အတွင်းအားပညာရှင် သိဟန်
တူသည်။

ကျန်ဆယ်သည် သူလူများကို ထိန်းထားလိုက်၏။ တကယ်
တမ်းတွင်လည်း သူလူများသည် အရမ်းလုပ်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ မြင်း
ရထားခေါင်မိုးပေါ်မှလူ၏ သိုင်းပညာစွမ်းကိုမြင်ပြီးဖြစ်၍ အာမခံဌာန
သိုင်းသမား မြောက်မြားစွာကို စတေးပြီးမှ ထိုလူနှင့် အလံဖျက်ဆီး
သူ လူငယ်ကို ဖမ်းဆီးနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိကြပါသည်။

ကျန်ဆယ်သည် လုပ်ငန်းကြီးများစွာကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ၊
အထက်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများစွာနှင့် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ အခြေအနေ
ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်သည်။

ကျန်ဆယ်က မြင်းရထားခေါင်မိုးပေါ်မှလူကို လှမ်းမေးလိုက်
သည်။

"နောင်ကြီးက ဘယ်သူပါလဲ .... "

"ကျုပ်က ရှန့်မျိုးရိုးထဲက ရှန့်မိသားစုဝင်တစ်ယောက်ပါ"

ကျန်ဆယ် ကွက်ခနဲ မျက်နှာပျက်သွား၏။ ရှန့်မျိုးရိုးကို
သိုင်းလောက၌ မသိသူ မရှိပေ။ ရှန့်မျိုးရိုးတွင် ထူးချွန်သော သိုင်း

ပညာရှင်ဟူ၍ တစ်ယောက်တည်းသာရှိကြောင်း ကျွန်ဆယ် ကောင်းစွာသိသည်။ သူသည် သိုင်းလောက၌ အနှစ်နှစ်ဆယ်မျှ ကျင်လည်ခဲ့သူပေပဲ။

တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့သည် သူ သိသမျှ သိုင်းလောကမှ နာမည်ကျော် သိုင်းမိသားစုကြီးများနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ထိပ်တိုက် မတွေ့ဘူးခဲ့ပါချေ။

ထိုသို့ မတွေ့ခဲ့သည့်အတွက်လည်း တံခွန်နီ အာမခံလုပ်ငန်း အဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းဟူသမျှ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ဆယ် သိသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ တံခွန်နီအဖွဲ့ ကံဆိုးလေပြီလားဟု ယောင်ယမ်းတွေးမိခဲ့သည်။

ကျွန်ဆယ်က ....

"ခင်ဗျားက ရွှေယင်တောင် ကျောက်စိမ်းရေကန်နံဘေးမှာ ရှိတဲ့ ... ရှန့်ကျွန်ဂေဟာက ရှန့်မျိုးရိုးထဲက လူလား .... "

"သိုင်းလောကမှာ ရှန့်မျိုး ဘယ်နှစ်ခုရှိလို့လဲ .... "

"ကျွန်တော်က သေချာအောင် မေးတာပါ .... "

"ဟုတ်တယ် .... ရှန့်ကျွန်ဂေဟာက လူပဲ .... "

"ဒါဖြင့် .... နောင်ကြီးဟာ တတိယမြောက် သခင်လေး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပဲပေါ့နော် .... "

"ဟုတ်တယ် .... ငါ့နာမည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပဲ .... "

နာမည်ကြီးသူ ဟူသော စကားအဓိပ္ပာယ်ကို .... သင်တို့ တကယ်သဘောပေါက်ပါသလား။ လောက၌ နာမည်သည် အရေး အရေးကြီး၏။ ကောင်းသောဘက်၌ ကြီးသောနာမည်သည် လိုလား အပ်ပေသည်။ ဆိုးသောဘက်၌ ကြီးသောနာမည်မှာမူ မလိုလားအပ်

ပေ။ **အဆိုး နာမည်ကြီးသူဖြစ်စေ** အကောင်းနာမည်ကြီးသူဖြစ်စေ နာမည်တကယ်ကြီးသူ၏ နာမည်သည် ရုတ်တရက် ကြားသိသူများကို အံ့သြ တုန်လှုပ်၊ ချောက်ချား သွားစေသည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ....

ဤနာမည်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် တံခွန်နီအာမခံ သိုင်းသမားအားလုံး အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်ချောက်ချားသွားကြပါသည်။

ထိုစဉ် မိုးထဲလေထဲ၌ လူတစ်ယောက် တရိပ်ရိပ် ပြေးလာနေကြောင်း ကျွန်ဆယ် တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်ဆယ်သည် ထိုလူကို ကြိုဆိုရန် သူ၏သိုင်းသမားများကို အချက်ပြလိုက်၏။ ထိုလူသည် သူတို့နှင့် မနီးမဝေး ရောက်လာသည်နှင့် အတွင်းအားထုတ်ကာ အော်ဟစ်လိုက်တော့သည်။

"တံခွန်နီအဖွဲ့ရဲ့ **ဦးစီးခေါင်းဆောင်** ခေါင်းဆောင်ကြီး ကြွရောက်လာပါပြီ .... **ဦးစီးဦးဆောင် ခေါင်းဆောင်ကြီး** ကြွရောက်လာပါပြီ .... "

ရှေ့ပြေးတမန် **အထောက်တော်**၏ အတွင်းအားကလည်း မဆိုးလှပါ။ သူ့အတွင်းအားသည် ပြင်းထန်သော မိုးသံလေသံကို အံတုနိုင်စွမ်း ရှိပါလေသည်။ သိုင်းသမားအားလုံးသည် သူ့အသံကို ပီပီသသပင် ကြားလိုက်ကြရပါလေ၏။

သူ အော်ဟစ်သတင်းပို့ခဲ့သည့် ခေါင်းဆောင်ကြီးဆိုသူသည် မည်သူပေနည်း။

အတိတ်ကို ဆောင်သည်ရှိသော် ....

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ....

ထို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကာလ သိုင်းပညာတွင် ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိခဲ့သော လူတစ်ရသည် ဓားပြအုပ်စုတစ်စု အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

ထိုလက်ရည်ကောင်း ဓားပြအုပ်စုသည် ကုန်သည်များကိုလည်းကောင်း၊ ခရီးသွား ပြည်သူများကိုလည်းကောင်း များစွာဒုက္ခပေးခဲ့ကြ၏။ သိုင်းပညာ ထက်မြက်သူများဖြစ်၍ တော်ရုံတန်ရုံ သိုင်းသမားများသည်လည်း သူတို့ကို မနှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့ကြပေ။ ထိုသိုင်းသမားများအား နိဝိန်ကြွေခဲ့ရသည်။

ထိုအုပ်စုသည် နာမည်သတင်းကြီးလာပြီးနောက် လျှံစန်းတောင်ကို ခြေကုပ်ယူပြီးနောက် အခြားဓားပြအဖွဲ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်ဖွဲ့ကို စုစည်းသိမ်းသွင်းလိုက်တော့သည်။ ထိုအခါ လျှံစန်းတောင် ဓားပြဂိုဏ်းကြီးသည် ကျားကို ဦးချိုတပ်ပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီး အခြေနိုင်ခန့်သော မြို့ရွာများမှ လူကုံထံ သူဌေးသူကြွယ်များကိုပါ ဒုက္ခပေးလာတော့သည်။

ထိုအချိန်ကာလတွင် သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။ ထိုသူသည် ငွေဓားတစ်လက်၊ ချွမ်ပွင့်မြား နှစ်ဆယ့်ရှစ်ချောင်းတို့ကို ကိုင်ဆောင်ကာ လျှံစန်းတောင်၌ ဆူပူသောင်းကျန်းနေသော ဓားပြအဖွဲ့ကြီးကို လိုက်လံနှိမ်နင်းတော့သည်။ ထိုအခါ ဓားပြအတော်များများ သေသူသေ၊ ကြေသူကြေဖြင့် အတော်ကလေး ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ထိုသူရဲကောင်းကြီးကိုယ်တိုင်လည်း ဒဏ်ရာတစ်ဆယ့်ကိုးချက်တိတိ ရရှိကာ သေလုမျောပါး ခံစားခဲ့ရသည်။

သူသည် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ဒဏ်ရာများ မပျောက်မီပင် ထို ဓားပြဂိုဏ်းကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဝါထင်ငေါ့ကို သုတ်သင်

သတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်နိုင်ပေသည်။

ထိုစဉ်က သူ့သိုင်းပညာ၊ သူ့ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် သူ့ခံနိုင်ရည်တို့သည် သိုင်းလောက၌ အတော်ကြီး ကျော်ကြားခဲ့ပေသည်။ ထိုသူသည် ဤတံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့ကြီးကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့သော ခေါင်းဆောင်ကြီးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အနီရောင်အလံကို တံခွန်နီအဖြစ်၊ တံခွန်နီ၏ တစ်ဘက်တွင် 'ထန်'ဆိုသော 'စကားလုံး၊ အခြားတစ်ဘက်တွင် ငွေဓားတစ်လက်နှင့် မြားနှစ်ဆယ့်ရှစ်စင်းတို့ကို ရေးဆွဲသတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုတံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့၏ အရှင်သခင်၊ ဦးစီးဦးဆောင် ခေါင်းဆောင်ကြီး၏ အမည်မှာ ထန်ကျုံ့ရှိ ဖြစ်ပါတော့သည်။

"ဟင်း .... "

"ရှူး .... "

တံခွန်နီ အဖွဲ့၏တာဝန်ခံ သိုင်းဆရာ ကျန်ဆယ်က ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်မိသကဲ့သို့ အာမခံဌာန သိုင်းသမားများသည်လည်း မိုးထဲလေထဲ၌ ရှူးခနဲ လေပူများ မှုတ်ထုတ်မိတော့သည်။ သူတို့သည် အစွမ်းထက်သော ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရကြောင်း ရိပ်မိကြသဖြင့် စိတ်ထဲ လေးလံနေကြရာ ခေါင်းဆောင်ကြီးလာသည်ဆိုသဖြင့် လွန်စွာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားကြရတော့သည်။ သူတို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးသည် ယခု ကြုံတွေ့နေရသည့် ပြဿနာကို ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း ရှိသည်ဟု သူတို့ ယုံကြည်ကြလေသည်။

အာမခံဌာနများအဖို့ ဌာန၏ အကြီးအကဲ ခေါင်းဆောင်ဟု အမိပ္ပာယ်ရရှိသည့် 'ကြုံပြောင်းထို' ဆိုသည်မှာ အလွန်အရေးပါလှပေ

သည်။ ထိုသူသည် အဖွဲ့ကြီး၏ အသက်ဝိညာဉ်မဟုတ်ပါလား။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် မသက်မသာ ပင့်သက်ရှူမိသည်။ ပြဿနာကို အပ်နှင့်ထွင်းပြီး ဖြေရှင်း၍ မရတော့ပေ။ ပုဆိန်နှင့်ပေါက်၍ ဖြေရှင်းရပါတော့မည်။

ဤကိစ္စကို သူ ရိပ်မိပြီးဖြစ်သည်။ စုတ်ဖြဲကျိုးပဲ့နေသော အလံတိုင်သည် ပြဿနာဖြစ်ခြင်းကို ဖော်ပြလျက် ရှိပါသည်။ အမှားဤအမှားမှာ ရှောင်တိ၏ အမှားဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ရှန်ရှောင်ဖုန်း ဝန်မခံနိုင်ပါ။

ဤပြဿနာမှာ အလွန်ကြီးမားသည့် ပြဿနာဖြစ်ပါသည်။ ဤပြဿနာထဲ၌ သူ မပါဝင်ချင်ပါ။ ဝင်မရှုပ်ချင်ပါ။ သို့သော် မပါ၍မရ၊ မရှုပ်ချင်၍ မရှိအောင် အခြေအနေက ဖန်တီးလာပါပြီ။

သူ့အနေဖြင့် သူငယ်ကလေးကို အသေခံနိုင်ပါမည်လား။ သူငယ်လေး ရှောင်တိ သေဆုံးရမည့်ကိစ္စမှာ သူ မဖြစ်ချင်ဆုံး အရာပါ။ ရှောင်တိသည် သူ၏ သားကလေးပါ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ပစ်ပယ်ခြင်း၊ လျစ်လျူရှုခြင်း၊ အသိအမှတ် မပြုခြင်း အစရှိသည့် အရာအားလုံးကို ခံစားခဲ့ရသည့် သူငယ်လေးအပေါ် ရှန်ရှောင်ဖုန်းအနေဖြင့် ပေးဆပ်စရာ များစွာရှိနေခဲ့ပါသည်။

အကြွေးများစွာ တင်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ပေးဆပ်ရန်ရှိသည့် အကြွေးများစွာအနက် ယခု ပြဿနာအဖြစ်အပျက်သည် အလွန်တန်ဖိုးကြီးစွာ ပေးဆပ်ရမည့် အကြွေးတစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရှန်ရှောင်ဖုန်းအဖို့ ရှောင်တိဘက်မှ နိုင်နိုင်မာမာ ရပ်ရုံမှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်း မရှိပါတော့ချေ။

မိုးသည် ဆက်လက်ရွာနေသော်လည်း သဲသဲမဲမဲတော့ မရှိ

တော့ပါ။ ရွာသည်ဆိုရုံမျှသာ ရွာနေပါသည်။

ထိုစဉ် ရှေ့တူရူမှ ဆီစိမ်ပိတ်တူဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ထီးကြီးကို ဆောင်းထားသည့် လူလေးယောက်သည် ကျန်ဆယ်တို့ ရှိနေသည့် နေရာသို့ လျှောက်လာနေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ လျှောက်လာသူ၊ ကျန်သုံးယောက်က အလေးပေးပြီး ထီးမိုးပေးခံရသူ၊ မျက်နှာလေးထောင့်စပ်စပ်ရှိပြီး ရိုးရိုးအအ တောသူတောင်သားပုံစံဖြင့် ဖျင်ကြမ်းအစိမ်းရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသူမှာ ရှောင်တိတို့ ကွမ်ယွင်လိုစားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ တွေ့ခဲ့ရသည့် လူငယ်ပေတည်း။ ထိုလူငယ်သည် ချောင်ဟာမ်ရီနှင့် ယွမ်ညီနောင်တို့နှင့်အတူ တွေ့ရှိခဲ့ရသောလည်း သူ့အကြောင်းကို မပြောလိုသည့် စကားနည်းသော လူငယ်ပင် ဖြစ်နေပါသည်။

ကျန်သုံးယောက်ကမူ ထိုလူငယ်၏ နောက်ပါးမှ လိုက်လာသူများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထန်ကျုံ့ရှိ အဘယ်ကြောင့် မလာသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် ဤလူငယ်ကလေးကို လွှတ်သနည်း။

ဤလူငယ်ကလေးက ဤပြဿနာကြီးကို မည်သို့ တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည်နည်း။

မကြာမီ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ရှောင်တိတို့ အံ့အားသင့်ရသည့် ဖြစ်ရပ်ကို တွေ့ကြုံရတော့သည်။ တစ်ရာငါးဆယ်ခန့် ရှိမည်ဖြစ်သော အာမခံဌာန သိုင်းသမားအားလုံးသည် ထိုလူငယ် အနီးသို့ရောက်လာသည်နှင့် ရိုရိုသေသေ ခါးကိုင်းပြီး ဂါရဝပြုကြတော့သည်။

"ကြို့ပြောင်းတို ...."

အားလုံးက တစ်ပြိုင်တည်း အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်လိုက်သည့်

အသံသည် မိုးလုံးပါဒိန်းသွားလေသည်။ သူတို့အားလုံးတို့ လူငယ်ကို အလွန်ရှိသေ လေးစားကြကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

တံခွန်နီ အာမခံဌာနကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ကြို့ပြောင်းထို အရိုက်အရာကို ဤသူငယ်က ဆက်ခံလိုက်ပြီလော။

ဤသို့သာ ဖြစ်သွားပြီဆိုလျှင် အတော်ရယ်စရာကောင်းပေလိမ့်မည်။ တံခွန်နီ အဖွဲ့သည် သက်တမ်းနုသော အာမခံအဖွဲ့မဟုတ်ချေ။ ထိုအဖွဲ့တွင်း သိုင်းသမားနှင့် ဝန်ထမ်းအားလုံး နှစ်ထောင်ကျော် ရှိသဖြင့် ထိုအထဲမှ ဌာနခွဲမှူး သိုင်းသမားများသည် သိုင်းလောကထိပ်သီးအဆင့်ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသူများထဲမှ တစ်ယောက်ယောက်က ကြို့ပြောင်းထိုအဖြစ် ခံခွင့်မရဘဲ တောသားလိုလို ရိုးရိုးအအ ထုံထုံထိုင်းထိုင်း လူငယ်တစ်ယောက်က ဆက်ခံရရှိခြင်းမှာ အတော်မဖွယ်ရာသော ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် ငယ်သေးသည်ဖြစ်၍ လောကအတွေ့အကြုံ အာမခံဌာန၏ အတွေ့အကြုံတို့ကို လူကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ အဘယ်မှာလျှင် ရရှိနိုင်ပါမည်နည်း။

ဤလူငယ် ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ တံခွန်နီ ဂိုဏ်းချုံးခံရသော သတင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤသတင်းသည် မိုးထဲရေထဲပင် ဖြစ်စေဦးတော့ လွယ်လွယ်ကူကူပင် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါပြီ။ တံခွန်နီအဖွဲ့၏ အောင်လံကို ရိုက်ချိုးပစ်ခြင်းသည် ဘုရင့်နားရွက်ကို တံတွေးဆွတ်သော ကိစ္စမျိုးကဲ့သို့ ဖြစ်လေရာ ဤသတင်းမျိုးမှ မပျံ့လျှင် အခြားပျံ့နှံ့စရာ သတင်းမရှိတော့ပေ။

ကျန်ဆယ်ကဲ့သို့ ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးပင် ဘာဆုံးဖြတ်ရမှန်း

မသိအောင် ဖြစ်နေချိန်၌ တံခွန်နီ အာမခံဌာန၏ ခေါင်းဆောင်မှ ရောက်မလာလျှင် အခြားခေါင်းဆောင်များ မည်သို့မျှ ဖြေရှင်းနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။ လိုသောအချိန်ကောင်း အခါကောင်း၌ ခေါင်းဆောင်ကြီး ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် အားလုံးက ကြို့ပြောင်းထိုဟု ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ကြခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ယခုတော့ ကြို့ပြောင်းထိုဟု နှုတ်ဆက်ခံရသော ထုံထုံထိုင်းထိုင်း လူငယ်လေး ရောက်ရှိလာပါပြီ။ ထိုလူငယ်သည် နေ့နေ့မှန်မှန် ခြေလှမ်းများဖြင့် ဣန္ဒြေရရ လျှောက်လာနေပါသည်။ လူငယ်၏ လေးထောင့်စပ်စပ် မျက်နှာ၌ အံ့ဩထိတ်လန့်မှု၊ အစိုးရိမ်ကြီးမှု၊ ပျာပျာသလဲရှိမှု စသော အမူအရာများ လုံးဝမရှိချေ။ 'ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒီကိစ္စကို ငါရှင်းပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်'ဟူသော ဘဝင်ကြီးမြင့်မှုနှင့် ငါမပါလျှင် မပြီး ဟူသည့် အတ္တအရိပ်အယောင်များလည်း ရှိမနေချေ။

ထို့အပြင် ဒေါသထွက်သော အမူအရာ၊ စိတ်ဆိုးသော အမူအရာ၊ အခဲကြေသော အမူအရာများ ဟူ၍ လုံးဝမရှိ၊ သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ရိုးရိုးအအ အမူအရာမှလွဲ၍ ဘာကိုမျှ ရှာမတွေ့နိုင်ချေ။ တည်ငြိမ်အေးဆေးသော လှုပ်ရှားမှုကသာ သူ့ရင့်ကျက်မှုကို ပြသနေသလို ရှိနေတော့သည်။

နောက်ဆုံး ဆန်းစစ်နိုင်သည့် အချက်မှာ ဤသို့သော လူငယ်တစ်ယောက်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ တည်ငြိမ်မှု ရှိနေရသနည်း ဟူသည့် အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုလူငယ်သည် ရွှံ့ဗွက်များ၊ ရေအိုင်များကို ကျော်လွှားမလာချေ။ ဣန္ဒြေရရပင် ဖြတ်နင်းလာသည်။ ကလေးကလား မလာ၊ တည်ငြိမ်စွာ ညားစွာ လာသည်။ လူငယ်၏ မျက်လုံးများကလည်း တစ်ခု

တစ်ခုကို လေးလေးနက်နက် ကြည့်ရှုလာသည်။ ဖြူ၍ဆိုရသော် ထိုလူငယ်၏ မျက်နှာထားနှင့် တည်ငြိမ်သော လှုပ်ရှားမှုသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အပါအဝင် လူတန်းတစ်ခုလုံးကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားသွားအောင် ဖမ်းစားထားနိုင်စွမ်း ရှိနေသည်ဟု ဆိုရမည်တည်း။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဝဋ်လည်သွားသည်။

ယခင် ယခင် အကြိမ်များကဆိုလျှင် သူကသာ သူများကို ချောက်ချားစေခဲ့ပေသည်။ ယခုမူ သူသည် တွင်းနက်ထဲသို့ ကျဆင်းသွားရသလို ချောက်ချားသွားခဲ့ရသည်။ မိုးရေကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး အေးစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာတော့သည်။ သည်လူငယ်တွင် နက်နဲသောပညာရှိနေကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ရိပ်မိခဲ့လေပြီ။

အကယ်၍ ဤလူငယ်မလာဘဲ ထန်ကျုံးချိ ရောက်လာပါက ဤပြဿနာကို ယခုထက်ပို၍ လွယ်လွယ်ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟု ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ယူဆသည်။ ယခု ဤလူငယ်ရောက်လာခြင်းကြောင့် ပြဿနာကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြေရှင်းရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း နားလည်လိုက်ပေပြီ။

လူငယ်သည် အဓိက မြင်းရထားဘေးသို့ ရောက်ရှိလာသော်လည်းကောင်း၊ ရှောင်တိကိုလည်းကောင်း လုံးဝ မကြည့်ပါချေ။ တကယ်တော့ ရှောင်တိသည် သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိနေသည်သာ။ ထိုသူသည် သူတို့ အာမခံဌာနကြီး၏ အလံကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးသည့် တရားခံဖြစ်ကြောင်း လူငယ် သိနေ၏။ သို့သော် လုံးဝမကြည့်ပါချေ။

မြင်းရထား ခေါင်မိုးပေါ်မှ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ လူငယ်၏ အပြုအမူကြောင့် ပို၍ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

လူငယ်သည် ကျန်ဆယ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်၏။ သူ့လက်ထောက် သုံးယောက်သည် လူငယ်၏နောက်ပါး၌ ဝန်းရံရပ်လိုက်ကြသည်။

လူငယ်က လက်တစ်ဖက်မြှောက်၍ အချက်ပြလိုက်ရာ သူ့လက်ထောက်တစ်ယောက် ဆီစိမ်ပိတ်စဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ထီးကြီးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ မိုးစက်မိုးပေါက်များသည် လူငယ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို စိုစွတ်သွားစေတော့သည်။

လူငယ်က ....

"ဒီနေ့ တံခွန်တိုင်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သူ ဘယ်သူလဲ"

ကျန်ဆယ်သည် ယခု သယ်ဆောင်လာသည့် လှည်းတန်းတွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရုံမျှမက အလံအတွက်လည်း တာဝန်ယူရသည်။ ကျန်ဆယ်က ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း ထွက်လိုက်ပြီး ....

"ကျွန်တော့် တာဝန်ပါ ခင်ဗျာ .... "

"ခင်ဗျားအသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ .... "

လူငယ်၏လေသံမှာ သံမှန်လေသံပင်၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း၊ များမြူခြင်းတို့ မပါပေ။

"ဒီနှစ်မှာ ကျွန်တော် အသက် ငါးဆယ်ပြည့်ပါပြီ .... "

လူငယ်သည် အနည်းငယ် စဉ်းစားနေ၏။ အသက်ငါးဆယ်ဆိုသည်မှာ လောကအတွေ့အကြုံ အတော်ကလေး ရပြီဟု သူ တွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် လူ ငယ်သော်လည်း အတွေ့အကြုံကို တန်ဖိုးထားသည်။ အတွေ့အကြုံကို တန်ဖိုးမထားသူသည် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုနှင့်သာ ကြုံရတတ်ပေသည်။

"အင်း .... ဒေါ်ကလေး အသက်ရနေပြီပဲ .... ကျုပ်တို့

အာမခံဌာနမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်တာကရော ဘယ်နှစ်နှစ်လော
ရှိပြီလဲ .... "

ဤနေရာတွင်တော့ လောက်ပန်နှင့် ကွာသွားသည်။ သို့
သော် ဤလူငယ်သည် သိနေလျက်နှင့် မေးခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

"ကြို့ပြောင်းထိုကြီးကိုယ်တိုင် စတင်တည်ထောင်ကတည်း
က အခုအထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တာပါပဲ .... "

"ဒါဆို နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်တောင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး
ပြီပေါ့ .... "

"မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

ကျွန်ဆယ်သည် လူငယ်အား အလွန်ရိုသေစွာ ဖြေကြား
သည်။ လူငယ်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

"ကျူပ်ဖခင်ဟာ အင်မတန် စိတ်တိုတဲ့လူပါ .... ဒါသလည်း
အင်မတန်ကြီးပါတယ် .... ဒီလူမျိုးရဲ့ လက်အောက်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်
ဆယ့်ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ —
အင်း .... မလွယ်ဘူး .... မလွယ်ကူလှဘူး .... "

ကျွန်ဆယ် ခေါင်းငုံ့သွား၏။ သူ့မျက်နှာ၌ ဝမ်းနည်းကြေ
သော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လာသည်။ ထပ်မံ စကားမပြော
တော့ချေ။

သူတို့ ပြောလိုက်သည့် စကားများအရ ကြို့ပြောင်းထိုကြီး
ဆိုသည်မှာ တံငွန်နီ အာမခံဌာနကြီးကို စတင်တည်ထောင်
ထန်ကျူံရှိဖြစ်ကြောင်း နားလည်ရသည်။ လူငယ်က ကျူပ်ဖခင်ကြီး
ပြောခဲ့သဖြင့် ထိုလူငယ်သည် ထန်ကျူံရှိ၏ သားဖြစ်ကြောင်း
လည်းခွင့်ရသည်။ ထိုနှစ်ချက်ကို ဆက်စပ်ကြည့်ပါက ထန်ကျူံရှိသ

ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ လူငယ်က ထိုအရိုက်အရာကို ဆက်ခံ
ထားသူဖြစ်ကြောင်း အာမခံသိုင်းသမားများသည် လူငယ်ကိုလည်း
ထန်ကျူံရှိကဲ့သို့ပင် လေးစားရိုသေကြကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ခုတ်ရာတခြား၊ ရှရာတခြားပင်။ ဖြစ်ပျက်နေသည့်
ကိစ္စက တစ်ခု၊ မေးမြန်းနေသည့်ကိစ္စက တခြား ဖြစ်နေသည်။ အဘယ်
ကြောင့် အာမခံဌာန ရာဇဝင်နှင့် ကျွန်ဆယ်၏အတိတ်ကို ပြန်လည်
ဖော်တုတ်နေရသနည်း။ ပြောရမည်က အာမခံဌာနကို စော်ကားခဲ့
သည့် လုပ်ရပ်ကိုသာ ပြောရပါမည်။

ကျွန်ဆယ်အား ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားခဲ့သည့် လုပ်
ရပ်ကိုသာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရပါမည်။ မေးမြန်းစစ်ဆေးရပါမည်။ ယခု
သော် မဆီမဆိုင် မေးခွန်းများကိုသာ မေးနေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်
သူတို့ ဤသို့ ပြောနေရပါသနည်း။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကတော့ ဤလူငယ်၏ စကားကို အနည်းငယ်
နိုပ်စားမိနေပါပြီ။ ထို့အတွက် စိတ်မကောင်းသလို ခံစားနေမိပါသည်။
အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိရပါမည်။ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုခု ရှိရပါမည်။
အကြောင်းမရှိဘဲ ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ဤအာမခံဌာန၏ ခေါင်းဆောင်
ကလေးသည် တမင်သက်သက် အချိန်လာဖြုန်းနေမည် မဟုတ်ပါချေ။

ကျွန်ဆယ်သည် ကြို့ပြောင်းထိုက သေချာစေ့စပ်စွာ မေးလာ
သောအခါ အလွန်တရာ ဝမ်းနည်းလာပါသည်။ ဆရာကြီး ကြို့ပြောင်းထို
ကို သတိရ ဝမ်းနည်း၍တော့ မဟုတ်ပါ။ သက်တမ်းနှစ်ဆယ်ကျော်
အတွင်း သူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ တာဝန်ပျက်ကွက်ခြင်း မရှိခဲ့ဘဲ
ယခုကျမှ တာဝန်ပျက်ကွက်ခဲ့ရခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ယခုဖြစ်ရပ်မှာ သူ့ အမှုထမ်းသက်အတွင်း အမည်းစွန်း

ထင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို အမည်းစွန်းကို ချေဖျက်ရန် ခက်လှပါသည်။

လှငယ်က သက်ပြင်းချပြီး ....

"ခင်ဗျား .... အသက်နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ်က အိမ်ထောင်ကျတာနော် .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"ခင်ဗျားရဲ့ဇနီးက သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြီး အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းရေးမှာလည်း တော်တယ်လို့ ကြားထားရတယ် .... "

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... သူဌေးသူကြွယ်အိမ်က ဟင်းတွေလောက်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ခင်ဗျ .... သာမန်အိမ်ထောင်စုတွေရဲ့ လက်ရာမျိုးတော့ ကောင်းကောင်းချက်တတ်ပါတယ် .... "

"ကလေး ဘယ်နှစ်ယောက် ရပြီးပြီလဲ .... "

"သုံးယောက်ပါ ခင်ဗျာ .... သားနှစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်ပါ .... "

"အို်း .... ခင်ဗျားရဲ့ ဇနီးဟာ တကယ့်ကို တာဝန်ကျေလှပါကလား .... "

တရုတ်တို့၏ ထုံးစံ၌ ဇနီးမယားတစ်ယောက်သည် သားယောကျ်ားလေးကို မွေးဖွားပေးခဲ့ပြီးလျှင် တာဝန်ကျေသော ဇနီးမယားတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပါပြီ။ ယခု ကျန်ဆယ်၏ဇနီးသည် သားနှစ်ယောက်ကို မွေးဖွားပေးခဲ့ပြီးပါပြီ။

"မဆိုးလှပါဘူးဗျာ .... တာဝန်ကျေတယ်လို့တော့ ဆိုနိုင်ပါတယ် .... "

"ဒီလောက် .... တာဝန်ကျေတဲ့ ဇနီးမယားရှိနေမှတော့ ... ခင်ဗျားရဲ့ သားသမီးတွေငဲ့ နောင်ရေးဟာ ပူပင်စရာ ရှိလှတော့မယ်

မထင်ဘူး .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလိုပဲ ထင်တာပါပဲ ခင်ဗျာ .... သားသမီးတွေဟာ ငယ်ရွယ်သေးပေမယ့် လိမ္မာရေးခြားတော့ ရှိပါတယ် .... "

လှငယ်သည် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်၏။

"ကျုပ်ဖခင် ကွယ်လွန်သွားပြီးကတည်းက ကျုပ်မိခင်ကြီးဟာ ဖော်မဲ့အထီးကျန် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ် .... အစစအရာရာ အားကိုးရတဲ့ အဖော်ပေါ့ .... ညီမရင်းချာလို အားကိုးရတဲ့အဖော်ပေါ့ .... ခင်ဗျားကသာ သဘောကျမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဇနီးကို ကျွန်တော့်မိခင်ကြီးရဲ့ အဖော်အဖြစ် ထားချင်ပါတယ် .... "

ကျန်ဆယ်သည် မည်သူမျှ မထင်မှတ်သည့် အလုပ်တစ်ခုကို ရုတ်တရက် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ဒူးထောက်ထိုင်ချပြီး လှငယ်အား ဦးသုံးကြိမ်ချ ရှိခိုးကန်တော့ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူ့မျက်နှာ၌ ကျေနပ်မှု အရိပ်အယောင်များလည်း ပေါ်လွင်နေသဖြင့် ဤအစီအစဉ်ကို သူ လွန်စွာသဘောကျ ကျေနပ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။

လှငယ်နှင့် ကျန်ဆယ်မှာ အသက်ချင်း ကွာခြားလှပါသည်။ လှငယ်အနေဖြင့် မရှိခိုးရန် တားမြစ်သင့်ပါသည်။ သို့သော် လှငယ်က မတားပါ။ ဂုဏ်အားဖြင့် သူကကြီးသည်ဟု ယူဆလေသလားတော့ မပြောတတ်ပါ။ ဤကိစ္စမှာ ထူးထူးခြားခြား ဆန်းကြယ်သောကိစ္စ ဖြစ်နေပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ အကဲဖြတ် ကြည့်ရှုနေပါသည်။

လှငယ်က ....

"ခင်ဗျားအနေနဲ့ .... အထူးမှာကြားချင်တဲ့ ကိစ္စများ ကျန်

နေသေးသလား .... "

"မရှိတော့ပါဘူး .... "

လူငယ်သည် ကျန်ဆယ်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ကျုပ် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ .... "

ကျန်ဆယ်က သွက်သွက်လက်လက် ခေါင်းညိတ်၏။

"ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ် ကြို့ပြောင်းတိုခင်ဗျာ"

"ကောင်းပြီ .... ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျား သွားပေတော့ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

ကျန်ဆယ်၏ လက်ထဲ၌ ရှိနေသော ဓားရောင်သည် လက်ခနဲ အရောင်တောက်သွား၏။ ဓားဦးသည် သွဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ ရိပ်ခနဲ ဝင်သွားသည်။ ကျန်ဆယ် ဒူးထောက်ကျသွားတော့၏.

သေခြင်းတရားကို လူတို့ကြောက်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ အဘယ်မှာနည်း အကြောက်တရား။ အကြောက်တရားဆိုသည်မှာ လူတိုင်း၌ ရှိသည်မဟုတ်ပေ။ အချို့လူများ၌ လုံးဝအကြောက်တရား မရှိချေ။ ကျန်ဆယ်သည် သေခြင်းတရားကို မကြောက်ချေ။ မကြောက်သည့်အတွက် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပျော်ပျော်ကြီး သေသွား၏။

မကြောက်သောသူသည် တစ်ကြိမ်သာ သေရပြီး ကြောက်သောသူသည် အကြိမ်ကြိမ် သေရသည်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိ၏။

မှန်လေစွ တကား။

ရှောင်တီသည် သတ္တိကြောင်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ၊ ၎င်းသွေးကို မြီးစမ်းရဲသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမူ ခြေဖျားလက်ဖျားများ အေးစက်ပြီး ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သလို ဖြစ်နေသည်။

ယခင်က ဤလူငယ်သည် အဘယ်ကြောင့် မဆီမဆိုင်စကားများ ပြောနေသည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့၏။ အထင်သေးခဲ့၏။ သူသာ အမြင်မကျယ် အတွေးမကျယ်သဖြင့် လူငယ်၏ စကားရိပ်ကို မသိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သူသာ အထင်သေးဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ယခုတော့ လူငယ်သည် ဆီဆိုင်သည့်အကြောင်းရပ်များကို ပြောသွားသည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်ရပေပြီ။

အခန်း (၁၀)

အကျော်ပိုင်သူ

သံမဏိစည်းကမ်း ....

တံခွန်နီအဖွဲ့ ဤမျှ ကြီးထွား ကြီးမားလာ ခြင်းမှာ သံမဏိ စည်းကမ်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ စည်းမရှိလျှင် သူ့နယ်ကိုယ့်နယ် မည်သို့ ခွဲမည်နည်း။ သူ့ပိုင်နက် ကိုယ့်ပိုင်နက် မည်သို့ သတ်မှတ်မည်နည်း။ သူ့တာဝန် ကိုယ့်တာဝန် မည်သို့ခွဲခြားမည်နည်း။ ကမ်းရှိလျှင် မြစ်ရေ ချောင်းရေ မည်သို့ စီးမည်နည်း။ ကမ်းသည် ကုန်းနှင့်ရေကို ပိုင်းခြား ပေးသောအရာ ဖြစ်သည်။ ကုန်းပိုင်နက် ရေပိုင်နက်ကို ကမ်းက ပိုင်း ခြားထားပေးသည်။ ရေလည်း ရေတာဝန်လုပ်၊ ကုန်းလည်း ကုန်းတာ ဝန်လုပ်ဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တံခွန်နီအဖွဲ့၏ စည်းကမ်းသည် နေပြည်တော်မှ ဥပဒေကဲ့ သို့ဖြစ်ပြီး ထိရောက်ပြင်းထန်သည်။ တံခွန်နီအဖွဲ့၏ စည်းကမ်းတင်း ကျပ်မှုကို အခြားအာမ်ဌာနများက စံနမူ ယူကြရ၏။ တံခွန်နီအဖွဲ့၏ အောင်မြင်မှုသည် စည်းကမ်းကို အခြေခံကြောင်း သူတို့ သိကြပေသည်။

ကျန်ဆယ်သည် အလံကိုင်တာဝန် ယူထားသည့်အခါ အမြဲ တမ်း သတိ ဝီရိယရှိနေရမည်။ သူ သတိ ဝီရိယ မရှိသဖြင့် သူပါ ရိုက်ချ ခံရရုံမျှမက တစ်ဖွဲ့လုံး ဂုဏ်သိက္ခာကျစေမည့် တံခွန်နီပါ ဖျက်ဆီးခံခဲ့ ရသည်။ ဤအဖြစ်အတွက် ကျန်ဆယ် အပြစ်ဒဏ် ကျခံရသည်။

လူငယ်က စကားတစ်ခွန်း ပြောလိုက်ရုံဖြင့် အပြစ်ဒဏ်သည် သူ့အလိုလို ကျရောက်သွားခဲ့လေပြီ။ လူငယ်၏ စကားတစ်ခွန်းသည် နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော သစ္စာရှိ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ချက်ချင်းသေစေနိုင်သည်။

ကာယကံရှင်သည် လုံးဝ စောဒကမတက်ခဲ့ပေ။ သူ့အပြစ် ကို သူ သဘောပေါက်နေသည်။ သူ့အပြစ်ကိုသူ သိနေသည်။ သူသည် ကျေကျေနပ်နပ်ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီ ရင်နိုင်သည်။ ကျန်ဆယ်၏မျက်နှာသည် သေသည့်တိုင် ကြည်ကြည် လင်လင် ရှိနေ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့အပြစ်ကို သူသည် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက် စွာ လက်ခံသွားကြောင်း သိသာနိုင်ခဲ့သည်။

ဤလူငယ် ပြောပုံဆိုပုံ မေးမြန်းပုံတို့မှာ လွန်စွာ တည်ကြည် လေးနက်လှ၏။ ခန်းမကျယ်ကြီး၌ ခမ်းနားစွာ ရုံးထိုင်သော တရားမင်း ပင်လျှင် ဤလူငယ်လောက် လေးလေးနက်နက် စီရင်ချက် ချနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤလူငယ်၏ အတွင်းစိတ်သည် မည်မျှ လေးနက်နိုင်မာနေ ပါသနည်း။ သူ၏ ပြောဆိုပုံ ဆောင်ရွက်ပုံသည် မည်မျှပြတ်သား ထိ ရောက်ပါသနည်း။ သူ့လုပ်ရပ်သည် မည်မျှ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပါ သနည်း။ လွန်စွာ ကြောချမ်းစရာ ကောင်းသောလုပ်ရပ်ကို သူသည် အေးချမ်းစွာ အမိန့်ပေး နိုင်းစေသွားလေ၏။ ဤလူငယ်၏ အရည်

အချင်းကို ခန့်မှန်းရန်မှာ လွန်စွာခက်ခဲလှကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သိလိုက်လေပြီ။

တောကြီးမျက်မည်း၌ ရေအိုင်တစ်အိုင် တွေ့လိုက်ပြီ ဆိုကြပါစို့။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူသည် ထိုရေအိုင်မျိုးသို့ မည်သည့်အခါမှ အဆောတလျှင် မဆင်းပေ။ အချို့ရေအိုင်တို့သည် အမြင်ကဖြင့် တိမ်တိမ်ကလေး၊ လူတစ်ရပ်စာမျှပင် မနက်ဟု ထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်း ဝါးလုံးများ ထိုးစိုက်ကြည့်သောအခါ ဝါးသုံးလေးပြန်မျှ နက်ရှိုင်းကြောင်း တွေ့ခဲ့ကြရဖူးပေသည်။

ဤလူငယ်သည် ဤရေအိုင်မျိုးနှင့် တူသည်။ အပြင်ပန်း ခန့်မှန်း၍ မရပေ။ သူတို့သည် သူတို့၏ စွမ်းရည်ကို အခြားသူများ မသိအောင် ဖုံးကွယ်ထားနိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။

မြေပေါ်သို့ ကျဆင်းလာသော သွေးများကို မိုးရေများက ဆေးကြောချသွား၏။ သွေးကွက်များ စွန်းထင်းကျန်မနေတော့ပေ။ မိုးရေသည် ကျန်ဆယ်၏ သွေးများကို ပျောက်ပျယ်သွားစေရန် တတ်နိုင်စွမ်း ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုမိုးရေများသည် တံခွန်နီ အာမခံဌာန သိုင်းသမားများ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ကြောက်ရွံ့မှုများကိုတော့ ဆေးကြော မချနိုင်ခဲ့ပေ။

သူတို့၏ မျက်လုံးများ၌ သေမင်း၏ လတ်ဘိများကို မြင်နေကြရသဖြင့် သူတို့အားလုံး ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်သွားကြပါသည်။

စည်းကမ်းတကျစွာ လိုက်နာခြင်းသည် အောင်မြင်မှုကို ရှေးရှုသကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့စေခြင်းသည်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းကို ရှေးရှုစေသည်။ ထိုလူငယ်သည် စည်းကမ်းတည်းဟူသော ဓားလက်နက်ကို လက်တစ်ဖက်က မြှောက်ပြလျှက်ရှိပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်ကကြောက်

ရွံ့စေခြင်းဟူသော အဆိပ်လက်နက်ကို မြှောက်ပြလျှက် ရှိနေ၏။

ဤလူငယ်သည် အရည်အချင်းရှိသော ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းအား သက်သေပြလျှက် ရှိနေပေပြီ။ တံခွန်နီဂိုဏ်းကြီး၏ အရိုက်အရာကို ဤလူငယ် ဆက်ခံနိုင်ခြင်းကို အံ့သြစရာ မရှိတော့ပေ။

ဤလူငယ်၏ ရိုးအ,သော ပုံစံ၊ ကျေးလက်တောသားပုံစံသည် ဟန်ဆောင်မျက်နှာဖုံး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ် သဘာဝတရားကိုက ထိုလူငယ်၏ နက်ရှိုင်းသော စွမ်းရည်သတ္တိများကို ရိုးအ,သောပုံစံဖြင့် ဖုံးကွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေမည်။ ဤလူငယ်သည် အညတရ သိုင်းသမားမဟုတ်သည်ကိုတော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကောင်းစွာ ရိပ်မိလိုက်ပါပြီ။

ယခုထက်တိုင်ပင် လူငယ်၏ မျက်နှာပေါ်၌ ထူးခြားသည့် အရိပ်အယောင်၊ ထူးခြားသည့် အမူအရာ၊ ထူးခြားသည့် မျက်နှာထား ပေါ်မလာသေးပါ။ သူသည် ခေါင်းကို စောင်းငဲ့ပြီး လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်၏။

"ဟူပြောင်ထို .... ဟူပေ ဘယ်မှာလဲ"

သူ့နောက်ကျောဘက်တွင် လက်ထောက်သုံးယောက် ရှိသည့်အနက် တစ်ချိန်လုံး မျက်နှာကို ကွယ်ဝှက်ထားသော လက်ထောက်တစ်ယောက်က လက်ကို ဝှေ့ယမ်းအချက်ပြလိုက်ရာ သိုင်းသမားအုပ်စုထဲမှ လူတစ်ယောက်သည် ခေါင်းငုံ့ပြီး ထွက်လာသည်။

"ကျွန်တော် ဟူပေ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ .... "

သံလက်ဝါး ဟူပေသည် လူငယ်၏ရှေ့တွင် ခေါင်းငုံ့လျှက်ရပ်နေပေသည်။ သူ့မျက်နှာသည် ဆီးရွက်ခန့်သာ ရှိတော့သည်။ အပြစ်

ဒဏ်ပေးသည့်အချိန်၌ ဆက်ကိုက်ခေါ်ထုတ်ခြင်းဖြစ်၍ သူ့အတွက် အလားအလာ မကောင်းပါ။

ရှောင်တီသည် သံလက်ပါး ဟူပေကို ကောင်းစွာ သိပါသည်။ သူ တံခွန်နီကို ဖျက်ဆီးမိခဲ့သည့် ပြဿနာသည် ဟူပေ၏ မြင်းရထား ပေါ်မှ စတင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ ရှောင်တီသည် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်လာသဖြင့် တရားစီရင်နေသည့်အုပ်စုကို ကျောပေးရပ်လိုက်မိလေ၏။ ထိုစဉ် လူငယ်၏အသံ ပေါ်လာ၏။

"ဟူပေ .... ခင်ဗျား ကျူပ်တို့အဖွဲ့ထဲမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တာ ဘယ်နှစ်နှစ် ရှိပြီလဲ .... "

"ဆယ်နှစ်တိတိ ရှိပါပြီ .... "

"ခင်ဗျား တာဝန် ကျေကျေပွန်ပွန် ထမ်းခဲ့ရဲ့လား .... "

"ထမ်းခဲ့ပါတယ် .... ကျွန်တော့်မှာ ပြစ်ချက်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိခဲ့ပါဘူး .... "

ဤအချက်ကိုလည်း လူငယ် သိရှိနိုင်ပါသည်။ တမင် မေးခြင်း ဖြစ်ပုံရပါသည်။ လူငယ်က ....

"ခင်ဗျားရဲ့လစာငွေ တစ်လ ဘယ်လောက်ရသလဲ .... "

စည်းကမ်းချက်အရတော့ ငွေသား နှစ်ဆယ့်လေးလျံ ရပါတယ် .... ဒါပေမယ့် ကြို့ပြောင်းထိုရဲ့ သနားညှာတာမှုကြောင့် တစ်လကို အပိုငွေသား ခြောက်လျံရပါတယ် .... ဒါကြောင့် စုစုပေါင်း လျံ သုံးဆယ် ရပါတယ်ခင်ဗျား .... "

"အင်း .... လျံသုံးဆယ်ဟာ ခင်ဗျားအတွက် နည်းသလား"

"မနည်းပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"မင်းကိုယ်ပေါ်က ဝတ်ရုံရှည်ဟာ ဘယ်လောက်များ တန်ဖိုး

ရှိမလဲ .... "

"တစ်ဆယ့်နှစ်လျံပါ ခင်ဗျာ .... "

"ခင်ဗျား တစ်လစာရဲ့ တစ်ဝက်နီးပါးကို သုံးလိုက်တာပါလား .... "

ဟူပေသည် ခေါင်းငုံ့ပြီး ရပ်နေ၏။ ဘာမျှ မပြောနိုင်ပေ။

လူငယ်က ဆက်ပြော၏။

"မြို့အနောက်ဘက်မှာ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးရှိတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ကို ငှားရမ်းနေထိုင်တယ်လို့ သိရတယ် .... အဲဒီခြံဟာ တစ်လကို ဘယ်လောက်ပေးရသလဲ .... "

ဟူပေ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွား၏။ မျက်နှာ၌လည်း သွေးမရှိတော့ပေ။ အာခေါင်များ ခြောက်သွေ့ပြီး စကားမပြောနိုင်တော့ပေ။

လူငယ်က အေးအေးဆေးဆေးပင် ဆက်ပြောနေလေသည်။

"လူဆိုတာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ အဝတ်အစား .... အစားအစာ နေအိမ်လောက်နဲ့ပဲ နေသင့်ပါတယ် .... ခင်ဗျားဟာ အဝတ်အစားကိုလည်း သိပ်မက်မောတယ် .... နေအိမ်ကျတော့လည်း မှူးကြီးမတ်ရာ တစ်ပါးလောက် စည်းစိမ်ကျကျ နေချင်တယ် .... အစားအသောက် ကျတော့ကော .... "

ဟူပေ ဒူးများ တဆတ်ဆတ် တုန်လာ၏။

"ခင်ဗျား အစားအသောက် စုံမင်ပုံကို ကျူပ် အံ့သြပါတယ်၊ ဘာပဲစားစား ဒီဝမ်းလေးတစ်ထွာ ပြည့်ဖို့ပါပဲ .... အာဟာရ ပြည့်စုံတဲ့ အစားအစာဆိုရင် တော်ပြီပေါ့ .... သိပ်အကောင်းကြီး မလိုပါဘူး၊ အခု ခင်ဗျားဟာ ကွမ်ပွင်လိုရဲ့ အကောင်းဆုံးစားဖိုမှူးကို ခေါ်ပြီး

ခင်ဗျားအိမ်မှာ ချက်ပြုတ်စေခဲ့တယ် .... ဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ တစ်လ အသုံးစရိတ်ဟာ လျှံသုံးရာထက် မအောက်တော့ဘူးပေါ့ .... "

လူငယ်၏ စွဲချက်များသည် တဖြည်းဖြည်း များပြားလာလေ၏။ သို့ရာတွင် သူ့လေသံ၌ ဒေါသသံဟူ၍ လုံးဝ မပါသေးပေ။ သို့သော် ဟူပေကတော့ ကြောက်ဒူးတုန်လှပေပြီ။

ဟူပေက တုန်တုန်ချည့်ချည့်ဖြင့် ရှင်းပြ၏။

"ကြီးပြောင်းတို့ ခင်ဗျာ .... ဒီ ငွေးရမ်းခတွေကို ကျွန်တော့် လခထဲက တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ သုံးတာမဟုတ်ပါဘူး .... တခြားတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အတွက် ထုတ်ပေးလို့ ကျွန်တော် အသုံးပြုခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ .... "

လူငယ်က အေးအေးဆေးဆေးပင် ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် .... ဒါကိုလည်း ကျုပ် သိပါတယ် .... ဘယ်သူက ခင်ဗျားအတွက် ထုတ်ပေးခဲ့တယ် ဆိုတာလည်း ကျုပ် သိပါတယ်"

ဟူပေ များစွာ စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ ကြီးပြောင်းတို့သည် အားလုံးကို သိနေမှတော့ ငွေထုတ်ပေးသူကိုလည်း သိသင့်တာပေါ့ဟု တွေးမိသည်။

လူငယ်က ....

"ခင်ဗျားဟာ သိပ်စွမ်းပါတယ် .... "

ဟူပေမှာ ဘဝင်မြင့်ရတော့မလိုလို၊ မြူးကြွရတော့မလိုလို ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် သူ ဘာမှုမလုပ်ဝံ့သေးပါ။ ကြီးပြောင်းတို့၏ စကားလမ်းကြောင်းသည် မည်သို့ ဦးတည်နေမှန်း မသိသေး၍ ဖြစ်ပါသည်။

"တစ်လျှံ .... နှစ်လျှံကို ဆင်းရဲသားတွေ ဘယ်လောက်ရှာရ

သလဲ .... ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်က လျှံသုံးရာလောက် လတိုင်းလာတိုင်း ထုတ်ပေးနေတာဟာ ခင်ဗျား စွမ်းလွန်းလို့ပဲပေါ့"

စကားသံက အေးဆေးသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မကောင်းလှပါ။ ဟူပေအတွက် မကောင်းလှပါ။

"ဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... သူက ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်လို့ပါခင်ဗျာ .... "

လူငယ်၏မျက်နှာသည် အနည်းငယ် တည်လာ၏။ ခက်ထန်မာကျောခြင်း မဟုတ်သော်လည်း အစပိုင်းကလို ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းတော့ ရှိမနေတော့ချေ။

"သိုင်းလောကသားတွေ အံ့ဩအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားကို ချီးကျူးသင့်ပါတယ် .... တခြားအာမခံဌာနက သိုင်းသမားတွေရော အရပ်သူ အရပ်သားတွေက ခင်ဗျားကိုကြည့်ပြီး အံ့ဩကြလိမ့်မယ် .... တဲ့ခွန်နီ အာမခံဌာနက သာမန်သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဟာ တကယ့်ကို စိမ်ရှိတာပါလား .... တကယ့်ကို ကြွယ်ဝပါကလား .... သိပ်ကို ပြည့်စုံပါကလား .... ဒီ တဲ့ခွန်နီအာမခံဌာနကြီးဟာ ဘာကြောင့် ဒီလောက် ချမ်းသာနေရတာလဲလို့ တွေးကြလိမ့်မယ် .... "

ဟူပေ ဒူးတုန်လာပြန်၏။

"ဒုတိယအဆင့်ကျတော့ ပြည်သူပြည်သားတွေက ဒီလို တွေးကြလိမ့်မယ် .... ဒီအာမခံဌာန ဒီလောက် ကြွယ်ဝနေတာဟာ ရိုးရိုးသားသားတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး .... ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တခြား အာမခံဌာနတွေ အများကြီး ရှိပေမယ့် သာမန်သိုင်းသမား မပြောနဲ့ .... တာဝန်ခံ သိုင်းဆရာ မပြောနဲ့ .... ဌာနခွဲမှူးတောင် ဒီလို မဝတ်နိုင်ဘူး ....

ဒီလို မစားနိုင်ဘူး .... သည်လို မနေနိုင်ဘူး .... ဒီတော့ တံခွန်နီ အာမခံဌာနဟာ သူခိုးတွေ ဓားပြတွေနဲ့ လျှို့ဝှက်ပူးပေါင်းပြီး စီးပွားရှာနေတာပဲ ဖြစ်ရမယ် .... မတရား စီးပွားရှာနေတာပဲ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်လို့ တွေးကြလိမ့်မယ် .... ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား .... "

ဟူပေ၏ခွေးများ ပျော့ခွေကျသွားတော့၏။ သူသည် လှုငယ်အား အကြိမ်ကြိမ် ဦးချရှိခိုးလေတော့သည်။

"ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ .... ကျွန်တော် နောက် ဘယ်တော့မှ ဒီလို နေထိုင်စားသောက်ခြင်း မပြုတော့ပါဘူး .... "

လှုငယ်က ....

"ဘာကြောင့်လဲ .... ခင်ဗျားကို အထောက်အပံ့ ပေးနေတဲ့သူက ခင်ဗျားကို စွန့်ခွာသွားတော့လို့လား .... "

ကြို့ပြောင်းထို မသိသည့် အရာများ ရှိပါသေးရဲ့လား။ ဟူပေ ထပ်မတွေးနိုင်တော့ပါ။ သူ့လျှို့ဝှက်ချက် မှန်သမျှ ကုန်နေပါပြီ။

"တကယ်တော့ .... ဒါဟာ ခင်ဗျားကုသိုလ်နဲ့ ခင်ဗျား ဖြစ်တာပါ .... ကျုပ်က ကျုပ်ကို ထောက်ပံ့စေချင်လွန်းလို့ လုံတကာကို ဒူးထောက်တောင်းပန်ပေမယ့်လည်း ကျုပ်ကို ထောက်ချင်မှ ထောက်ပံ့ကြမှာပါ .... ဒီအတွက် ကျုပ်တို့ အာမခံဌာနက ခင်ဗျားကို အရေးယူရင် တရားမျှတရာကျမှာ မဟုတ်ဘူး .... "

လှုငယ်၏ စကားကြောင့် ဟူပေ သက်ပြင်းချမိသည်။

"ရှူး .... တော်ပါသေးရဲ့ .... "

ကြို့ပြောင်းထို၏ စကားသည် ထွက်ပြီးသော ဆင်စွယ်ကဲ့သို့ ပြန်ဝင်သည် မရှိပေ။ ပထမစကားသည် အတည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

"ကျုပ်တို့ .... အာမခံဌာနက လုပ်နိုင်တာကတော့ ခင်ဗျား

အလွန်အကျွံ ခံစားနေတာတွေကို မလုပ်ပါနဲ့တော့လို့ တားမြစ်သတိပေးဖို့ပဲ ရှိပါတယ် .... ဒီလောက်ပဲ လုပ်သင့်ပါတယ် .... "

"စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ .... နောက် ကျွန်တော် ဒါမျိုးတွေ မလုပ်တော့ပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့ အာမခံဌာနက မေ့ပစ်နိုင်ပါတယ် .... ဒါပေမယ့် .... "

ဟူပေ ဒူးတုန်လာပြန်၏။

"တံခွန်နီ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ရထားကို စီးလာတဲ့ တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်ကို လူတစ်ယောက်က စော်ကားခဲ့တယ်၊ အစော်ကားခံရတဲ့လူဟာ စော်ကားတဲ့လူကို ဘာမှ ပြန်မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး .... အဲဒါကတော့ ကျုပ်တို့ အာမခံအဖွဲ့ကို အရှက်ရအောင်လုပ်တဲ့သဘော သက်ရောက်ပါတယ် .... အများပြည်သူတွေရဲ့အမြင်မှာ တံခွန်နီအာမခံဌာန သိုင်းသမားဟာ အလကားလူပဲ .... ဒီလူတွေကို စော်ကားချင်သလို စော်ကားလို့ ရတယ် .... ဒီလိုသိုင်းသမားမျိုးတွေနဲ့ ငါတို့ရဲ့ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်လို လုံလုံခြုံခြုံ ပေးပို့နိုင်မှာလဲလို့ အမြင်ပေါက်သွားနိုင်တယ် .... "

ဟူပေ ခေါင်းမဖော်ရဲတော့ပေ။ စွဲချက် အသစ်အတွက် သူ့မှာ ထုချေရန် အချက်အလက်မရှိဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။

လှုငယ်၏အသံသည် ပထမဆုံးအကြိမ် မာမာထန်ထန် ဖြစ်လာပြီး ဟူပေအား မေးမြန်းလိုက်၏။

"အဲဒီအတွက် .... ကျုပ်တို့ အာမခံဌာန ဘယ်လောက်သိက္ခာကျသွားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိရဲ့လား .... "

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဟူပေ၏ မျက်လုံးများ

သည် ရုတ်တရက် အရောင်တောက်ပလာ၏။ သူ ချက်ချင်း ခေါင်း မော့လာသည်။

"ကြို့ပြောင်းတို့ ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော့်ကို စော်ကားတဲ့လူ ဟာ အခု သိုင်းတာဝန်ခံကြီး ကျန်ဆယ်ကို စော်ကားတဲ့လူပဲ ဖြစ်ပါ ကယ် .... ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တံခွန်နီကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးတဲ့လူလည်း ဖြစ်ပါတယ် .... သူဟာ အခု ဒီမှာ ရှိနေပါတယ် ခင်ဗျား .... "

ဟူပေသည် ချက်ချင်းပင် တိုင်ကြားလေတော့သည်။ လူငယ် က ....

"တို့အာမခံဌာနက သိုင်းသမားတွေမှာ ကြောက်သွေးပါ သလား .... "

ဟူပေက ....

"မပါ ပါဘူး .... "

"ရန်ငြိုးကော မေ့တတ်သလား .... "

"မမေ့တတ်ပါဘူး .... "

"ဆုံးမဖို့ကော လက်နှေးတတ်သလား .... "

"မနှေးတတ်ပါဘူး .... "

"ဒါဖြင့် .... ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတာလဲ .... ခင်ဗျားရှေ့မှာ ပဲ ခင်ဗျားရန်သူ ရှိနေတယ် မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

ဟူပေသည် ထရပ်လိုက်၏။

ဟူပေသည် ကျန်ဆယ် မဟုတ်ချေ။ ဆိုလိုသည်မှာ လူတစ် ကိုယ် စိတ်တစ်မျိုး ဆိုသကဲ့သို့ ကျန်ဆယ်က သူရဲကောင်းစိတ် ရှိသော် လည်း ဟူပေက သူရဲကောင်းစိတ် မရှိချေ။ အခွင့်အရေးရလျှင် ယှဉ်မည်

ဖြစ်သော်လည်း သေရန်ကိုမူ ကြောက်သည်။

ယခု မားမားမတ်မတ် ထရပ်လိုက်ခြင်းမှာ သူ့အပေါ် သေမိန့် ကျတော့မည် ထင်ထားရာမှ ခွင့်လွှတ်ကာ ရန်သူအား တိုက်ခိုက်ခြင်း အတွက် ဝမ်းသာအားရ ထရပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့နောက်၌ ကြို့ ပြောင်းတို့သာမက တစ်ရာ့ငါးဆယ်ခန့်သော အာမခံသိုင်းသမားများ ရှိနေပြီဟု သူ အထင်ရောက်သည်။ ရှူးတိုက်ပေးခံရသော ခွေးသည် မာန်မာန တက်ကြွစွာ ပြိုင်ဘက်ခွေးအား ကိုက်သကဲ့သို့ ဟူပေသည် မောက်ကြွားစွာ ထရပ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်လေ၏။ သူသည် လုံးဝကြောက်စိတ် မရှိတော့ပေ။

"ရွှမ်း .... "

သူသည် ခါး၌ ချိတ်ထားသော ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ယခု မြင်ကွင်းကို ကြည့်ပါ။ မိုးတဖွဲဖွဲ ရွာနေသည်။ ရှည်လျား သော မြင်းရထားတန်းကြီးသည် ရပ်တန့်နေ၏။ ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းရထား ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေပြီး၊ ထိုရထား၏ ပတ်လည်တွင် မြောက်မြားစွာသော သိုင်းသမားများ ဝိုင်းပတ်နေပြီး အရေးကြီးသော စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်များကို နားထောင်နေကြသည်။

ထို စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်ပေးနေသူမှာ လူငယ် တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

မြို့သူ မြို့သားအဖို့ သိုင်းသမားအချို့၏ တိုက်ခိုက်မှု၊ သတ် ဖြတ်မှုကို မကြာခဏ ကြုံတွေ့ဖူးနေသဖြင့် ရိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ရာ တွင် ယခုမြင်ကွင်းမျိုးကား တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူး မတွေ့ဘူးချေ။ ထို့ပြင် ကိစ္စမှာ အလွန်တရာ ကျော်ကြားသော တံခွန်နီအာမခံဌာန ကြီး၏ အထိမ်းအမှတ် တံခွန်နီကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးမှုကြီး ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မြို့သူမြို့သားများသည် လမ်းထောင့်များ၊ ပြတင်းတံခါးများ၊ အကာအကွယ်များဆီမှ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုလျက် ရှိကြပေသည်။ အချို့ ရဲရင့်သူများကား လမ်းများပေါ်ပင် ထွက်ကာ ကြည့်ကြသည်။ သိုင်းသမား၏ ရန်ပွဲမှာ သေခြင်းတရားနှင့် နီးကပ်လှသဖြင့် အများအပြားသည် ဤသို့ အတင့်မရဲဝံ့ကြပေ။

ကျွမ်းယှဉ်လို စားသောက်ဆိုင်မှ စားပွဲထိုးလုလင်များ၊ အလုပ်သမားများကလည်း တံခါးမကြီးကို မဖွင့်သော်လည်း ပြတင်းပေါ်က များကို ဟ,ကာ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေကြသည်။ အချို့ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းသည့် အလုပ်သမားများက ရှောင်တီ၊ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ဒိုး အအ လူငယ်တို့ကို မှတ်မိကြသည်။ ထိုသူများသည် သူတို့၏ စား သောက်ဆိုင်ထဲမှပင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အချေအတင် ရှိခဲ့သူများ မှတ်မိသိရှိကြလေသည်။

ဟူပေသည် သူ့ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီးနောက် လေထဲ၌ ခုန်တက် လိုက်၏။ ရှောင်တီသည် သူ့အားမကြည့်ဘဲ ကျောပေးထားလေရာ သူ့အဖို့ များစွာ အခွင့်အရေးရသည်။

သူ့သွေးများသည် ချက်ချင်းပင် ဆူပွက်လာသည်။ သူ့မျက်စိ ထဲ၌ မြင်းရထားဘေးတွင် သူ ဒူးထောက်လဲကျခဲ့ရပုံကို အမှတ်ရလာ သည်။ မိန်းမပျက်၏ စော်ကားမော်ကားပြောသော စကားများကို ကြားယောင်လာ၏။ မှန်သည်။ သူသည် ဂုဏ်သိက္ခာကို အစော်ကား ခံခဲ့ရလေပြီ။ သူ့ကြောင့် တံခွန်နီ အာမခံဌာနကြီး၌ ဂုဏ်ပျက်ခဲ့ရ ပြီ။ ထိုအဖြစ်ကို ချေဖျက်ပစ်ရမည်။ ယခု သူ့နောက်တွင်လည်း ခေါ င်း ဓဆောင်ကြီးနှင့်တကွ အာမခံတစ်ဖွဲ့လုံး ရှိနေပြီ။

ဓားရောင်သည် ဝင်းလက်သွား၏။ လုံဓားသည် ငြ

တက်သွားသည်။ သူ့ဓား မြောက်တက်နေစဉ်မှာပင် လျှပ်ရောင်လက် သလို ဓားရောင်တစ်ခုကလည်း ဖွေးလက်သွားပြန်၏။

မြောက်တက်နေသည့် ဟူပေ၏ ဓားသည် ရှောင်တီ၏ ဦး ခေါင်းပေါ်သို့ မကျမီ၊ ရှောင်တီ၏ လက်မောင်းကြားထဲမှ နောက်ပြန် ထွက်လာသော ဓားတစ်ချောင်းသည် ဟူပေ၏ရင်ဝသို့ စွပ်ခနဲ ဝင် သွားလေတော့သည်။

"အင့် ...."

ဟူပေ၏ဓားသည် မည်သို့မျှ အစွမ်းမပြနိုင်တော့ပါ။ ဟူပေ သည် မယုံနိုင်သောမျက်လုံးများဖြင့် လေထဲမှ မြေပြင်သို့ ပြုတ်ကျ သွားလေတော့သည်။ တစ်ချက်တည်းနှင့် ဟူပေ သေသည်။

အဖြစ်အပျက်ကား လျင်မြန်လှပါသည်။ ရှောင်တီသည် ယခု တိုင် ဟူပေကို ကျောပေးရပ်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ရှောင်တီ၏ လှုပ်ရှားမှု မှာ လွန်စွာလျင်မြန်၊ လွန်စွာ တိကျ၏။ လွန်စွာ ချိန်သားကိုက်၏။

သူသည် ဟူပေ ခုန်လာသည်နှင့် သူ့ရှေ့ရှိ သိုင်းသမားတစ်ဦး ၏ ခါးမှဓားကို လျှက်ပြက်သကဲ့သို့ ဆွဲယူလိုက်ပြီး သူ့ချိုင်းကြားမှနေ ၍ ဟူပေ၏ ရင်ဝသို့ နောက်ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါလေ၏။ ဓားကွက်မှာ ရိုးရိုးနှင့်ရှင်းရှင်းလေးသာ ဖြစ်၏။ ချီးကျူးရမည့် အချက် မှာ ရှောင်တီ၏ လျင်မြန်မှုနှင့် ချိန်သားကိုက် ထိုးသွင်းနိုင်မှုပင် ဖြစ် ပါသည်။ ရှောင်တီသည် သွေးအေးအေးဖြင့် လက်ရည်ချင်း မတူလှ သော သူ့ပြိုင်ဘက်ကို တစ်ခဏအတွင်း ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်လိုက် လေပြီ။

✻

အခန်း (၁၁)

မိုးနဲ့ မျက်ရည်

ဟူပေသည် သေသာသွားရသည်။ ရှောင်တိက သူ့အား မည်သို့ တိုက်ခိုက်လိုက်မှန်း သိမသွားရချေ။ တစ်ခါတစ်ရံ မရေကျော်သေမင်း၏ ကျိုးစယ်မှုသည် ကာယကံရှင်ပေါ်၌ ပြင်းထန်လှချေ၏။

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

ရှောင်တိကတော့ တဟားဟား ရယ်နေသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကြီးတွင် တကယ်တမ်း စကားပြောခဲ့သူမှာ အာမခံဌာနကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ လူငယ်ဖြစ်၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ရှောင်တိပ့်သည် လုံးဝနားတောင်သမား သက်သက် ဖြစ်နေသည်။ ရှောင်တိသည် ယခု စတင်စကားပြောလာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ယခု လူငယ်ဘက်သို့ လှည့်လာလေပြီ။

"ဟား ဟား ဟား .... မင်းကိုယ်မင်း သိပ်ဟုတ်နေပြီလို့ ထင်နေသလားကွ .... "

လူငယ် ဘာမျှမပြောပါ။

"မင်းဘာသာမင်း ကြိုးပြောင်းထို ဖြစ်ရုံမကလို့ ကြိုးပြောင်းထိုရဲ့အဘိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ ဂရုမစိုက်ဘူးကွ .... မင်းက မင်းလူတွေကို သေနိုင်းလိုက် .... သတ်ပြလိုက်နဲ့ ငါ့ကို ခြိမ်းခြောက်ပြနေတာပေါ့ ဟုတ်လား .... ဟား ဟား ဟား .... "

လူငယ်က ခပ်တည်တည်ပင် စောင့်ကြည့်နေပါသည်။

"မင်းရဲ့လက်အောက်က သိုင်းသမားတွေ အားလုံးကို မင်းကိုယ်တိုင် သတ်ပြဦးတော့ ငါက လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူးကွ .... သေခြင်းတရားဟာ တခြားလူတွေထက် သိုင်းသမားတွေရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဘက်ထိုင်နေတယ်ဆိုတာ ငါက ကောင်းကောင်းလက်ခံပြီးသား .... မင်းလူတွေ မင်းသတ်တာကို ငါက မကန့်ကွက်ပါဘူး .... လိုအပ်ရင် ဘေးကတောင် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး ငါက အားပေးဦးမှာပါ .... ဟား ဟား ဟား .... "

လူငယ်သည် ရှောင်တိ၏ စကားများကို နားထောင်နေပါသည်။ သူ့မျက်နှာ အမူအရာအရ ရှောင်တိ၏ စကားများသည် သူ့နားထဲမဝင် လျှံထွက်သလို ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုလူငယ်က ရှောင်တိစကားများကို စိတ်မဝင်စားကြောင်း နောက်ပိုင်းအခြေအနေအရ ပို၍ သိသာပါ၏။

လူငယ်သည် ယခင်က ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီးသည့် သူ့လက်အောက် ငယ်သားများအား လှမ်းမေးလိုက်၏။

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတဲ့လူ ရောက်နေပြီလား .... "

အာမခံသိုင်းဆရာတစ်ယောက်က ဦးညွှတ်ကာ ရိုရိုသေသေ ဖြေသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ ရောက်နေပါပြီ .... မြင်းရထားခေါင်မိုးပေါ်မှာ ရပ်နေတဲ့လူဟာ ကြံ့ပြောင်းထိုမေးတဲ့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုသူပါပဲ ခင်ဗျာ"

လာပါပြီ။ လမ်းကြောင်းသည် တကယ့်ဖြေရှင်းမည့် လမ်းကြောင်းကို ရောက်ရှိလာပါပြီ။ သိုင်းသမားအားလုံးသည် လည်တဆန့်ဆန့်ဖြင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား မော့ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုစဉ် လူငယ်က ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်ပြီး

"မဟုတ်ဘူး .... သူဟာ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မဟုတ်ဘူး .... "

"မဟုတ်ဘူး .... ဘာကြောင့် မဟုတ်ရမှာလဲ ခင်ဗျာ .... သူကိုယ်တိုင်က သူဟာ ရှန့်ကျုန်ဂေဟာ ရှန့်မိသားစုက ရှန့်ရှောင်ဖုန်းလို့ ပြောခဲ့တာပဲ ခင်ဗျာ .... "

"ဟင့်အင်း မဟုတ်နိုင်ပါဘူး .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ ဘယ်လို သိုင်းသမား အမျိုးအစားဆိုတာ မင်းတို့ သိကြရဲ့လား .... "

အားလုံး ငြိမ်သက်သွားကြ၏။ လူငယ်က ဆက်ပြောသည်။

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတာ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမားတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပါ .... သူဟာ အောက်လမ်းသိုင်းသမား မဟုတ်ဘူး .... အထက်လမ်း သိုင်းသမား .... နောက်ပြီး သူဟာ ခွေကြီးမျိုးကြီးက လူ .... ဒီလူဟာ ရှန့်ကျုန်မိသားစုထဲက ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မဟုတ်နိုင်ဘူး .... "

အဖြေပေးသည့် သိုင်းသမား့မှာ ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။ နားထောင်နေသည့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည်ပင် စိတ်ထဲ၌ ကျဉ်းကျပ်သလို ခံစားလာရ၏။

ထိုသိုင်းသမားကပင် ....

"ကြံ့ပြောင်းထိုခင်ဗျာ .... သူကိုယ်တိုင်က ရှန့်မိသားစု

လို့ ပြောခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ .... "

လူငယ်က ခေါင်းယမ်းပြီး ဆက်ပြောသည်။

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး .... ဒါကို ကျုပ် သေသေချာချာ သိပါတယ်၊ ကျုပ်ဟာ ဂုဏ်သတင်းကြားရုံနဲ့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို ရိုသေလေးစားနေတဲ့သူပဲ .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ အင်မတန် ဂုဏ်သိက္ခာ ကြီးမားတဲ့လူ၊ သူဟာ မတရားမှုကို လက်ပိုက်ကြည့်နေတတ်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး .... သူ့ရှေ့မှာ မတရားသဖြင့် သတ်ဖြတ်တဲ့အဖြစ်မျိုးကို သူ လက်ပိုက်ကြည့်နေနိုင်မတဲ့လား .... ဒီရှန့်ရှောင်ဖုန်းဟာ ရှန့်ကျုန်ဂေဟာက ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် တဟားဟား အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ရယ်သံမှာ အသက်မပါချေ။

"ကောင်းလိုက်တဲ့ စကားတွေပါလား .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် မြင်းရထားခေါင်မိုးပေါ်၌ ရပ်နေသည်ဖြစ်ရာ လူငယ်နှင့် အတော်လေး ကွာလှမ်းသည်။ သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ကိုယ်ကိုလှုပ်လိုက်ရာ ရိပ်ခနဲ လူငယ်ရှေ့သို့ ကျရောက်လာ၏။ လူငယ်နှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာသို့ ရောက်ရှိလာလေရာ လူငယ်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားလေ၏။ သို့သော် လူငယ်သည် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်ယိုင်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း တစ်ချက်မျှ မလုပ်ပါ။ မျက်နှာပျက်ရုံကလေးသာ ပျက်ပါသည်။ သတ္တိကတော့ တကယ့်သတ္တိပင်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက လူငယ်အား မေးလိုက်၏။

"ကြံ့ပြောင်းထို .... မင်းဟာ ထန်မျိုးရိုးထဲကပဲလား .... "

"ကျွန်တော်ရဲ့နာမည်က ထန်နိုင်ချန်းပါ ခင်ဗျာ .... "

လူငယ်က သူသည် ထန်မျိုးရိုးအစစ် ဖြစ်ပါကြောင်း သူ့နာမည်ကို ထုတ်ဖော် သက်သေတင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"ငါ့နာမည်ကတော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပါ .... "

သူသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပါဟု ကျန်ဆယ် မသေမီက ပြောခဲ့သေးသည်။ ယခု ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပါဟု ပြောလိုက်သည့်အခါတွင်လည်း အာမခံသိုင်းသမားများသည် သိပြီးဖြစ်သော်လည်း တုန်လှုပ်သွားကြရသည်သာ။ ဤသို့ တုန်လှုပ်ရခြင်းအတွက် သူတို့ကို အပြစ်မဆိုသာပါ။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သိုင်းလောကတွင် နံပါတ်တစ် သိုင်းသမားဖြစ်သည်။ ပြိုင်ဘက်ကင်း ဓားသမား ဖြစ်ပါသည်။

ထန်နိုင်ချန်းသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုလိုက်၏။

"နောင်ကြီးဟာ .... ရှန့်ကျန်ဂေဟာက ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပါလား ခင်ဗျား .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ဖြေမိသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် .... ငါဟာ ရှန့်ကျန်ဂေဟာက လူပါ .... "

"ကျွန်တော် ဂါရဝပြုပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

ထန်နိုင်ချန်းသည် ဂါရဝပြုပြီး စကားကို ဆက်သည်။ .

"ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး အသက်ရှိနေစဉ်တုန်းက နောင်ကြီးရဲ့ အကြောင်းတွေကို အမြဲတမ်းပဲ ပြောဖူးပါတယ် .... နောင်ကြီးဟာ ဓားကောင်းတစ်လက်နဲ့ ပြိုင်ဘက်မှန်သမျှအပေါ် အနိုင်ယူခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း အခွင့်အခါသင့်တိုင်း ဖခင်ကြီးက ပြောပြခဲ့ပါတယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

"မင်းရဲ့ ဓားပညာကလည်း မခေပါဘူး .... "

"နောင်ကြီးရဲ့ ဓားပညာနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ပညာဟာ ခြေနင်းသဲမှုန့်လောက်ပဲ ရှိပါတယ် .... "

"ဓားပညာကို ဒီလိုပြောလို့ မရပါဘူး .... လူသတ်နိုင်တဲ့ ဓားပညာဟာ ဓားပညာကောင်းတစ်ခုပဲပေါ့ .... တခြားနည်းလမ်းကောင်း မတွေ့ခင်မှာ ငါ တွေ့ထားတဲ့ ပညာဟာ အကောင်းဆုံးပေါ့ .... တခြားနည်းလမ်းကောင်း တွေ့တော့လည်း .... ငါ့ပညာဟာ ဒုတိယအဆင့်ရောက်သွားတာပေါ့ .... ဒါဟာ သဘာဝတရားရပ်ရယ်ပါ .... "

"ကျွန်တော်ကတော့ လူသတ်ချင်လို့ ဓားပညာ သင်တာ မဟုတ်ပါဘူး .... "

"ဒါဖြင့် .... မင်း လူသတ်နေရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ဘာလဲ .... အခု မင်းတိုက်ရိုက်သေဒဏ်ပေးလိုက်တာက တစ်ယောက် .... သွယ်ဝိုက်သေဒဏ်ပေးလိုက်တာက တစ်ယောက် .... မင်းဆိုလိုတာက ဓားပညာနဲ့ လူမသတ်ဘူး .... တခြားနည်းလမ်းနဲ့ လူသတ်မယ်လို့ ဆိုလိုတာလား .... "

လူငယ်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

"ဒါဆိုရင် .... ကျွန်တော် အပြည့်အစုံ ရှင်းပြမှ ဖြစ်တော့မယ် .... "

"တို့ဆီမှာ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ် .... "

"ကောင်းပါပြီ ရှင်းပြပါ့မယ် .... ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး ဒီအာမခံဌာနကို စတင်တည်ထောင်တဲ့အခါမှ သံမဏိစည်းကမ်းချက်တွေကို ချမှတ်ခဲ့ပါတယ် .... ဒီစည်းကမ်းချက်တွေကို သာမန်ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်မပြောနဲ့ ကြီးပြောင်းထိုအဖြစ် ဆက်ခံထားတဲ့ လူကိုယ်တိုင်က မချိုးဖောက်ရဘူးလို့ သတ်မှတ်ခဲ့ရပါတယ် .... ကျွန်တော့်ဖခင်

ကြီးဟာ မိဘဆရာသမားရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ သမာဓိကို စံအဖြစ်ထားပါတယ် .... "

"ဒါဟာ ကောင်းတဲ့အချက်ပဲ .... "

"ခေါင်းက မိုးမလုံရင် တံစက်မြိတ်က မိုးမလုံတာကို အပြစ်လို့ မသတ်မှတ်သင့်ဘူးလို့ ဖခင်ကြီးက ယူဆပါတယ် .... ခေါင်းက မိုးမလုံဘဲ တံစက်မြိတ်က မိုးမလုံတာကို အပြစ်တင်နေရင် ဒီအိမ်ဟာ ပျက်စီးပြီလို့ ဖခင်ကြီးကိုယ်တိုင်က ပြောကြားခဲ့ပါတယ် .... "

"ဒါဟာ မှန်ကန်တဲ့အချက်ပါ .... "

"ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရဲ့ သံမဏိစည်းကမ်းတွေကတော့ စည်းကမ်းကို အသက်နဲ့လဲပြီး စောင့်ထိန်းရမယ် .... တာဝန်ကို သိတတ်ရမယ် .... ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရမယ် .... အဖွဲ့ကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အသက်နဲ့လဲပြီး စောင့်ထိန်းကာကွယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်တွေပါပဲ .... ဒါတွေဟာ အဖွဲ့ကြီးရဲ့ အဓိက သံမဏိစည်းကမ်းချက်တွေပါ"

"တကယ်ကောင်းတဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေပါပဲ .... "

"ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီးဟာ ဒီစည်းကမ်းချက်တွေကို သူကိုယ်တိုင်လည်း တိတိကျကျ လိုက်နာ .... လက်အောက်ငယ်သားတွေကိုလည်း တိတိကျကျ လိုက်နာစေခဲ့ပါတယ် .... "

"အလွန်အလွန် မှတ်မှုရှိတဲ့ စည်းကမ်းပါပဲ .... "

"ကျွန်တော် အုပ်ချုပ်ရတဲ့ အချိန်မှာလည်း ဒီစည်းကမ်းတွေကိုပဲ လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ပါတယ် .... "

"အင်း .... ဒါကြောင့်မို့ မင်းတို့ရဲ့ တံခွန်နီ အာမခံဌာနဟာ နှစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ကြာသည့်တိုင်အောင် တစ်ရှိန်ထိုး အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့တာနဲ့ တူပါရဲ့ .... "

"ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ အာမခံဌာနတစ်ခုဖြစ်ဖို့ရာမှာ စည်းကမ်းဟာ အသက် .... စည်းကမ်းဟာ ကျောရိုးလို့ ဖခင်ကြီးက အမြဲဆုံးမခဲ့ပါတယ် .... အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့မှာ ဒီစည်းကမ်းတွေ မရှိရင် သူခိုးဓားပြအဖွဲ့တွေနဲ့ အတူတူ ဖြစ်မသွားပေဘူးလား .... "

ထန်နိုင်ချန်းသည် တိကျပြတ်သားသောလေသံဖြင့် အသံကို မြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်မှာ ....

"အကယ်၍ .... ချမှတ်ထားသောစည်းကမ်း ချိုးဖောက်ရင် တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် မဆောင်ရွက်ခဲ့ရင် အဲဒီလူဟာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ သေဒဏ်ကို ချခံရပါမည် .... စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်သူ မည်သူမဆို သေဒဏ်ကျခံရပါ့မယ် .... "

"စည်းကမ်းကတော့ တကယ့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကွပ်ညှပ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းပေပဲ .... "

"ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ် .... စောစောတည်းက သံမဏိစည်းကမ်းလို့ ဆိုခဲ့တာပဲ .... "

"စည်းကမ်းလို့ ဆိုကတည်းက .... ဘယ်မှာ လျှော့ပေါ့မှု ရှိတော့မလဲ .... ငါ သဘောပေါက်ပါတယ် .... "

"ကျန်ဆယ်ဟာ .... အခု ဒီခရီးသွားအဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်သိုင်းဆရာပါ .... ဒီခရီးသွားအဖွဲ့မှာ မြင်းရထားနဲ့ မြင်းလှည်းတစ်ဆယ့်ခြောက်စီး ပါတယ် .... ဒီလှည်းတွေမှာပါတဲ့ ပစ္စည်းအားလုံး လုံလုံခြုံခြုံ ရောက်ရှိသွားဖို့ကိစ္စမှာ သူဟာ တာဝန်ရှိသူပါ .... အဓိကအရေးကြီးဆုံး ကိစ္စကတော့ ကျွန်တော်တို့ တံခွန်နီအဖွဲ့ရဲ့ အထိမ်းအမှတ်အမှတ်အသား အနီရောင်တံခွန်ကြီးပါပဲ .... ဒီတံခွန်နီကြီးကို သူခိုးတွေ ဓားပြတွေ အဝေးကမြင်နိုင်ပါတယ် .... တံခွန်နီဆိုတာ သိရင် သူတို့

လက်ရှောင်ကြပါတယ် .... တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့ဟာ သူ တာဝန်ယူ တားတဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင် အပ်တိုတစ်ချောင်းတောင် အပျောက်အရှ မခံ ဘူး .... အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်တတ်ကြတယ်ဆိုတာ လူဆိုးတေ အားလုံး သိကြပါတယ် .... ဒီတော့ တံခွန်နီဟာ ဘယ်လောက်အရေး ကြီးသလဲ .... ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့တံခွန်နီကို ကျွန်ဆယ်ဟာ မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ဘူး .... မစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ပါဘူး .... အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်ကို ဖျက်ကွက်ခဲ့တဲ့ ကျွန်ဆယ်ဟာ ဘယ်လိုအပြစ် ဒဏ်မျိုး ခံသင့်ပါသလဲ .... ”

ထန်နိုင်ချန်းသည် စကားကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်၏။ သူသည် ရိုးအအ,မျက်နှာရှိသော်လည်း စကားကို ရှင်းလင်းအောင် ပြောပြကတ် သူ ဖြစ်သည်။

“ဟူပေကလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အာမခံဌာနကို တစ်နည်း တင်ဖုံ သိက္ခာကျစေခဲ့တဲ့ လူပါပဲ .... သူဟာ ကိုယ့်အဆင့်အတန်းနဲ့ မလိုက်အောင် စည်းစိမ်ခံတဲ့လူပါ .... ဒီအတွက် သူ့ကို အပြစ်မပြောပါ ဘူး .... ဒါပေမယ့် အများပြည်သူ မကောင်းအောင် ကိုယ့်ကို ... ခဲ့တဲ့လူကို သူ ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး .... ဒီနေရာမှာ သူ အ... သင့် ပါတယ် .... အသက်ထက် အရှက်ဟာ အရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ အချက် ကိုသာ သူ ရှင်းလင်းအောင်ပြခဲ့ရင် သူ့ကြောင့် တံခွန်နီအဖွဲ့ကြီး သိက္ခာ မကျတော့ပါဘူး .... သူလည်း သေပြီးတာတောင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ရဲ့ သူရဲကောင်းကြီးအဖြစ် ကမ္ပည်းထိုးခံရမှာပါ .... ”

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဘာမျှဝင်မပြောချေ။

ထန်နိုင်ချန်းက ....

“သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ .... ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီး လက်ထက်

ကတည်းက တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသူတွေပါ .... သစ္စာလည်း ရှိပါ တယ် .... ဒါပေမယ့် ချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေနဲ့ ငြိစွန်းလာတော့ ကျွန်တော် သူတို့ကို မငဲ့ညှာနိုင်တော့ပါဘူး .... ကျွန်တော်ဟာ သူတို့ ကို သတ်ချင်လို့ သတ်လိုက်တာပါလား ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော့်အဖွဲ့ သားနှစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရတာကို ကျွန်တော်က ဂုဏ်ယူဝမ်းသာနေရ မှာလား ခင်ဗျာ .... ”

ထန်နိုင်ချန်းသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို စူးရှစွာ ကြည့်လိုက်ပြီး

“ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျောသားရင်သား မခွဲခြားဘဲနဲ့ လက် အောက်ခံ အားလုံးကို စည်းကမ်းဥပဒေနဲ့အညီ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲခဲ့ပါ တယ် .... နောင်ကြီးတို့ရဲ့ ရှန့်ကျန်ဂေဟာမှာ ရှန့်မိသားစု စည်းကမ်း ဥပဒေတွေ မရှိကြဘူးလား ခင်ဗျာ .... ”

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဘာမျှမပြောနိုင်ပါ။ သိုင်းမိသားစုကြီးများအား လုံး သူ့စည်းကမ်းနှင့်သူ ရှိနေကြပါသည်။ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ဝန်ခံခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထန်နိုင်ချန်းက ဆက်၍ ပြောပါသည်။

“ရှန့်ကျန်ဂေဟာမှာရှိတဲ့ မိသားစု တပည့်သားမြေးတွေ စည်း ကမ်းဖောက်တဲ့အခါ နောင်ကြီးတို့ အရေးယူ အပြစ်ပေးပါသလား .... သို့မဟုတ် အပြစ်မယူဘဲ ခွင့်လွှတ်လိုက်တာချည်းပဲလား .... ”

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဘာဆိုဘာမျှ မငြင်းနိုင်တော့ပါ။ ဖြစ်သင့်ဖြစ် ထိုက်သောအရာကို ပြောသူအား ငြင်းခုံသူသည် ကပ်ကပ်သပ်သပ် ငြင်းခုံသူသာ ဖြစ်ရပါမည်။ ထန်နိုင်ချန်းက လေးနက်တည်ကြည်စွာ ပြောသည်။

“ဘယ်သိုင်းမိသားစုမဆို ဘယ်အဖွဲ့အစည်းမဆို စည်းကမ်း

ဥပဒေ ရှိရပါမယ် .... ဒါမှသာ သိုင်းလောကထဲမှာ အရှည်သဖြင့် ရပ်တည်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ် .... ဒီလိုပဲ သိုင်းလောကသားတိုင်းဟာလည်း စည်းကမ်းဥပဒေကို ရိုသေလိုက်နာရမှာပေါ့ .... ဒီလိုမှ စည်းကမ်းဥပဒေကို မလိုက်နာကြရင် .... ကျွန်တော်တို့ဟာ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်း တိရစ္ဆာန်လောက ဖြစ်သွားတော့မှာပေါ့ .... "

ထန်နိုင်ချန်း၏ စကားများက လေးနက်ပြင်းထန်လှပါသည်။ ဓားသွားကဲ့သို့ ထက်မြက်လှပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ ဘာမျှ စောဒက မတက်နိုင်တော့ပါ။ ထန်နိုင်ချန်းပြောသည့် စကားများက ကျိုးကြောင်းခိုင်လုံလှသည်ပဲ။

ထန်နိုင်ချန်းက ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြည့်လိုက်ပြီး

"မြို့လယ်ခေါင်မှာ သွားဟာသာသွားနေတဲ့ မြင်းရထားတစ်စင်းကို တားတယ် .... စီးလာတဲ့လူကို စော်ကားတယ် .... ထိခိုက်ဒဏ်ရာရစေတယ် .... ဒါတင် မကသေးဘူး .... အင်မတန် ပြင်းထန်တဲ့ ကျူရဲ့ချင် အရက်တွေနဲ့ အစားအစာတွေ အမျှပြင်နိုင်းပြီး အနိုင်အထက်ပြုကျင့်ခဲ့တယ် .... ဒါတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်သေးပါဘူး .... အာမခံဌာနတစ်ခုရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဖြစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် အလံကို အကြောင်းမဲ့ ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပြန်တယ် .... သိုင်းလောကရဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအရ ဒီလူဟာ အပြစ်ရှိသလား အပြစ်မရှိဘူးလား .... အရေးယူသင့်သလား အရေးမယူသင့်ဘူးလား .... "

သူသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား လေးလေးနက်နက် မေးမြန်းလိုက်လေ၏။

"အပြစ်ရှိတယ် .... အရေးယူသင့်တယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ပြတ်သားစွာ အဖြေပေးလေ၏။

ပြတ်သားသော အဖြေကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ထန်နိုင်ချန်း အံ့ဩသွား၏။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သူ ကျုံးသွင်းထားသည့် ထောင်ချောက်ထဲမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရုန်းထွက်သွားမည် ထင်နေသည်။ ယခုသော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ရှောင်မထွက်ခဲ့ပါ။ ထောင်ချောက်ထဲ အမိခံပါသည်။ ထန်နိုင်ချန်းသည် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် ....

"ဒီလိုဆိုရင် သိုင်းလောကစည်းကမ်းကို အကြောင်းမဲ့ ချိုးဖောက်တဲ့အတွက် ဘယ်လိုပြစ်ဒဏ်မျိုး ကျခံသင့်သလဲ .... "

"သေဒဏ် .... "

ထိုစကားကိုလည်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ပြတ်သားစွာ ပြောပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သူဆင်ထားသည့် ထောင်ချောက်ထဲသို့ တိတိကျကျ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး ရှောင်တိအတွက် ပြုလုပ်ထားသည့် ကြိုးကွင်းသည်လည်း ရှောင်တိ၏လည်ပင်းကို တိတိကျကျ စွပ်သွားခဲ့ပါပြီ။

တကယ်တော့ ထန်နိုင်ချန်းသည် အရွယ်နှင့်မမျှအောင် စဉ်းစားဉာဏ်ကြီးသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် သိုင်းလောကသားဖြစ်၍ ဓားဘုရင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအကြောင်း ကောင်းစွာ ကြားသိဖူးထားပါသည်။ သို့ရာတွင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် နှစ်အတော်ကြာအောင် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်များအတွင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း စိတ်မပြောင်းဟု မည်သူမျှ မပြောနိုင်ပါ။ သိုင်းမိသားစုကြီးများသည် သူတို့၏ မိသားစုဥပဒေများကို လွန်စွာ လေးစားလိုက်နာလေ့ရှိပါသည်။ ထိုအထဲမှ တစ်သောင်းတွင် တစ်ယောက်၊ ဂစ်ထောင်တွင် တစ်ယောက် စည်းကမ်း

ဖောက်သူများ ရှိပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် နောက်ပိုင်းကာလတွင် စည်းကမ်းဖောက်သူ ဖြစ်မသွားနိုင်ပါသလော။

ထို့ပြင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ရှောင်တိအား လိုက်လံစောင့်ရှောက်နေကြောင်း ထန်နိုင်ချန်း ရိပ်မိသိရှိ၏။

ရှောင်တိ၏အသက်သည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအတွက် အလွန်အရေးကြီးနေကြောင်းကိုလည်း ရိပ်မိ၏။

ထန်နိုင်ချန်းသည် တစ်ဘက်မှာ ရှန့်ကျန်ဂေဟာ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ရှန့်မိသားစု၏ ဂုဏ်သိက္ခာဖြင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို ချည်နှောင်ရ၏။ အတော်ကြီး ချည်နှောင်ပြီးသည့်တိုင် ရှန့်ကျန်ဂေဟာ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ရွေးမည်လော၊ ရှောင်တိ၏အသက်ကို ရွေးမည်လော ဆိုသည့်အချက်ကို ခန့်မှန်း၍ မရခဲ့ချေ။

ယခုတော့ ထန်နိုင်ချန်း အောင်မြင်သွားခဲ့ပါပြီ။ ဤသို့ အောင်မြင်အောင်လည်း ထန်နိုင်ချန်းသည် စံနမူနာများ ပြသခဲ့ရပါသည်။ သူ့လူနှစ်ယောက်ကို အဆုံးရှုံးခံခဲ့ရပါသည်။

ကျန်ဆယ်နှင့် ဟူပေတည်းဟူသော သူ့လက်အောက်ငယ်သား နှစ်ယောက်သည် ထိုက်သင့်သော အပြစ်ဒဏ်များဖြင့် သေဆုံးခဲ့ပါပြီ။ တကယ်တမ်း တော်တည့်ဖြောင့်မှန်သော သိုင်းသမားဆိုလျှင် စည်းကမ်းဥပဒေကို တိတိကျကျ လိုက်နာရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျောက သား၊ ရင်က သား ခွဲခြားရတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည်လည်း ရှောင်တိအတွက် ကြိုးကွင်းကိုသာ ရွေးချယ်ရပါမည်။

တံခွန်နီ အာမခံဌာန သိုင်းသမားများသည် အပြစ်နှင့် ပြစ်ဒဏ်ကို ခွဲခြားသိရှိကြရုံမျှမက ပြစ်ဒဏ်ကို မည်သို့ ပေးရမည်ကိုလည်း

သိရှိကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ရှောင်တိဆိုသည့် သတ္တဝါသည် သူတို့ရှေ့၌ လည်စင်းပေးမည်မဟုတ်ကြောင်း သူတို့ သိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ရာငါးဆယ်ခန့်ရှိသော သိုင်းသမားများသည် သူတို့၏ဓားများကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြရာ ဓားထုတ်သံကြီးသည့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ပြည်ဟိန်းလွှမ်းမိုးသွားလေတော့၏။

ထိုအခါ ထန်နိုင်ချန်းက လက်ကာလိုက်ပြီး ....

"ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဓားတွေကို အားလုံး ပြန်ထည့်ထားလိုက်"

သူ့အမိန့်ပေးသံသည် ကြည်လင်ပြတ်သားပြီး ကျယ်လောင်လှလေရာ အားလုံးပင် နားများအူကုန်သည်။

သိုင်းသမားများ အံ့ဩကုန်၏။ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်ကုန်၏။ သူတို့သည် ယောင်တိယောင်ကန်းဖြင့် ဓားများကို ပြန်ထည့်လိုက်ကြရသည်။ သူတို့သည် ထန်နိုင်ချန်းကိုလည်း မမေးမြန်းရဲကြချေ။

"နောင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတာ သာမန်လူ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့အားလုံး အသိပါ .... နောင်ကြီးဟာ သူကိုယ်တိုင် စီရင်ချက်ချပေးခဲ့တာပါ .... ပြစ်ဒဏ်ကိုလည်း သူ့ဘာသာပဲ ချပေးမှာပါ .... ခင်းတို့ ဝင်ကူစရာ မလိုပါဘူး .... "

ထန်နိုင်ချန်း၏ စကားလုံးများက လိမ္မာလှသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား သူ့ကြိုးဖြင့် သူ့ကို ပြန်ချည်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ရှောင်တိ၌ အပြစ်ရှိသည်ဆိုလျှင် ခင်ဗျားပဲ အပြစ်ပေးပါဟု ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ရှောင်တိက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလေတော့၏။

"ဟုတ်တယ် .... မင်းတို့ ငါ့ကို သတ်စရာမလိုဘူးဟ"

အာမခံဌာန သိုင်းသမားများ ရှုံ့ခနဲ နောက်ဆုတ်သွားကြ၏။

ရှောင်တီသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ပြီး ....

"တကယ့်ကို ယောကျ်ားကောင်းပီသတဲ့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပ ဗျာ .... ခင်ဗျားကို ကျုပ်က တားမြစ်ခဲ့တယ် .... ကိုယ့်လမ်းကို သွားပါလို့ .... ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်လမ်း ကျုပ်သွားချင်ခဲ့တာပ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကြီးက ကျုပ် မလိုလားဘဲနဲ့ ကျုပ်ကို အတင်းလို လ်စောင့်ရှောက်ခဲ့တယ် .... ဟား ဟား ဟား .... ခင်ဗျားဟာ တာ ကျေကျေ စောင့်ရှောက်လိုက်တာပဲကိုး .... ကျေးဇူးတင်လို့ကို မ နိုင်တော့ပါဘူးဗျာ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ ရင်ထဲတွင် ဆို့နစ်သွား၏။ သူ ဘာမျှမပြေ နိုင်ပါ။ ထိုစဉ် ရှောင်တီသည် သိုင်းသမားအုပ်စုထဲ ခုန်ဝင်သွားလေ သိုင်းသမားအုပ်စုများ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်တော့သည်။

'ဖွတ်'ဟူသော .... အရိုးကျိုးသံ ထွက်ပေါ်လာပြီးနော အာမခံ သိုင်းသမားတစ်ယောက် အရိုးကျိုးသွား၏။ ထိုသိုင်းသမား ဓားသည်လည်း ရှောင်တီ၏ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ အာမ သိုင်းသမားများသည် ထိုအခါကျမှ ပို၍ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွား ပါတော့သည်။ သို့သော် ရှောင်တီက အခြားသူများအား လုံးဝမတို နိုက်ပါ။ လုံးဝ အန္တရာယ်မပေးပါ။ ဓားကို သူ့ရင်ဝသို့ ပြန်လည်ထိုးစိုက် လိုက်ပါသည်။

ရှောင်တီသည် ဤသို့ပြုလုပ်ရာ၌ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းထံသို့ လုံး မကြည့်ပါ။ သူ လုပ်ရမည့်ကိစ္စကို သူ့ဘာသာ လျှင်မြန်သွက်လက်စွာ လုပ်ဆောင်ပါသည်။

ထိုစဉ် ....

"ထန်း .... "

"ခုတ် .... "

ရှောင်တီ၏ဓားသည် ရင်ဝသို့မဝင်မီ လမ်းခုလတ်၌ ထက် ပိုင်းကျိုးသွားပါပြီ။ အဖြစ်ကတော့ ရှင်းပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက သူ့ လက်ထဲမှ ပုလဲလုံးနှင့် ပစ်ခတ်ပြီး ရှောင်တီ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်မသေ အောင် တားဆီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်တီမှာ ဓားကျိုးကိုကိုင်ပြီး အံ့ဩနေ၏။ သူသည် ခြေ နစ်လှမ်းမျှဆုတ်ပြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို လှမ်းကြည့်မိသည်။

ထိုအခါ ရှောင်တီ အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိနေကြသော အာမခံ သိုင်းသမားသုံးယောက်သည် ထန်နိုင်ချန်း၏ အမိန့်ကိုမစောင့်တော့ ဲ ဓားများကို ဆွဲထုတ်ကာ ရှောင်တီအား ဝိုင်းဝန်းထိုးခုတ်ကြတော့ ၏။

"ထန်း .... ထန်း .... ထန်း .... "

ဓားသိုင်းသမားသုံးယောက်၏ ဓားများသည်ပင် ကျိုးပြတ် သွားပါတော့သည်။ ထိုသိုင်းသမားများမှာ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ငါးလှမ်းစီ မျှ နောက်ဆုတ်သွားကြရ၏။ ပုလဲလုံး၏ အရှိန်သည် ဓားကို ကျိုးပြတ် ရုံမျှမက လူများကိုလည်း ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားစေခဲ့ပါ သည်။ သူတို့သည် လက်များကို ထုံကျဉ်သွားကြသဖြင့် ဓားလက်ကိုင် ရိုးများကိုပင် ကိုင်မထားနိုင်ကြချေ။ လွှတ်ချပစ်လိုက်ရသည်။

ထန်နိုင်ချန်း၏ မျက်နှာသည် ရွာတော့မည့်မိုးကဲ့သို့ ညှို့မှိုင်း အုပ်ဆိုင်းလာသည်။ သူက အေးစက်မာကျောစွာ ပြောလိုက်သည်။

"တော်တော်ကောင်းတဲ့ လက်နက်ပုန်းပညာပါလား .... အတွင်းအားက ပြောစရာ လုံးဝမရှိဘူး .... သိုင်းလောကရဲ့ နံပါတ် တစ် သိုင်းသမားဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ ခွမ်းရမှာပေါ့လေ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဘာမျှမပြောဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေသည်။

ထန်နိုင်ချန်းက ....

"နောင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း .... ခင်ဗျားရဲ့ သိုင်းပညာဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းပညာဖြစ်တယ် .... ပြိုင်စံရှားသိုင်းပညာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သိကြတယ် .... ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဟာ ကတိသစ္စာ မတည်ကြည်တဲ့လူ .... ကိုယ့်ကတိ ကိုယ်ဖျက်တဲ့ လူမျိုးဆိုတာတော့ သူတို့ မသိကြသေးဘူး .... "

"ဘာ .... ငါက ကတိပတည်ဘူး .... ကတိဖျက်တဲ့လူ ဟုတ် လား .... "

"ခင်ဗျားက ရယ်စရာလည်း ပြောတတ်တာပဲ .... "

"ငါ ရယ်စရာ မပြောဘူး .... "

"စောစောက အပြစ်ဒဏ် သတ်မှတ်ခဲ့တာ ဘယ်သူလဲ"

"ငါ .... "

"ဘယ်လိုအပြစ်ဒဏ်မျိုး သတ်မှတ်ခဲ့သလဲ .... "

"သေဒဏ် .... "

"ကျွန်တော်တို့ဟာ ကတိပေးပြီးရင် ကတိအတိုင်း ဆော ရွက်ခဲ့တာချည်းပဲ .... ဘယ်တော့မှ ကတိမဖျက်ဘူး .... စောစော ခင်ဗျားပဲ သူ့ကို သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့တယ် .... နောက်တော့ ခင်ဗျား ကယ်တယ် .... ဒါတောင် ခင်ဗျားက ဖြောင့်ဖြောင့်ချင်သေးလို့လား"

"ငါ သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့တာ ဒီသူငယ် မဟုတ်ဘူး .... "

ထန်နိုင်ချန်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။ ကတိသစ္စာသည် အချည်းအနှီး ဖြစ်လေပြီ။ သည်တော့ တိုက်ခိုက်ရုံမှအပ အခြားနည် လမ်း မရှိတော့ပေ။ ဤလူသည် နတ်ဘုရားတစ်ပါး ဝင်စားသူ ဖြစ်

ဦးတော့ တိုက်ခိုက်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထန်နိုင်ချန်းက အေးစက်စွာ မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားက ဘယ်သူ့ကို သေဒဏ်သတ်မှတ်တာလဲ .... "

"ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်မှတ်တာပါ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထိုစကားကို တစ်ခွန်းတည်းသာ ပြောပါ သည်။ သို့သော် ထိုအသံသည် အာမခံသိုင်းသမား တစ်ရာ့ငါးဆယ်ခန့် နှင့် ထန်နိုင်ချန်းတို့၏ နားထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ်သွားလေတော့၏။

"ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်မှတ်တာပါ .... "

"ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်မှတ်တာပါ .... "

"ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်မှတ်တာပါ .... "

ထန်နိုင်ချန်းမှာ အံ့ဩလွန်းသဖြင့် စကားမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ် သွား၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်သွား၏။ အတန် ကြာမှ ထန်နိုင်ချန်း စကားပြောနိုင်၏။

"ဘာကြောင့် .... ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား သေဒဏ်သတ်မှတ်ရ တာလဲ .... တကယ်တော့ အပြစ်ကျူးလွန်တာ ခင်ဗျားမဟုတ်ဘူး၊ ပြစ်ဒဏ်ဆိုတာ အပြစ်ကျူးလွန်သူ အပေါ်၌သာ ကျသင့်တယ် .... ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် တရားမျှတမှုဆိုတာ ဘယ်ရှိတော့မလဲ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်သည်။

"ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး .... ဘယ်ဟာက အကိုင်းအခက်လဲ .... ဘယ်ဟာက ပင်မအမြစ်လဲဆိုတာ ရှာရမယ်လေ .... "

"ကျုပ် သဘောမပေါက်ဘူး .... "

"မသိရင် ဘယ်သဘောပေါက်နိုင်မလဲ .... ငါဟာ သူ့ကို သိုင်းလောကရဲ့ စည်းကမ်းတွေ မရှိမသေပြုအောင် .... မထိလေးစား

အောင် .... မထိမဲ့မြင်ပြုအောင် သင်ပေးခဲ့တာဟာ ငါပဲ .... "

ကြားလိုက်ရသော အာမခံသိုင်းသမား အားလုံး ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်လုံးထဲ၌ အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲသော အရိပ်အယောင်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ သူသည် အဝေးသို့ မျှော်ကြည့်ပြီး အလွန့်အလွန် ထိခိုက်ကြေကွဲသော စကားသံဖြင့် ဆက်လက်ပြောဆိုနေတော့သည်။

"မင်းတို့အနေနဲ့ အကြောင်းရင်းမှန်ကို မသိနိုင်ပါဘူး .... အကြောင်းရင်းမှန်တွေကိုလည်း ငါက မင်းတို့ကို ရှင်းပြမနေနိုင်ပါဘူး၊ ဒီတော့ ငါဟာ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိ ဆိုတာလို ကိုယ့်ဝေဒနာကို ကိုယ့်ရင်ထဲမှာပဲ သိုဝှက်ထားရတာပါ .... "

"နောင်ကြီးရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်တော် မသိလိုပါဘူး"

"သူတစ်ပါး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို မစပ်စုတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ .... ဒါပေမယ့် ငါကတော့ အကြမ်းဖျင်း ပြောပြနိုင်ပါတယ်၊ ငါသာ အသုံးကျခဲ့ရင် ငါသာ လူဆန်ခဲ့ရင် ဒီသူငယ်ဟာ သိုင်းလောက ရဲ့ စည်းကမ်းဥပဒေတွေကို ချိုးဖောက်လိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါ အသေအချာ ပြောရဲပါတယ် .... ငါသာ အသုံးကျခဲ့ရင် သူဟာ ဒေသဒဏ် ခံရမယ့်လူလည်း မဖြစ်တော့ဘူး .... ငါ အသုံးမကျလို့သာ အားလုံး ဒီအခြေကို ရောက်ရတာပါ .... ဒီတော့ ငါသာ တရားခံဖြစ်သင့်တာပေါ့ .... "

ထန်နိုင်ချန်းမှာ အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားသွားတော့၏။ သူ၏ မျက်စိသူငယ်အိမ်များလည်း ကျုံ့ဝင်သွားသည်။ သူသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ....

"ကျွမ်းယှဉ်လို စားသောက်ဆိုင်ပေါ်မှာ ခင်ဗျားဟာ တူနှစ်ချောင်းနဲ့ ချောင်ဟာမ်ရီနဲ့ ဟူတန်းဓားသိုင်းကို ချေဖျက်ပစ်ခဲ့တယ် .... ခင်ဗျားဟာ သိုင်းပညာမှာ တကယ်တော်တဲ့သူ ထက်မြက်သူဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့တယ် .... ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားရဲ့ ဓားပညာကို အကဲခတ်နေတာပါပဲ .... ကျွန်တော် မြင်လိုက်တယ် .... ခင်ဗျားရဲ့ ဓားပညာကို ယှဉ်နိုင်တဲ့လူ ဒီလောကမှာ တစ်ယောက်မှ မရှိကြောင်း ကျွန်တော် သိလိုက်တယ် .... "

ထန်နိုင်ချန်း လေးလေးနက်နက် ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်တီသည် .... ယခုမှသာ ကျန်ရစ်သူများ၏ တိုက်ပွဲအကြောင်းကို သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ သူသည် ရန်ပွဲဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ပြီး ဆိုင်ပြင်သို့ လစ်ထွက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ်က ဓားပြိုင်ပွဲကို သူ မကြည့်လိုက်ရသည့်အတွက် ယခုမှ အကြီးအကျယ် နောင်တရမိသည်။ ရှန့်မျိုးရိုးမှ တတိယသခင်လေး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ဓားသိုင်းပညာသည် ပြိုင်ဘက်ကင်း ဓားပညာဖြစ်သည်ဟု သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက အုတ်အုတ်ကျွက်ကျွက် ချီးမွမ်းခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

သိုင်းလောကသား တစ်ယောက်သည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ဓားပညာကို မမြင်ဘူးခဲ့သူဆိုလြှာအံ့ ထိုလူသည် လူဖြစ်ရှုံးပြီဟု သိုင်းလောက,က သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါလော။

တစ်ခေတ်တစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းလာသော ဓားသိုင်းပညာ၏ ဓားသိုင်းပညာကို လူပြိန်းနှင့် သာမန် သိုင်းသမားများလည်း ကြည့်တွက်နိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကြည့်၍ တွက်သည်ဖြစ်စေ၊ မတွက်သည်ဖြစ်စေ ဓားသိုင်းပညာကို မြင်ဖူးလျှင် လူဖြစ်ရကျိုးနပ်သည်ဟု

သိုင်းလောကမှ သတ်မှတ်ခဲ့လေ၏။

ထန်ခိုင်ချန်းက ဆက်ပြော၏။

"အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ချောင်ဟမ်ရီတို့နဲ့အတူ ရှိနေခဲ့တာပဲ .... ယွမ်ညီနောင်ဟာ ခင်ဗျားကို တကယ့်ကို လက်စားချေချင်တဲ့ လူတွေပါ .... ဒါပေမယ့် ချောင်ဟမ်ရီနဲ့ ခင်ဗျားတိုက်တာကို ကြည့်ပြီး သူ့ဟို့ညီအစ်ကို ပေါင်းတိုက်လည်း ခင်ဗျားကို မနိုင်ဘူး .... နောက်ထပ် သူတို့နဲ့ အဆင့်တူလေးယောက် လာပေါင်းတိုက်လည်း ခင်ဗျားကို မနိုင်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိပြီး လက်လျှော့သွားကြတယ်"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာမူ ထန်ခိုင်ချန်း၏ စကားသံများကို မကြားသည့်အလား အဝေးကိုသာ ငေးမောနေပါသည်။ တကယ်တော့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း တရိရိဖြင့် ဆွေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါလေ၏။

ထန်ခိုင်ချန်းက ....

"သူတို့က ခင်ဗျားကို မနိုင်ဘူးဆိုလို့ ကျွန်တော်ကကော ခင်ဗျားကို နိုင်မှာတဲ့လား .... တကယ် ကျွမ်းကျင်တဲ့ မာလိမ်မှူးဟာ ရေကြောင်း၊ ခသောင်၊ ကမ်း၊ ရေစီးရေလာကို တကယ်သိသလို ... ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားလောက် မစွမ်းပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့ပညာကို မယှဉ်နိုင်ပါဘူး .... မလွှဲမရှောင်သာတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှာပါ .... တတ်နိုင်ရင်တော့ ခင်ဗျားနဲ့ ဓားပညာချင်း ဘယ်တော့မှ မယှဉ်ပြိုင်ချင်ဘူးဗျာ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက တိုးတိုးရေရွတ်လိုက်၏။

"အဲဒါ အကောင်းဆုံးပါပဲကွာ .... "

"ခင်ဗျားဒါဆိုအရ .... ဓားပညာကို ယှဉ်ပြိုင်ရင် သူသေကိုယ်သေ ယှဉ်ပြိုင်ရတာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်"

သူသည် အေးစက်စက် ပြုံးလိုက်ပြီး ....

"သိုင်းလောကရဲ့ တရားဆိုတာ ဓားပဲဆိုတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက် နားလည်ပါတယ် .... မှန်တယ် မှားတယ်ဆိုတာ အချက်အလက်ပေါ်မှာ မူမတည်ဘူး .... အရှုံးအနိုင်ပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ် .... နိုင်သူ မှန်၏ .... ရှုံးသူ မှား၏ .... ဒါပဲ မဟုတ်လား .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် အဝေးသို့ မငေးနိုင်တော့ပေ။ ထန်ခိုင်ချန်းကို စူးရှစွာ ပြန်ကြည့်နေတော့သည်။

"ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့ဟာ သိုင်းပညာကို အပတ်တကုတ် ကြိုးစားလေ့ကျင့်နေကြရတာပဲ မဟုတ်လား .... ထမင်းစားဖို့တော့ မေ့ချင်မေ့မယ် .... သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ဖို့တော့ မမေ့ကြဘူး မဟုတ်လား .... သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်တဲ့လူ မှားခဲ့ရင်လည်း သူ့ပညာ သိုင်းစွမ်းရည်ကြောင့် မှားတယ်လို့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်တော့ဘူး .... မပြောဝံ့ကြတော့ဘူး .... ဒါဟာ ဓားတရားပါပဲ .... ဒါဟာ သိုင်းလောကရဲ့ သစ္စာတရားပါပဲ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ခိုင်ချန်းကို အသေအချာကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်လေ၏။

"မင်း မှားနေပြီ .... ငါပြောခဲ့တာ ဒီသဘော မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး .... "

"ခင်ဗျား ပြောတာက .... "

"သိုင်းလောက စည်းကမ်းဆိုတာ မတရားတာကြီးကို လုံးဝ လျစ်လျူထားပြီး သတ်မှတ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး .... အထက်လမ်းသိုင်းလောကသားတွေနဲ့ အောက်လမ်းသိုင်းလောကသားတွေ ဆိုပြီး

စည်းခြားပေါ်ပေါက်လာတာလည်း မင်းပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ အင်မတန် ဆန့်ကျင်ပါတယ် .... ”

“ဒါဖြင့် တရားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုလိုတာလား .... ”

“ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး .... သိုင်းလောကရဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း သိုင်းလောကရဲ့ သစ္စာတရားအတိုင်း ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမှာပါ .... ငါ သေမယ့်ကိစ္စမှာ ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ဖို့လည်း မလိုဘူး .... မင်း လက်လုပ်ဖို့လည်း မလိုပါဘူး .... ငါဟာ ငါ့အပြစ်ကိုလည်း ဝန်ခံပါတယ် .... ငါ့အပြစ်ဒဏ်ကိုလည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ခံယူပါ့မယ်”

ထန်ခိုင်ချန်းသည် စိတ်ခံစားမှုကို မျက်နှာ၌ မပေါ်ပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်းရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတော့ သူ လုံးဝ မထိန်းနိုင်တော့ပါ။ အလွန် အံ့ဩသော အမူအရာသည် သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ထင်ရှားစွာ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေပါတော့သည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ သိုင်းပညာသည် ပြိုင်စံရှားသော သိုင်းပညာဖြစ်ပါသည်။ သူသာ သူ့သိုင်းပညာအားကိုးဖြင့် သိုင်းလောကစည်းကမ်းကို ဖောက်ဖျက်လျှင် မည်သူကမျှ သူ့ကို အရေးယူ အပြစ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထန်ခိုင်ချန်းပြောသည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ ထိုအဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဤအဓိပ္ပာယ် မဆောင်ကြောင်း၊ အထက်လမ်းသိုင်းလောကနှင့် သိုင်းလောက စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းသည် မတရားမှုမဖြစ်အောင် ထိန်းညှိထားသော သဘောတရားနှစ်ခုဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ရှင်းပြပြီး သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်မည်။ အပြစ်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ထန်ခိုင်ချန်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြည့်နေခိုက် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ရှောင်တိရှိရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားသည်။ အားလုံးက စိတ်ဝင်စားစွာ

စောင့်ကြည့်နေကြပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ရှောင်တိ၏ပခုံးကို အသာအရာ ပုတ်လိုက်ပြီး ....

“ဒီမှာ မင်းကိစ္စတွေ မရှိတော့ပါဘူး .... မင်း သွားနိုင်ပါပြီ”

“ဗျာ .... ”

“မင်းသွားလိုရာ သွားနိုင်ပါပြီ .... ”

ရှောင်တိ ဘာမျှဆက်မပြောပါ၊ ငိုင်နေပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

“ငါဟာ .... မင်းကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ပါဘူး .... ခုနောက်ပိုင်းရက်တွေမှာ ငါ အသေအချာ စဉ်းစားကြည့်တော့ ငါ့အမှားတွေ .... အသုံးမကျတာတွေကို ပြတ်ပြတ်ထင်ထင်မြင်လာခဲ့ပါတယ် .... ”

ရှောင်တိသည် အံကြိတ်ပြီး ရပ်နေပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဆက်ပြောပါ၏။

“မင်းဟာ ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက ယခုအချိန်အထိ သူတစ်ပါးရဲ့ လှောင်ပြောင်သရော်ခြင်း .... အထင်သေးခြင်းကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ခံခဲ့ရသူပါ .... ဒါတွေကတော့ ငါ အသုံးမကျလို့ ငါ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခဲ့လို့ မင်း ခံခဲ့ရတာတွေပါ .... ဒီအပြစ်တွေကို အခု ငါ ဆေးကြောပါ့မယ် .... မင်းအနေနဲ့ကတော့ နောင်ကာလမှာ ယောကျ်ားကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနိုင်ပါစေ .... အရက်နဲ့ မိန်းမ ကိစ္စတွေကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါစေလို့ ငါ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ် .... ”

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ အသံများသည် ပြောရင်း တိမ်ဝင်သွားသဖြင့်

အာမခံသိုင်းသမားများသည် နောက်ပိုင်း စကားလုံးများကို မကြားလိုက်ကြတော့ချေ။

ရှောင်တီသည် ထိုတခဏအတွင်း နာကြည်းဖွယ် ကောင်းလှသော သူ့အတိတ်များကို တရိပ်ရိပ် ပြန်၍ စဉ်းစားနေမိတော့၏။ အတိတ်၏ အဖြစ်အပျက်များကလည်း မနေ့တစ်နေ့က အဖြစ်အပျက်များအလား ပြန်လည်ပေါ်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ဝါးနှင့် တွေ့ရပြီးနောက် သူ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်အထိ မြင်ယောင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူ့ဒေါသယမ်းအိုးကြီးသည် ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသွားလေတော့သည်။ ရှောင်တီသည် ဒေါသထွက်သည့် လေသံဖြင့် ....

"ကောင်းပြီ .... ကျုပ် သွားမယ် .... ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ဘဝကို ဖြစ်သလို ထိန်းကျောင်းလာခဲ့တာ .... ဘယ်သူ့အကူအညီမှ ယူခဲ့တာမဟုတ်ဘူး .... အခုလည်း ခင်ဗျားစိတ် ခင်ဗျားကိုယ် ခင်ဗျားသဘောနဲ့ ကျုပ်နောက်ကို လိုက်နေတာ .... ကျုပ်က လိုက်ခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး .... ဒါကြောင့် ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ ကျေးဇူးကန်းစရာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ် ပြောခဲ့ချင်တယ် .... "

ရှောင်တီသည် စကားဆုံးသည်နှင့် နောက်သို့ လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့ချေ။ ရှေ့သို့သာ တစ်စိုက်မတ်မတ် ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

တကယ်တော့ ရှောင်တီသည် တံခွန်နီအဖွဲ့ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားခဲ့သူ ဖြစ်သော်လည်း သိုင်းလောက ဓားဘုရင်ကြီး၏ အပေးအယူစကားကြောင့် မည်သူကမျှ မတားဆီးကြတော့ပါ။ ရှောင်တီသည် အားလုံးကို ကျောခိုင်းထွက်ခွာခဲ့ပါပြီ။

ထိုအခါ ကျန်လူများသည် ဓားဘုရင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို

သာ စိုက်ကြည့်နေကြပါတော့သည်။

ဤကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားသူ လူငယ်နှင့် ဤဓားဘုရင်ကြီးတို့အကြား နက်ရှိုင်းသော ဆက်သွယ်မှု တစ်ခုရှိမည်ဟူသည့် အချက်ကိုတော့ အာမခံဌာန သိုင်းသမားများ စဉ်းစား၍ ရပေသည်။ မည်မျှနက်ရှိုင်းမည်ဆိုသည့် အချက်ကိုတော့ သူတို့ စဉ်းစား၍မရကြပေ။

အာမခံဌာန သိုင်းသမား အများစုအနေဖြင့် ရှောင်တီကိုကြည့်မြင်ကြရာက အသက် နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ရုပ်ရည်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လိုက်သောအခါ သားအဖ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မည်သူကမျှ မတွေးနိုင်ကြချေ။ တကယ်တော့ ရှောင်တီမှာ တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်သာ ရှိသေးပြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက လေးဆယ်ကျော်သာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနှစ်ယောက်၏ ဆက်သွယ်မှုကို သူတို့အဖို့ တွေးရခက်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့ရပေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကတော့ အဝေး၌ မှုန်ပျပျောက်ကွယ်သွားသည့် ရှောင်တီကိုသာ ငေးကြည့်နေသည်။ နောက်ဆုံး ရှောင်တီကို လုံးဝမမြင်ရတော့ချေ။

မိုးသည် တဖွဲဖွဲ ရွာနေဆဲသာ ဖြစ်သည်။ မိုးရေများသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ ဆံပင်များမှတစ်ဆင့် မျက်နှာပေါ်သို့ စီးကျလာလေရာ သူ့မျက်လုံးအိမ်မှ ထွက်လာသော မျက်ရည်များနှင့် ရောနှောကာ စီးကျသွားလေတော့သည်။

ထန်နိုင်ချန်း အပါအဝင် သိုင်းသမားများအားလုံးပင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ငိုကြွေးနေမှန်း မည်သူမျှ မသိရှိခဲ့ကြပါ။ မိုးသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်ရည်များကို ဖုံးကွယ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် မိုးရေထဲ၌ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်

သဖွယ် ရပ်နေရာမှ ဖြည်းညင်းစွာ လှည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ထန်နိုင်ချုန်းရပ်နေသည့် နေရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားလေတော့သည်။

ဩော် .... ရှန့်ရှောင်ဖုန်းတစ်ယောက် သားအပေါ် တင်ရှိသည့် ကြွေးများကို ပေးဆပ်ရန် အချိန်ကျရောက်ခဲ့လေပြီတကား။

အခန်း (၁၂)

ပွင့်ချသူများနှင့် နှုတ်ပိတ်သူများ

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ထန်နိုင်ချုန်းတို့သည် ယခု မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေခဲ့ကြလေပြီ။ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားမပြောကြပေ။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက သူ့ဘာသာ ပြစ်ဒဏ်စီရင်မည် ဆိုသဖြင့် ထန်နိုင်ချုန်း အဖို့ ဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့ပေ။

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက စတင် စကားပြောလာလေ၏။

"မင်းရဲ့ ဖခင်ကြီး ကြံ့ပြောင်းထိုကြီးဟာ ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားတယ်လို့ ကြားရတယ် .... ကြာပြီလား"

ထန်နိုင်ချုန်း၏ မျက်နှာသည် ရုတ်ခြည်း ညှိုးလျော်သွား၏။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် နောင်တရသွား၏။ သူသည် သူကိုယ်တိုင်သာ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ခံစားလိုသည်။ အခြားသူများကို အပူဝေဒနာ မခံစားစေချင်ပါ။

ထန်နိုင်ချုန်းက ဘို့နင့်စွာ ပြောသည်။

"ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီးဟာ .... လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်ကမှ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

"စိတ်မကောင်း ဖြစ်မနေပါနဲ့ကွာ .... မင်းဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့အရွယ် ရောက်နေပြီပဲ .... နောက်ပြီး ငါ တွေ့ရသလောက် မင်းဟာ အတော့်ကို ရင့်ကျက်ပါတယ် .... မင်းဟာ တံခွန်နီ အာမခံဌာနကြီးကို မင်းဖခင်ကြီးရဲ့ လက်ထပ်ကလိုပဲ ကြီးပွားတိုးတက်အောင် လုပ်နိုင်မယ်ဆိုတာ ငါ သိနေပါတယ် .... "

"ကျွန်တော် မရင့်ကျက်သေးပါဘူး ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီးကတော့ သူသိထားသမျှ သတ်ထားသမျှတွေ သင်ပေး ဆုံးမပေးခဲ့တာပါပဲ ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော်ကလည်း ဖခင်ကြီးရဲ့ ဆုံးမသွန်သင်ချက် မှန်သမျှကို ခြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့တာပါပဲဗျာ .... "

"ရိုးသားကြိုးစားတဲ့ သားသမီးဟာ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ဒါဟာ သွန်သင်ဆုံးမတဲ့ မိဘအပေါ်လည်း မူတည်တာပဲလေ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် သားဖြစ်သူ ရှောင်တိအား တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လုံးလုံး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိ၊ သွန်သင်ဆုံးမခြင်း မရှိခဲ့သည့် အဖြစ်များကို သတိရပြီး တဖြည်းဖြည်း အသံများ တိမ်ဝင်သွားတော့သည်။ သူသည် မိဘ၏ သွန်သင်ဆုံးမမှု အပြည့်အဝ ခံစားခဲ့ရသည်။ ထန်ခိုင်ချန်းအား မကြည့်ရဲတော့ပေ။ ကြည့်လျှင် ရှောင်တိအား မြင်မြင်ပြီး ရင်နာလာရသောကြောင့်တည်း။

ထိုအချိန်တွင် လမ်းမပေါ်၌ အရပ်သူ အရပ်သားဖြစ်သူ များစွာ ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အခြေအနေကိုလည်း အာမခံသိုင်းသမားများထံမှ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နား ကြားပြီး မြို့သူမြို့သားများ သိနေကြလေပြီ။

"ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုတာ သူပဲ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအကြောင်း တစ်စွန်းတစ်စ ကြားသိဖူးပြီး၊ မမြင်ဘူးသည့် အရပ်သူ အရပ်သားများကလည်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို လာကြည့်ကြ၏။

"သူဟာ ဓားဘုရင်ကြီးဆိုပဲ .... "

"အခုတော့ သူလို ငါလိုပါပဲလား .... "

"ဓားပညာမှာတော့ သူလိုငါလို ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားကွယ်"

လူအများသည် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်နေကြလေ၏။

"နောက်ဆုံးတော့ .... ဓားသမားဟာ ဓားနဲ့ပဲ သေရတာပဲနော် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မသေသေးပါ။ သို့သော် လူအများစုသည် ဓားဘုရင်ကြီး မကြာမီ သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်တော့မည်ဆိုသည့် သတင်းကို သိနေကြသည်။

ဓားဘုရင်ကြီးသည် သူငယ်ငယ်က မိုက်မှားမိသည့် အပြစ်များကို လွန်စွာ နောင်တရနေကြောင်း၊ သူ မှားယွင်းခဲ့သည့် အပြစ်များအတွက် သူ့အသက်ဖြင့် ဆေးကြော သုတ်သင်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝိုင်းကြည့်နေကြသော လူအုပ်စုကြီး သိရှိနေကြလေပြီ။

တကယ်တော့ တံခွန်နီ အာမခံသိုင်းသမားများသည် ထိုမြို့သူ မြို့သားများနှင့် ရင်းနှီးနေပြီး ပြစရာ လျှို့ဝှက်သတင်းမဟုတ်သော ထိုသတင်းကို လွယ် ဒွယ်ကူကူပင် ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လူအုပ်ကြီးနှင့် သိုင်းသမားများ ရောနှောနေပြီဖြစ်ရာ ထိုသတင်း ပျံ့နှံ့သည်မှာ မဆန်းတော့ပါ။

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက် စတင် ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့၏။ လူအုပ်ထဲမှ ကျယ်လောင်သော အသံတစ်သံသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုးထွက်ပေါ်လာသည်။

"နောင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ခင်ဗျား မှားမယ် .... အရမ်းမလုပ်နဲ့ .... တကယ်သေသင့်တာက ထန်ခိုင်ချန်းဗျ .... ခင်ဗျား မဟုတ်ဘူး"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အံ့အားသင့်သွား၏။ ခေါင်း ဆတ်ခနဲ ဒထောင်မိသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရတော့သည်။ ထို အော်လိုက်သူသည် ဖြုန်းခနဲ အသံပြတ်သွား၏။ လည်မျိုကို ဓားနှင့် အထိုးခံလိုက်ရသလို ရပ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆက်လက်စကားပြောရန် ကြိုးစားသော်လည်း တအစ်အစ်သာ အသံထွက်တော့သည်။ မျက်လုံးများကမူ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ပြူးထွက်လာ၏။

ထိုသူသည် ရှေ့သို့ မှောက်ရက်ကြီး ကျလာ၏။

"ဝုန်း .... "

ဘေးမလူများ ရှဲခနဲ ဖြစ်သွား၏။

"ဝါး .... "

မှန်ပါသည်။

ဓားတစ်ချောင်းသည် ထိုသူ၏ကျောကို နက်ရှိုင်းစွာ စိုက်ဝင်နေပါသည်။ သူသည် ထိုဓားဖြင့် သူ့ဝိညာဉ်ကို အနှုတ်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါချေသည်။

မည်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ထိုလူသည် မိမိကို အဘယ်ကြောင့်

မှားမည်ဟု သတိပေးရသနည်း။ မှားမည်၊ အရမ်းမလုပ်နဲ့ ဆိုခြင်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးမစီရင်ရန် သတိပေးခြင်းသာ ဖြစ်ရပေမည်။ နောက်တစ်ချက်က ပို၍ပင် ထူးဆန်းသေးသည်။ တကယ်သေသင့်တာက ထန်ခိုင်ချန်းတဲ့။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ အတွေးများသည် ပင့်ကူမျှင်များနယ် ယှက်သန်းလာတော့သည်။

ထိုစဉ် အခြားလူအုပ်ကြားမှ ကျယ်လောင်သောအော်သံ တစ်သံ ထွက်လာပြန်လေ၏။

"တံခွန်နီ အာမခံဌာနရဲ့ အထိမ်းအမှတ် အလံကြီးဟာ ကျန်ဆယ်ကြောင့် သိက္ခာကျရတာ မဟုတ်ဘူး .... သူ့ကြောင့် သွေးစွန်းရတာ .... အခု တံခွန်နီဟာ တစ်ပြားသားမှ သိက္ခာမရှိ .... မရှိ"

အသံသည် ရုတ်တရက် ရပ်ဆိုင်းသွားပြန်သည်။ လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်သည် တစ်ကိုယ်လုံး နီရဲသော သွေးများ စွန်းထင်းပေကျံနေပြီး ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်။ သို့သော် ထိုလူသည် ခြေလှမ်းများများ မလျှောက်နိုင်ပါ။ သုံးလေးလှမ်းမျှ လျှောက်ပြီးသည်နှင့် ပထမလူကဲ့သို့ပင် မှောက်လျက်ကြီး လဲကျသွားပါတော့သည်။

"ဝုန်း .... "

ထိုလူ ငြိမ်သက်သွားပါပြီ။ သေဆုံးသွားပါပြီ။

"ဟာ .... သေပြန်ပြီ တစ်ယောက် .... "

ဤအသံကတော့ သာမန်ရေရွတ်သံ ဖြစ်ပါသည်။ အရပ်သားအချို့ ကြောက်လန့်ပြီး နောက်ဆုတ်သွားလေပြီ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်လုံးများသည် မှေးစင်းသွားပြီး လဲကျသေဆုံးသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်။ သူ မစဉ်းစား

လျှင် မဖြစ်တော့ပါ။ သေသေချာချာ စဉ်းစားရပါတော့မည်။ သေသူ နှစ်ယောက်စလုံး တံခွန်နီ အာမခံဌာနနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့၏။ သို့သော် သူတို့သည် စကားကိုဆုံးအောင် မပြောလိုက်ကြရပေ။ နှုတ်ပိတ်ခံလိုက်ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ မည်သူက နှုတ်ပိတ်သနည်း။ စဉ်းစားစရာများ များစွာ ကျန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုပြဿနာမှာ လူနှစ်ယောက် သေပြီးသွားသော်လည်း မပြီးပြတ်သေးပါ။ ဤလောကကြီး၌ လူအများက သေမှာကို ကြောက်ရွံ့ကြသော်လည်း သေမှာကို တကယ်မကြောက်ရွံ့သူများကလည်း ရှိနေပြန်သေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သေသူနှစ်ယောက်ကဲ့သို့ အော်ဟစ်ပြောကြားလာသူ နောက်ထပ်တစ်ယောက် ပေါ်လာပြန်သောကြောင့်တည်း။

"ဘာ ရိုးအ,တာလဲ .... အပြင်ပန်းကသာ ရိုးအ,တာ .... အတွင်းက အလွန်ကောက်ကျစ်တဲ့ကောင် .... ကြို့ပြောင်းထိုကြီး သေရတာ ရိုးရိုးသားသား မဟုတ်ဘူး .... မရှင်းမလင်း .... "

ထိုလူသည် အကင်းပါးသည်။ လူအုပ်ထဲမှ အော်နေပါက သူ မသိ သူမသိ လုပ်ကြံခံရမည်ကို သိသဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း လူရှင်းရာ ရှေ့ကွက်လပ်ဆီသို့ ပြေးထွက်လာသည်။ သို့သော် သူ မလွတ်ပါ။ သေခြင်းမှ ရှောင်ပြေး၍ မလွတ်ပါ။ ဇာ,ရောင်ဝင်းလက်သွားပြီး မည်သူက ပစ်လိုက်မှန်းမသိသော ဓားတစ်စင်းသည် သူ့နောက်ကျော၌ စိုက်ဝင်သွားပြီး ထိုသူအား ကွက်လပ်ထဲသို့ မှောက်လျက်ကျသွားစေတော့၏။ သူလည်း စကားကို ဆုံးအောင်မပြောနိုင်ပါ။

"ဟာ .... "

ဝိုင်းကြည့်နေသော ပရိသတ်ကြီးသည် ဟာခနဲဖြစ်သွားကြ၏။ ဤနေရာသည် စကားများများ ပြောချင်သူများ၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိသွားကြသဖြင့် အရပ်သူ အရပ်သားများသည် လုံးဝ ရေငုံနှုတ်ပိတ် ဖြစ်သွားကြတော့၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကား ရှောင်တိနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဦးနှောက်များ ထုံထိုင်းနောက်ကျိခဲ့ရာမှ ယခု လူသုံးဦး သေသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဦးနှောက်များ ပြန်လည်နိုးကြွလန်းဆန်းလာတော့၏။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်ရန် အဆုံးစီရင်ရန် ကိစ္စကိုလည်း မေ့လျော့သွားလေပြီ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်နိုင်ချန်း၏ မျက်နှာကို မသိမသာ အကဲခတ်လိုက်၏။ ထန်နိုင်ချန်းသည် သူ့ကို သတိရဟန် မရှိတော့ပေ။ လူအုပ်ထဲသို့ အေးစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ရွေ့လျား ကြည့်ရှုနေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။

သူသည် သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်သည်။ သိုင်းလောက၌ ပြိုင်ဘက်ကင်း ဓားသမားဖြစ်ခဲ့သည့် အားလျော်စွာ သိုင်းလောက၏ ရှုပ်ထွေး ပွေလီမှုများကိုလည်း သိရှိသည်။

သူနှင့် တံခွန်နီ အာမခံအဖွဲ့တို့ စာရင်းရှင်း၍ မပြီးပြတ်သေးမီ တံခွန်နီအဖွဲ့၏ ရှုပ်ထွေးသော စာရင်းတစ်ခု ပေါ်လာနေပြီဖြစ်ကြောင်း သူ ရိပ်မိလာလေ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် လူအုပ်ထဲမှ နောက်ထပ်အော်သံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။ အံ့လည်း အံ့လောက်စရာ လူများပါပေ။

"မြို့ရဲ့ အနောက်ဘက်က မြို့ကြီးဟာ သူ့ခြံကြီးပဲ .... သူက

ဟူပေကို အငှားပြုနိုင်းထားတာပဲ .... အဲဒီခြံထဲမှာ သူ့တိတ်တိတ်ပုန်းမယားကို ထားတယ် .... ဒါဟာ ကြို့ပြောင်းထိုအသစ်ရဲ့ ရိုးသားမှုတွလား .... "

"ဟာ .... "

သည်တစ်ကြိမ် ထွက်ပေါ်လာသည့် အာမေဋိတ်သံက ကျယ်လောင်လှသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မြို့သူမြို့သားများသာမက မူလ တံခွန်နီ အာမခံဌာန သိုင်းသမားများပါ 'ဟာ'လိုက်ကြသောကြောင့်ပေတည်း။

ဤတစ်ကြိမ် သတင်းပေးသူသည် အတော်ကလေး သိုင်းပညာ ကောင်းဟန်တူ၏။ သူ့အား လုပ်ကြံသူကို နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး ကျမ်ပွင်လို စားသောက်ဆိုင်ဘေးမှ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရိပ်ခနဲ ခုန်တက်သွားလေ၏။

သူသည် သူပေးလိုက်သည့် သတင်း သို့မဟုတ် သူဖွင့်ချလိုက်သည့် သတင်းကို အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ အော်ဟစ်ပြောကြားတော့သည်။

"ဟူပေဟာ .... သူ့ကို ကြို့ပြောင်းထိုအသစ်က အကာအကွယ် ပေးလိမ့်မယ်လို့ ယူဆပြီး ခြံကိစ္စကို ရေငုံနှုတ်ပိတ်ခဲ့တာပါ။ သူဟာ ဟူပေကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေဖို့ အမိန့်မပေးဘူး .... စော်ကားသူနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ပေးလိုက်တယ် .... စော်ကားသူက ဟူပေကို အသေသတ်နိုင်မယ်ဆိုတာ သူ မသိဘဲ ရှိပါ့မလား .... ဟူပေဟာ သာမန် သိုင်းသမားပဲ .... "

"ဝိုး .... ဝိုး .... ဝိုး .... "

သေးငယ်သော လက်နက်ပုန်းများသည် တဝိုးဝိုး ပြေးထွက်သွား၏။ လက်နက်ပုန်းအများအပြား ထွက်လာခြင်းဖြစ်ရာ နေရာတစ်ခု

တည်းကို စူးစိုက်ကြည့်၍ မရတော့ပေ။

ခေါင်မိုးပေါ်မှလူသည် လက်နက်ပုန်းများကို ရှောင်ရင်း ခေါင်မိုးပေါ်၌ သိုင်းကွက်နင်းနေ၏။

"ဒေါက် .... "

ခေါင်မိုးကို ဖောက်ပြီး ဓားတစ်ချောင်း ထွက်လာ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဖွင့်ချသူသည် လက်နက်ပုန်းကို ရှောင်နေစိုက်ဖြစ်၍ ထိုဓားကို မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ချေ။ ထိုနေရာမှ ဓားထွက်လာလိမ့်မည်ဟုလည်း လုံးဝ မထင်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုဓားသည် သူ့အား ရက်ရက်စက်စက် ဖိဝိန် ခွဲသွားလေတော့၏။

ထိုလူသည် ခေါင်မိုးပေါ်မှ ဒလိမ့်ဒလိမ့်ဖြင့် လိမ့်ဆင်းကျလာ၏။

"ဘုတ် .... "

မြေပြင်ပေါ်သို့ ပက်လက်ကြီး ကျလာသည်။ သူ၌ အသက်ပါမလာတော့ပေ။

လူများစွာ အုံ့ခဲနေသော လမ်းမကြီးသည် အုံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လုံးဝတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေ၏။ ဤလူအုပ်ကြီးအား စကားမပြောနှင့် ပြောလျှင် သတ်ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လျှင်တောင်မှ ဤမျှများပြားသော လူအုပ်ထဲမှ စကားသံ တစ်ခွန်းတလေ ထွက်လာမည်မှာ သေချာသည်။ ယခုသော် မည်သူမျှ မခြိမ်းခြောက်ဘဲနှင့် အ,ကာလ ညအခါကဲ့သို့ လုံးဝတိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

သေခြင်းတရား ကြီးစိုးသွားသည့် တစ်ခဏအတွင်း လူများသည် အံ့သြခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့ကြောင့် လုံးဝ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ ယခု လမ်းမပေါ်၌ လူလေးယောက် သေခဲ့ကြ

ရပြီ။ သေမှာကို သိလျက်နှင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောချင်သည်များကို ဖွင့်ဟထုတ်ဖော်ပြောဆိုသွားကြသည်။

အသက်အသေခံပြီး ပြောဆိုသွားသည့် အကြောင်းအရာများကို မှန် မမှန် စစ်ဆေးရန် မလိုချေ။ မည်သူမျှ အသေခံပြီး မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုမည် မဟုတ်ချေ။

သူတို့သည် လွန်စွာ သတ္တိရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၏ သတ္တိကို ဖြို့သူဖြို့သားများ အံ့သြအသိအမှတ်ပြုကြသည်။

"တကယ့်လူတွေပဲ .... သူတို့ ပြောတာတွေလည်း ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မဟုတ်ဘူး .... ဒါလေးပြောပြီး သူတို့မို့ အသေခံကြတယ် .... "

, တီးတိုးဝေဖန် ပြောဆိုသံများသည် လူအုပ်ကြား၌ ပေါ်ထွက်လာသည်။ အရပ်သူ အရပ်သားများ အနေဖြင့် အာမခံဌာန၏ လုပ်ငန်းများကို အထူးစိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိကြပေ။ သူတို့ စိတ်ဝင်စားသည့် အချိန်မှာ သူတို့၏ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို တစ်ရပ်တစ်ကျေးသို့ ပို့ဆောင်လိုသည့်အခါမျိုးပေတည်း။

ရှန်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်နိုင်ချန်းကို အကဲခတ်နေ၏။

ထန်နိုင်ချန်း လုံးဝ အမူအရာ မပျက်ပါ။ သူသည် အသံမာမာဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"ထန်ရီ .... "

အရပ်မြင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် သိုင်းသမားအုပ်စုထဲမှ ရှေ့သို့ ထွက်လာပြီး ထန်နိုင်ချန်းကို ဂါရဝပြုလိုက်၏။

"ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

ထန်နိုင်ချန်းက ....

"အခြေအနေတွေကို မြင်တယ်မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော် မြင်ပါတယ် .... ကျွန်တော် ဘာဆောင်ရွက်ပေးရမလဲဆိုတာကိုသာ အမိန့်ရှိပါ .... "

"ဒီလူလေးယောက် ဒီလိုလာပြောအောင် ဘယ်သူက စေခိုင်းတယ်ဆိုတာ ရအောင် စုံစမ်းစမ်း .... သူတို့က ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ တံခွန်နီအဖွဲ့ကို သိက္ခာကျအောင် လုပ်ရသလဲဆိုတာကို တစ်ခါထဲ စုံစမ်းခဲ့ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ"

အာမခံ သိုင်းသမားများ အားလုံးပင် ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုစဉ် ရှန်ရှောင်ဖုန်းက ရုတ်တရက် ဝင်မေးလိုက်၏။

"သူတို့ တကယ်ပဲ မတော်မတရား ပြောဆိုကြတာလား"

ယန်နိုင်ချန်းက ရှန်ရှောင်ဖုန်းအား မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်လိုက်၏။

"ခင်ဗျား မကြားဘူးလား .... သူ့တို့လေးယောက် ပြောတဲ့ စကားအားလုံးဟာ ကျုပ်အတွက် ဘာကောင်းတာများ ရှိလို့လဲ"

"ဒါကို မတော်မတရား ပြောတယ်လို့ မင်းက ဆိုလိုတာလား"

"မတော်မတရား ပြောနေတာဗျ .... ဒါကြောင့် ကျုပ်က စုံစမ်းဖို့ အမိန့်ပေးနေရတာပေါ့ .... "

"ဒါဖြင့် မင်းက ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလေးယောက်ကို နှုတ်ပိတ်လိုက်ရတာလဲ .... "

ထန်နိုင်ချန်းသည် အတော်ကလေး ထိန်းသိမ်းနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ဒေါသရိပ်မပေါ် ပို၍ ထိန်းသိမ်း

နိုင်၏။ ယခုမူ သူ့မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ဒေါသရောင် ထနေလေပြီ၊ နီရဲနေလေပြီ။ သူက အေးစက်စက်ဖြင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းအား ပြန်မေးလိုက်၏။

"သူတို့ကို ဘယ်သူသတ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား တွေ့လို့လား"

"ဟုတ်လား .... "

"ခင်ဗျားဟာ လူကြီးလူကောင်းပါ .... မသရော်ပါနဲ့ .... မသေချာဘဲနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို စွပ်စွပ်စွဲစွဲ မလုပ်ပါနဲ့ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် လျှပ်တစ်ပြက်ပင် လူအုပ်ထဲသို့ ခုန်ဝင်သွား၏။ သူ့လှုပ်ရှားမှုမှာ တရွေ့သရဲကဲ့သို့ မြန်လှသဖြင့် ထန်နိုင်ချန်းနှင့် ထန်ရိတို့မှာ မျက်စိထဲ ဖြာခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် လူအုပ်ထဲ၌ လေးကြိမ်တိတိ ဟိုခုန်သည်ခုန် လုပ်ပြီးနောက် လူလေးယောက်သည် ကွက်လပ်ထဲသို့ တဝုန်းဝုန်း လွင့်စဉ်ကျလာတော့၏။ ထိုလူလေးယောက်၏ ရှေ့တွင် ထန်နိုင်ချန်း ရပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုလေးယောက်စလုံး တံခွန်နီအာမခံအဖွဲ့၏ သိုင်းဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင်ထားပေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် လေးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်သောသူကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပြီး ....

"ဒီကောင်ဟာ နောက်ဆုံးလူကို သတ်လိုက်တဲ့လူပဲ .... ဟိုအိမ်ထဲက ရိပ်ခနဲထွက်လာပြီး လူကြားထဲ ဝင်နိုတာကို ငါမြင်ထားပြီးပြီ .... "

ထန်နိုင်ချန်းသည် လုံးဝ ဣန္ဒြေမပျက်ဘဲ ....

"ထန်ရိ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော် ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ .... "

သူသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဖော်ထုတ်ထားသော လူလေးယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီးနောက် ....

"ဒီလူလေးယောက် ဘယ်သူလဲဆိုတာ စုံစမ်းစမ်း .... သူတို့ရဲ့ ဝတ်စုံတွေ ဘယ်ကဝယ်တာလဲ .... ဒါမှမဟုတ် ဘယ်က ယူလာလဲဆိုတာပါ စုံစမ်းခဲ့ .... "

ထန်ရိသည် ရုတ်တရက် ခေါင်းငုံ့သွား၏။

ထန်နိုင်ချန်းသည် ထန်ရိ၏ အမူအရာကို မြင်သောအခါ ဒေါသ ထွက်သွားသည်။

"ထန်ရိ .... ငါခိုင်းတာမလုပ်ဘဲ ဘာကြောင့် ရပ်နေတာလဲ"

ထန်ရိ ခေါင်းမော့လာ၏။ သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ထူးခြားသော အမူအရာများ ပေါ်နေသည်။

"ကျွန်တော် စုံစမ်းပြီးပါပြီ .... "

ထန်နိုင်ချန်း မျက်နှာပျက်သွား၏။

"ဘာ .... "

မိုးခြိမ်းသံကဲ့သို့သော အသံကြီးသည် ဟိန်းထွက်လာ၏။

ထန်ရိက ဆက်ဖြေသည်။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော် စုံစမ်းစရာ မလိုတော့လို့ စုံစမ်းပြီးပါပြီလို့ ပြောတာပါ .... ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီလေးယောက်ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ကျွန်တော်ပဲ ဝယ်ပေးလိုက်ရတာကိုး .... "

ပရိသတ်ကြီးထဲမှ ဟာခနဲ အာမေဋိတ်သံကြီး ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ၏။

"နောက်ပြီး .... သူရဲကောင်းကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ကိုင်ထား

တဲ့ ဆံထိုးဟာလည်း ကျွန်တော် ဝယ်ပေးခဲ့တဲ့ ဆံထိုးပါပဲ .... "

ရှုပ်ထွေးစေသော အကြောင်းအရာများသည် အဆုံးမ အဆုံးတိုင် ရောက်ရှိလာလေပြီ။ ထန်နိုင်ချန်းသည် မျက်နှာပျက်သွားရတော့၏။ နောက်ပိုင်းကာလသို့ ရောက်လေလေ .... ထန်နိုင်ချန်း ဤမြွေမဆောင်နိုင်လေလေ ဖြစ်ကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း တွေ့ရှိလာရလေ၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဆံထိုး၌ စီခြယ်ထားသော ပုလဲလုံးများကို ဖြုတ်၍ လက်နက်ပုန်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုဆံထိုးလက်နက်သည် မည်သူ့ပစ္စည်းဖြစ်သည်ကို ထန်နိုင်ချန်း ကြိုတင် သိနေချေတကား။ ချောင်းငယ်၊ မြောင်းငယ်၊ မြစ်ကြီး၊ မြစ်ငယ်အားလုံးပင်လယ် သမုဒ္ဒရာထဲ စီးဝင်သကဲ့သို့ အချက်အလက် အားလုံးသည် ထန်နိုင်ချန်းဆီသို့ နောက်ဆုံးညွှန်ပြနေချေသည်တကား။

ထန်ရီသည် ကျယ်လောင်စွာ ဆက်လက်ဖွင့်ချနေလေ၏။

သည်လူသည် ပဋ္ဌမမြောက်သေလူ ဖြစ်မည်လော။ လူအများသည် သတ္တိရှိသော ထန်ရီကို စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ကြည့်နေကြလေ၏။

"ကြို့ပြောင်းတိုကိုယ်တိုင်က ကျုပ်ကို ငွေသုံးရာတိတိပေးပြီး ပုလဲဆံထိုးတစ်ခု ဝယ်နိုင်းခဲ့တာပဲ .... ဒါကို ကြို့ပြောင်းတို မေ့ဦးမယ်မထင်ဘူး .... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ တင်ပေါင်ရွှေဆိုင်က ပုလဲဆံထိုးကို ဝယ်ယူခဲ့ပါတယ် .... ပိုလျှံတဲ့ ငွေနှစ်ဆယ်ကို ကြို့ပြောင်းတိုကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့်ကို ယူလိုက်လို့ ပြောခဲ့တာပါ .... "

ထန်နိုင်ချန်း ဝယ်နိုင်းသည့် ပုလဲဆံထိုးသည် ထန်နိုင်ချန်း၏ လက်တွင်မရှိဘဲ ဟူပေနှင့်အတူ ရှိနေသည့် မိန်းမလှလေး၏ ဆံထိုး၌ အဘယ်ကြောင့် ရောက်ရှိနေရသနည်း။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် လူနုံ လူအ မဟုတ်ပါ။ အလွန့်အလွန် ဉာဏ်ရည်ကောင်းသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် လျှပ်တစ်ပြက် ထန်ရီ ရှိရာသို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး ထန်ရီ၏ လက်မောင်းကိုဆွဲကာ အနီးဆုံး အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်လိုက်၏။

ထန်ရီကိုယ်တိုင်လည်း အကင်းပါးသည်။ သူကိုယ်တိုင် ကိုယ်ဖော့ပညာကို သုံးလိုက်သဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်သွားကြသည်။

သူ ထန်ရီအား ကယ်တင်သည်မှာ လက်မတင်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။

သူ ချီမ,သွားပြီးသည်နှင့် ဓားနှင့် လက်နက်ပုန်းများသည် ထန်ရီ ရပ်နေသည့်နေရာသို့ ဖြတ်သန်းသွားပါတော့သည်။ အကယ်၍ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသာ မကယ်၍ ထန်ရီသည် ပဋ္ဌမမြောက်သေလူ ဖြစ်သွားရပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းတို့ လုံးဝလွတ်မြောက်သည့်အဆင့်သို့ မရောက်သေးချေ။ ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းတို့ ခြေချလိုက်သည်နှင့် တိုက်ခိုက်သူလည်း ထက်ကြပ်မကွာ ပါလာသောကြောင့်တည်း။ ထိုသူမှာ ထန်နိုင်ချန်းတော့ မဟုတ်ပါ။ အဆင့်မြင့် ထိပ်သီးသိုင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဓားသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ လည်မျိုဆီသို့ မြွေဝာစ်ကောင်ပေါက်သည့်အလား လှစ်ခနဲ ရောက်ရှိလာ၏။ ၎င်းသည် ဓားကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပေသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သိလေပြီ။ နှုတ်ပိတ်သူများသည် ထန်ရီကိုသာမက သူ့ကိုပါ သတ်ချင်နေကြောင်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ရိပ်မိသိရှိလေပြီ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ရီကို ညာလက်ဖြင့် ထိန်းထားရာမှ လက်ပြောင်းလိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ဖြင့် ကိုင်လိုက်၏။ ညာလက်ဖြင့် ပုလဲဆံထိုးကို ကိုင်လိုက်သည်။ ဓားရှည် နောက်တစ်ကြိမ် သူ့လည်မျိုသို့ ဝင်လာသောအခါ သူသည် ပုလဲနှစ်လုံးကို တောက်ပစ်လိုက်၏။

တစ်လုံးပြီးမှ တစ်လုံး ....

"ဝှစ် .... ဝှစ် .... "

တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော ဓားသမားသည် အလွန်လျင်၏။ ပုလဲလုံးကို ရှောင်ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် ဒုတိယတစ်လုံး အဆက်မပြတ် လာမည်ဟု သူ မထင်ပေ။

"ဝှစ် .... ဒုတ် .... "

ဒုတိယပုလဲလုံးသည် ဓားသမား၏ လက်ကောက်ဝတ် သွေးကြောကို ဒုတ်ခနဲ ထိမှန်သွားရာ လက်ထဲမှ ဓားရှည်လွတ်ကျသွားလေတော့သတည်း။

"ချွမ် .... ချလွမ်"

အစွယ်အားကိုးသူသည် အစွယ်ပြုတ်သွားသောအခါ မည်သို့ တိုက်ခိုက်ရမှန်း မသိတော့သကဲ့သို့ ဓားလက်နက်နှင့်မှ တိုက်ခိုက်တတ်သော ရန်သူသည် ဓားလွတ်ကျသွားသောအခါ ထပ်မံမတိုက်ခိုက်ပုံတော့ဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ရပ်ဆိုင်းသွားတော့သည်။

သို့တိုင် အိမ်အောက်မှ မည်သူပစ်လွှတ်လိုက်မှန်းမသိသော လက်နက်ပုန်းများကား တဝိုးဝိုး တဝှစ်ဝှစ်နှင့် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းထံသို့ ပြေးဝင်လာနေသေး၏။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဆံထိုးနှင့် ခါယမ်းထုတ်လိုက်သည်။

"ထန်း .... ထန်း .... ထန်း"

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းရော ထန်ရီကိုပါ ဇိဝိန်ချွေလိုသည့် လက်နက်ပုန်းများသည် ကြောင်အမ်းအမ်း ရပ်နေကြသော ဝတ်ရုံနက်ဓားသမားဆီသို့ ပြန်ကန်ထွက်သွား၏။ ဓားသမားသည် မာန်သွင်းအော်ကာ ကျွမ်းထိုးရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။ သူသည် ခေါင်မိုးပေါ်မှ မြေပြင်သို့ လှပစွာ ကျဆင်းသွားလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ထန်ရီသည် အခြား အိမ်ခေါင်မိုးတစ်ခုပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

မိုးစက်မိုးပေါက်များကား ကျနေဆဲ။ လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ်များလည်း လက်နေဆဲ။

"ဂျိမ်း .... ဂျလိမ်း .... ဂျလိမ်း .... "

ကျယ်လောင်သော မိုးခြိမ်းသံကြီး ကြားရပြီးနောက် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ထန်ရီတို့သည်လည်း အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ပျောက်ကွယ်သွားကြတော့သည်။ ဓားဘုရင်ကြီးသည် သူကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်မည့် စခန်းသို့ မရောက်လိုက်ဘဲ တံခွန်နီအာမခံဌာနမှ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ကို ကယ်တင်ရသည့် ကိန်းသို့ ဆိုက်သွားခဲ့ရတော့သည်။

ထန်နိုင်ချန်းသည် မိုးထဲရေထဲ ပျောက်ကွယ်သွားသော ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ထန်ရီတို့ကို မမိုတ်မသုန် ကြည့်နေသည်။ မိုးရေများသည် သူ့ဆံပင်ထဲမှ မျက်နှာပေါ်သို့ စီးကျနေ၏။ လေးထောင့်စပ်စပ် မျက်နှာသည် အံကြိတ်ထားသောကြောင့် ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။ ရိုးအအ မျက်နှာပုံစံကားမပျောက်။

သူ့နောက်တွင် ရပ်နေသည့် လက်ထောက်တစ်ယောက်က ခပ်အုပ်အုပ် မေးမြန်းလိုက်၏ ၊

"ကြံပြောင်းတို့ .... လိုက်ရမလား"

ထန်နိုင်ချမ်းက အေးစက်စက် ပြန်ပြော၏။

"လိုက်လို့ မီမယ်ထင်သလား .... "

"သူကိုယ်ဖော့ပညာကတော့ သိပ်ကောင်းနေပါတယ်"

"အေး .... အဲဒါသိထားရင် ပြီးတာပဲ"

"လိုက်ဖို့ မလိုတော့ဘူးပေါ့ .... "

"လိုက်မမီတဲ့ ကိစ္စကို လိုက်ပြီး ဘာလုပ်မှာလဲ .... လေထဲမှာ ငှက်ခြေရာ ရှာမလို့လား .... "

"ဒီကိစ္စကို ကျေလည်အောင် မဖြေရှင်းနိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှာ ပြဿနာတွေ တက်လာနိုင်ပါတယ် .... ကျေနပ်မှုမရှိတဲ့လူတွေကလည်း ဆူဆူပူပူ လုပ်လာနိုင်ပါတယ် .... "

"ဒါများ ခက်လှန်းလို့"

"ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ .... "

"မကျေနပ်တဲ့လူ မှန်သမျှ အကုန်သုံးသတ် .... "

အငြိုးမပြေသော မိုးသည် တဝေါဝေါ ရွာသွန်းချလာပြန်လေတော့သည်။

✻

အခန်း (၁၃)

ဖြစ်ကြောင်းရယ် ကန့်ခင်

မိုးသည် သဲသဲမဲမဲ ရွာသွန်းလာပြန်သဖြင့် တစ်မိုးလုံး မည်းမှောင်လာပြီး အလင်းရောင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

မြို့စွန် ဇရပ်ကြီးတစ်ခု၏ အတွင်းထောင့်၌ မိုးရေများ စိုရွှဲနေသည်။ လူနှစ်ယောက် ထိုင်နေသော်လည်း သူတို့သည် ချမ်းအေးနေသည့်ပုံ မပေါ်ပါ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကား တံခွန်နီအဖွဲ့၏ ထောင်ချောက်အတွင်းမှ လွတ်မြောက်လာသူ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် ပွင့်အန်သူ ထန်ရီတို့ပင် ဖြစ်ကြတော့သည်။

အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများပင် ဖြစ်သော်ငြားလည်း အတွင်းအားကို အဆမတန် သုံးစွဲလာရသဖြင့် သူတို့သည် အနည်းနှင့်အများ မောပန်းမှုတော့ ခံစားကြရပေသည်။

ဇရပ်သည် ပျက်စီးဟောင်းနွမ်းနေသည်ဖြစ်၍ စိုထိုင်းစိုထိုင်းဖြင့် မှိုနံ့ နံ့နေသည်။ ထန်ရီသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး တံခွန်နီ အာမခံဌာနနှင့် ပတ်သက်သော လူမသိသေးသည့်

အချက်များကို ဖွင့်အန်ပြောပြလေဟော့၏။

"အသတ်ခံရတဲ့ သိုင်းသမားလေးယောက်စလုံးဟာ .... ကြို့ပြောင်းထိုရဲ့ လူယုံတော်လေးယောက် ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ .... အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ သေဆုံးသွားတဲ့ သိုင်းသမားဟာဆိုရင် ကြို့ပြောင်းထိုကြီး သွားလေရာ အမြဲလိုက်ပါရတဲ့ ကိုယ်ရံတော် သိုင်းသမားပါ .... "

"ကြို့ပြောင်းထိုကြီး ဆိုတာ .... "

"ကြို့ပြောင်းထိုကြီးဆိုတာ .... အာမခံဌာနကို စတင်တည်ထောင်တဲ့ ဆရာကြီး ထန်ကျုံ့ချိုကို ဆိုလိုတာပါ .... "

"သတင်းဖွင့်ချသူ လေးယောက် အော်ဟစ်ခဲ့တာတွေကို မင်းကြားတယ် မဟုတ်လား .... "

"ကြားပါတယ် .... ဒါဟာ တံခွန်နီအဖွဲ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေပါ၊ သူတို့ရင်ထဲမှာ မျိုသိပ်ထားခဲ့ရတဲ့ အရာတွေပါ .... "

"ထန်ကျုံးချို သေရတာ မရိုးသားတဲ့သဘောမျိုး ပြောသွားတာ ကြားလိုက်ရတယ် .... အဲဒါက ဘယ်လိုသဘောလဲ .... "

"ကျွန်တော် ပြောပြပါ့မယ် .... လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်လလောက်က မိုးကြီးလေကြီး ကျခဲ့တဲ့ ညတစ်ည ရှိခဲ့ပါတယ် .... အခု လေကြီးမိုးကြီး ကျတယ်ဆိုတာ ဘာမှမဟုတ်သေးပါဘူး .... အဲဒီညက ဘယ်သူမှ အပြင်မထွက်နိုင်ပါဘူး၊ လေရောမိုးရော ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခတ်ရွာသွန်းခဲ့တာပါ .... "

"အဲဒီညမှာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .... "

"ညဦးပိုင်းမှာ ကြို့ပြောင်းထို စိတ်အတော်လှုပ်ရှားနေပါတယ်၊ ဘာကြောင့်မှန်းလည်း မသိပါဘူး .... အရက်လည်း တော်တော်များများ သောက်ပါတယ် .... နောက်တစ်နေ့မနက်လည်းကျရော ကြို့ပြောင်းထို ကွယ်လွန်သွားနိုင်စရာကြောင်း သိရတာပဲ ခင်ဗျာ .... "

"အရက်ကြောင့် သေရတယ် ဆိုလိုတာလား .... "

"အစ ပထမတော့ အရက်ကြောင့် သေရတာလို့ ထင်ခဲ့ကြတာပါပဲ .... ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်း သိလာရတဲ့အချက်တွေက အရက်ကြောင့် မဟုတ်ဘူးလို့ ကောက်ချက်ဆွဲရမလို ဖြစ်လာပါတယ်"

"သတင်းအသစ်တွေ သိရလို့ပေါ့ .... "

"အဲဒီညမှာ .... ကြို့ပြောင်းထိုကြီးရဲ့ အိပ်ခန်းပတ်လည်မှာ အစောင့်တာဝန်ကျတဲ့ လူလေးယောက်ရှိပါတယ်၊ သူတို့ပြောစကားအရ ကြို့ပြောင်းထိုကြီးရဲ့ အိပ်ခန်းထဲမှာ ဆူဆူညံညံ ငြင်းသံ ခုန်သံတွေ ကြားရပါတယ် .... အဲဒီအထဲမှာ သူတို့ ကောင်းကောင်းမှတ်မိတဲ့အသံကတော့ ထန်ခိုင်ချန်းရဲ့ အသံပဲတဲ့ .... "

"ထန်ခိုင်ချန်းပါတော့ ဘာဖြစ်သလဲ .... သူက ကြို့ပြောင်းထိုရဲ့သားပဲ ဥစ္စာ .... "

ထန်ရီသည် မချိပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

"အဲဒါကို နောင်ကြီး မသိသေးလို့ပါ .... တကယ်တော့ ဒီအချက်ကို သိတဲ့လူကလည်း အင်မတန် နည်းပါးပါတယ်၊ ထန်ခိုင်ချန်းဟာ ကြို့ပြောင်းထိုရဲ့ သားအရင်းမဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... မွေးစားသားသာ ဖြစ်ပါတယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အံ့ဩသွားသည်။ သူ အံ့ဩသွားသည့်အချက်ကိုတော့ မပေါ်လွင်အောင် သူ ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

"အင်း .... ဒါဆိုရင် အတွေးတစ်မျိုး ပေါက်နိုင်ပြီပေါ့"

"ဒါပေါ့ ခင်ဗျာ .... အတွေးတစ်မျိုး ပေါက်နိုင်ပါတယ်"

ထန်ရီက ဆက်၍ ပြော၏။

"ထန်နိုင်ချန်းဟာ မွေးစားသား ဖြစ်ပေမယ့် ဆရာကြီး ထန်ကျုံချိဟာ သားအရင်းနဲ့မခြား ချစ်ခင်ခဲ့ပါတယ် .... တချို့ဟာ သားအရင်းကိုတောင် သူတို့ရဲ့အချစ်ကို မပြကြတဲ့ မိဘတွေရှိပါတယ်၊ ဆရာကြီးထန်က ထန်နိုင်ချန်းကို သားအရင်းထက်တောင် ချစ်ပါသေးတယ်၊ သိုင်းပညာ သင်ပေးတာတောင် သူကိုယ်တိုင် သင်ပေးပါတယ် .... တခြားသိုင်းဆရာနဲ့ လွှဲပြီး သင်ပေးခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး .... "

ထန်ရီက ခေတ္တနားပြီးမှ ဆက်ပြော၏။

"ကျွန်တော်က ဆရာကြီးထန်ရဲ့ ချစ်ခင်မှုတွေချည်းပဲ ပြောနေတော့ ထန်နိုင်ချန်းက မချစ်သလို ဖြစ်နေပါတယ် .... တကယ်တော့ ထန်နိုင်ချန်းကလည်း ဆရာကြီးထန်ကို ချစ်ခင်ခဲ့ပါတယ်၊ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင် ချစ်တာလား .... တကယ်ချစ်တာလားတော့ မသိနိုင်ဘူးပေါ့။ သူဟာ အရင်ကတော့ သားလိမ္မာပါပဲ .... ဒါပေမယ့် အဲဒီလေမိုးကျတဲ့ညမှာ ထန်နိုင်ချန်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းခုံခဲ့တယ်ဆိုတာ ကြားတော့ ကျွန်တော် မယုံနိုင်လောက်အောင်ပဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်၊ ယခင်ယခင်ကဆိုရင် ထန်နိုင်ချန်းဟာ သူ့ဖခင်ကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းတလေတောင် ငြင်းဆန် စောဒက တက်ခဲ့ဖူးတာ မဟုတ်ပါဘူး"

"အဲဒီအချိန်မှာ သူ အရက်သောက်ပြီးနေပြီလား .... "

"သောက်ပြီးနေပါပြီ .... သူဟာ အရက်ကြောင့် သူ့ရောဂါဝေဒနာထပြီး သေရတယ်ဆိုရင် အခုလို ဘယ်ငြင်းခဲ့နိုင်တော့မှာလဲ"

"မှန်တယ် .... "

"ပိုပြီး ထူးဆန်းတာက သေပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်တဲ့အထိ ဘယ်သူမှ ဆရာကြီးထန်ရဲ့ အလောင်းကို ကြည့်ရှုခွင့် ထိတွေ့ခွင့် မပေးတော့တာပါ ခင်ဗျာ .... ဆရာကြီးထန်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းမှာ

အကျီလဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပေးတာတောင် ထန်နိုင်ချန်းက သူကိုယ်တိုင်လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပေးပါတယ် .... "

"မရိုးသားတဲ့သဘော သက်ရောက်သွားတာပေါ့ .... "

"အဲဒီအချက်ကြောင့် တံခွန်နီ အာမခံသိုင်းသမားတွေဟာ သက်ာမကင်း ဖြစ်ခဲ့ရတာပေါ့ .... လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခု ဒါမှမဟုတ် မရိုးသားတဲ့ လုပ်ကြံမှုတစ်ခုခု ရှိနေပြီလို့ အားလုံးလိုလို တွေးတောခဲ့ကြတယ် .... ဒါပေမယ့် ထန်နိုင်ချန်းကိုတော့ ဘယ်သူမှ မမေးဝံ့ပါဘူးဗျာ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ....

"ဆရာကြီးထန်ရဲ့ အိပ်ခန်းအပြင်မှာ ကင်းစောင့်ကျတယ်ဆိုတဲ့ လေးယောက်ဟာ စောစောက အသတ်ခံရတဲ့ လေးယောက်ပဲ မဟုတ်လား .... "

"သိပ်သေချာတာပေါ့ ခင်ဗျာ .... အဲဒီ လေးယောက်ပါပဲ"

"ဆရာကြီးထန်ရဲ့ ဇနီးရော .... "

"ရှိပါတယ် .... ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ အိပ်ခန်းတစ်ခုထဲမှာ မအိပ်ကြတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီး ကြာနေပါပြီ .... "

"တခြားသူတွေရော သူတို့ရဲ့ ငြင်းခုံသံကို မကြားကြဘူးလား"

"အဲဒီညဟာ မိုးသက်လေပြင်း ကျနေတဲ့ညပါ .... တာဝန်ကျသူ လေးယောက်ကလွဲရင် တခြား ဘယ်သူမှ အပြင်မှာ မရှိကြတော့ပါဘူး .... အရက်သောက်ပြီး ကိုယ့်အဆောင်မှာ ကိုယ်ပြန်အိပ်နေကြပါပြီ .... "

"ဒီသင်္ချိုင်းဟာ အာမခံဌာန သိုင်းသမားတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာ အခုတိုင် မရှင်းမလင်း တအုံ့နွေးနွေး ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာနော် .... "

"အနုအဖြစ်အပျက်ပဲ ကြည့်ပါတော့ဗျာ .... "

"အေးပါ .... မင်းတို့ အဖွဲ့သားတွေ တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်နဲ့ တီးတိုးစကားတော့ ပြောမိကြမှာပေါ့ .... ဒီလူတွေထဲမှာ ထန်နိုင်ချန်းရဲ့ လူတွေ၊ ထန်နိုင်ချန်းကို လိုလားတဲ့ လူတွေလည်း ပါမှာပေါ့ .... ဒီတော့ ဒီသတင်းတွေဟာ ထန်နိုင်ချန်းရဲ့နားထဲ ပြန်ရောက်မှာပဲ .... ဒီစကားတွေဟာ ဘယ်သူတွေရဲ့ပါးစပ်က ထွက်လာတဲ့စကားဆိုတာ သူ ကြားမှာပဲ .... "

"ဟုတ်ကဲ့၊ သူ သိမှာပါ ခင်ဗျာ .... "

"ဒါဆိုရင် အဲဒီရှစ်လလောက်ကတည်းက ထန်နိုင်ချန်းဟာ လူယုံကင်းသမားလေးယောက်အပေါ်မှာ မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေမှာပဲ .... အဲဒီ ကင်းသမားလေးယောက်အဖို့လည်း မတော်တဆ သေဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုး တွေ့ကြုံခဲ့မှာပဲ .... သူတို့ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူးလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကြုံရက်နဲ့ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြတာလား"

ထန်ရီက အသေအချာ ရှင်းပြ၏။

"ဒီ တီးတိုးသတင်းတွေက ဟိုလေးယောက်ဆီက လာတာဆိုတာ သူသိပေမယ့် သူ ဒီလေးယောက်ကို ဘာမှမလုပ်ရဲပါဘူး ခင်ဗျာ၊ မလုပ်ဘဲနေတာက ဘာမှမဖြစ်ဘူး .... လုပ်လိုက်မှ သတင်းဟာ အတည် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ သူ တွက်မိမှာပါ .... အဲဒါမှ အိုးမပေါ့ အုံပွင့်ဆိုတာမျိုး ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်၊ သူကို အသက်ငယ်လို့ လုံးဝ အထင်သေးလို့ မရပါဘူး ခင်ဗျာ .... သူဟာ အင်မတန် အတွေးအခေါ် ကောင်းပါတယ်၊ ဉာဏ် အင်မတန် ကောင်းပါတယ် .... သူ့ရုပ်ရည်နဲ့ သူ့အသိဉာဏ်ဟာ တခြားစီပါပဲ .... အင်မတန်မှ ပါးနပ်ပြီး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိပါဘူး .... ဒါပေမယ့် နောင်ကြီး

တို့ မျက်စိထဲမှာတော့ သူဟာ နားမလည် ပါးမလည်တဲ့ ရိုးရိုးအအ တောသားလေး တစ်ယောက်ပါပဲ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်နိုင်ချန်း၏ ရုပ်ရည်အသွင်အပြင်ကို ပြန်လည် မြင်ယောင်လာ၏၊ ရိုးအအ မျက်နှာဖုံးနောက်ကွယ်မှ ဘီလူးရုပ်ကို မြင်ယောင်လာပြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းပင် မတုန်လှုပ်စဖူး တုန်လှုပ်သွားသည်။

"မင်းသိတာတွေ ဆက်ပြောစမ်းပါဦး .... "

"သူဟာ အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရင် ဝိုင်ဝိုင်နိုင်နိုင် လုပ်တတ်ပါတယ် .... ဆရာကြီးထန်ရဲ့ အသုဘချပြီး သုံးရက်အကြာမှာ ဆရာကြီးထန်ရဲ့ လူယုံတော်လေးယောက်ကို အာမခံဌာနက ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်တယ် .... "

"သူက ဘာကို အကြောင်းပြသလဲ .... "

"အသုဘ အခမ်းအနားမှာ စည်းကမ်းဖောက်ပြီး အရက်သောက်တဲ့ ပြစ်ချက်ပါပဲ .... "

"သူတို့ တကယ်သောက်ခဲ့ကြသလား .... "

"သေသေချာချာကို သောက်ခဲ့ကြပါတယ် .... သောက်မှာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ သူတို့အားလုံးရင်ထဲမှာ ဆူပွက်နေတာကိုး ခင်ဗျ .... လူတို့ဟာ ဆရာကြီးထန် သေဆုံးရတဲ့အတွက် အင်မတန် စိတ်ထိခိုက်နေကြပါတယ် .... သူတို့ အရက်မသောက်လို့ကို မဖြစ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် သောက်ခဲ့ရတာပါ .... သောက်တော့ သူ့အကွက်ထဲ ဝင်သွားတာပေါ့ ခင်ဗျာ .... "

"ဒီအကြောင်းပြချက်နဲ့ပဲ သူတို့ကို နှုတ်ပိတ်သတ်ဖြတ်လို့ မရဘူးလား .... "

"ဖြစ်မှုနဲ့ အဖြစ်ဒဏ်က မမျှတဘူး ဖြစ်သွားမှာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ လူအားလုံးက ပို သံသယဝင်သွားကြမှာပေါ့ .... ထန်နိုင်ချုန်း နှုတ်ပိတ်ပစ်ပြီဆိုတဲ့စကားဟာ တောမီးလောင်သလို ဟုန်းဟုန်းထသွားတော့မှာပေါ့ ခင်ဗျာ .... "

"ဟုတ်ပေသားပဲ .... "

"ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့ .... သူဟာ နောင်ကြီး ခန့်မှန်းသလို အဲဒီလေးယောက်နောက် လူသတ်သမားကို စေလွှတ်ခဲ့ပါတယ် .... လိုက်လံ သတ်ဖြတ်နိုင်းခဲ့ပါတယ် .... "

"သူစေခိုင်းလိုက်တဲ့ လူသတ်သမားက ဘယ်သူလဲ .... ကြေးစားကို ခိုင်းတာလား .... လူယုံကို ခိုင်းတာလား .... "

ထန်ရိက မချိပြုံး ပြုံး၍ ....

"ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းတာပါ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်နိုင်ချုန်းထက် သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရှိပြီး ပို၍ မတုန်မလှုပ် နေနိုင်သူဖြစ်၏။ ထန်နိုင်ချုန်း ဣန္ဒြေဆယ်နိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ သူ အိပ်နေသလောက်သာ ရှိသေးသည်။ သို့ရာတွင် ယခုတော့ သူ ဣန္ဒြေမဆယ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားပါသည်။

"မင်းကို .... "

"ဟုတ်တယ် .... ကျွန်တော့်ကို စေခိုင်းတာပါ"

ထန်ရိက ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ ဆက်၍ပြောလေ၏။

"နောင်ကြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း .... ခင်ဗျားနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေကို အဖြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိဘဲနဲ့ ခင်ဗျား သတ်နိုင်ပါ့မလား .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း ဘာမှမပြောပါ။ ထန်ရိကပင် ဆက်ပြောပါ

သည်။

"တကယ်တော့ .... ကျွန်တော် မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်း သူငယ်ချင်းဟောင်းတွေကို ကျွန်တော် သတ်ရက်ပါ့မလား ....တကယ်တော့ ဒီလူတွေဟာ ကျွန်ုပ်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေပါ၊ သွားအတူ လာအတူ သေအတူ ရှင်အတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေပါ .... ကျွန်တော် မသတ်နိုင်ပါဘူး။ သွေးစွန်းနေတဲ့ သူတို့ရဲ့ အင်္ကျီတွေပဲ ယူပြခဲ့ပါတယ် .... "

"သူဟာ ဉာဏ်ကြီးတယ်၊ ကောက်ကျစ်တယ်၊ အကင်းပါးတယ်လို့ မင်းပဲ ပြောတယ် .... သွေးစွန်းတဲ့ အင်္ကျီတွေပြတာနဲ့ သူ ယုံလိုက်တာပဲလား .... "

"သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ငယ်ငယ်ကတည်းက လည်ပင်းဖက် ကြီးပြင်းလာခဲ့ကြတဲ့ လူတွေပါ .... သူဟာ ကျွန်တော့်ကို အင်မတန် ယုံပါတယ် .... "

"အခု .... မင်းက သူ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ရာ မကျဘူးလား"

"ဒါတွေက ပြောရင်းနဲ့ ပေါ်လာမယ့်ကိစ္စပါ .... "

"မင်းက ကြို့ပြောင်းထိုရဲ့ လူယုံအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေတာပေါ့ .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... ကျွန်တော်ဟာ သူ့ရဲ့ အယုံကြည်ဆုံးသူပဲ .... ဥပမာ သူ့ရဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းမယားအတွက် ဆံထိုးဝယ်နိုင်းတာမျိုးကအစပေါ့ .... ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားသိအောင် ကျွန်တော် ပြောပြချင်တာကတော့ ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီးထန်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မဟာကျေးဇူးရှင်ကြီးပါ .... ထန်နိုင်ချုန်းဟာ ဆရာကြီးရဲ့ မွေးစားမှုကို ခံလိုက်ရပြီး အမွေဆက်ခံခွင့် ရခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ဆရာကြီးရဲ့

မမွေးစားသော သားပါ .... ကျွန်တော် လူဖြစ်လာရတာက ဆရာကြီးရဲ့ ကျေးဇူးပါ .... ထန်ခိုင်ချန်းက သူမွေးစားဖခင်အပေါ် သစ္စာဖောက်ပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မမွေးစားသော ဖခင်ကြီးကို သစ္စာမဖောက်နိုင်ပါဘူးဗျာ .... "

ထန်ရီသည် ခေတ္တစကားဖြတ်ပြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်းကို ကြည့်လိုက်၏။

"စောစောက ခင်ဗျားက မေးတယ် .... မင်းက သူ့အပေါ် သစ္စာဖောက်ရာ မကျဘူးလားတဲ့၊ တကယ်လို့ သူသာမွေးစား ဖခင်ကြီးအပေါ် မကြီးကောင်းမစည်းရာကို မကြံရင် ကျွန်တော်ဟာ သူ့အပေါ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး .... သူ မအပ်မရာ ကြံစည်လိုက်တဲ့ လူဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မဟာကျေးဇူးရှင်ကြီးဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော် သစ္စာဖောက်ရတော့တာပေါ့ .... နောက်ပြီး သူခိုင်းတဲ့အလုပ်က ကြည့်ပါဦး၊ အပြစ်မရှိတဲ့ ကျွန်တော့် ရဲဘော်ရဲဘက်တွေကို ပြန်သတ်ရမတဲ့၊ ကျွန်တော် သစ္စာဖောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေတော့ .... ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေကိုတော့ မသတ်ပါဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ရီကို လွန်စွာလေးစားသွား၏။

ထန်ရီက ....

"အခု .... ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒါတွေကို ဖော်ထုတ်ရသလဲဆိုတာ ခင်ဗျား တွေးမိရဲ့လား .... "

သူသည် လေမိုး ပေါ်မိုးခါလွှပ်ရှားနေသော သစ်ပင်များကို ငေးကြည့်နေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဘာမှမပြောပါ။ ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်ပါသည်။

"ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ပြီးပြီ .... ဆရာကြီးထန်ဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ မဟာကျေးဇူးရှင်ကြီးလို့၊ ဟိုလူယုံလေးယောက်အပေါ်မှာ ဆရာကြီးထန်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေဟာ ကျွန်တော်နဲ့ နှိုင်းဆရင် ဘာမှမပြောပလောက်ပါဘူး .... မြင့်မိုရ်တောင်နဲ့ ဆီးစေ့လောက် ကွာခြားပါတယ် .... ကြည့်စမ်း .... သူတို့လေးယောက်ဟာ သူတို့ အသက်ခံရလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိရက်နဲ့ အမှန်တရားကို ထုတ်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ် .... အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ထန်ခိုင်ချန်းရဲ့ လူယုံတော် လက်ရုံးကြီးလို့ အခေါ်ခံပြီး သူ့နောက်ကွယ် စိမ်နဲ့ နေ့နေသင့်သလား .... "

ထန်ရီက ကြေကွဲစွာ ဆက်ပြော၏။

"ကျွန်တော် မနေနိုင်ပါဘူး .... ပဋ္ဌမမြောက်သေလူ ဖြစ်လည်း စမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ခံယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါတယ် .... သူတို့လေးယောက်ကို ပထမအကြိမ်မှာ ကျွန်တော် ကယ်နိုင်ပေမယ့် အခုအကြိမ်မှာတော့ မကယ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး .... ကျွန်တော်ကျတော့ ပဋ္ဌမမြောက် သေလူ မဖြစ်ခဲ့ပြန်ဘူး .... "

"ကုသိုလ်ကံပေါ့ကွာ .... "

"ဟင့်အင်း၊ ခင်ဗျား ကယ်ခဲ့လို့ပါ .... တကယ်တမ်း ပြောရရင် ဟိုလေးယောက်ဟာလည်း ခင်ဗျားကို အားကိုးပြီး အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြတာပါ .... သိုင်းလောကရဲ့ စားဘုရင်ကြီးဟာ သူတို့ကို အကြောင်းမဲ့ သေစေမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်ခဲ့ကြပါတယ်၊ သူတို့က သိုင်းလောကရဲ့ စားဘုရင်ကြီးဆီက အကူအညီ ရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့ကြပါတယ် .... ဒါပေမယ့် သူတို့ထင်သလို ဖြစ်မလာပါဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းမှာ ရင်ထဲဆို့သွားပါသည်။ ထန်ရီအား ကြည့်

လိုက်သောအခါ မျက်ရည်များ စီးကျနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

"မင်းက ဒါတွေကို ဘာဖြစ်လို့ သိနေရတာလဲ .... "

"ဘာဖြစ်လို့ ဟုတ်လား .... သူတို့ ဒီလိုထုတ်ပြောမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို အသိပေးထားလို့ပေါ့ .... ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့နောက်ကွယ်မှာ နှုတ်ပိတ် လူသတ်သမားတွေ ရှိနေလိမ့်မယ်ဆိုတာ သတိမပေးနိုင်ခဲ့ဘူး .... "

"အဲဒီအစီအစဉ်ကို ထန်နိုင်ချန်းက မင်းနဲ့ မတိုင်ပင်ဘူးလား"

"တိုင်ပင်ရင် ကျူပ်က ကျွန်တော့်ရဲဘော်ရဲဘက်တွေကို ကြိုတင် သတိပေးနိုင်ခဲ့မှာပေါ့ .... အခုတော့ သူတို့ သေပြီး ကျူပ်က ကျန်ရစ်ခဲ့တယ် .... မတရားတဲ့ လောကကြီးပဲ .... "

ထန်ရီ စကားဆုံးသောအခါ ဓားရောင် လက်ခနဲဖြစ်သွား၏။ ဓားမြောင်တစ်ချောင်းသည် မျက်လှည့်ပြလိုက်သလို သူ့လက်ထဲ ရောက်သွားပြီး သူသည် သူ့ရင်ဝသို့ ထိုးစိုက်လိုက်တော့၏။

"ဟိတ် .... "

ထန်ရီ၏လက်သည် တုံ့ကျင်သွား၏။ ဓားသည် ရင်ဝနှင့် တစ်လက်မမျှကွာသောနေရာ ဒေါက်ခနဲ လွတ်ကျသွား၏။

"မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ .... "

"ကျွန်တော့်ကျေးဇူးရှင် ဆရာကြီးထန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ကျွန်တော့်ရဲဘော်ရဲဘက်တွေလည်း မရှိတော့ဘူး .... ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အသက်ရှင်ကျန်နေပြီး တမလွန်ဘဝက ကျွန်တော့်ရဲဘော်တွေကို ဘယ်မှာမျက်နှာပြရဲတော့မလဲဗျာ .... "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် .... မင်း ဒီလို မလုပ်သင့်ပါဘူး"

"လုပ်သင့်တဲ့အကြောင်းလည်း ရှိနေပါသေးတယ် .... "

"ဘာ့အကြောင်းလဲ .... "

"ထန်နိုင်ချန်းဟာ အင်မတန် အမှတ်သညာကြီးတဲ့လူပါ .... ကျွန်တော့်ကို ဒီလို လွှတ်ပေးထားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လိုက်သတ်မှာပါ။ ခင်ဗျား ပြန်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်ဟာ ဝံပုလွေတွေထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သိုးငယ်လို ကျန်ရစ်ခဲ့မှာပါဗျာ .... "

"ဟင့်အင်း .... ဒီလို ဟုတ်သေးပါဘူး .... "

ကောင်းကင်ကြီးတွင် လူသားများကို အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်နေသော မျက်လုံးတစ်စုံ ရှိပါသည်။ ထိုမျက်လုံးအစုံသည် လူလောကကြီးထဲမှ လူကောင်းနှင့်လူဆိုး၊ လူညစ်နှင့် လူသန့်၊ လူဟုတ်နှင့် လူလိမ်မှာတို့ကို ကွဲကွဲပြားပြား ခွဲခွဲခြားခြား စောင့်ကြည့်လျက် ရှိနေပါသည်။

ထိုမျက်လုံးအစုံသည် အချိန်မကျသေးပါက အကျိုးနှင့် အပြစ်လာဘ်နှင့် ပြစ်ဒဏ်တို့ကို လူလောကသို့ ချမပေးပါ။ အချိန်ကျလျှင် လူဆိုးအတွက် ပြစ်ဒဏ်နှင့် လူကောင်းအတွက် ဆုလာဘ်တို့ကို ချပေးပါသည်။

မကောင်းမှု ပြုထားသူသည် ရေရှည် ခေါင်းမော်နိုင်မည် မဟုတ်သလို ကောင်းမှုပြုထားသူသည်လည်း ရေရှည် ခေါင်းငုံ့နေရမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုမျက်လုံးအစုံသည် အမှန်တကယ်ပင် ရှိပါသည်။ လူသားများအား တကယ်ပင် စောင့်ကြည့်နေပါသည်။

ဤသည်ကား ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ထန်ရီအား ပြောပြသော အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်ပါ၏။

"ထန်ရီ .... မင်းဟာ ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ခဲ့တာ

ပဲ .... ဘာမှ စိတ်မပျက်ပါနဲ့၊ မင်းရဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာဟာ မဆိုးပါဘူး၊ သိုင်းပညာလည်း ညံ့လိမ့်မယ်လို့ မထင်ပါဘူး .... "

ထန်ရီက မချိပြုံး ပြုံးရင်း ....

"သိုးငယ်ကလေး .... မင်းဟာ ဝံပုလွေတစ်ကောင်ရဲ့ ဒူးဆစ်ရိုးကို တစ်ချက်လောက် ခဲမိအောင် ခဲစမ်းပါလို့ ခင်ဗျားက အားပေးနေတာလား .... စိတ်ချပါဗျာ၊ ကျွန်တော် သေမှာမကြောက်ပါဘူး .... သေမှာကြောက်ရင် ကျွန်တော်ဆက်ပြီး ငြိမ်နေမှာပေါ့၊ ပဌမမြောက်သေလူ ဖြစ်ချင်ဖြစ်စေတော့လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးကတည်းက ကျွန်တော်ဟာ ထန်နိုင်ချန်းကို ပြန်တိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီ .... "

"ဒါမှ တကယ့်သတ္တိလို့ ခေါ်ပါတယ် .... "

"ခင်ဗျားကိုလည်း သတိပေးရပါဦးမယ် .... ထန်နိုင်ချန်းဟာ ခင်ဗျားကိုလည်း ခွင့်လွှတ်လိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး .... သူဟာ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ် .... ငြိမ်သက်နေတဲ့ နှံ့ပြင်ကို တွေ့ဖူးပါသလား၊ ခင်ဗျား အဲဒီနှံ့ပေါ် နင်းမိရင် ဘယ်တော့မှ မလွတ်တော့ပါဘူး .... "

"ငါ .... နှံ့ပြင်တွေ အများကြီး တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်"

"ခင်ဗျား ဓားဘုရင်ကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ် .... ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးတဲ့လူဟာ နောက်ဆုံး ရှုံးကြတာချည်းပါပဲ .... "

"ငါ အခုအထိ ပွဲတိုင်းအောင်မြင်ခဲ့တာဟာ ဘယ်ရန်သူကိုမှ အထင်မသေးခဲ့လို့ပဲကွ .... "

"သူ့ဓားသိုင်းပညာဟာ ဆရာကြီးထန်ထက် ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဗျ .... အဲဒီအချက်ကို ခင်ဗျား သိမထားရင် ဒုက္ခရောက်

သွားမယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း အံ့သြသွား၏။

"မင်းပဲ ပြောခဲ့တာပဲ .... ကြို့ပြောင်းထိုကြီးကိုယ်တိုင် ထန်နိုင်ချန်းကို သိုင်းပညာ သင်ပေးခဲ့တာကိုး .... "

"ဟုတ်တယ် .... သင်ပေးတာကတော့ ကြို့ပြောင်းထိုကြီး ကိုယ်တိုင်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ထန်နိုင်ချန်းက ဓားသိုင်းတစ်ဆယ့်သုံးကွက်ကို ပိုမိုတတ်မြောက်နေပါတယ် .... "

"ဓားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက်၊ ဟုတ်လား .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက မျက်မှောင်ကြုတ် စဉ်းစားရင်း မေးလေ၏။ ထန်ရီက ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်တာပါ၊ ဒီဓားကွက် ဆယ့်သုံးကွက်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်တာပါ .... အင်မတန် ထက်မြက်တဲ့ ဓားကွက်တွေပါ .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဓားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက် ဆိုသဖြင့် ခေါင်းထဲ၌ လက်ခနဲ သတိရလိုက်လေ၏။

"ဒီဓားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက်ကို ဘယ်သူ သင်ပေးတယ်ဆိုတာရော မင်း သိခွင့်ရခဲ့သလား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော် သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျာ"

"သူ ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း .... "

"ယန်ဆယ်စန်းဆိုတဲ့ လူပါပဲဗျာ .... "

ယန်ဆယ်စန်း .... သူပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ဓားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက် ဆိုကတည်းက မရဏဓားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက်ကို ရှန့်ရှောင်ဖုန်း လက်ခနဲ သတိရလိုက်သည်။ ယခုတော့ ကွက်တိမှန်ကန်နေပြီ။

မရဏစားသိုင်း ဆယ့်သုံးကွက်ဆိုသည်မှာ ဓားပညာနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့အား ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့သည့် အဓိကရ ဓားသိုင်းပညာရှင်တစ်ကိုယ်တော် ယန်ဆယ်စန်း၏ ဓားသိုင်းကွက်ပေတည်း။

✻

အခန်း (၁၄)
ရန်ကြွေး မကြေသမျှ

ညနေဆည်းဆာ နေဝင်ရီသရော .... မိုးစဲသွားပြီ။ ကောင်းကင်ကြီးလည်း ကြည်ကြည်လင်လင် ပြန်ဖြစ်ပြီ။ ကြည်လင်သော ကောင်းကင်ကြီး၌ ရောင်စုံသက်တန့်ကြီးသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း၌ ပေါ်ထွန်းလာပါသည်။

စောစောက မည်းမှောင်သော မိုးသားများနှင့် လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ်များသည် လူအများကို စိတ်လက်မကြည်သာအောင် ဖန်တီးခဲ့သော်လည်း ယခု ရောင်စုံသက်တန့်ကြီးကမူ ကြည့်မြင်သူများကို ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်စေပြီး စိတ်လက်ကြည်နူးစေလေသည်။

လှပသော ညနေဆည်းဆာအောက်တွင် တံခွန်နီ အာမခံဌာနကြီး၏ မြင်းလှည်းများသည် သူတို့ စတည်းချရာ ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ဝင်သွားသည်။ မြင်းလှည်း၊ မြင်းရထား အားလုံးရပ်တန့်သွားသောအခါ ရှေ့ဆုံးမြင်းရထားပေါ်၌ ဟပ်ဆင်ထားသည့် တံခွန်နီအလံကြီးမှလွဲ၍ ကာန်ရထားများပေါ်မှ တံခွန်နီ အလံများမှာ

တလှလှ လွင့်နေဆဲပင်။

နောက်လှည်းများပေါ်၌ တပ်ဆင်ထားသော တံခွန်နီများမှာ ရှေ့ဆုံးလှည်းပေါ်၌ တပ်ဆင်ထားသော တံခွန်ဖြစ်၍ အထူးပင် ကြီးကြီးမားမား ချုပ်လုပ်လွှင့်ထူထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အာမခံသိုင်းသမားအားလုံးသည် စိတ်ညစ်ညူးဖွယ် အဖြစ်ကြောင့် မည်သူမျှ တက်တက်ကြွကြွ မရှိကြတော့ပေ။ အားလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး စိတ်ဓာတ်များ ချောက်ချားနေကြလေ၏။ ထန်နိုင်ချန်းသည် မြင်းလှည်း၊ မြင်းရထားအားလုံးကို စစ်ဆေးပြီး တံခွန်များကိုလည်း စစ်ဆေး၏။ ထို့နောက်

"တံခွန်နီတွေအားလုံး ဖြုတ်လိုက်စမ်း .... "

ထန်နိုင်ချန်း၏ အမိန့်ပေးသံသည် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ သို့သော် မည်သည့်သိုင်းသမားများမျှ မလှုပ်ကြချေ။

"တံခွန်နီတွေကို ဖြုတ်လိုက်စမ်း .... "

အမိန့်ပေးသံသည် ထပ်မံပေါ်လာ၏။

သို့ရာတွင် ယခုတိုင် သိုင်းသမားများ မလှုပ်ကြဘဲ ရှိနေသည်။

ထန်နိုင်ချန်းသည် တစ်စုံတစ်ခုကို သဘောပေါက်သွား၏။

"ကောင်းပြီ .... ကျုပ် ရှင်းပြမယ်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ တပ်ဦး တံခွန်နီကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးသွားခဲ့ပြီ .... ဒီတံခွန်နီဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဦးစွန်းပါ .... ကျုပ်တို့ရဲ့ အသက်ပါ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာပါ .... ဒီရန်ကြွေးကို ပြန်မဆပ်နိုင်သရွေ့ သိုင်းလောကထဲမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ တံခွန်နီကို ဘယ်တော့မှ မမြင်စေရတော့ဘူး .... နောင်ပစ္စည်း ပို့ရင် တံခွန်နီတွေ တပ်ဆင်ဖို့မလိုတော့ဘူး၊ ဒီအတိုင်းပဲ ပို့ဆောင်ရမယ် .... ကဲ .... တံခွန်နီတွေအားလုံးကို ဖြုတ်ချလိုက်စမ်း .... "

ထန်နိုင်ချန်း၏ မျက်နှာပေါ်၌ ထူးခြားသော အမူအရာမရှိ

ပါ။ သစ်သား ပန်းပုရုပ်ကဲ့သို့ သူ့မျက်နှာပေါ်၌ မည်သည့်ခံစားမှုမျှ မရှိပါ။ ထို့ပြင် သူ့လေသံသည် ပြတ်သားလှပါသည်။ သူ ယုံကြည်သည့်အတိုင်း ရင်ထဲမှာ ရှိနေသည့်အတိုင်း ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အားလုံးကပင် သဘောပေါက် နားလည်လိုက်ကြသည်။

အာမခံသိုင်းသမားများသည် တုံ့ဆိုင်းတွေဝေခြင်း မရှိဘဲ မြင်းလှည်း၊ မြင်းရထားများအပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ ခုန်တက်သွားကြပြီး ကျန်ရှိနေသည့် တံခွန်နီအားလုံးကို ဖြုတ်ချလိုက်တော့သည်။

"ဒီဂုဏ်သိက္ခာကို ပြန်မတင်နိုင်သမျှ တံခွန်နီအာမခံဌာနဟာ အထိမ်းအမှတ် မရှိဘဲနဲ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်မယ် .... ရန်ကြွေးရှိရင် ပေးရမှာ သိုင်းလောကသားတိုင်းရဲ့ တာဝန်ပဲ၊ တံခွန်နီမယှဉ်နေတဲ့ ရထားတွေကို ငါ ဘယ်အချိန်အထိ ရင်နာနာနဲ့ စောင့်ကြည့်နေရမှာလဲ"

ထန်နိုင်ချန်းသည် ပါးစပ်တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် စကားပြောနေ၏။ သို့သော် အသံမထွက်သဖြင့် မည်သူမျှ မကြားချေ။ ပါးစပ်လှုပ်သည်ကိုကြည့်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်နိုင်သော ဆွံ့အ၊ နားမကြားသူတစ်ယောက်တလေ ရှိနေလျှင်မူ ထန်နိုင်ချန်း ဘာပြောသည်ကို သိနိုင်လိမ့်မည်။

သူ့မျက်လုံးများကမူ အေးစက်မာကြောနေသည်။ ထိုမျက်လုံးများကို ကြည့်ပြီး အာမခံဌာန သိုင်းသမားများလည်း မလှုပ်ရှားရဲကြတော့ပေ။ ထန်နိုင်ချန်း နာကြည်းနေသည်ကိုတော့ သူတို့အားလုံး သဘောပေါက်နေကြပေသည်။

ထိုစဉ် ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ လူရိပ်များသည် ဥယျာဉ်တွင်းရှိ သစ်ပင်များပေါ်မှတစ်ဆင့် မြင်းရထားများအနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ထန်နိုင်ချန်းသည် လုံးဝလှုပ်ရှားခြင်းမရှိဘဲ အေးစက်စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့်သာ ထိုလှုပ်ရှားမှုများကို ကြည့်နေသည်။ အာ

မခံ သိုင်းသမားများသည်လည်း သူတို့၏ ကြွေပြောင်းထို မလုပ်သဖြင့် သူတို့လည်း အေးစက်စက်ပင် စောင့်ကြည့်နေကြလေ၏။

လူတစ်ယောက်သည် မြင်းလှည်းတစ်စီးဘေးသို့ ငြင်သာစွာ ကျရောက်လာ၏။ ထိုလူသည် လူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အခြားလူများနှင့် လုံးဝမတူသော လူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဆံပင်များသည် သေသပ်စွာ ဖြီးသင်ထားခြင်းမရှိပါ။ မိုးရေများ စိုထားသဖြင့် ပို၍ပင် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေပါသည်။ သူ၏အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီများလည်း ခြောက်သွေ့ခြင်း မရှိသေးပါ။ ထို့ကြောင့် သူ့ပုံသဏ္ဍာန်မှာ သေသပ်ခြင်း၊ ထည်ဝါခြင်းတို့ ကင်းမဲ့နေပါသည်။ ထို့ပြင် သူ့မျက်နှာပေါ်၌ တက်ကြွခြင်း ကင်းမဲ့နေပါသည်။ ပျင်းရိငြီးငွေ့ခြင်း၊ လောကကြီးကို စိတ်ကုန်ခြင်း အစရှိသည့် အမူအရာများကသာ သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ထင်ဟပ်နေပါသည်။

သို့သော် ဆံပင်ပုံစံ၊ အဝတ်အစားနှင့် အမူအရာတို့ကို မည်သူကမျှ ဂရုမစိုက်ပါ။ ဤသို့ မပြည့်စုံဆုံးမသော အရာများ ပေါင်းစပ်ထားခြင်းကပင် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ သိုင်းလောက၏ ဓားဘုရင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် သူတစ်ပါးနှင့် မတူသောလူ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်း ရပ်နေလျှင်လည်း သူ့ကို သတိပြုမိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ လူအုပ်ကြီးနှင့် ရောနှောနေပါလျှင်လည်း သူ့ကို သတိပြုမိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ကို လူအများက မလာစေချင်သည့်အခါတွင် သူရောက်ချင်ရောက်လာပါမည်။ လူအများက သူ့ကို လာစေချင်သည့်အခါတွင်မူ သူ ရောက်လာမည် မဟုတ်တော့ပါ။

သူသည် အသိပ်မရှိသော ရေမြွေကဲ့သို့ ငြိမ်ခွေနေတတ်သော်လည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် မြွေဟွေးကဲ့သို့လည်း ဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သိုင်းလောက၏ ဓားသမားကြီးအဖြစ် ကျော်ကြားနေရခြင်းပင်။

မကြာမီ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနောက်သို့ လူတစ်ယောက် ခုန်ချရောက်ရှိလာပြန်၏။ ထိုလူငယ်က ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ကယ်တင်ပေးခဲ့သည့် ထန်ရီပင်တည်း။ ထန်ရီသည် လူငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်းနှင့်တော့ အခြားအနားကြီး ခြားနားနေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ရီနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်၏။

"ဪ .... ခင်ဗျားတို့ ပြန်လာကြပြီကိုး .... "

ထန်နိုင်ချန်းက မအုံ့ညြသော လေသံဖြင့် ပဋိသန္ဓာက စကားပြောလိုက်သည်။

"ငါ ပြန်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်း သိထားပြီးသားပါ"

"ဒါကတော့ ပြောဖို့မလိုတဲ့ကိစ္စပဲဗျာ .... ပြန်လာမှ ဖြစ်မယ့်ကိစ္စဟာ ပြန်ကိုလာရမှာပေါ့ .... ခင်ဗျား ဇာတ်ကြောင်း အတော်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ကြားခဲ့ပြီးပြီ ထင်ပ .... "

"ဟုတ်တယ်၊ အတော်များများကို ကြားခဲ့ပြီးပြီ .... "

"တကယ်တော့ စကားများခြင်းဟာ မကောင်းပါဘူး .... "

"ဘာမှ သိမထားသူတွေအဖို့တော့ သူများပြောတာ များများနားထောင်သင့်ပါတယ် .... "

"အမှားအမှန် ခွဲဖို့တော့ အတော့်ကို ခက်ပါတယ် .... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... "

"အချေအတင်မရှိတဲ့ တစ်ယောက်တည်းစားမို့ပါဗျာ .... "

"ဒါက ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ပဉ္စင်္ဂသဘာဝဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်၊ နားထောင်တဲ့လူဟာ ဆက်စပ်စဉ်းစားခြင်းတော့ လုပ်ရတာပေါ့ .... သုံးသပ်ဝေဖန်ရတာပေါ့။ အားလုံးကို ယုံလို့တော့ ဘယ်ရမလဲ .... "

"ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ ဓားလည်း မပါ့ပါလား .... "

"ဟုတ်တယ်၊ ငါ့မှာ ဓားမပါဘူး .... "

"ဒါဖြင့် ဓားကို ဘယ်မှာထားသလဲ .... ဂိတ်ထဲမှာပဲ ထားသလား .... "

"ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဓားရှိ မရှိ မင်း မမြင်ဘူးလား"

ထန်နိုင်ချန်းသည် ရှန်ရှောင်ဖုန်းကို သေချာစွာ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ....

"ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဓားမရှိဘူး .... "

"မင်း တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဘယ်လိုသိသလဲ .... "

"တကယ်လို့ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဓားရှိနေရင် ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ အန္တရာယ်အငွေ့အသက်တွေ ထွက်နေမှာပေါ့ .... ဒါဆိုရင် ကျုပ် ခံစားလို့ရပါတယ် .... "

"မှန်လိုက်လေ .... "

ရှန်ရှောင်ဖုန်းက ထန်နိုင်ချန်းကို ချီးကျူးလိုက်လေ၏။

"ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထဲမှာရော စိတ်ထဲမှာပါ ဓားမရှိပါဘူး .... ခင်ဗျားရဲ့ဓားက ဘယ်မှာလဲ"

"ငါ့ဓားလား နောက်ပိုင်းကာလတွေမှာ ငါဟာ ဓားရယ်လို့ သီးသန့်မကိုင်တော့ပါဘူး .... တွေ့တဲ့ဓားကိုကိုင်တာပါပဲ၊ ဥပမာဆိုပါတော့ မင်းလက်ထဲမှာ ဓားရှိရင် ငါ့ဓားပဲပေါ့ .... "

"ဩော် .... ကျုပ် နားလည်ပါပြီ"

ထန်နိုင်ချန်း၌ ဓား လုံးဝမရှိပါ။ ဓားကို လုံးဝဆောင်မထားပါ။ သူသည် သူ့ဖခင်ကြီး သေဆုံးပြီးကတည်းက ဓားကို မကိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူ့လက်ထောက်များမှာမူ ဓားကိုယ်စီ ရှိပါသည်။

ထန်နိုင်ချန်းသည် သူ့လက်ထောက်တစ်ဦးထံမှ ဓားတစ်လက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ပါသည်။ ရိုးရိုးသံမဏိဓားတစ်လက် ဖြစ်သည်။

ဓားညံ့တစ်လက် မဟုတ်သော်လည်း အကောင်းဆုံးဓားလည်း မဟုတ်ပါ။ သာမန်သိုင်းသမားများ ကိုင်လေ့ကိုင်ထရှိသော ဓားတစ်လက်ဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်ကိုကား ကောင်းကောင်းကြီး သေစေနိုင်သော ဓားဖြစ်ပါသည်။ ထန်နိုင်ချန်း ထိုဓားကို ဆွဲယူလိုက်သဖြင့် အာမခံသိုင်းသမားများ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ် ထန်နိုင်ချန်းက ဓားကို လေထဲမြှောက်တင်လိုက်ရာ အားလုံးပင် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး ဖြစ်သွားကြသည်။ ဓားသည် လေထဲ၌ နှစ်ပတ်ခန့် လည်သွားပြီးနောက် ထန်နိုင်ချန်း၏လက်ထဲ၌ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုအခါကျမှ အာမခံသိုင်းသမားများ 'ဟင်း' ချနိုင်ကြသည်။

ဓား ထန်နိုင်ချန်း၏ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားပုံကို ကြည့်ကြပါစို့။ ဓားဖျားအချွန်ကို သူသည် လက်ညှိုးလက်ခလယ်ဖြင့် ညှပ်ဖမ်းလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့သော ကျွမ်းကျင်မှုမျိုးလည်း မည်သည့် သာမန်ဓားသမား၌မျှ မရှိပါချေ။

ထိုစဉ် အများထိတ်လန့် မျက်လုံးပြူးရမည့်အလုပ်ကို ထန်နိုင်ချန်းက ပြုလုပ်လိုက်ပြန်ပါသည်။ ထိုအလုပ်မှာ ဓားလက်ကိုင်ရိုးကို ရှန်ရှောင်ဖုန်းထံသို့ ဖြည်းညင်းစွာ လှမ်းပေးနေခြင်းသာတည်း။

ဥယျာဉ်ထဲ၌ အာမခံသိုင်းသမား တစ်ရာ့ငါးဆယ်ခန့် ရှိနေကြပါသည်။ သူတို့ ကြို့ပြောင်းထို ရှုးသွပ်သွားလေပြီလားဟု ထင်မှတ်သွားကြ၏။ အားလုံးပင် အသက်ရှူ ရပ်သလို ဖြစ်သွားကြသဖြင့်, ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုလုံး လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိတော့သလို ထင်မှတ်ရလေတော့သည်။ လုံးဝငြိမ်သက်သွားသဖြင့် ကျေးငှက်ကလေးများ၏ စိုးစိုးစီစီ အော်မြည်သံများပင် ကြားလာရသည်။

ထန့်ခိုင်ချန်း၏ အပြုအမူမှာ လွန်စွာ ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။ အကယ်၍ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက ဓားရိုးကိုမကိုင်ဘဲ လက်နှင့် ဓားရိုးကို အနည်းငယ် ဆောင့်တွန်းလိုက်ရုံဖြင့် ဓားဦးချွန်သည် ထန်ခိုင်ချန်း၏ လည်ပင်းကို ဖောက်ထွင်းသွားနိုင်ဖသာကြောင့်တည်း။ ဓားဦးသည် ထန်ခိုင်ချန်း၏လည်မျိုနှင့် တန်းမတ်နေပေသည်။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ခိုင်ချန်းအား မျက်တောင်မခတ် စူးစိုက်အကဲခတ်လျက် ရှိနေလေ၏။ ထို့နောက် သူ့လက်တစ်ဖက်သည် ဓားလက်ကိုင်ဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း မြောက်တက်လာ၏။ အလွန် နှေးကွေးစွာ လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်၍ စောင့်ကြည့်နေသူများ အသက်ရှူမှားစေရန် တမင် ပြုလုပ်သလို ဖြစ်နေပေသည်။ အတန်ကြာသော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏လက်သည် ဓားလက်ကိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်မိသွား၏။

ထိုအခါ ထန်ခိုင်ချန်းသည် ဓားကိုညှပ်ထားသည့် လက်ညှိုးလက်ခလယ်ကို လွှတ်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ အသာအယာ ချထားလိုက်ပြီး ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ မျက်လုံးများကို ရဲဝံ့စွာ စိုက်ကြည့်နေပေသည်။

ထန်ခိုင်ချန်းဆိုသည့် လူငယ်ကား အာဂလူငယ်တည်း။ တံခွန်နီအာမခံဌာန၏ ရန်သူ၏လက်ထဲသို့ ဓားထည့်ပေးရင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့

ရင်ဆိုင်ဝံ့သူတည်း။ ဤသို့သော လူငယ်မျိုးသာ ကြီးမားသော အာမခံဌာနကြီး၏ ကြို့ပြောင်းထို(ခေါင်းဆောင်ကြီး) ဖြစ်သင့်ပါသည်။ ရန်သူနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အကဲခတ်လျက် ရှိကြ၏။

တစ်ဦးက သိုင်းလောက၏ ဓားဘုရင်ကြီး။

တစ်ဦးကတော့ တက်သစ်စ လူငယ်ကလေး။

တက်သစ်စ လူငယ်ကလေး၏ မာနနှင့် စိတ်ဓာတ်သည် အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် ရဲဝံ့မာကျောနေချေသည်။

ထိုစဉ် ဓားရောင် ဖွေးလက်သွား၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အေးစိမ့်သွားသည်။ ဓား၏ အေးစိမ့်မှု လွှမ်းခြုံအောင် မည်သူ ဓားကို လှုပ်ရှားနိုင်ပါသနည်း။ တကယ် အစွမ်းထက်သူမဟုတ်လျှင် ဓားကသာ အနည်းငယ်မျှသာ လှုပ်ရှားနိုင်ကြသည်။

သို့သော် ဓားသည် ထန်ခိုင်ချန်း၏လည်မျိုသို့ ထိုးဖြတ်ခြင်း မပြုပါ။ အကယ်၍ ထိုးဖြတ်လာပါကလည်း ထန်ခိုင်ချန်း ရှောင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ထန်ခိုင်ချန်းသာမဟုတ် မည်သူမျှလည်း ရှောင်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ သူ့ဓားသည် လျှပ်ရောင်လင်းပြက်သကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

"ဟယ် ...."

သာမန်သိုင်းသမားအချို့ အာမေဋိတ်သံ ပြုမိကြ၏။ သူတို့ အာမေဋိတ်သံ ပြုသင့်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှန့်ရှောင်ဖုန်းလက်ထဲမှဓားသည် သူ့နောက်မှ ရပ်နေသော ထန်ရှိ၏လည်မျိုသို့ တင်မိနေသောကြောင့်တည်း။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက မကြည့်ဘဲ နောက်ပြန် ချိန်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ချိန်သားကိုက်လှသော ဓားချက် ဖြစ်နေသည်။

ထန်ရှိ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ဖြူရော်သွား၏။ သူ အကြီး

အကျယ် ချောက်ချားသွားသည်။ အာမခံသိုင်းသမား အတော်များများသည်လည်း မျက်နှာပျက်သွားကြသည်။

ထန်နိုင်ချန်းကတော့ မတုန်လှုပ်ပါ။ မချောက်ချားပါ။

အလွန်တည်ငြိမ်စွာ ရပ်ကြည့်နေပါသည်။ ဤလူငယ်၏ သွေးအေးမှု တည်ငြိမ်မှုမှာ ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးများပင် လက်ဖျားခါလောက်ပါသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ဓားဦးကို ဤသို့ လှည့်ပြောင်းလိမ့်မည်ဟု သူ အသေအချာ သိထားသည့် ပုံစံမျိုးပေတည်း။

သိုင်းသမားကောင်းတို့၏ အရည်အချင်းမှာ မှန်ကန်စွာ ကြိုတင်ခန့်မှန်းနိုင်မှုသည်လည်း အချက်တစ်ချက်အဖြစ် ပါဝင်ပေသည်။ ခန့်မှန်းမှု တစ်ချက်မှားလျှင် မိမိအသက်သာမက အဖွဲ့အစည်းကြီးပင် ပြိုပျက်သွားနိုင်ကြသည်။ သိုင်းလောက သာဓကအများအပြားလည်း ရှိနေသည်။

ထန်ရီ၏ လည်ဇလုပ်သည် နီမှဲရဲညိမြင့်ချည် ဖြစ်နေသည်။ အာခေါင်များ ခြောက်သွေ့နေသဖြင့် သူသည် စကားကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစား၍ ပြောနေရသည်။ အသံသည် တုန်ယင်ပြီး အက်ကွဲနေ၏။

"နောင် .... နောင်ကြီး၊ ခင် .... ခင်ဗျား ဘာသဘောနဲ့ ဒီလို လုပ်တာလဲ၊ အရေးကြီးတဲ့အချိန်မှာ ဒီ .... ဒီလိုမနောက်ပြောင်သင့်ပါဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းက အေးစက်စက် ပြောလိုက်၏။

"မင်း နားမလည်သေးဘူးလား .... သိုင်းလောကသားတွေဟာ သေရေးရှင်ရေး အချိန်မျိုးမှာ နောက်ပြောင်တတ်တယ်လို့ ငါတော့တစ်ခါမှ မကြားဖူးသေးဘူး .... "

"မနောက်ပြောင်ရင်လည်း ရှိပါစေတော့ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်

လုံးဝ သဘောမပေါက်ပါဘူး .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် အေးစက်စက် ရယ်လိုက်၏။

"ဒါလောက်ဆိုရင်တော့ သဘောပေါက်ဖို့ ကောင်းပါပြီ .... မင်း သဘောမပေါက်ဘူးဆိုတော့ အတော့်ကို ထူအ,လို့ပဲလို့ သတ်မှတ်ရတော့မှာပဲ"

ထန်ရီ ခေါင်းမညိတ်ပါ။ ခေါင်းညိတ်လိုက်လျှင် ဓားသည် လည်မျိုကို လှီးဖြတ်သလို ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ ထန်ရီက ဂုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ဝန်ခံလိုက်ပါသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် နောင်ကြီး .... ကျွန်တော်ဟာ နဂိုကတည်းက ထုံထုံအအ လူစားမျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

"ထုံအ,တာက တခြား၊ မုသားပြောတတ်တာက တခြားပဲ"

"ဗျာ .... ကျွန်တော် ဘာများ မုသားစကား ပြောမိလို့လဲ ခင်ဗျာ .... "

"မုသားစကားတောင်မှ လုလုပပ အဆင်တန်ဆာနဲ့ ပြောတတ်တဲ့ အစွမ်းက ချီးကျူးစရာပါ .... "

"ဗျာ .... နောင်ကြီး ကျွန်တော့်ကို အထင်မှားနေ .... နေပါပြီ ခင်ဗျာ .... "

"ငါကိုယ်တိုင် ငါတော့ ထုံထုံအအလို့ မထင်ပါဘူးကွာ .... "

"ကျွန်တော်က ပိုပြီး မထင်တာပေါ့ခင်ဗျာ၊ သိုင်း .... သိုင်းလောကရဲ့ ဓားဘုရင်ကြီးတစ်ယောက်ကို ကျွန် .... ကျွန်တော်က ဘယ်လို အထင်သေးရဲမှာလဲ၊ ဘယ်မှာ မုသားပြောရဲမှာလဲ ခင်ဗျာ"

"မင်းဟာ ထုံအ,ပေမယ့် အင်မတန် နားထောင်ကောင်းတဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကိုတော့ ကြံဖန်ပြောဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ် .... မင်းကိုယ်တိုင်

လည်း အခန်းကောင်း နေရာကောင်းက ပါခဲ့တယ်၊ နေရာတော်တော်များများကို အစပ်အဟက်ကောင်းကောင်းနဲ့ ပြောခဲ့တဲ့အတွက် ငါလည်း အတော် စိတ်ဝင်စားခဲ့တယ် .... ဒါပေမယ့် ဒီပုံပြင်မှာ ဟာကွက် ရှိနေခဲ့တယ် .... "

"ဟာကွက် .... ဘာကွက်လဲဗျာ"

"ဆရာကြီးတန်ရဲ့ အသုဘကိစ္စ ပြီးမြောက်ပြီးတဲ့ နောက်သုံးရက်အကြာမှာ ထန်နိုင်ချန်းဟာ ကိုယ်ရံတော်လေးယောက်ကို အာမခံဌာနက ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်တယ် .... ဒီလို မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"မင်းကို လျှို့ဝှက်တာဝန်ပေးပြီး ဒီလူတွေကို သုတ်သင်နိုင်းလိုက်တယ် .... ဒီလို မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် .... ဒီအတိုင်းပါပဲ"

"အဲဒီမှာ ဟာကွက် ပေါ်လာတယ် .... "

"ဘယ်လို ဟာကွက်လဲ .... "

"မင်းက မသတ်ရက်လို့ သွေးတွေ ပေကျံနေတဲ့ သူတို့လေးယောက်ရဲ့ အင်္ကျီတွေကိုယူပြီး ထန်နိုင်ချန်းဆီ သတ်ပြီးသယောင် ယူပြတယ် .... ဒီလို မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"မင်းရဲ့စကားကို ထန်နိုင်ချန်းက လုံးဝ ယုံကြည်တယ်ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် .... သူဟာ ကျွန်တော့်စကားကို အမြဲတမ်း ယုံကြည်ပါတယ် .... "

"ဒါပေမယ့် မင်း သတ်ပြီးပြီဆိုတဲ့ လေးယောက်ဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပြန်လည်အသက်ရှင်လာကြတယ် .... ထန်နိုင်ချန်းကိုယ်

တိုင် ဒီလေးယောက်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ခဲ့တာပဲ .... သူ့အနေနဲ့ ဒီလူတွေကိုမြင်တာနဲ့ ဘယ်သင်္ချိုင်းက ထလာတဲ့လူတွေလဲလို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရမယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် ထန်ရီကို အေးစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဆက်၍ ပြောသည်။

"သူဟာ ဘာမှလည်း မထိတ်လန့်ပါလား .... ငါကိုယ်တိုင်တွေ့နေရတာပဲလေ၊ သူဟာ ဒီလေးယောက်ကို မြင်တဲ့အတွက် ဘာမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း မဖြစ်တဲ့အပြင် သူက မင်းကိုပဲ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ ထပ်မံတာဝန်ပေးပြန်တယ် .... ဒီလူတွေဟာ ဘယ်ကလဲ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောရသလဲဆိုတာ စုံစမ်းစမ်းလို့ မင်းကို တာဝန်ပေးပြန်တယ်၊ မင်း သေသေချာချာ စဉ်းစားစမ်းပါ .... ထန်နိုင်ချန်းဟာ ဒီလောက် အ,တဲ့လူစားလား၊ သေသေချာချာ ပြန်စဉ်းစားစမ်းပါ၊ ဒီအချက်ဟာ အကြီးအကျယ် ဟာနေတဲ့အကွက်ကြီး ဟုတ် မဟုတ်ဆိုတာ .... "

ထန်ရီမှာ မျက်နှာဆွတ်ဆွတ်ဖြူပြီး ပါးစပ်မှာ ဟစ္စေ ဟဇေ ဖြစ်နေသည်။ မျက်လုံးများလည်း ဝိုင်းနေလေပြီ။

ရှန့်ရှောင်ဖုန်း သက်ပြင်းချလိုက်၏။

"မင်းဟာ ငါနဲ့ ထန်နိုင်ချန်းကို သူသေကိုယ်သေ တိုက်စေချင်တယ် .... ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ်နဲ့ တိုက်ခိုက်အောင် ရန်တိုက်မပေးခဲ့တာ၊ ဘာကြောင့် ဒီလိုရန်တိုက်ပေးရတယ်ဆိုတာတော့ ငါလည်း သဘောမပေါက်ဘူး .... နောက်ပြီး လျှို့ဝှက်ငွေသုံးရာနဲ့ ဝယ်တယ်ဆိုတဲ့ ပုလဲဆံထိုးဟာလည်း ဒီထက်မကတန်တဲ့ပစ္စည်းဆိုတာ ငါ ကောင်းကောင်း သိတယ် .... "

ရှန့်ရှောင်ဖုန်းသည် လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ဓားကို ထန်နိုင်ချန်းဆီသို့ ပြန်ပစ်ပေးလိုက်သည်။ ထန်နိုင်ချန်းက လှစ်ခနဲ ဖမ်းလိုက်၏။

"ထန်နိုင်ချန်း ဒီလူဟာ မင်းအတွက်ဖြစ်သွားပြီ ...."

ထန်ရှီ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ လောလောဆယ်တော့ သေဘေးမှ လွတ်သွားလေပြီ။ ထန်နိုင်ချန်းသည် ရှန့်ရှောင်ဖုန်း၏ လည်ပင်းသွေးကြောမကြီးကို ကြည့်နေလေ၏။ ထို့နောက် သူ့ဓားသည် လက်ခနဲ လှုပ်ရှားသွားသည်။ ရှန့်ရှောင်ဖုန်း မရှောင်ပါ။

ဓားကလည်း ရှန့်ရှောင်ဖုန်း လည်မျိုသို့ တိုးဝင်မလာပါချေ။

"အား ...."

တိုးဝင်ခံရသူက အခြားတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ထန်ရှီသည် အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ရင်း လဲကျသွားပါတော့သည်။ ထန်ရှီ အသက်ပျောက်သွားပါပြီ။

တောက်ပသော နေမင်းကြီးသည် အနောက်ဂေါယာကျွန်းသို့ ယွန်းသွားပါပြီ။ စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ကောင်းလှသော သက်တန့်ကြီးလည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ တံခွန်နီအာမခံဌာန မြင်းရထားများ နားခိုရာ ဥယျာဉ်ထဲတွင်လည်း အနီရောင်ရှိ မြင်ကွင်းတစ်ကွက်သည်လည်း ပေါ်လာခဲ့ပြီ။

စာစဉ် (၅) ပြီးပါပြီ။

စာစဉ် (၆) ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်